

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. 301:42 Acc. No. 61975

Author. ശ്യാമപ്രസാദ് കൃഷ്ണ

Title. പ്രാ. ഉത്തരം. വി. 1975

1065

7

മാതൃവം മനസ്സാക്ഷിയും

Malayalam

Mathruthwavum Manasakshiyum

(A Book deals with Marriage and Responsible Parenthood)

Author

Ch. Joseph

First Published May 1972

Copies 2000

Printed at:

Premier Printers, Trichur-4.

Price 3 - 50

Rights Reserved

Published by:

Brother's Book Centre, Ponnukkara, Trichur-5

മാതൃത്വം മനസ്സാക്ഷിയും

61975

സീയെച്ച്. ജോസഫ്

X

പ്രസാധകർ

ബ്രദേഴ്സ് ബുക്ക് സെൻറർ

പൊന്നൂർ, തൃശ്ശൂർ - 5.

വില 3 - 50

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ഇതരകൃതി

വളർച്ചയുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ

301.42

JOS-M

വിഷയവിവരം

	എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് 9	14
1.	സെക്സും വിവാഹവും		
	ക്രിസ്തു മതത്തിൽ	15	33
	ക്രിസ്തുവിന്റെ ദ്വിതീയാഗമനം (പരൂസ്യം)	17	
	ആദിമസഭയിൽ 18	
	താപസർ 22	
	രണ്ടു വീക്ഷണങ്ങൾ 23	
	സെക്സും സഭാപിതാക്കന്മാരും 24	
	കാലം മാറ്റുന്നു 30	
2.	പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ		
	പുതിയ സമീപനങ്ങൾ	34	57
	ക്രിസ്തീയവിവാഹം 34	
	ഗുളികകൾ 38	
	ലക്ഷ്യമെന്തു്? 47	
	പ്രകൃതിനിയമം 47	
	അല്പം ചരിത്രം 51	
	ചർച്ചകൾ 52	
	വ്യതിയാനങ്ങൾ 55	
3.	സംശയങ്ങൾ തുടരുന്നു		
	ചർച്ചകൾ പുരോഗമിക്കുന്നു	58	88
	പ്രശ്നങ്ങൾ 54	
	കമ്മീഷനിൽ രണ്ടു ചേരികൾ	63	
	ദ്രുപക്ഷവീക്ഷണം 63	
	ന്യൂനപക്ഷവീക്ഷണം 64	
	ജീവന്റെ സംക്രമണം 66	

പ്രസ്താവതരണം	66
സഭയുടെ പ്രബോധനാധികാരത്തിന്റെ പര്യാപ്തത	68
പ്രബോധനാധികാരത്തിന്റെ ഉത്തരം	71
സഭയുടെ അധ്യാപനതത്വങ്ങൾ	73
ദാമ്പത്യസ്നേഹം	73
ദാമ്പത്യപ്രേമത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ	74
ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള പിതൃത്വം	76
സന്താനോല്പാദന പ്രക്രിയയെപ്പറ്റി ദൈവികപദ്ധതിയോടുള്ള വിശ്വസ്തത		80
ജനനനിയന്ത്രണത്തിന്റെ നിയമവിരുദ്ധമാറ്റങ്ങൾ	81
ക്രിമിനലസന്താനനിയന്ത്രണരീതികളുടെ ഗുരതരമായ ഫലങ്ങൾ	86

4. പ്രതികരണങ്ങൾ 89 129

ഇംഗ്ലണ്ട്	90
ഇടയലേഖനം	96
പോർത്തുഗൽ	99
ന്യൂസിലണ്ട്	99
മാൾടാ	99
ഡോമിനിക്കൻ റിപ്പബ്ലിക്	100
മെക്സിക്കോ	101
ജർമ്മനി	101
ആസ്ട്രിയ	104
ആസ്ട്രേലിയ	106
വെനിസ്വല	107

സപീഡൻ	107
യു. എസ്. എ.	108
ഹോളണ്ട്	110
ഐർലണ്ട്	113
സപിറസ്സർലണ്ട്	114
തെക്കെ ആഫ്രിക്ക	115
സ്വെഡൻ	116
ബൽജിയം	116
ഡന്മാർക്ക്	117
നോർവെ	118
കിഴക്കെ ജർമ്മനി	119
ബ്രസീൽ	120
കാനഡ	120
ഫ്രാൻസ്	121
ബൊളീവിയ	123
സ്റ്റാണ്ടിനേവിയ	124
ലേഖനത്തിനുശേഷമുള്ള സാഹചര്യം		124
എന്താണു ലക്ഷ്യം?	125
ആധികാരിക സ്വഭാവം	126
മനസ്സാക്ഷി സ്വാതന്ത്ര്യം	127
ഉപസംഹാരം	129

5. കേരളകത്തോലിക്കരും

	വിശ്വലേഖനവും	130 158
നേതാക്കന്മാർ	131
ആ കഴിഞ്ഞകാലം	132

ഉത്തരവാദിത്വമില്ലായ്മ	133
ചലനമുണ്ടോ?	134
വിശ്വലോകത്തെക്കുറിച്ച്	135
കേരള റീജിയനൽ സെമിനാർ	137
ശുപാർശകൾ	138
ശുപാർശകൾ	138
അഖിലേന്ത്യാ സെമിനാർ	144
എന്താണു കരണീയം	146
സ്നേഹത്തിന്റെ ജീവിതം	147
പ്രകൃതിവിരുദ്ധമോ?	150
മനുഷ്യജീവനെ ആദരിക്കണം	...	155
ഉപസംഹാരം	156

6. BIBLIOGRAPHY

എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്.

നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പു് സെൻറ് അഗസ്റ്റിൻ പറഞ്ഞു: 'റോം സംസാരിച്ചു; പ്രശ്നം അവസാനിച്ചു.' അന്നുതൊട്ടു് ഈ അടുത്ത കാലംവരെ അഗസ്റ്റിന്റെ വാക്കുകൾ അത്ഥസമ്പുഷ്ടമായി നിലനിന്നിരുന്നു. എന്നാൽ, ഇന്നിതാ, റോം സംസാരിച്ചു; പ്രശ്നം മൂർദ്ധന്യത്തിലായി എന്നു പറയേണ്ടിവന്ന പരിതോവസ്ഥയുണ്ടായിരിക്കുന്നു. പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയായ പോൾ പാപ്പാ 'മനുഷ്യജീവൻ' എന്ന വിശ്വലേഖനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ലോകം അതു് ഉററുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. കാരണം, അതു് അത്രമാത്രം ജീവിതസ്പർശിയാകേണ്ട ഒന്നായിരുന്നു. വളരെയധികം ചർച്ചകളും അതിലുമധികം പഠനങ്ങളും വാദപ്രതിവാദങ്ങളും ആ വിഷയത്തെ ചൊല്ലി നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. നമുക്കു ചുറ്റും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരിവർത്തനങ്ങളും വിവിധ മണ്ഡലങ്ങളിൽ ദിനംപ്രതിയുണ്ടാകുന്ന നവംനവങ്ങളായ വിജ്ഞാനങ്ങളും പോപ്പു് കൈകാര്യംചെയ്തു വിഷയത്തിനു് പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ നല്കിയിരുന്നു. ലോകജനത അവയെക്കുറിച്ച് ബോധവാന്മാരായിരുന്നു. അതു് പോപ്പിനു് അജ്ഞാതവുമായിരുന്നില്ല. എന്നാലും, താൻ നിയമിച്ച കമ്മീഷനിലെ മെത്രാന്മാരുൾപ്പെടെയുള്ള അംഗങ്ങളിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റേയും വീക്ഷണത്തിനു വിരുദ്ധമായി, ബോധ്യങ്ങൾ നല്കാത്ത 'പ്രകൃതി നിയമ'ത്തിൽ പാദങ്ങളുറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് പോപ്പു് വിശ്വലേഖനം വിരചിച്ചു. അതു് കത്തോലിക്കർപോലും സഹർഷം സ്വാഗതം ചെയ്യുമോ എന്നു് റോമിനു് ഭയമുണ്ടായിരുന്നു. അക്കാ രണത്താൽ, പിന്തുണനല്ലാനാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള 'രഹസ്യ കത്തുകൾ' മെത്രാന്മാർക്കു് അയച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. ഈ കത്തുകൾ രഹസ്യമെന്നു് പരസ്യമായി പറയാനാവാത്ത രഹ

സൂക്ഷ്മതകളായിരുന്നത്രെ! ഇങ്ങനെ ഒരു പശ്ചാത്തലമൊരുക്കിയശേഷം, 1968 ജൂലായ് ഇരുപത്തിയഞ്ചാം തീയതി, മോൺസിഞ്ഞോർ ലാബ്രെച്ചീനി, പോപ്പു തുല്യംചാർത്തിയ, വിശ്വലേഖനം ലോകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. മെത്രാന്മാർ ഉടനടി ലേഖനത്തെ പിന്തുണച്ചുകൊണ്ട് പരസ്യ പ്രസ്താവനകൾ ചെയ്തു. ഇത്തരം പ്രസ്താവനകൾ ആവശ്യമായിരുന്ന ആദ്യത്തെ വിശ്വലേഖനമായിരുന്നു, 'മനുഷ്യ ജീവൻ' എന്നു തോന്നുന്നു. ആ ചാക്രികലേഖനം ഉണ്ടാക്കിയ പ്രതികരണങ്ങൾ നാം പിന്നാലെ മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ്.

പോപ്പിന്റെ വിശ്വലേഖനവും, അത് ലോകത്തിൽ ഉളവാക്കിയ ചലനങ്ങളും കേരളത്തിലധികംപേരും അറിഞ്ഞില്ല. ദമ്പതികളുടെ ജീവിതത്തെ സാരമായി ബാധിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം കാണാനുള്ള ശ്രമമായിരുന്നല്ലോ, ചാക്രികലേഖനം. അവർക്ക് മാറ്റുദർശനമേകാനായിരുന്നല്ലോ അത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. അതിനെ വിലയിരുത്താനോ, ദമ്പതികൾക്ക് ജീവിതവ്യമാക്കാനോ കേരളത്തിൽ ആരും തന്നെ മുന്നോട്ടുവന്നില്ല. മെത്രാന്മാരെല്ലാവരും കൂടിയെ ഒരു 'പിന്തുണയ്ക്കൽ' നടത്തിയതല്ലാതെ, വേറൊന്നും ചെയ്തതായി അറിവില്ല. വിശ്വലേഖനത്തിലെ 26, 27, 28, 29 എന്നീ ഖണ്ഡികകളിൽ 'പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത്' വൈദിക മണ്ഡലം കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ചു. മെത്രാന്മാരോടുള്ള ആഹ്വാനം ശ്രദ്ധിക്കുക: 'വിശ്വാസികളുടെയും നിങ്ങളുടെ സഹപ്രവർത്തകരായ വൈദികരുടെയും തലവന്മാരെന്ന നിലയിൽ വിവാഹം അതിന്റെ മാനുഷികവും ക്രിസ്തീയവുമായ പൂർണ്ണതയിലായിരിക്കുവാൻ അതിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നിരന്തരം അധ്വാനിക്കുക. ഇക്കാലത്തു നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമേറിയ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളിലൊന്നായി ഈ ദൗത്യത്തെ പരിഗണിക്കുക.' പക്ഷേ, കേരളത്തിലെ

രൂപതാലുക്ഷ്മന്മാരാൽതന്നെ ആഭാഗം വായിച്ചെന്നു തോന്നുന്നില്ല. . . 'ആലുവാ സെമിനാർ' ഇക്കാര്യം സൂചിപ്പിച്ചു.

“...ഭക്ഷ്യക്കമ്മിപോലെ ഗൗരവതരമാണ് ജനസംഖ്യ വർദ്ധനവും തൊഴിലില്ലായ്മയും. ഇവ മൂലം ജീവിതവൃത്തിക്ക് നിവൃത്തിയില്ലാതെ പലതം തെരുവീഥിയിലാകുന്നുണ്ട്. തൊഴിലില്ലായ്മമൂലം എത്രയോ ആളുകളാണ് നിരാശപ്പെട്ട് ജീവിക്കുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസവനതടയിടയിലും ഇതു തീവ്രമായി കാണാം... രാജ്യം അനിയന്ത്രിതമായി ഭക്ഷ്യക്കമ്മിയിലേക്ക് നീങ്ങുമ്പോൾ ജനസംഖ്യ വർദ്ധനവ് നിയന്ത്രിച്ചില്ലെങ്കിൽ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സാമ്പത്തികഭദ്രത തകരുമെന്നു പ്രത്യേകിച്ചും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ....കേരളത്തിലെ വികസനപ്രവർത്തനങ്ങളെ ജനസംഖ്യപ്പെരുപ്പം എങ്ങനെ പിന്നോക്കം വലിക്കുന്നു എന്നു നാം പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്....സഭ ജനസംഖ്യ വർദ്ധനവ് തടയുന്നതിനു ഇന്നുവരെ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല.. ജനനനിയന്ത്രണം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു ഗവണ്മേന്മ പലവമ്പിച്ച പദ്ധതികളും ആസൂത്രണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ചിലതിനോടു നമുക്കുള്ള എതിർപ്പ് മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ, ജനനനിയന്ത്രണത്തിനു സഭ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു എന്തുകൊണ്ടു സഭ മുന്നോട്ടുവന്നില്ല? ഗൗരവപൂർവ്വം ഈ പ്രശ്നം ചിന്തിച്ച് കമ്മ്യൂണിറ്റികൾ ആവിഷ്കരിക്കേണ്ട കാലം വൈകിയിരിക്കുകയാണ്... ജനസംഖ്യ വർദ്ധനവ് സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നം സഭ മനസ്സിലാക്കണം. നിലവിലുള്ള വൈദ്യ-ക്ഷേമസംഘടനകളെ ഉത്തരവാദിത്വപിതൃത്വത്തെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസം നൽകാൻ ഉപയോഗിക്കണം....കേരള റീജിയനൽ സെമിനാറിന്റെ ആഘോഷം വർഷംതോറും വെച്ചുവെച്ചു ഇങ്ങനെയൊക്കെ പറഞ്ഞു. കേരള സഭയുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പഠിക്കാനാണ് ആലുവാ സെമിനാർ സംഘടിപ്പിച്ചത്. കടുബത്തെയും രാജ്യത്തെയും സ്പർശിക്കുന്ന ഗുരുതരമായ ഒരു കാര്യമാണ് അവിടെ കൂടിയി

തന്നവർ എടുത്തുകാണിച്ചത്. എന്നിട്ടും മെത്രാന്മാരും വൈദികരും ദമ്പതികൾക്ക് മാഗ്നീറ്റേൾം നല്ലാനോ, അവർക്ക് പ്രായോഗിക മാഗ്നീറ്റേൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനോ മുന്നോട്ടുവന്നില്ല. കേരളത്തിലെ അന്ധരായിത്തീർന്നു, ദാമ്പത്യജീവിതത്തിന്റെ സുഖദുഃഖങ്ങൾ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരിൽനിന്നു ആരെങ്കിലും വിശ്വലേഖനത്തെ വിലയിരുത്തുവാൻ തയ്യാറാകുമെന്നു കരുതി കാത്തിരുന്നു. മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചലനം ഗ്രഹിച്ചു ചിലതെല്ലാം സഭയുടെ പ്രബോധനത്തിൽനിന്നു വിട്ടുപോകാതെ തുറന്നുകാണിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ, ആത്മാരും ധൈര്യത്തോടെ അടങ്ങാതെക്കൊണ്ടു ചിന്തിച്ചില്ല; എഴുതിയില്ല. ദാമ്പത്യ ജീവിതപ്രശ്നങ്ങളെ അടുത്തറിയുവാൻ ആത്മാർത്ഥമായി പരിശ്രമിക്കുകയും ദമ്പതികൾക്ക് സഹായകരമായ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് പരോക്ഷമായി രൂപംകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഒരു വ്യക്തിയെന്ന നിലയിൽ അതു എന്നെ ദുഃഖിപ്പിച്ചു. വിമർശനവിധേയമാകുമെങ്കിലും വിശ്വലേഖനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥം രചിക്കുവാൻ ഞാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടു. ജീവിതത്തിന്റെ നീറുന്ന അനുഭവങ്ങളുമായി എഴുതാനാർംഭിച്ചു.

ഗ്രന്ഥരചനയ്ക്കു ഉപകരിക്കുന്ന സങ്കേതങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ ബുദ്ധിമുട്ടി. പ്രഗത്ഭരായ എഴുത്തുകാരുടെ വിലപിടിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വാങ്ങിക്കുവാൻ കഴിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. കത്തോലിക്ക ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ ചുവടുപിടിച്ചതന്നെ വിമർശനഗ്രന്ഥം എഴുതാമെന്നു എനിക്ക് നല്ല ബോധമുണ്ടായിരുന്നു. വളരെ കരുതലോടെ നീങ്ങേണ്ടിവന്നു. ഈ കൃതിയുടെ രചന ആരംഭിച്ചു. വിഷയം ആവിഷ്കരിച്ചതിൽ പാകപ്പിഴകൾ ഇല്ല എന്നു അവകാശപ്പെടാൻ ഞാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാലും, അല്പം ധിക്കാരത്തോടുകൂടിത്തന്നെ പറ

യട്ടെ, ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഏല്ലാ കുറവുകളും മിഴിവുകളും എന്റേതാണ്.

വിശ്വലേഖനത്തെ പ്രതികൂട്ടിൽ കയറി നിറുത്തി വിസ്തരിക്കാൻ തക്ക പാണ്ഡിത്യം എനിക്കില്ല. ബർനാഡ് ഹെയറിംഗ്, ഷില്ലിങ്ങ്സ് തുടങ്ങിയ പ്രഗത്ഭരായ വൈദികപാണ്ഡിതന്മാർ വിശ്വലേഖനത്തെ വിലയിരുത്തിയതു സ്മരണയിലുണ്ട്. കേരളത്തിലെ സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കും ഉപകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എഴുതുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ തനിശാസ്ത്രീയവും സാങ്കേതികവുമായ രീതി അനുചിതമാണ് എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. വിവാഹം, സെക്സ്, ദാമ്പത്യ പ്രേമം തുടങ്ങിയവയെക്കുറിച്ച് സഭാതലത്തിലുണ്ടായിരുന്നതും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ധാരണകളിലൂടെ കണ്ണോടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചാക്രികലേഖനവും അതു മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ ഇളക്കിവിട്ട ഒച്ചപ്പാടുകളും അവയെ ആ നാടുകളിലെ മെത്രാന്മാർ നേരിട്ട രീതിയും, ദമ്പതികൾക്കു നല്ലിയ മാഗ്നിറ്റൂശങ്ങളും കുറെയൊക്കെ തേടിപ്പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ദമ്പതികൾക്കും സ്വന്തമായ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടെ തീരുമാനങ്ങളിലെത്താൻ കഴിയുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതിക്കഴിഞ്ഞു നന്നുകൂടി വായിച്ചപ്പോൾ അവിടെയവിടെ നന്നുകൂടി ചെത്തിമിനുക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് തോന്നി. എന്നാൽ, അതിന് മുതിർന്നില്ല. വായനക്കാരുടെ അഭിപ്രായംകൂടി അറിഞ്ഞിട്ടാകാമെന്ന് കരുതി. മാത്രമല്ല, 'കേരളസഭയെ പരാമർശിക്കുന്ന രണ്ടുമൂന്നു വിമർശന ഗ്രന്ഥങ്ങളെ വിമർശന ബുദ്ധിയോടെ വിലയിരുത്തുകയാണിപ്പോൾ. കഴിയുന്നതും വേഗം അവ പൊതുജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള വ്യഗ്രതയിലുമാണ്.' അതുകൊണ്ട്, ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ ഇങ്ങനെ തന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയാണ്. ദമ്പതികളുടേയും നല്ല മനുഷ്യരുടേയും വിലയിരുത്തലുകൾ

കുടുംബം മുൻകൂട്ടി നന്ദിപറയുന്നു. ആശയങ്ങളെ ആശയങ്ങൾ
കൊണ്ടു നേരിടുന്നത് യുക്തമാണ്. അധികാരത്തിന്റെ
ഉറവിടം ചുറ്റും എന്ന് ഉന്നതങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നവരോടു്
അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. മാർപ്പാപ്പ 'മനുഷ്യജീവൻ' എന്ന വിശ്വ
ലേഖനം സൃഷ്ടിച്ച ചലനങ്ങൾ ശാന്തമായിക്കഴിഞ്ഞ ശേഷം
മാണെങ്കിലും, എഴുതി തയ്യാറാക്കിയിട്ടു് ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞി
ട്ടാണെങ്കിലും ഈ ഗ്രന്ഥം പുറത്തിറക്കുകയാണ്. അതിനു്
ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ സഹായിച്ച ഓരോരുത്തർക്കും നന്ദി
പറയുന്നു.

എറണാകുളം, }
15-5-'72. }

ഗ്രന്ഥകർത്താവു്.

1. സെക്സും വിവാഹവും

ക്രിസ്തുമതത്തിൽ

പഴയ ചക്രവാളസീമകളിൽനിന്ന് പിൻതിരിഞ്ഞ് പ്രതീക്ഷാനിർഭരമായ പുതിയ ചക്രവാളങ്ങളിലേക്ക് കണ്ണയക്കുകയാണ് മനുഷ്യൻ. പദാർത്ഥത്തിന്റെയും ചൈതന്യത്തിന്റെയും ദശലക്ഷവർഷങ്ങളിലൂടെയുള്ള പരിണാമ പ്രതിഭാസം മുഴുവനും മനുഷ്യനിലേക്കും അവനിലും അവനിലൂടെയും ഒരതീതയാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്കും നീങ്ങുന്നു. ചരിത്രത്തിന്റെ അന്തോട്ടുള്ള അവിരാമഗമനത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകഘട്ടത്തിലായിരുന്നു മനുഷ്യൻ. അവനിൽ വിശ്വപുരുഷനെന്ന നിർദ്ദീപനമാണ്. വിശ്വനിർദ്ദീപനമായ ആ സത്യം ദൈവപുരുഷനെന്ന സമീകരിച്ചു. അതാണ് മനുഷ്യാവതാരപ്രക്രിയ. ഈ പ്രക്രിയ ഒരു പുതിയ ആകാശത്തിന്റെയും പുതിയ ഭൂമിയുടെയും തുടക്കമായിരുന്നു. പക്ഷെ, പരിമിതിയിലമർന്ന മനുഷ്യൻ ഈ സത്യം വേണ്ടത്ര ഗ്രഹിച്ചില്ല; ഇന്നും അവനത് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നാൽ, നവചൈതന്യപ്രവാഹത്തിന്റെ നിത്യശ്രോതസ്സായി ഇന്നും അത് വർത്തിക്കുന്നു.

വചനം മാംസംധരിച്ചത് ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ തന്നിലൂടെ ജീവത്താക്കാനാണ്. ആ ശബ്ദബ്രഹ്മത്തിന്റെ പ്രസംഗവും പ്രവൃത്തിയും മാതൃകയും അനേകരെ ആകർഷിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലടിപ്പാടുകളെ പിൻതുടരാൻ ആളുകളുണ്ടായി. 'വഴിയൊരുക്കിയ' സ്താപകന്റെ പിന്നാലെ വന്ന 'മുഖനായ'

ക്രിസ്തുവും ഹൃദയപരിവർത്തനത്തിലൂടെ (Metanoia), ഒരു രക്ഷാകരവിപ്ലവത്തിനു് ആഹ്വാനമാണുയർത്തിയതു്. ഈ ലോകത്തിനപ്പുറത്തു് വേറൊരു ലോകജീവിതമുണ്ടെന്നും അവിടെയെത്തുകയാണു് ജീവിതലക്ഷ്യമെന്നും അതു പിതാവിന്റെ ഭവനമാണെന്നുമുള്ള ജീവിതവീക്ഷണം ക്രിസ്തു നല്ലു നുണ്ടു്. എന്നെ അയച്ചവന്റെ അടുക്കലേക്കു് ഞാൻ പോകുന്നു. (യോഹ. 16:5), ഞാൻ അങ്ങയുടെ അടുക്കലേക്കു് വരികയാണു് (യോ. 17:13) എന്റെ രാജ്യം ഐഹികമല്ല (യോ. 18:37), നിങ്ങൾ ലോകത്തിന്റേതല്ല (യോ. 15:19) തുടങ്ങിയ നിരവധി വാക്യങ്ങൾ ആപരലോകജീവിതത്തെയാണു് ഉദ്ദേശനം ചെയ്യുന്നതു്. മലയിലെ പ്രസംഗം (മത്താ. 5. 1-12; 6:19) ഒരു പരിധിവരെ ഈ ലോകജീവിതം മാതൃകാപരമാക്കേണ്ടതു പരലോകത്തു കണ്ണുനടുക്കൊണ്ടായിരിക്കണം എന്നാണു് വ്യക്തമാക്കുക. ഒന്നാമതായി ദൈവരാജ്യവും തന്നീതിയും അന്വേഷിക്കുക (മത്താ. 12:30) എന്നതു് ശ്രദ്ധാർഹമാണു്.

ഈ പരലോകസിദ്ധിക്കായുള്ള യത്നത്തിൽ അപ്പുറമമ്മയും തടസ്സമായാൽ അവരെയും ഉപേക്ഷിക്കണം (മത്താ: 10:34-39) പരിപൂർണ്ണനാകണോ, ലോകസപത്തു പാടില്ല (മക്കോ. 10:19) മനുഷ്യാ, നീ ലോകം മുഴുവൻ നേടിയൊലും നിന്റെ ആത്മാവു നശിച്ചാൽ എന്തു പ്രയോജനം (മത്താ. 16:26) എന്നിങ്ങനെയുള്ള വാക്യശകലങ്ങൾ വെള്ളിടിപോലെയാവണം ആ ജനങ്ങൾ ശ്രവിച്ചതു്. ആത്മരക്ഷ കരഗതമാകുന്നതിനു കണ്ണുതുരന്നു കളയാനോ, കൈ വെട്ടിമുറിക്കാനോ (മാക്കോ. 9.41-49) മടിക്കേണ്ടതില്ല. നല്ല ജീവിതം നയിച്ചില്ലെങ്കിൽ തീനരകമായിരിക്കും ലഭിക്കുക എന്ന സന്ദേശവുമായി 'ധനവാന്റെയും ലാസറിന്റെയും' (ലൂക്ക. 16. 19-31 കഥയും) വേപഥുജനകമായിരുന്നിരിക്കണം.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ദ്വൈതത്വം (പത്രോസ്)

ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നു് അവിടുത്തെ ദ്വൈതത്വം പെട്ടെന്നുണ്ടാകുമെന്നു പലരും ധരിച്ചുവശായി. ഏറ്റവും ഭീതിദമായ വിധത്തിൽ അന്തിമദിനങ്ങളെക്കുറിച്ചു ക്രിസ്തു പറയുന്നുണ്ടു്. പ്രപഞ്ചശക്തികൾ കീഴ്മേൽ മറിഞ്ഞു് ഉരുകി അപ്രത്യക്ഷമാകുമ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ മുകിൽ ചുരുളിനു മുകളിലായി ഇടിമിന്നൽപോലെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും (മത്താ. 24. 23-31). 'ഔ ദിനം അജ്ഞാതമാണു്'; പിതാവിനുമാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ. അപ്രതീക്ഷിതമാണാദിനം (മത്താ. 24. 36-41). അതിനാൽ ജാഗ്രതകരായിരിക്കണം (മത്താ. 24. 42). അല്ലെങ്കിൽ ബുദ്ധിഹീനരായ അഞ്ചു കന്യകകളുടെ സ്ഥിതിവന്നുബുദ്ധിമുട്ടും (മത്താ. 25. 1-13). നാഥൻ എപ്പോൾ വന്നാലും, കിട്ടിയ താലന്തുകൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചു് സ്വീകരണത്തിനു തയ്യാറായിരിക്കണം (മത്താ. 25. 14-40). അവിടുന്ന് വരിക പ്രതാപത്തോടും സർവ്വ സ്വസ്തിയ ദൂതന്മാരുടെ അകമ്പടിയോടും കൂടിയാണു് (മത്താ. 25. 31). കല്യാണവസ്ത്രം ധരിക്കാത്തവരുടെ ശിക്ഷ ഭീകരതരമാണു്.

പത്രോസ് ആസന്നമാണെന്ന ധ്വനി സെൻറു് പോളിന്റെ കത്തുകളിലും വ്യക്തമായി കേൾക്കാം. 'കർത്താവിന്റെ ദിവസം നിശ്ചയവേളയിലെ ചോരനെപ്പോലെ വരും; എല്ലാം ശാന്തം സുരക്ഷിതം എന്നു പറയുന്ന ആ നിമിഷം പരമശൂന്യത വന്നുവശാകും, ഗർഭിണിക്കു് ഊറ്റുമുറുപ്പോടെ പോലെ. അതിൽനിന്നു് ആർക്കും ഒഴിഞ്ഞുമാറുക ശക്യമല്ല. (1 തൈ. 5. 1-3). ദിവസം സമീപസ്ഥമാണു് (എബ്ര. 10:25). കർത്താവിന്റെ ദിവസം ചോരനെപ്പോലെ വരും. ആ ദിവസം അതിശക്തിയായ പ്രചണ്ഡതയിലാണു് ആകാശം നശിക്കും. പഞ്ചഭൂതങ്ങൾ ചൂടുപിടിച്ചു് ഉരുകും. ഭൂമിയും

അതിലുള്ളവയെല്ലാം നശിക്കും (2 പത്രോ. 3: 1-13). വെളിപാടിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലുടനീളം 'ഞാൻ വരുന്നു' ഇതാ, ഞാൻ വരുന്നു എന്ന സ്വരം അലയടിക്കുന്നുണ്ട്. 'ഞാൻ രക്ഷിതാവതകയാണ്. ആമേൻ! വരുക; കർത്താവീശോ' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് വെളിപാടിന്റെ പുസ്തകം അവസാനിക്കുന്നതുതന്നെ.

ആദിമസഭയിൽ

ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ അഗമനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതീക്ഷ വളരെ ശക്തമായിരുന്നു, ആദിമസഭയിൽ. രക്ഷകന്റെ വരവ് ഏതു നിമിഷത്തിലുമാകാം. അക്കാരണത്താൽ, ഒട്ടെങ്ങിനെയിരിക്കണം. അതുകൊണ്ടു വിശ്വാസികൾ കൂട്ടായ്മയായി ജീവിച്ചു. എല്ലാം പൊതുസ്വത്തു്. അവരുടെ ഗണത്തിൽ മുട്ടുപാടുള്ളവർ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല (നടപടി 4. 32-35). അനനിയാസിന്റെ ദുർമ്മരണം സഭ മുഴുവനിലും സംഭവമറിഞ്ഞ സർവ്വരിലും വലിയ ഭയം ഉളവാക്കി (നട. 5. 1-11). ഈ ഭയത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം അവരുടെ ജീവിതത്തെ ആകെ ചലനാത്മകമാക്കി.

ആത്മരക്ഷക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള ഉപദേശങ്ങളാണ് ക്രിസ്തുശിഷ്യന്മാർ നൽകിയതു്. ആത്മീയവിജ്ഞാനം ജീവനിലേക്കും ശാന്തിയിലേക്കുമുള്ളതാണ്; ജഡികവിജ്ഞാനം മരണത്തിലേക്കും. ജഡികചിന്ത ദൈവത്തിന്റെ ശത്രുതക്ക് പാത്രമാകും. വിഷയാസക്തർക്കു ദൈവത്തെ പ്രീണിപ്പിക്കുക സാധ്യമല്ല. മാംസേച്ഛാനുസരണം ജീവിച്ചാൽ നിങ്ങൾ ചാകും. എന്നാൽ, ജഡാസക്തിയെ ആത്മീയശക്തികൊണ്ടു് അമർച്ചചെയ്താൽ നിങ്ങൾ ജീവിക്കും (റോ. 8. 5-13). ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ജീവിതം എങ്ങനെയായിരിക്കണം? സെൻ്റ് പോൾ തന്നെ പറയുന്നുണ്ട്: മിശിഹാക്കുള്ളവർ ജഡത്തെ അതിന്റെ വിഷയാസക്തികളോടും ദുരാ

ഗ്രഹങ്ങളോടും കൂടി ക്രൂശിക്കണം (ഗലേ. 5. 13-26; തെസ. 4: 1-12). സമയം ആസന്നമായതുകൊണ്ട് ഭാര്യയുള്ളവർ ഇല്ലാത്തവരെപ്പോലെ ആയിരിക്കട്ടെ (1 കോറ. 7. 25-35). അധമപ്രകൃതിയെ അമർത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ജീവിതം എപ്പോഴും കൺമുന്വിലുണ്ട്. ഈ നശപരശരീരത്തിൽ നിന്നു എന്നെ ആരരക്ഷിക്കും (റോമ. 7. 24) എന്ന് 'ദുർഭഗൻ' സ്വപരമയത്തുന്നതും നാം കേൾക്കുന്നുണ്ട്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ആഗമനം അത്യാസന്നമായിരിക്കുന്നു എന്ന ചിന്തയും, ലോകം പിശാച് ശരീരം എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു ശത്രുക്കൾ ആത്മരക്ഷക്ക് വിഘാതമായി നില്ക്കുന്നല്ലോ എന്ന വേവലാതിയും ആദിമക്രിസ്ത്യാനികളിൽ വേരൂന്നി വളർന്നിരുന്നു. മതമദ്ഗ്നത്തിന്റെ കാലം കഴിയുകയും ദപതീയാഗമനം നീണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തുകിടപ്പിലും ലോകം പിശാച് എന്നിവയിൽനിന്നും അധമപ്രകൃതിയുടെ ഇരിപ്പിടമായ ശരീരത്തിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടാതെ പരലോകജീവിതം അപ്രാപ്യമാണെന്ന ചിന്താഗതി വിട്ടുമാറിയില്ല. ശരീരത്തോടുള്ള വെറുപ്പ് വളരെ വ്യക്തമായി അക്കാലത്തുള്ള ചിന്താഗതിയിൽ അള്ളിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം.

യഹൂദമതത്തിന്റെ ഈറില്ലത്തിൽ പിറന്നുവീണ ക്രിസ്തുമതം വളർന്നതും യഹൂദാന്തരീക്ഷത്തിലായിരുന്നു. വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കാഴ്ചപ്പാട് വ്യക്തമായിരുന്നില്ല. പഴയനിയമത്തിന്റെ പേജുകളിൽ വിവാഹത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുവെച്ചിരുന്നു. ആദത്തിനു് ഒരു കൂട്ടുകാര്യുടെ ആവശ്യം ദൈവം മനസ്സിലാക്കുന്നതും, അവന്റെ ഇടതുവശത്തായിരിക്കേണ്ട അവളെ അവന്റെ ഇടതുവശത്തെ വാരിയെല്ലിൽനിന്നു് രൂപംകൊടുക്കുന്നതും, വിവാഹം ദൈവികപ്പാനിലുള്ളതാണെന്നും അവർ അപ്പനെയും അമ്മയെയും ഉപേക്ഷിച്ച് ഏകജന്മമായിത്തീരുന്നതും എല്ലാം ബൈബിളിന്റെ പ്രഥമാധ്യായത്തിൽ സമ്യകമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

എന്നാൽ, ആസൂചിതങ്ങൾക്ക് വ്യാഖ്യാനം നല്ലാനോ, ഒരു വൈവാഹിക ദൈവശാസ്ത്രത്തിന് രൂപഭാവങ്ങൾ നല്ലാനും അന്നാതം ശ്രമിച്ചിരുന്നതായി കാണുന്നില്ല. സ്ത്രീയുടെ മഹത്വത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാൻ അന്നാതം മെനക്കെട്ടില്ല. ഒറ്റപ്പെട്ട ചില സ്ത്രീകളെ പുകഴ്ത്തിയിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ ഇകഴ്ത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ആദർശഭാര്യയെപ്പറ്റി സഭാഷിതങ്ങളിൽ (31. 10-30) മനോഹരമായി വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്ത്രീത്വത്തെപ്പറ്റി കാര്യമായിട്ടൊന്നും കാണുകയില്ല. സ്ത്രീകളോടും സ്ത്രീത്വത്തോടും സെൻറ് പോൾ പോലും നീതികാണിച്ചുവോ? ഇല്ല എന്ന് തോന്നുന്നു. കൊറിന്ത്യർക്കെഴുതിയ ഒന്നാമത്തെ കത്തിൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായം രണ്ടു മുതൽ പതിനാറുവരെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ വായിച്ചാൽ സംശയത്തിനിടനല്ലുന്നില്ല.

സൈക്ലികമായവയെല്ലാം അശുഭമാണെന്ന് യഹൂദർ കരുതിയിരുന്നോ എന്ന് സംശയിക്കണം. മൂശ കല്പിച്ചിട്ടുള്ള ആചാരവിധികൾ സംശയത്തെ സാധൂകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇസ്രായേൽ സഖലനും, ആന്തോവാം തുടങ്ങിയവ തികച്ചും അശുഭമാണ്, ശുദ്ധികർമ്മങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്ന് മൂശ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാലും 'പാട്ടുകളുടെ പാട്ടിലെ' ശൃംഗാരചേഷ്ടകൾ ഹരം പിടിച്ചിരിക്കത്തക്കവയാണ്. ലൈംഗികബന്ധത്തെ വ്യംഗ്യമായി ചിത്രീകരിക്കുന്ന മനോഹരമായ അവസരങ്ങളുണ്ട്. "നിന്റെ ജലാശയത്തിൽനിന്നു നീ കുടിക്കുക; സ്വന്തം കിണറ്റിൽനിന്നുള്ള ജലം പാനം ചെയ്യുക. നിന്റെ ഉറവകൾ വെളിയിലേക്കും നിന്റെ നീരൊഴുക്കുകൾ തെരുവീഥിയിലേക്കും വ്യാപിക്കണമോ? നിന്റെ ഉറവ നിനക്കും അന്യർക്കും കൂടിയല്ലാതെ, നിനക്കു മാത്രമുള്ളതായിരിക്കട്ടെ. നിന്റെ ഉറവ ധന്യമായിരിക്കട്ടെ; നിന്റെ യൗവനത്തിലെ ഭാര്യയിൽ നീ ആനന്ദം തേടിക്കൊള്ളുക. അവൾ നിനക്കു പ്രിയപ്പെട്ട മാൻപേടയും ഇഷ്ടപ്പെട്ട മാൻകിടാവുമായിരിക്കട്ടെ."

ട്ടെ. അവളുടെ സ്നേഹം നിന്നെ ലഹരിപിടിപ്പിക്കട്ടെ; അവളുടെ സ്നേഹത്തിൽ നീ ആനന്ദിച്ചുകൊള്ളുക” (സുഭാഷിതങ്ങൾ 5. 15-19). പ്രേമപ്രകടനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സമ്യക്കായ വിവരണം ‘പാട്ടുകളുടെ പാട്ടിലു’ള്ളതും ഇവിടെ ഒക്കുക. പക്ഷേ, ബൈബിളിലെ ഈ വാക്കുകൾക്കും ഉപദേശങ്ങൾക്കും വേണ്ടത്ര സ്വാധീനം ജനതാമധ്യത്തിൽ ഉണ്ടായില്ല എന്നു പറയുകയാവും ശരി. അതിന്റെ ഫലമായി, സെക്സിനെക്കുറിച്ച് ഒരു നിഷേധാത്മക നിലപാട് സമുദായത്തിൽ വളരുകയും ചെയ്തു.

ദാമ്പത്യബന്ധം ക്രിസ്തുവും സഭയുമായുള്ള ബന്ധവുമായി താരതമ്യം ചെയ്ത് സെൻറ് പോൾ പറയുന്നുണ്ട്. ദായ്യഭർത്തൃബന്ധത്തെ സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം ദീർഘമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാലും, വിവാഹത്തെ നിഷേധാത്മകമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം വീക്ഷിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ എന്നെപ്പോലെതന്നെ (ബ്രഹ്മചാരി) ആകുന്നതാണ് നല്ലത്.... ദായ്യയെ സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം ‘നീ പാപം ചെയ്യുന്നില്ല.’ ഒരു കന്യക വിവാഹിതയാകുന്നപക്ഷം ‘അവളും തെറ്റു ചെയ്യുന്നില്ല...’ സമയം കുറവ്. ദായ്യയുള്ളവർ ഇല്ലാത്തവരെപ്പോലെ ആയിരിക്കട്ടെ. പ്രായപൂർത്തിയായ കന്യകകൾ വിവാഹിതരായിക്കൊള്ളട്ടെ. അതിൽ തെറ്റില്ല. മനശ്ശക്തിയുള്ളവൻ, സ്വന്തം കന്യകയെ സൂക്ഷിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുന്നെങ്കിൽ ‘അവൻ നന്നായി’ ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് സ്വന്തം കന്യകയെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നവൻ നന്നായി ചെയ്യുന്നു; ചെയ്യാത്തവൻ ‘അതിലും നന്നായി’ ചെയ്യുന്നു (1കോറ. 7.25-38). വികാരംകൊണ്ട് എറിയുന്നതിനെക്കാൾ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമമെന്നു പറയുന്ന പൗലോസിന്റെ സമീപനം നിഷേധാത്മകമാണ്. ബ്രഹ്മചര്യത്തെ ഉയർത്തിക്കാണിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ പ്രവണത, ദമ്പതികൾക്ക് കുരിശായിത്തീർന്നു എന്നതു് ചരിത്രം തെളിച്ചുകാണിക്കുന്നുണ്ട്. വിവാ

ഹത്തെക്കുറിച്ച് പൗലോസിന്റെ പ്രസ്താവങ്ങൾ മുഖവില കൈടുത്തവർക്ക് ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടായതിൽ അതുതപ്പെടാനില്ല. ദാവത്യബന്ധത്തെ ക്രിസ്തുവും സഭയുമായുള്ള ബന്ധവുമായി തട്ടിച്ചു കാണിച്ച പൗലോസാണല്ലോ ഇങ്ങനെയും പറയുന്നത്!

യഹൂദപാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നും പൗലോസിന്റെ 'തീർപ്പ് ത'രിൽനിന്നും ജീവിതദർശനം കിട്ടിയവർ, വിവാഹത്തെ ഇകഴ്ത്തിയും ബ്രഹ്മചര്യത്തെ പുകഴ്ത്തിയും പാടി പ്രസംഗിക്കാനിറങ്ങി. ഇക്കാലത്തുതന്നെ താപസന്മാരുടെ ആവിർഭാവത്തിനു ചരിത്രം സാക്ഷിനിന്നു.

താപസർ

ദീർഘനാളത്തെ മതമട്ട്നത്തിന്റെ അവസാനമായി ക്രിസ്തുമതം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ വളരാനാരംഭിച്ചു. ഇക്കാലഘട്ടത്തിലാണ് പൗരസ്ത്യരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും താപസജീവിതത്തിന്റെ ആദ്യപാഠങ്ങൾ റോമിലേക്കുകടന്നത്. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ, ലോകത്തിന്റെ മറിമായങ്ങളിൽ നിന്നകന്നുജീവിക്കാൻ ആളുകൾ മുന്നോട്ടുവന്നു. ലോകത്തിലുള്ളവയെല്ലാം മായകളുടെ മായയാണ്. ലോകം പിശാച് ശരീരം എന്നീ ശത്രുനിരയിൽ നിന്നും രക്ഷപെടാനായി, മണലരണ്യങ്ങളിലും വനാന്തരങ്ങളിലെ ഗൃഹകളിലും വളരെപ്പേർ തപശ്ചര്യജീവിതം നയിക്കാനാരംഭിച്ചു. പക്കോമിയസും ആൻറണിയും അവരിൽ മുഖന്മാരാണ്. അധമപ്രവണതകളെ അമർത്തി ശരീരമെന്ന ശത്രുവിനെ മര്യാദപഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള വ്യഗ്രത; ആവശ്യമില്ലാത്ത പാപബോധം തുടങ്ങിയവയും ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്നവിധത്തിലുള്ള ശരീരഭണ്ഡനങ്ങൾക്ക് പ്രേരണനല്ലി. പ്രാർത്ഥനയും ധ്യാനത്തിനുമായി ഭായ്യയെയും മക്കളെയും കുടുംബത്തെയും ഉപേക്ഷിച്ചവരും ഇല്ലാതില്ല. സ്വർഗ്ഗത്തിലൊരു 'തറടിക്കറെറ'കിലും കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ നിത്യമായി നരകിക്കേണ്ടി

വരുമല്ലോ എന്ന ഭീതിയാണിവിടെ പ്രകടമാകുന്നത്. അവർ ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ സുഖങ്ങളും ഉപേക്ഷിക്കുക മാത്രമല്ല, ശരീരശുദ്ധിയുടെ കാര്യത്തിലും അശ്രദ്ധരായി. * സ്വന്തം ശരീരത്തെ ജന്മശത്രുവായി കണക്കാക്കിയാലുണ്ടാകുന്ന പരിണതഫലം ഊഹ്യമാണല്ലോ. സ്വശരീരത്തെ കഠിനമായി പീഡിപ്പിച്ച് ശത്രുവിനെ ജയിക്കുന്നതിൽ ഭ്രാന്തരായിത്തന്നെ അവർ. എങ്ങിനെയെന്നോ? സ്ത്രീസ്തരശം മൂലം കല്യാണിതരാകാതെ, ബ്രഹ്മചാരികളായി, കുഞ്ഞാടുപോകുന്നിടത്തല്ലാം അനുഗമിക്കാൻ (വെളി. 14. 3-5). വിശുദ്ധ പുണ്യം എന്നത് മാലാഖമാർക്കടുത്തതാണല്ലോ. ഇങ്ങനെ ധ്യാനിച്ചുകഴിഞ്ഞു, സ്വശരീരത്തെ, രക്ഷയുടെ ആ ശത്രുവിനെ, കാണുമ്പോൾ, ആ അധമശക്തിയെ അമർത്തി ഞെരുക്കാതെത്തുചെയ്യും? വനവാസികളായ ആ താപസന്മാരുടെ ജീവിതം ആധുനികമനുഷ്യൻ ഭീതിജനകമാണ്. എന്നാൽ, അവരുടെ ജീവിതം ആദിമക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മുമ്പിൽ ഉത്തമമായിരുന്നു. അക്കാലത്താൽ, ആ സന്യാസികൾക്ക് സാമാന്യ ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ സ്വാധീനമുണ്ടായി. അവരുടെ ചിന്തയും പ്രസംഗവും അവർക്ക് പ്രചോദനം നൽകാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നു.

രണ്ടു വിക്ഷണങ്ങൾ

ക്രിസ്തുവിനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരുടെയിടയിൽ അക്കാലത്തു് രണ്ടു ചിന്താധാരകൾ സെക്ലിനെക്കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്നു— സെക്ലി നിയമവിധേയമാക്കേണ്ട ഒന്നല്ല എന്നും, പാപത്തിൻ കീഴ് അതിൽനിന്നു് അകന്നിരിക്കണമെന്നും. ഇതിൽ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിനു് ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ പ്രചാരം കിട്ടി. അതിനു് സഹായകരമായതു് താപസന്മാരുടെ പ്രസംഗ

★ A. J. Philippose (Editor)
 The Orthodox Ethos Vol. 1
 Holywell Press Oxford - 1964

മായിരുന്നു. അക്കാലത്തു നിലവിലിരുന്ന തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിനും കഠോ ഉത്തരവാദിത്വം ഉണ്ടു് മനുഷ്യശരീരം തമസ്സിന്റെ ശക്തിയാണ്. എന്നാൽ, ഒരു ജ്യോതിർസ്സു ലിംഗം അതിലുണ്ടു്. ഏറെക്കുറെ ഇതാണ് മനിക്കേയൻ * സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വം. ഉല്പാദനം തിന്മയാണ്. കാരണം, അതു് പ്രകാശത്തിന്റെ ബന്ധനം നിത്യമാക്കുന്നു. ഉല്പാദനക്ഷമമല്ലാത്ത ബീജസുഖലനം പ്രകാശത്തെ ദൈവത്തിൻപക്കലേക്കു നയിക്കുന്നു! എന്നാൽ, ഉല്പാദനവും വിവാഹവും ഏറ്റവും ധന്യമായ ജീവിതരീതിയായിട്ടാണ് പെലാജിയസിന്റെ പ്രബോധനങ്ങൾ. ഇങ്ങനെയുള്ള പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായ തത്ത്വശാസ്ത്രങ്ങൾ സ്വാധീനം അബോധപൂർവ്വമായിട്ടാണെങ്കിലും സഭാപിതാക്കന്മാരിൽ കടിയേറിയിരുന്നു. ശരീരത്തെയും അതിന്റെ പ്രവണതകളെയും മെരുക്കിവളർത്തുന്ന ബ്രഹ്മചാരികളായ സന്യാസികളാണ് ഈ സഭാപിതാക്കന്മാർ എന്നുകൂടി ഒപ്പം ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇവരാണ് വിവാഹത്തെയും പ്രേമത്തെയുംക്കുറിച്ച് ആധികാരികമായി സഭാംഗങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കാൻ 'വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർ'! അവർ പറഞ്ഞുവെച്ചിരിക്കുന്നവയിലൂടെ ഒരു വിഹഗവീക്ഷണം നടത്തുക യുക്തമാണ്.

സെക്സും സഭാപിതാക്കന്മാരും

സെക്സിനോട്ടു് അങ്ങേയറ്റം വെറുപ്പു പുലർത്തിയിരുന്ന ആളാണ് സെൻറ് ജറോം. തന്റെ മുൻവിധിക്കനുസൃതമായ വിധത്തിൽ ചില മിനുക്കുപണികൾ ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിൽ നടത്തിയിട്ടുണ്ടു്. * വിവാഹത്തെക്കുറിച്ച് അക്രൈസ്തവമായ വീക്ഷണമാണദ്ദേഹത്തിനു്. 'വേറെ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് വെച്ചുപൊറുപ്പിക്കേണ്ട ഒന്നാണതു്' എന്നു

★ Cof. Encyclopaedia Britanica
13d Edition
Manichaeism. P. 572ss.

★ Onan's Sin becomes 'Res detestabiles' where the original demands 'displeared the Lord'

തോന്നും. മാംസത്തിന്റെ പ്രവണതക്ക് വളം വയ്ക്കുന്ന വിവാഹത്തെ വെറുക്കാതെത്തു ചെയ്യും. സംയോഗത്തെക്കുറിച്ച് പരയുമ്പോൾ എവിടെ നിന്നോ വൈരാഗ്യഭാവം ഓടിക്കയറിവരുകയാണ്. സെൻറഗസ്സിനും ഈ വഴിക്കു തന്നെയാണ് പോകുന്നത്. ഉല്പാദനത്തിനുവേണ്ടിയാണ് സംയോഗമെങ്കിൽ ഉത്തമം; ആനന്ദാനുഭൂതിക്കാണെങ്കിൽ പാപകരം. മാർകപാപമാണ് എന്നദ്ദേഹം പറയുന്നില്ല. ആധ്യാത്മികമായി വളർന്നവർ സംയോഗം പാടെ ഉപേക്ഷിക്കും. സെൻറഗസ്സിനും ബൈബിൾ വാക്യങ്ങളെ വളച്ചൊടിച്ച് ഇട്ടിട്ടുണ്ട്. സംയോഗത്തിന്റെ വൈകാരികവശത്തിലാണ് അദ്ദേഹം പാപം കണ്ടെത്തുന്നത് (പേജ് 236, 37). * ഉല്പാദനത്തെ ഒഴിച്ച് നിറുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള എല്ലാ സംയോഗങ്ങളും ലജ്ജാകരവും അനന്ദവദനീയവുമാണ്. * "If a man has not the gift of continance, let him marry lawfully, lest he beget children shamefully or, still more shamefully copulate without begetting. Though this is done even by those lawfully married. For it is unlawful and shameful to have intercourse even with one's own wife, if the conception of children is avoided. Onan the son of juda did this and God slew him for it."

(De Conjugiis Adulternis, 2, 12 : 40/479) അഗസ്റ്റിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ 'റിമം' പോലും തെറ്റാണ് (P. L. 32. 1373) ഇതോടൊപ്പം പോകുന്നു വന്ധ്യകരണം, Coitus interruptus തുടങ്ങിയവ. കാരണം അവയെല്ലാം ഉല്പാദനമെന്ന ലക്ഷ്യത്തിനു വിരുദ്ധമാണ്. മനിക്കേയൻ തത്ത്വചരണസരിച്ച ജീവിച്ചവനാണ് അഗസ്റ്റിൻ എന്നത് മറക്കരുത്. വച്ചു പുലർത്തിയിരുന്ന പെണ്ണുമായി സംയോഗം നടത്തിയ

★ G. Egners. Birth Regulation and Catholic Belief.
 Sheed & Ward
 33 Maiden Lane London W. C. 2. 1966

25110

പ്പോൾ ജനനനിരോധനം 'റിഥ'മിലൂടെ നടത്തി അബദ്ധം പറ്റി ഒരു കൊച്ചുസമ്പാദ്യമുണ്ടായ അനുഭവം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. സ്റ്റോയിക്ക് മനിക്കേയൻ ചിന്തയുടെ സങ്കല്പിതഭാവമാണ് അഗസ്റ്റിനിൽ കാണുക. റാഷനൽ നേച്ചറിന് അനുഗ്രണമായി ജീവിക്കുക എന്ന പ്ലേറോ-സേ"ററായ"ക്ക് ദർശനം തെളിഞ്ഞു വരുന്നു. സുഖാനുഭൂതി അധമപ്രകൃതിയുടേതാണ്; അത് ഉത്തമ (Rational) പ്രകൃതിക്ക് അടിമയാകണം. വിവാഹം സന്താനോല്പാദനത്തിനാണെന്നു ബുദ്ധി പറയുന്നു. ഗ്രീക്ക് ചിന്തകരുടെ ലക്ഷ്യ (Teleology) ശാസ്ത്രത്തിന്റെ സഹായനമാണിത്. പ്രകൃതി എന്നു പറഞ്ഞാൽ, എല്ലാ വസ്തുക്കളിലുമുള്ള ദൈവിക പ്രവർത്തനശക്തി (Immanent divine Ratio)യാണ്. ഇതിനോടു് സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുക ദൈവത്തിന്റെ കല്പനയാണ്; ഇഷ്ടമാണ്. അപ്പോൾ വിവാഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തിനു വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുക പാപമാകുന്നു. ഗർഭധാരണ കാലത്ത് സംയോഗം പാപകരമാണ് (St. Jerome, comm. in Eph. iii; 26/657) എന്നു പറയുന്നതിന്റെ കാരണം വിശദമാണല്ലോ.

വിവാഹത്തെയും സംയോഗത്തെയും കുറിച്ച് മഹാനാരായിനാ കരുതുന്ന ചിലരുടെ പ്രസ്താവനകൾ രസകരങ്ങളാണ്. ശിശുക്കൾക്ക് സ്തന്യം നല്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ (At the period of lactation) സംയോഗം പാപകരമാണ് (St. Gregory in Bede's *Historia Ecclesiastica gentis Anglorum*, 1. 27; 95/64), വിവാഹത്തിന്റെ സ്ഥാപനം തന്നെ വ്യഭിചാരം (Fornication) ഇല്ലാതാകുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് (St. John Chrisostom, Homily on 1 cor. 7. 2; 51/210) ഒരു വലിയ തിന്മയിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നതിന് ഒരു തിന്മയെ അനുവദിക്കുന്നു. വിവാഹത്തിന്റെ 'ഉപയോഗം' (Usumatrimonii) തന്നെ ചീത്തയാണ്, (കാരണം, സ്ത്രീയെ തൊടാതിരിക്കുന്നത് ഉത്തമമാകുന്നു എന്ന് സെൻറ്

പോൾ പറയുന്നു.) എന്നാൽ, വേശ്യാസംസ്കൃം ഏറ്റവും വിലയ തിന്മ (Worst) യാണു് (St. Jerome, Adv. Jovin. 1. 7; 23/229). വിശുദ്ധ യോഹന്നാൻ രക്തസാക്ഷിയായില്ല. കാരണം, അദ്ദേഹം അവിവാഹിതനായിരുന്നു. എന്നാൽ, വിശുദ്ധ പത്രോസു് വിവാഹിതനായിരുന്നതിനാൽ - ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിച്ചപ്പോൾ സ്വഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചെങ്കിലും - വിവാഹത്തിന്റെ വൃത്തികേടു് സ്വപരക്കം കൊണ്ടു കഴുകിക്കളയേണ്ടി വന്നു (1. 26; 23/258). ആനന്ദാനുഭൂതി മാംസികമാണെന്നും അതിനാൽ, അതിൽ തിന്മയുണ്ടെന്നും മഹാനായ ഗ്രിഗറി പറഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുണ്ടു്. സംയോഗത്തിനുശേഷം, പ്രായശ്ചിത്തമനുഷ്ഠിക്കാതെയും കുളിക്കാതെയും പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കരുതു്. എന്തെന്നാൽ, മാംസേച്ഛയുടെ (Concupiscence) വഹ്നികെട്ടടങ്ങുന്നതുവരെ, അവൻ തന്റെ 'വൈകൃതപ്രവൃത്തി'യിലൂടെ അനർഹനായിരിക്കുന്നു. വിവാഹം അനനുവദനീയമല്ല. എന്നാൽ, അതിന്റെ ഉപയോഗം ശുശ്രൂവാരും കൂടാതെ അസാധ്യമാണു് എല്ലാ സംയോഗവും പാപകരമാണു്, (d. 604) ഇങ്ങനെ പറയുന്നതും മഹാനായ ഗ്രിഗറി തന്നെയാണു്.

ഗർഭാവസരത്തിൽ ഭാര്യയുമായി സംഗമിച്ചാൽ അതു പാപമാകും (Caesarius of Arles d. 543) അവിശ്വസ്തത ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ ഒരു മാർഗ്ഗമെന്ന നിലയിൽ ഗർഭധാരണ കാലത്തു സംയോഗമാകാം. അങ്ങനെയുള്ളപ്പോൾ അതൊരു ലാലുപാപമാകയില്ല. ലിഗോരിയുടെ അഭിപ്രായമാണതു്. അനുഭവ ദിവ്യകാരുണ്യ സപീകരണത്തെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ പത്താം പീയൂസ് പറയുന്നതും കേൾക്കുക:.....the 'Plague' and 'poison' of Jansenism as leading to the exclusions from the Holy Table of whole classes of Christians like merchants and married people (d 3376) അടുത്ത കാലത്തുമുണ്ടായിരുന്ന വിക്ഷണ വിശേഷത്തിനുദാ

ഹരണമാണിതു്. കർച്ചാന സ്വീകരണത്തിനുമുമ്പ് സംയോഗത്തിൽനിന്നു് ഒഴിഞ്ഞിരിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞുവെച്ച ഇന്നസെൻറ് പതിനൊന്നാമനും (ഡി. 2090-2) ശ്രദ്ധാർഹനല്ലേ? ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു മുൻഗാമിയായിരുന്ന ഇന്നസെൻറ് മൂന്നാമൻ സംയോഗം പാപമാണെന്നു കണ്ടു (ഡി. 1216). അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുവായ ഇഗുച്ചിയോ (Huguccio) ആനന്ദത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സംയോഗം മാർകപാപമാണെന്നു പറിപ്പിച്ചു! ആനന്ദത്തെ വെറുത്തുകൊണ്ടുള്ള സംയോഗത്തെ ശ്ലാഘിക്കുകയാണു് സെൻറ് ബൊനവെഞ്ചർ! ദ്രാമത്യ പ്രേമപ്രകടനങ്ങൾ എല്ലാം കൊള്ളരുതാത്തതായിരുന്നു, ജനിക്കോയി (Genicot) യുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ശരീരത്തിന്റെ മാനുഷ്യം മാനുഷ്യത കുറഞ്ഞതുമായ (Decent, Less decent, and indecent) ഭാഗങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്നതിനു് ലിഗോരി അനുവദിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാലും ആ പദ പ്രയോഗം കണ്ടില്ലേ? ഇനിയുമുണ്ടു് പ്രേമ പ്രകടനത്തിനു വിശേഷണങ്ങൾ അവകൊള്ളരുതാത്ത കാര്യങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കാനുപയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങളാണു്. [Incompleta luxuria, encrmiter obscenus, Turpissimus, Impudicus, Turpis, Inhonestus and Faedus impigne...] എന്തു ചെയ്യും? പ്രേമ പ്രകടനത്തിൽ പാപം! ലൈംഗികം എന്നു പറയുന്നതു് പാപം!! ചിന്തിക്കുന്നതു് പാപം!!! സംയോഗത്തിനു വിവിധ രീതികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതും പാപം ഈ പാപമല്ലാത്ത പാപത്തിന്റെ കരിശു് ദ്രവതികളുടെ തോളിൽ വയ്ക്കുന്നതോ, ബ്രഹ്മചാരികളായ സന്യാസികൾ !!

സ്വവർഗ്ഗം നിലനിറുത്തുക. ഇതു് ഓരോന്നിന്റെയും പ്രകൃതിയിലുള്ളതാണു്. വിവാഹത്തിന്റെ - സംയോഗത്തിന്റെ പ്രകൃതി-ലക്ഷ്യം വർഗ്ഗവർദ്ധനമാണു്. അതിൻ വിരുദ്ധമായി വർത്തിക്കുക പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായി ശ്രീക്കത്തപജ്ഞാനത്തിന്റെ വേദപിടിച്ചവളന്നു. നിത്യതത്ത്വശാസ്ത്ര

(Philosophia Perennis) മാണം * എന്നാൽ, മാലാഖമാർ കെട്ടത്ത പണ്ഡിതനായി മുടിമുടിചിരിക്കുന്ന അകപിനാസിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽപോലും വിവാഹം, സെക്സ്, വിവാഹജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം എന്നിവയെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായി ട്രോന്നും കാണുന്നില്ല. പാരമ്പര്യമായിക്കിട്ടിയ വികലതനിറഞ്ഞ കാഴ്ചപ്പാടിനെത്തന്നെ അദ്ദേഹം പിന്തുടരുകയാണ് ചെയ്തത്. അരിസ്റ്റോട്ടലിന്റെ ചട്ടക്കൂട്ടിൽ അവിഷ കൃതസത്യങ്ങളെയിട്ടുടച്ചു 'നിത്യമാക്കി'വച്ച അകപിനാസു എഴുതിയിരിക്കുന്നു: * A woman has by nature less use of reason than a man (S. T. I. 921 ad 2) she is, after all a defective man conceived because of weakness in the seed, or because of damp south wind was blowing at the time of conception (S. T. I. 92 ad 1) ഇങ്ങനെയുള്ള വിജ്ഞാനവുമായിട്ടിരിക്കുന്നവരിൽനിന്നു സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെക്കുറിച്ച് എന്തറിവുകിട്ടാൻ? സെക്സിനെക്കുറിച്ച് എന്തു പ്രതീക്ഷിക്കാൻ? പോരേങ്കിൽ, ശുദ്ധതയ്ക്കെതിരായ പ്രലോഭനം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ മാലാഖകെട്ടിക്കൊടുത്ത അരഞ്ഞാണമുണ്ടല്ലോ. ഉല്പാദനക്ഷമമല്ലാത്ത സംയോഗം പാപകരമല്ല എന്നു പറയുവാൻ മാത്രം അകപിനാസു സമനസ്സുകാണിച്ചു എന്നതു വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. പക്ഷെ ആവീക്ഷണത്തിനു സമകാലീനരിൽ സ്വയംകിട്ടിയില്ല. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റാൻറ് വിപ്ലവത്തിനുശേഷം കൂടിയ ട്രേൻറ് സൂനഹദോസിൽവെച്ചും ബ്രഹ്മചാരികളുടെ സമൂഹം വിവാഹത്തെക്കുറിച്ച് ചർച്ചകൾ നടത്തി. അവിടെയും വിവാഹജീവിതത്തിൽ സെക്സിന്റെ പ്രാധാന്യം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായില്ല. സംയോഗത്തെ മാനിക്കുന്നതിനു അവർ തയ്യാറായതു

★ i. Cnfr.

Herder Correspondence December, 1864

2: Quoted by G. Egner Opuscit P. 127

മില്ല. സംയോഗം കഴിയുന്നതും കുറച്ചു നടത്തുന്നതിനാണ് ഭവതികളെ അക്കാലത്തു് ഉപദേശിച്ചിരുന്നതു്. നോമ്പു കാലത്തു പാടില്ല; ഞായറാഴ്ച ദിവസമാണു്, ദിവസമാണു്, അന്നു പാടില്ല; വെള്ളിയാഴ്ച കത്താവുമരിച്ച ദിവസമാണു്; അന്നു പാടില്ല; കുർബാന സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ പാടില്ല; ഇങ്ങനെ പോയി വിലക്കുകളുടെ പരമ്പര! കല്യാണാഘോഷം നടത്താൻ പാടില്ലാത്ത 'മുടക്കുമുള്ള കാലം' ബ്രഹ്മചാരികൾ കണ്ടുപിടിച്ചു! ഞങ്ങളോ ഈ 'സന്തോഷം' വേണ്ടെന്നു വെച്ചു; പക്ഷേ, വേണമെന്നുവെച്ചവർ കഴിയുന്നതും കുറച്ചു 'അനുഭവിക്കട്ടെ' ഇങ്ങനെയൊരു വൈരാഗ്യബുദ്ധിയല്ലേ അവർക്കുള്ളതു് എന്നു തോന്നിപ്പോകും, സംയോഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സഭാപ്രബോധനം വായിച്ചാൽ! ഏതായാലും, വിവാഹത്തിനു രണ്ടു ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടെന്നും, പ്രഥമലക്ഷ്യം സന്താനോല്പാദനവും അവരുടെ നല്ല വളർത്തലും, ദ്വതീയലക്ഷ്യങ്ങൾ പരസ്പര സഹകരണവും വിഷയാസക്തിയുടെ ശമനവുമാണെന്നും കളംതിരിച്ചു് പഠിപ്പിച്ചു. ട്രെൻറ് കൗൺസിലിനുശേഷവും ആ പ്രബോധനം കത്തോലിക്കർക്കു് ലഭിച്ചു. അനുസരണയുള്ള ആടുകളെപ്പോലെ വിശ്വാസികൾ അതനുസരിച്ചു ജീവിക്കുകയും ചെയ്തു.

കാലാ മാറുന്നു

ട്രെൻറ് കൗൺസിലിനുശേഷം ലോകത്തിൽ വമ്പിച്ച പരിവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ആശയരംഗത്തും ശാസ്ത്രീയരംഗത്തും ചലനങ്ങളുണ്ടായി. ഫ്യൂഡൽ വ്യവസ്ഥിതിമാറി; രാജകീയാധിപത്യം ക്ഷയിച്ചു്; ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. വ്യക്തിപ്രധാനമായി ദർശനങ്ങളുണ്ടായി. മാനുഷികാവകാശങ്ങൾ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. ജനാധിപത്യ ഭരണസമ്പ്രദായത്തിനു് പ്രാധാന്യം വർദ്ധിച്ചു. ശാസ്ത്രീയരംഗത്തുണ്ടായ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ അതുതാവഹങ്ങളായിരുന്നു. മനശാസ്ത്രരംഗത്തു് വിപ്ലവം

വകരങ്ങളായ വൃതിയാനങ്ങളുണ്ടായി. ഫ്രോയ്ഡ്, യൂങ്, അഡ്ലർ തുടങ്ങിയവരുടെ പഠനങ്ങൾ പുതിയ അവബോധങ്ങളും ബോധ്യങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി. മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ സെക്സിന്റെ പ്രാധാന്യം നിഷേധിക്കാനാവാത്തവിധം വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടു. ദാമ്പത്യജീവിതം എന്നു പറഞ്ഞാൽ, 'സന്താനോല്പാദനശാല'യാണു് എന്ന വീക്ഷണം കാലഹരണപ്പെട്ടു. ദാമ്പത്യപ്രേമത്തിന്റെ മാനുത ബോധ്യപ്പെട്ടു. കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ വിജയത്തിനു് സെക്സിന്റെ ഭാഗം വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടു. അവർ ഇരുവരും ഏകജന്മമായിത്തീരുന്നവരെ വേദോക്തിയുടെ ആഴമാറു് അത്ഥത്തിന്റെ മാനുരശക്തി എന്തെന്നു് പ്രഘോഷിക്കപ്പെട്ടു. ഇതൊക്കെ സംഭവിച്ചതു് ലോകത്തിലായിരുന്നു. കത്തോലിക്കസഭയാകട്ടെ, പ്രഥമലക്ഷ്യവും ദ്വൈതീയലക്ഷ്യങ്ങളുമായി, പ്രതിരോധ ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ കോട്ടയ്ക്കുള്ളിൽ സുരക്ഷിതയാണെന്ന ബോധ്യത്തോടെയിരുന്നു. ഇക്കാലഘട്ടത്തിൽ സ്ത്രീയുടെ വ്യക്തിത്വവും മഹത്വവും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവരികയായിരുന്നു. സ്ത്രീകൾ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നുണർന്നു് തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ പിടിച്ചുപററുകയായിരുന്നു. കമ്മറംഗത്തു് അവൾ കടന്നുവന്നു. 'ഭായ്യം അമ്മയുമായി ജീവിക്കുക. പുരുഷനോടൊത്തു് സമത്വം ശവപ്പറമ്പിൽ; പുണ്യവതിയായാൽ, അൾത്താരയിലും ഒരു സമത്വം എന്ന ചിന്തയുമായി സഭ ഇതൊന്നുമറിയാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടി. പുരുഷനോടൊപ്പം തുല്യത നല്ലെന്നോ സഭാതലത്തിൽ എന്ന കാര്യം സഭാനേതാക്കൾ കാര്യമായി ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയതു് എത്ര വൈകിയിട്ടാണു്. ഇങ്ങനെ, വിവാഹം, ദാമ്പത്യപ്രേമം, സ്ത്രീയുടെ മഹത്വം, പുരുഷനോടൊപ്പമുള്ള അവളുടെ തുല്യത, കുടുംബജീവിതം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളുടെ നേരെ പുതിയ സമീപനങ്ങൾ ഉണ്ടായി. അവിടെയെല്ലാം പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ സ്ഥലം പിടിച്ചു. അറിവിന്റെ പുതിയ ചക്രവാളവാതിലുകൾ തുറക്കപ്പെട്ടു. കത്തോലിക്കരല്ലാത്തവരുടെ

മുമ്പിൽ ആദരണീയവും മഹത്വപൂർണ്ണവുമായിരുന്നവ സഭയിൽ അങ്ങനെയല്ലാത്തതിന്റെ വൈചിത്ര്യം ചിലരെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനൊരുങ്ങി.

ഈയവസരത്തിലാണ് ലോകശ്രദ്ധയെ പിടിച്ചു നിറുത്തുന്ന വേറൊരു പ്രശ്നം രംഗത്ത് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. മാൾത്തസാണ് അവതാരകൻ. പ്രശ്നം വേറൊന്നുമല്ല, ജനപ്പെരുപ്പം. ഇന്നത്തെ നിലയിൽ ജനസംഖ്യ അനുഭവനം വർദ്ധിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നാം അധിവസിക്കുന്ന ഭൂമി തികയാതെ വരുമെന്നും, പെരുക്കുന്ന ജനത്തിനു മനുഷ്യാചിതമായ ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾ ലഭിക്കാതാകുമെന്നും പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അവർ മുന്നോട്ടുവച്ച വാദഗതികൾ അനിഷേധ്യങ്ങളായിരുന്നു. ഈ പ്രശ്നത്തിന് എന്താണൊരു പ്രതിവിധി? ജനവർദ്ധനവിനെ നിയന്ത്രിക്കുക തന്നെ. അതിനു സ്വീകരിക്കേണ്ട മാർഗ്ഗമെന്ത്? പരിപൂർണ്ണമായ ബ്രഹ്മചര്യം പാലിക്കുക എന്നത് പ്രായോഗികമല്ല. അക്കാരണത്താൽ, എന്തെങ്കിലും രീതി കണ്ടുപിടിച്ചേ ഒള്ളൂ എന്നുവന്നു. ജീവശാസ്ത്രജ്ഞരും ഡോക്ടർമാരും അതിനായി പരിശ്രമിച്ചു. ചില മാർഗ്ഗങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടു. അതോടൊപ്പം വളർന്നുവന്നു വേറൊരാശയം. ഉത്തരവാദിത്വപൂർണ്ണമായ പിതൃത്വം (Responsible Parent hood) തങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക ഭദ്രതക്ക് തകർച്ച സംഭവിക്കുകയും തദ്പാരാ, മക്കളുടെ നല്ലവളർത്തൽ അപകടത്തിലാകുകയും ചെയ്യുന്ന പരിതോവസ്ഥ ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനുള്ള ശ്രദ്ധയും മുൻകരുതലും ദമ്പതികൾ എടുക്കണം. ഈ ചിന്താഗതി ജനതാമധ്യത്തിൽ പടന്നു. അവികസിതരാജ്യങ്ങളിലെ ജനപ്പെരുപ്പവും അന്നാട്ടിലെ സാമ്പത്തിക വളർച്ചയും തോളോടു തോളുചേർന്നു പോകാത്തതിന്റെ ഫലമായി അവിടെയും ജനസംഖ്യ ക്രമീകരിക്കേണ്ടിവന്നു. അങ്ങനെ ജനനനിയന്ത്രണം പൊതുവെ അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും സ്വീകൃതമാകുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ

സഭ അന്നും ഈ പ്രശ്നത്തെ അതർഹിക്കുന്ന ഗൗരവത്തോടെ പഠിക്കുകയുണ്ടായില്ല. പൊതുവെ ക്രൈസ്തവസമൂഹം അതിനെല്ലാം വിലങ്ങുതടിയുമായിരുന്നു. ജനനനിയന്ത്രണം ശപ്തവും പാപകരവുമാണ് എന്ന് പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുപോന്നു. 1908-ലാണെന്നു തോന്നുന്നു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് വിഭാഗക്കാരും ആ നിരയിൽതന്നെ നിന്നിരുന്നു. എന്നാൽ, വിവാഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ച് പുതിയ ഉൾക്കാഴ്ചകൾ പ്രകടമാകയും, കാലത്തിന്റെ സൂചനകളെ കണക്കിലെടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് 1930-ൽ ലാമ്പത്തു കോൺഫ്രൻസ് ഉത്തരവാദിത്തപൂർണ്ണമായ പിതൃത്വം എന്നതു് അംഗീകരിച്ചു. സന്താനങ്ങളുടെ അംഗസംഖ്യ നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു് ദമ്പതികളാണെന്നു് അന്നു പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു. ജനനക്രമീകരണത്തിനു സഹകരിക്കേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ ക്രൈസ്തവ മനസ്സാക്ഷിക്ക് അനുഗ്രഹവും ദമ്പതികളിലിരുവടും സുസമ്മതവുമായവയായിരിക്കണം എന്ന് വിശദമാക്കിയിരുന്നു. ഇവയെല്ലാം ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്ന വിധത്തിൽ 1958ലെ ലാമ്പത്തു കോൺഫ്രൻസിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ (112, 113, 114) ഉിലും കാണാം. 1930-ലെ കോൺഫ്രൻസ്, നാളതുവരെ, പ്രകൃതിനിയമമെന്നു പറഞ്ഞുനിന്നിരുന്ന കാര്യത്തിൽനിന്നു് വ്യതിരിക്തമായ രീതി സ്വീകരിച്ചതു് റോമൻ കത്തോലിക്കസഭ നടക്കത്തോടെയാണ് വീക്ഷിച്ചതു്. വിവാഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തിനു വിരുദ്ധമായ ചെയ്തികളെ ഒരു ക്രൈസ്തവവിഭാഗം അംഗീകരിച്ചാശീർദ്ദിച്ചു് വിടുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ, 'സന്മാർഗ്ഗത്തിന്റെ താക്കോൽകാരിയായ' സഭ സ്വന്താനങ്ങളുടെ രക്ഷക്ക് ഓടിയെത്തി. പാരമ്പര്യത്തിന്റെ വാരോലകൾ എടുത്തുനിവർത്തി. ആവിഷ്കരണത്തിന്റെ കെട്ടുറപ്പിനുവേണ്ടി യുദ്ധയുടെ പുത്രനായ ഓനാനു് * സംഭവിച്ചതു് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. അങ്ങനെ എല്ലാ ജനനനിയന്ത്രണോപാധികളെയും ശപിച്ചുകൊണ്ടു് പതിനൊന്നാം പീയൂസ് 'കാസ്റ്റി കൊന്റബി' എന്ന ചാക്രികലേഖനത്തിനു തുല്യം ചാത്തി.

* ഓനാനന്റെ കഥ ഇന്നും ആരും സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. 'ഇമാനെവീത്തെ'യിലുമില്ല. ജ്യേഷ്ഠനുവേണ്ടി അനുജൻ ശിശുവിനെ ജനിപ്പിക്കണം എന്ന നിയമമാണു് ഓനാനു് ലംഘിച്ചതു്. അവിടെയാണ് റെററു്. അല്ലാതെ ബീജം നശിപ്പിച്ചതല്ല.

2. പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ

പുതിയ സമീപനങ്ങൾ

1930-ൽ ലാമ്പത്തു് കോൺഗ്രസ്സിൽവെച്ച് പ്രോട്ടസ്റ്റാൻറ് വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ക്രൈസ്തവർ ജനനനിയന്ത്രണമാർഗ്ഗങ്ങളോടുള്ള തങ്ങളുടെ നിലപാടു് പുനഃപരിശോധന നടത്തി. ഉത്തരവാദിത്വപൂർണ്ണമായ പിതൃത്വം (Responsible Parenthood) സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ മനുഷ്യാചിതമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക എന്ന തീരുമാനം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. അതനുസരിച്ചുള്ള മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നല്കി. ആ അവസരത്തിലാണു്, പതിനൊന്നാം പീയൂസ് വിവാഹജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള 'കാസ്റ്റി കൊന്റബി' എന്ന വിശ്വലേഖനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതു്. ലാമ്പത്തു് കോൺഫ്റൻസ് അംഗീകരിച്ച മനോഭാവത്തിനു വിരുദ്ധമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണു് പോപ്പിന്റേതു് എന്നു വ്യക്തമാണു്. ഏതാനും പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കാം.

ക്രൈസ്തവീവാഹം

'വിവാഹത്തിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കെതിരായ തിന്മകൾക്കെതിരായി നാമിപ്പോൾ ശബ്ദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഗുരുതരമായ ഉത്തരവാദിത്വം അതിനു് നമ്മെ നിർബന്ധിക്കുന്നു. സന്താനങ്ങളെ വിവാഹജീവിതത്തിന്റെ ദുർവ

ഹദാരമായിട്ടും, അക്കാരണത്താൽ, അവരുടെ അസ്തിത്വം തന്നെ വേണ്ടെന്നുവയ്ക്കേണ്ടതാണെന്നും കരുതുന്നവരുണ്ട്. അതിനു സ്വീകരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗം ശ്രേഷ്ഠമായ ആത്മസായമനത്തിന്റേതല്ല—ദമ്പതികളുടെ പരസ്പര സമ്മതത്തോടുകൂടെ വിവാഹജീവിതത്തിൽ അത് അനുവദനീയമാണ്—പിന്നെയോ, പ്രകൃതിവിരുദ്ധതയുടേത്. ഈ കുറുകരമായ ദുരുപയോഗം ഒരു അവകാശമാണെന്ന് ഒരുക്കൂട്ടർ വാദിക്കുന്നു. അക്കൂട്ടർക്ക് മാംസഭാഹം Concupiscence ശമിപ്പിക്കണം; എന്നാൽ ഉത്തരവാദിത്തം ഏറ്റെടുക്കാൻ ഇഷ്ടമില്ല! വൈയക്തികവും സാമ്പത്തികവുമായ കാരണങ്ങളാൽ സന്താനങ്ങളെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുക ദുർവഹമാണെന്നും, എന്നാൽ, ആത്മസായമനം പാലിക്കാൻ തങ്ങൾക്കാവില്ലെന്നും പറയുന്നവരുണ്ട്.

‘എന്നാൽ, യാതൊരു കാരണവശാലും അതിൽത്തന്നെ (in ipso) പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായവ അനുവദനീയവും ധാർമികവുമാക്കുക സാധ്യമല്ല. സംയോഗം അതിൽത്തന്നെ സന്താനോല്പാദനമെന്ന ലക്ഷ്യത്തിനുവേണ്ടിയാണ്. പ്രകൃത്യനുസൃതമായ ആ ലക്ഷ്യത്തിനു വിരുദ്ധമായി വർത്തിക്കുന്നവർ ലജ്ജാകരവും അതിൽത്തന്നെ അധാർമികവുമായ പ്രവൃത്തിയാണ് ചെയ്യുന്നത്.’

‘വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇത്തരം പ്രവൃത്തികൾ ദൈവകോപത്തിന് ഇടയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. വിശുദ്ധ ആഗസ്റ്റീനോസ് പറയുന്നു: സന്താനഫലത്തെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് സ്വഭാവ്യയുമായിപ്പോലും സംയോഗം നടത്തുന്നത് അനുവദനീയവും ലജ്ജാകരവുമാണ്. യുദ്ധയുടെ മകനായ ഓനാൻ ചെയ്തതതാണ്; ദൈവം അയാളെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.’

‘സഭയുടെ പാരമ്പര്യപഠനത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചു പ്രസംഗിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരോടു സന്മാർഗ്ഗം

ത്തിന്റെ സംരക്ഷകയായ സഭ ആവർത്തിക്കുകയാണ്: സംയോഗത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമായ ഉല്ലാഭക പ്രക്രിയയെ നിഷ്ഫലമാക്കുന്ന ഏതൊരു മാനുഷികയിടപെടലുകളും ദൈവത്തിനും പ്രകൃതിനിയമത്തിനും എതിരാണ്; മാർകപാപവുമാണ്.' (കാസ്സി കൊന്റബി. 53-53)

സഭയുടെ പ്രബോധനം കാര്യമായ എതിർപ്പുകളൊന്നും കൂടാതെ തുടന്നുപോന്നു. സഭയുടെ ഉറച്ച ചട്ടങ്ങളും ശക്തമായ കൂരിയയും, അധികാരത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷവും മറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നതിൽനിന്ന് സഭാംഗങ്ങളെ പിന്തിരിപ്പിച്ചു. അന്തർമുഖിയായി വളർന്ന സഭയുടെ വെളിയിൽ തികച്ചും സങ്കീർണ്ണവും വിഭിന്നവുമായ പരിതോവസ്ഥ അതിശീഘ്രം വളരുകയായിരുന്നു. സാമൂഹികശാസ്ത്രം, സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രം, മനശാസ്ത്രം, ദാമ്പത്യശാസ്ത്രം, നരവിജ്ഞാനീയം തുടങ്ങിയവ മിന്നൽ വേഗത്തിലാണ് വളർന്നുവന്നത്. സാങ്കേതിക ശാസ്ത്രപുരോഗതി വിസ്മയാവഹവുമായിരുന്നു. ഇവയുടെ ഫലമായി മനുഷ്യജീവിതത്തിലാകമാനം ഒരു ചലനാത്മകതയും പ്രത്യക്ഷമായി. ഇഷ്ടപ്പെട്ടാലും ഇല്ലെങ്കിലും അവ സൃഷ്ടിച്ചുവിട്ട ചലനം എല്ലാ മനുഷ്യരിലും പ്രതികരണം ഉളവാക്കി. സ്ഥിരവും അചഞ്ചലവുമെന്നു കരുതിയിരുന്ന പലതും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ആ അന്തരീക്ഷവായു ശ്വസിച്ചുവളർന്ന പുത്തൻ തലമുറക്കാർ തങ്ങളുടെ 'ചോദ്യം ചെയ്യൽ' തനി ശാസ്ത്രീയ രംഗങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, ശാസ്ത്രീയ ബോധത്തിനു നിരക്കാത്തതെന്നു തോന്നിയ മതസത്യങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലേക്കും തിരിച്ചുവിട്ടു. ആധുനികമനുഷ്യന്റെ മസ്തിഷ്കത്തിനു സ്വീകാര്യമായ വിധത്തിൽ മതസത്യങ്ങൾക്ക് പരിണാമം സംഭവിക്കേണ്ടതായിവന്നു. ജനനനിയന്ത്രണപ്രശ്നത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും മേൽപ്പറഞ്ഞതു് വാസ്തവമാണ്. ജനപ്പെരുപ്പവും രാജ്യങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക പരാധീനതയും പരിഗണിച്ചു്, ജനനനിയ

നൂണും ഇന്നിന്റെ റോവശ്യമാണെന്നും അകത്തോലിക്കലോകം പൊതുവെ അംഗീകരിക്കുകയും സ്വകാര്യവ്യക്തികളും ഗവണ്മേണ്ടും ജനനനിയന്ത്രണ പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. ഇതല്ലാം കണ്ടുംകേട്ടും ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന കത്തോലിക്കരും ആവക കാര്യങ്ങളിൽ കുറേ പരമാർത്ഥമുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കിത്തുടങ്ങി. ഈ കാര്യത്തിൽ തങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേണ്ട മനോഭാവമെന്തു് എന്ന് കാര്യമായി ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങി. സഭയുടെ പ്രബോധനം വെളിപാടിന്റെയും ബുദ്ധിയുടെയും വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിക്കുക അവശ്യമല്ലെ എന്നു കരുതി, പലരും. ജനനക്രമീകരണം ഇന്നത്തെ റോവശ്യമാണു് എന്ന ബോധവും പൊതുവെ ജനങ്ങളിൽ വേരൂന്നാനാരംഭിച്ചു. അതിന്റെ പ്രതികരണവും അസ്വാഭാവികമെന്നു കത്തോലിക്കർ പ്രത്യേകിച്ചും വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന മാഗ്ഗ്ങ്ങൾ ലോകത്തെമ്പാടും പരക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, പന്ത്രണ്ടാം പീയൂസ് സഭയുടെ മുൻകാലപ്രബോധനങ്ങളെ ഒന്നുകൂടി ആവർത്തിച്ചുറപ്പിച്ചു. അതേ സമയം, ജനനക്രമീകരണത്തിനു് 'റിമം' രീതി അനുവദനീയമാണെന്നു വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. സൂതികമ്മിണികളോടുചെയ്ത ഒരു പ്രഭാഷണത്തിലാണു് പന്ത്രണ്ടാം പീയൂസ് അക്കാര്യം വിശദമാക്കിയതു്.

‘രണ്ടു സങ്കല്പങ്ങൾ (Hypotheses) പരിഗണിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. റിമം രീതി പ്രായോഗികമാക്കുമ്പോൾ, പ്രകൃതിജന്യമായ നിഷ്പലകാലത്തു് മാത്രമായി വൈവാഹികാവകാശങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. പ്രകൃത്യനുസരണമായ പ്രവൃത്തിയുടെ പുത്തീകരണത്തിലോ അതിന്റെ സ്വാഭാവികമായ ഫലത്തിലോ യാതൊരു വിഘ്നവും അതുവഴി വരുന്നില്ല.

എന്നാൽ, ആ ദിവസങ്ങളിൽ മാത്രം സംയോഗം നടത്തുന്ന ദമ്പതികളുടെ കാര്യം കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധി

ക്കണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിഷ്ഫല കാലത്ത് മാത്രം വൈവാഹികാവകാശം (Marriage rights) ഉപയോഗിക്കുകയുള്ളൂ എന്നു മനസ്സിലുണിടക്കോണ്ടു ദമ്പതികളിലൊരാൾ വിവാഹാന്തസ്സിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ, ആ വിവാഹം അസാധു (Invalid) വായിരിക്കും. കാരണം, അതു വിവാഹത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിനു വിരുദ്ധവും വൈവാഹിക സമ്മതത്തിന്റെ സത്തയിൽത്തന്നെ വികലതയേറുന്നതുമാണ്. മറിച്ച് വന്ധ്യകാലത്ത് വൈവാഹികാവകാശം ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്നത് വിവാഹത്തിന്റെ സാധുത്വത്തിനു പ്രശ്നമുളവാക്കുന്നില്ല. ഇതിന്റെ ധർമ്മികവശം നിണ്ണയിക്കേണ്ടതു് സാഹചര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തിക്കൊണ്ടായിരിക്കണം. (ഒക്ടോബർ 29, 1951).'

ഗുളികകൾ

1940-നു ശേഷം ജനനക്രമീകരണത്തിനു് ഒരു മാർഗ്ഗമെന്ന നിലയിൽ സ്ത്രീകൾക്കുപയോഗിക്കാവുന്ന ഗുളികകൾ കണ്ടുപിടിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ തീവ്രമായി നടന്നു. ആ ഗുളികകളുടെ ലക്ഷ്യംതന്നെ അണ്ഡപരിപുഷ്ടി താൽക്കാലികമായോ ദീർഘനാളത്തേക്കോ തടയുക എന്നതാണ്. സ്ത്രീയുടെ അണ്ഡാശയത്തിൽനിന്നു് ഓരോ ചാന്ദ്രമാസത്തിലും ഓരോ അണ്ഡം പകുപതയിലെത്തി പുറത്തുവരുന്നു. ഇതാണ് സാധാരണമായി സംഭവിക്കുന്നത്. ആ പ്രതിഭാസത്തിനു പ്രേരണനല്കുന്നത് ചില ഹോർമോണുകളാണ്. പകുപതയിലെത്തുന്നതിനു പ്രചോദനം നല്കുന്ന ഹോർമോണുകൾ ഉണ്ടാകാതെ വന്നാൽ അണ്ഡം നിദ്രാവസ്ഥയിൽത്തന്നെ തുടരുന്നതാണ്. ഗുളികകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത് അണ്ഡത്തെ നിദ്രാവസ്ഥയിൽത്തന്നെ നിലനിറുത്താനാണ്. ഇവിടെ യാതൊന്നും ഹനിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള ഗുളികകൾ കണ്ടുപിടിച്ചു നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥിരപരിശ്രമങ്ങൾ വിജയിച്ചു. എന്നോ

വിഡ് (Enovid) ഓത്തോനോവം (Ortho-novum) നോലസ്ത്രീം (Norlestrin) നോർലൂട്ടിൻ (Norlutin) നോറിനിൽ (Norinyl) പ്രോവെസ്റ്റ് (Provest) തുടങ്ങിയ പേരുകളിൽ വിവിധ കമ്പനിക്കാർ ഗുളികകൾ * നിർമ്മിച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നു. അന്ധപരിപുഷ്ടിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഗുളികകൾ വഴി മനുഷ്യജീവനോട്, സംയോഗത്തിന്റെ പ്രകൃതിക്കോ പ്രതികൂലമായിട്ടൊന്നുമില്ലല്ലോ എന്ന ചിന്ത ബുദ്ധിജീവികളിലുണ്ടായി. ഗുളിക ഉപയോഗിക്കുന്നത് കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പ്രബോധനത്തിന് എതിരാകുകയില്ല എന്നു വിശ്വസിക്കാനുള്ള കാരണങ്ങൾ അവർ കണ്ടെത്തി. അവരുടെ എഴുത്തും വാക്കും സാധാരണക്കാരായ കത്തോലിക്കരിലും സ്വാധീനം ചെലുത്താനാർഹമായി. ഈ അവസരത്തിലാണ് പന്ത്രണ്ടാംപീയൂസിന്റെ പ്രഖ്യാപനമുണ്ടായത്. 'വന്ധ്യകരണത്തെക്കുറിച്ചു നാം പലപ്പോഴും സ്പഷ്ടമായ നിലപാടു സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്'. നേരിട്ടുള്ള വന്ധ്യകരണം നടത്താൻ മനുഷ്യനു അവകാശമില്ല. കാരണം, സ്വന്തം ശരീരത്തിന്മേൽ അവനു അധികാരമില്ല. താൽക്കാലികമായോ നിത്യമായോ നേരിട്ട് വന്ധ്യകരണം സ്ത്രീയിലോ പുരുഷനിലോ നടത്തുന്നത് പ്രകൃതിവിരുദ്ധവും തദ്പാരാ സഭയ്ക്ക് അനുവദിക്കാനാവാത്തതുമായ ഒന്നാണ് എന്ന് പത്തുകൊല്ലങ്ങൾക്ക് മുമ്പുതന്നെ വന്ധ്യകരണം ലോകത്തിൽ പരക്കാൻ തുടങ്ങിയ ആ കാലത്തു നാം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഉല്പാദകശക്തിയില്ലാതാക്കുക എന്നാണ് വന്ധ്യകരണം കൊണ്ടുവിവക്ഷിക്കുന്നത്. ഉല്പാദക

★ John R. Cavanagh, M. D.

The Popes, the Pill and People.

Bruce Publishing Company, Milwaukee.

ശക്തിയില്ലാതാക്കുക എന്നതാണ് ഗുളികകൾ കൊണ്ട് സാധിതമാക്കുന്നതെങ്കിൽ അതും വന്ധ്യംകരണമാണ്. അന്നുവദനീയമാണ് (A. A. S. Vol. 50. 735).

പോപ്പ് കാര്യങ്ങളിങ്ങനെ പറഞ്ഞുവെച്ചെങ്കിലും ഗുളികകളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പഠനം തുടർന്നു. ഗുളികോപയോഗത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രപരവും ധാർമികവും തത്വശാസ്ത്രപരവുമായ വീക്ഷണകോണിലൂടെ അപഗ്രഥിക്കുവാൻ സഭാംഗങ്ങളിൽ ചിലർ മുന്നോട്ടുവന്നു. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസ് വിളിച്ച കൂട്ടാൻ പോകുന്നു എന്നു വന്നപ്പോൾത്തന്നെ, ആ പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് ആധികാരികമായ പ്രഖ്യാപനം ഉണ്ടാകുമെന്ന് സഭാംഗങ്ങൾ ന്യായമായി പ്രതീക്ഷിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, 'ഇന്നിന്റെ പ്രശ്നത്തെ' പരിഹരിക്കേണ്ട കാര്യത്തിൽ മാഗ്നീറ്റേഴും നല്ലുക ആവശ്യമായിരുന്നു. ഗുളികയുടെ ഉപയോഗത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഹോളണ്ടിലെ ഒരു മെത്രാനായ ബക്കർസ് (Bekkers) പ്രസ്താവിച്ചു: 'പ്രഥമമായി ദാവത്യപ്രേമത്തിൽ വളരുന്ന ജീവിതവും, ദ്വൈതീയമായി, ഒന്നിച്ചു ഒരു കുടുംബത്തിനു അടിത്തറപാകുക എന്ന ദൗത്യവും ദേവതികൾക്കു ലഭിക്കുന്നു. ഇക്കാലത്താകട്ടെ, ജനനക്രമീകരണത്തെക്കുറിച്ച് വളരെയധികം പറയുകയും പുഴുതുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ ഉല്പാദനത്തെ ക്രമീകരിക്കാൻ ആധുനിക കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾക്കു കഴിയും. ജനനനിരക്ക് മനുഷ്യന്റെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിന്റെ പിടിയിലായിരിക്കുന്നു. ജനനക്രമീകരണം - ഇതു ജനന നിയന്ത്രണമല്ല - ദേവതികളുടെ മുഴുവൻ പ്രവർത്തന (Total task) ത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ് എന്നു പോലും പറയാം. വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ക്രൈസ്തവസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പരിധിയിലായിരിക്കണം ശിശുക്കളുടെ എണ്ണം നിർണ്ണയിക്കേണ്ടതു്. അതിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതു് ദേവതികളുടെ മനസ്സാക്ഷിയാണ്. ഈ മനസ്സാക്ഷിയെ എല്ലാവരും - കന്യാസാരക്കാരനും ഇടവക വൈദികനും - മാനിക്കേണ്ടതാണ്.

റിഥം രീതിപോലും തടസ്സങ്ങൾക്കതീതമല്ല. പലർക്കും സഹായമാണ്; ചിലർക്ക് അസാധ്യമാണ്. ചിലയവസരങ്ങളിൽ പ്രശ്നത്തിന്റെ എല്ലാവശങ്ങളും ഗ്രഹിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുക സാധ്യമല്ല. ആ അവസരങ്ങളിലെ ചെയ്തികൾ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയോ ഭോഗാസക്തിയുടെയോ പരിണതഫലമാണെന്നു സഭ കരുതുകയില്ല. ഉത്തമരായ ദേവതീകൾ തന്നെ, സാഹചര്യങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദത്തിൽപെട്ട സഭയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അനുചിതമായവ ചെയ്തെന്നുവരാം. അപൂർണ്ണതാപരമായ ജീവിതത്തിനു സഭ അനുവദിക്കുന്നു (Tolerate). അതു ആത്മാർത്ഥതയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ദയയുടെയും ലക്ഷണമാണ്. ഏകിലും അവരുടെ പരിശ്രമം തുടരട്ടെ. നാഥന്റെ സ്നേഹത്തിൽ ശരണംവയ്ക്കുന്ന ദേവതീകളുടെ ആത്മാർത്ഥസ്നേഹത്തിൽ സഭക്ക് വിശ്വാസമുണ്ട്. (ടെലവിഷൻ പരിപാടി, മാർച്ച് 21, 1963).

ഈ പ്രസ്താവന നടത്തി ആറുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഹോളണ്ടിലെ മെത്രാന്മാർ, ഗുളികകളെ സ്പർശിക്കുന്ന ഒരു ഇടയലേഖനം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് മെത്രാന്മാരുടെ പൊതുവായ ഒന്നാമത്തെ ഔദ്യോഗിക ലേഖനമാണതു്.

‘വൈവാഹിക ജീവിത പ്രശ്നങ്ങൾ ഗുരുതരങ്ങളാണ്. എന്നാൽ, ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ ലഭിക്കുവാൻ വൈദികരും വിശ്വാസികളും കാത്തിരിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ അന്തിമതീരുമാനം ദേവതീകളാണെടുക്കേണ്ടതു്. ദൈവിക നിയമങ്ങളുടെയും തിരുസഭയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളുടെയും വെളിച്ചത്തിലാണ് ദേവതീകൾ അപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു്. മനുഷികാസ്തിത്വത്തെക്കുറിച്ചും ലൈംഗികത്വത്തെക്കുറിച്ചും ഭൗതിക ശാസ്ത്രം പുതിയ ഉൾക്കാഴ്ചകൾ നൽകുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ ഉല്പാദക ശക്തിയെ ക്രമീകരിക്കാനുതക

ന്ന മാറ്റങ്ങളും ശാസ്ത്രം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ സഭയുടെ നിലപാട് ഉടനെ പരസ്യമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നു പരസ്യക്കമ്പോളത്തിലിറങ്ങിയിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ ദാമ്പത്യപ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഒറ്റമൂലിയല്ല. എന്നാലും അവ കത്തോലിക്കർക്കു സപീകാര്യമോ എന്നതിനെച്ചൊല്ലി പഠനസംവാദങ്ങൾ നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ പ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കുവാൻ ഒരു രാജ്യത്തെ മെത്രാന്മാർക്കു സാധ്യമല്ല. ഇക്കാര്യം ലോകത്തിലുള്ള മെത്രാന്മാർ ഒന്നിച്ചു ചർച്ച ചെയ്തു തീരുമാനത്തിലെത്തേണ്ടതാണ്. (Utrecht, 10 August 1963).

താൽക്കാലികമായിട്ടായാലും അന്ധപരിപുഷ്ടിയെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നത് നേരിട്ടുള്ള വന്ധ്യംകരണമാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക്, ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഗുളികകൾ ഉപയോഗിക്കാമോ എന്നതാണ് പല ധാർമിക ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും പഠിച്ചത്. റിഫോർമിസിയെ തെറ്റിദ്ധാരത താക്കാൻ അന്ധപരിപുഷ്ടിയെ കൃത്യമാക്കി, ആത്മവചക്രത്തെ ക്രമീകരിക്കുക അവശ്യവശ്യമാണ്. അതിന് ഒരു ചികിത്സോപാധിയെന്ന നിലയിൽ ഗുളിക കഴിക്കാം. എന്തെങ്കിലും രോഗത്തിനു പ്രതിവിധിയായി ഗുളിക സേവിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് പരോക്ഷമായും, താൽക്കാലികമോ നിത്യമോ ആയ വന്ധ്യതയുളവായാലും (Principle of double effect) തെറ്റില്ല എന്നത് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ, ഒരു ജനന ക്രമീകരണോപാധി എന്ന നിലയിൽ ഗുളിക അസപീകാര്യമാണെന്നും.

ഈയവസരത്തിലാണ് സുദീർഘമായൊരു പ്രസ്താവന ആർച്ചബിഷപ്പ് റോബർട്ട് (ഇദ്ദേഹം മുമ്പ് ബോംബെയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്ത ആയിരുന്നു) സെർച്ച് (Search) മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്. ഇത് അതേ മാസികയിൽ

പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഒരു ലേഖനത്തിന് മറുപടിയായിട്ടുട്ടിയാണു്. അതിൽനിന്നു ചില പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ സംഗ്രഹിക്കുക അവസരോചിതമാണു്.

‘ജനനനിയന്ത്രണോപാധികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ധാർമിക (Ethical) വും ബുദ്ധിപര (Rational) വുമായ വാദഗതികൾ ബോധ്യങ്ങൾ നല്ലാൻ പര്യാപ്തമല്ല എന്നു പലപ്പോഴും എനിക്കു് തോന്നിയിട്ടുണ്ടു്. ഞാനൊരു കത്തോലിക്കനല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും ലാമ്പത്തുകോൺഫ്റൻസു് സ്വീകരിച്ച മനോഭാവം സ്വായത്തമാക്കുമായിരുന്നു....

‘വത്തിക്കാൻ സുനഹദോസിന്റെ മൂന്നാം സമ്മേളനത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചാണു് ഞാനിരിക്കുന്നതു്. അവിടെ ഈ പ്രശ്നം കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടിവരും. അന്നു ഞാൻ പറയും: കൗൺസിൽ എന്താണു പറയുന്നതെന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നും അറിയുവാൻ ലോകത്തെ അനുവദിച്ചു. തിരുസ്തംഘത്തെ (Holy Office) കാർഡിനൽ ഫ്രിംഗ്സ് ശപിച്ചതു് ലോകം അറിഞ്ഞു (കോളോണിലെ ‘ആർച്ച്’ ബിഷപ്പായ കാർഡിനൽ ഫ്രിംഗ്സ് Holy office is unfair unjust, its activities are causing scandal എന്നു തുറന്നടിച്ചതാണു് സൂചിതം). റോമാസഭയിലെ അനുസരണമുള്ള രണ്ടായിരത്തിയഞ്ഞൂറു മെത്രാന്മാർ ബുദ്ധിപരമായ കാരണങ്ങളാൽ (On the basis of pure reason) ജനനനിയന്ത്രണോപാധികളെ ശപിച്ചതുള്ളവാൻ ചെയ്യപ്പെടുമോ? ലാമ്പത്തുകോൺഫ്റൻസിന്റെ നിദ്ദേശത്തെ അനുകൂലിക്കുകയും, ബുദ്ധിപരമായ കാരണങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഗർഭനിരോധനോപകരണങ്ങളുടെ ഉപയോഗം അതിൽത്തന്നെ തിന്മയാണെന്നു വീക്ഷണം അസ്വീകാര്യമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ അതു് പ്രത്യേകം ചിന്താർഹമാണു്. ജനനനിയന്ത്രണോപാധികൾ തെറ്റാണെന്നു തെളിയിക്കുന്നതിനായി കൊണ്ടുവരുന്ന യുക്തി ബോധ്യം വളർത്തുവാൻ പര്യാപ്തമല്ല. അതിനാൽ,

സഭയുടെ അധികാരത്തിൽ ഞാൻ തെളിവുകാണുകയാണ്. പരിപൂർണ്ണ ആത്മനിയന്ത്രണവും റിമംറീതിയും കൂടാതെ വേറൊരു മാറ്റം സാമൂഹികനന്മക്ക് ഒരാവശ്യമാണെന്ന് കരുതുന്നവരെ സഭ ശപിച്ചതുള്ളി എന്ന് പറയാനും പ്രയാസമാണ്. പലിശ വാങ്ങിക്കുന്നത് തെറ്റാണെന്ന് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നല്ലോ. സാമ്പത്തികശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളർച്ചയും അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും മാറിവന്നു; പലിശ സ്വീകാര്യമായി. യുദ്ധം, ബൈബിൾ വിജ്ഞാനീയം, കർബ്ബാന, കമ്പസാരം തുടങ്ങിയവയെക്കുറിച്ചുള്ള വിജ്ഞാനവും ധാരണയും അപൂർണ്ണതയിൽ നിന്നല്ലെ വളർന്നിരിക്കുന്നത്? അടിമത്തത്തെക്കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്ന നിലപാടും വ്യക്തമല്ലേ? മനുസാക്ഷി സ്വപാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ച് രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസിൽവെച്ച് പിതാക്കന്മാർ പറഞ്ഞതും പതിനൊന്നാം പീയൂസിന്റെ സിലബസും (Syllabus) തമ്മിലുള്ള അന്തരം ചിന്തനീയമല്ലേ?

Pope Boniface VIII decided, in A. D. 1302 to affirm without qualification that outside the one Catholic Church there is neither salvation nor the remission of sins. Further more we declare, say, define, and pronounce that it is a matter of absolute necessity for salvation, for every human creature to submit to the Roman Pontiff.

Denzinnger Enchridion Sumbolorum
Edition, 29, Herder, Friburg in
Denz. No. 469.

The fathers of the Council of Florence announced to the world (to their world of 1438-45) that "No one remaining outside the Catholic Church not just pagans out also jews or heretics or scismatics, can become partakers in eternal life; but they will go to everlasting

fire ...unless before the end of life they are joined to the Church.

(Denzinger 714)

The Pope Gregory XVI, stated in his encyclical MIRARI VOS (Aug. 15, 1832); Now from this evil smelling spring of indifferentism flow the erroneous and absurd opinion or rather derangement that freedom of conscience must be asserted and vindicated for everyone. This most pestilential error opens the door to the complete and immoderate liberty of opinions, which works such widespread harm both in Church and State.

The Second Vatican Council Speaks:

On their part, all men are bound to seek the truth, especially in what concerns God and His Church, and to embrace the truth they come to know, and to hold fast to it, This sacred Synod likewise professes its belief that it is upon the human conscience that these obligations fall and exert their binding force (Declaration on Religious Liberty.)

‘...വിവാഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം ശാരീരികമായി ജനിപ്പിക്കാവുന്നിടത്തോളം ശിശുക്കളെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുക എന്നതല്ല, പിന്നെയോ, മനുഷ്യോചിതമായി വളർത്താൻ കഴിയുന്നത്ര ശിശുക്കളെ ജനിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്. ഇൻഡ്യയെപ്പോലുള്ള രാജ്യങ്ങളിലെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതി കണക്കിലെടുക്കുക. പൊരിയുന്ന വയറുമായി കഴിയുന്ന അറേഴ്കത്തുങ്ങളുടെ ഇടയിലേക്ക് ഒന്നിനെകൂടെ ജനിപ്പിക്കണമോ? പ്രോട്ടസ്റ്റാണ്ടു വിഭാഗക്കാർ ജനനനിയന്ത്രണോപാധികൾ ആദർശപൂർണ്ണമായ ഒരുപാധിയെന്ന നിലയിലല്ല, കുറഞ്ഞ തിരു എന്ന തത്വമനുസരിച്ചാണ് വിലയിരുത്തുന്നത്. അതായത്, വന്ധ്യംകര

ണം, ഗർഭച്ഛിദ്രം, മാതാവിന്റെ മരണം, കൊടും ദാരിദ്ര്യത്തിന് ഒരു അവകാശികൂടി തുടങ്ങിയവയെക്കാൾ ചെറിയ തിന്മയാണ് ആ ഉപാധികൾ. അവയെ കത്തോലിക്കരായ നമ്മൾ പ്രകൃതിവിരുദ്ധമെന്നു പറഞ്ഞു ശപിക്കണമോ? പക്ഷെ, ബുദ്ധിപരമായ കാരണങ്ങൾ ബുദ്ധിപരമായ വിധത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കണം (Search April 1964).

ഈ പ്രസ്താവന വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്ക് മുൻപുകൂട്ടി. അപ്പോഴാണ് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മെത്രാന്മാർ പരസ്യമായി ചില സൂചനകൾ നല്ലാൻ തയ്യാറായി മുന്നോട്ടുവന്നത്. എന്നാൽ, സഭയുടെ നാളതുവരെയുള്ള വീക്ഷണത്തെ അനുധാവനം ചെയ്യുകയാണുണ്ടായത്. ആത്മവചക്രത്തെ ക്രമീകരിക്കാമെന്നും അങ്ങനെ റിഫോർമിയെ സുരക്ഷിതമാക്കാനുപകരിക്കുന്ന ഗുട്ടികളുടെ ഉപയോഗത്തെക്കുറിച്ച് ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൗൺസിൽ നല്ലമെന്നും അവർ പറയുകയുണ്ടായി. നിങ്ങളുടെ കഴിവിനതീതമായി പരീക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ദൈവം നിങ്ങളെ അനുവദിക്കയില്ല. (1കോർ. 10:13) എന്ന വേദോക്തിയുദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ആ ഇടയലേഖനം സമാപിച്ചിരിക്കുകയാണ് (7 മേയ് 1964). ഇത് വലിയൊരു കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ ആരംഭമായിരുന്നു എന്നു പറയുകയാവും ശരി. അതു വ്യക്തമാക്കാൻ പോരുന്ന ഒരു പ്രസ്താവനയുടെ * സംഗ്രഹം താഴെ കൊടുക്കാം.

‘ഗുട്ടികളുടെ ആവിർഭാവം ദൈവശാസ്ത്രതലത്തിലും വൈദ്യശാസ്ത്രതലത്തിലും ഒട്ടേറെ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്നിന്റെ അന്തരീക്ഷത്തിലിരുന്നുകൊണ്ട് ഇന്നലെയുടെ സാഹചര്യത്തിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അപ്പാടെ സ്വീകരിക്കാനാവില്ല. റോമിന്റെ നിലപാട് ഒന്നു പുനഃപരിശോധിച്ച് പരിഷ്കരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവളുടെ പ്രബോധനം

★ By Ton Brogan; Mary Brogan; Monica Lavfor; Paul Black,

ആവിഷ്കൃത സത്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയല്ല, പ്രകൃതി നിയമമനുസരിച്ചാണ്. അതു തന്നെയാകട്ടെ, ബുദ്ധിപരമാണ്; തത്വശാസ്ത്രപരമാണ്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ചില കായ്ങ്ങളിലേക്ക് കണ്ണോടിക്കുകയാണ്.

ലക്ഷ്യമെന്ത്?

ജനനക്രമീകരണത്തിന് റിമംസീതിയെ സഭ അംഗീകരിക്കുന്നു. ഗർഭധാരണം സംഭവിക്കാതിരിക്കാനും തദ്വചനം ജനനനിരോധനം മനഃപൂർവ്വം സാധിതമാക്കാനും സഭയനുവദിക്കുന്നു. ഈ കൃത്രിമമാറ്റങ്ങളെന്തിനാണ്? ഗർഭധാരണം തടയുന്നതിനുതന്നെ. ലക്ഷ്യത്തിന്റെ കായ്ത്തിൽ രണ്ടു രീതികളും ഒന്നുപോലെയാണ്. അതുകൊണ്ട്, ലക്ഷ്യത്തിന്റെ കായ്ത്തിൽ, ഇരു മാറ്റങ്ങളെയും ശപിച്ചതള്ളുകയോ അനുഗ്രഹിക്കുകയും പാടില്ല.

പ്രകൃതിനിയമം

സംയോഗത്തിന്റെ പ്രകൃതിയെ ഉപകരണങ്ങളും (Mechanical) രാസവസ്തുക്കളും (Chemicals) വികലമാക്കുന്നു എന്നതാണ് ഒരു വാദം. ഇതുമായി പലതും രംഗത്തുണ്ട്. പക്ഷെ, അത് മനസ്സിലാക്കുന്നവർ വിരളം. അവരുടെ വാദഗതിയുമായി താദാത്മ്യം പ്രാപിച്ചാൽ, ആധുനികനാഗരികത മുഴുവൻ പ്രകൃതിവിരുദ്ധമാണെന്ന് പറയേണ്ടിവരുമല്ലോ! നാം പ്രകൃതിനിയമങ്ങളോടൊന്നിച്ച് ജീവിക്കുന്നില്ലേ? അത് അധർമ്മികമാണോ? പ്രകൃതിനിയമമെന്നു നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ മുദ്രയടിച്ചിരുന്നവ ഇന്നു ബുദ്ധിയുടെ അധീനതയിലമർന്നു പോയിരിക്കുന്നു. മുലപ്പാലില്ലാത്ത അമ്മ കുഞ്ഞിന് കപ്പിപ്പാലു് നല്കുന്നതുവരെ പ്രകൃതി വിരുദ്ധമാകണമല്ലോ. പ്രകൃതിയെ ആശ്രയിച്ചാൽ കുഞ്ഞിനെ വളരേത്തണ്ടി വരികയില്ല !

എന്താണി കൃത്രിമം? അണ്ഡപരിപുഷ്ടിയറിയാനുള്ള കണക്കുകൂട്ടലും, ചൂടുകളിലും, സ്റ്റ്രൂക്കോസ് ടെസ്റ്റും കൃത്രിമമല്ലേ? ഓ! അതു പ്രകൃതിയുമായുള്ള സഹകരണമാണത്രെ? എന്നാൽ അണ്ഡപരിപുഷ്ടിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് കൃത്രിമമാണ്! എന്നാൽ, അത് നല്ല ലക്ഷ്യത്തിനാണെങ്കിലോ അധാർമ്മികം ധാർമ്മികമാകുന്നു. ഇത്തരം 'കസത്ത്' മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല.

സെൻറ് പോൾ പറയുന്നതനുസരിച്ചാണെങ്കിൽ, പ്രകൃതി നിയമം എല്ലാവർക്കും ഗ്രാഹ്യമാണ്. അതിൽ എല്ലാവരും ബന്ധിതരുമാണ്. (റോ. 2 : 14, 15). എന്നാൽ, പ്രകൃതിവിരുദ്ധം എന്നു ഇവിടെ പറയുന്നത് മഹാഭൂരിപക്ഷത്തിനും അജ്ഞാതമാണ്. ശിശുഹൃത്യം തെറ്റാണെന്നു എല്ലാവർക്കുമറിയാം. അതുപോലെ, ഇക്കാര്യത്തിൽ - പ്രകൃതി വിരുദ്ധമെങ്കിൽ - എന്തു കൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും അതു തോന്നുന്നില്ല?

'.....വിവാഹം സ്നേഹത്തിൽ നിന്നു' ഉരുത്തിരിയുന്നു. ആ ജീവിതം ജീവിതാവസാനംവരെ തുടരണം. ദമ്പതികൾ ഒരു സ്നേഹസമൂഹമാണ്. അവരുടെ സ്നേഹത്തിനു അർത്ഥമുണ്ട്; മൂല്യമുണ്ട്. സ്നേഹപൂർവ്വമായ ഐക്യം ശിശുക്കൾക്കു ജന്മം നൽകിയില്ലെങ്കിലും വിവാഹ ജീവിതത്തിന്റെ ആവശ്യഘടകമാണ്. സംയോഗം സന്താനോല്പാദനത്തിനുമാത്രമല്ല, ദാമ്പത്യപ്രേമപ്രകടനത്തിനും കൂടിയാണ്. പരസ്പരചൂരകതപം സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടുന്ന അനർഘാവസരമാണതു്. അതു കൊണ്ടാണ്, ശിശുക്കളുണ്ടാകയില്ലാത്ത പരിതസ്ഥതിയിലും വിവാഹം ഒരു ജീവിതസംസ്കൃതമാകുന്നത്. ഇതു മനസ്സിൽ വെച്ചു കൊണ്ടാണ്, ശിശുക്കളെ ജനിപ്പിക്കാൻ സാഹചര്യം അനുവദിക്കാത്ത സാഹചര്യത്തിലും സംഭോഗം നടത്താനും, അതിൽ നിന്നു ഉല്പാദനം സംഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ തക്ക മുൻ കരുതലുകളെടുക്കാനും ദമ്പതികൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നു പറയുന്നതു പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്. ആ ദമ്പതികൾ ആ

ത്മാത്മതയില്ലാത്തവരോ സപാത്മലോലുപരോ ക്രിസ്തുവിനെ യും സഭയെയും സ്നേഹിക്കാത്തവരോ അല്ല. ഇക്കാരണത്താൽ, മാനുഷികവും ഗ്രാഹ്യവുമായ വിധത്തിൽ സഭയുടെ പ്രബോധനം ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

‘ഉത്തരവാദിത്വപുണ്ണവും ദാമ്പത്യപ്രേമപൂരിതവുമായ വിധത്തിൽ കുടുംബജീവിതം നയിക്കുന്നതിനു ജനനക്രമീകരണം ആവശ്യമായി വരുമ്പോൾ കൃത്രിമമെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഉപാധികൾ സ്വീകരിക്കുക യുക്തമാണെന്നു വളരെപ്പേർ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ സപാത്മപരമല്ല. മറിച്ച്, ദമ്പതികൾക്ക് പരസ്പരവും മക്കളോടും സമൂഹത്തോടുമുള്ള കടപ്പാടിന്റെ പൂരണം മാത്രമാണ്.’ ഇതേ വീക്ഷണമാണ് പ്രസിദ്ധയായ റോസ് മേരി യുടേതു് (Rosemary Haughton).

ഇങ്ങനെയുള്ള മനോഭാവം ബുദ്ധിജീവികളിലുടനീളം വളന്നു വന്നു. ഈയവസരത്തിലാണ് ലോക പ്രസിദ്ധനായ ഫാദർ എഡ്‌വേർഡ് ഷില്ലബർക്ക് ഒ. പി. യുമായി നടത്തിയ ഒരു അഭിമുഖസംഭാഷണം കോമൺ‌വീൽ (ജനുവരി 5, 1964) മാസികയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു്. മനുഷ്യന്റെ ശ്രേഷ്ഠതക്ക് ഇടിവു തട്ടാത്ത വിധത്തിലുള്ള മാഗ്ഗും സ്വീകരിക്കാം എന്ന ധ്വനിയാണ് അതിൽ കാണുന്നതു്. ഗുളികകളെക്കുറിച്ചാണ് പരാമർശമുണ്ടായിരുന്നതു്. ഓരോ സംയോഗകൃത്യത്തിന്റെയും ലക്ഷ്യം എന്നതിനെക്കാൾ വിവാഹജീവിതത്തെ ഒട്ടാകെ കണക്കിലെടുത്താണ് പ്രവൃത്തിയുടെ ധർമ്മികത നിർണ്ണയിക്കേണ്ടതു് എന്ന ദർശനം അദ്ദേഹം വെച്ചുപുലർത്തുന്നു.

ഗുളികകളെ ചൊല്ലിയുള്ള വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ പരിഷ്കൃത രാജ്യങ്ങളിൽ കാര്യമായ ചലനമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആയിടക്ക് പോപ്പ് കമ്മീഷനെ നിയമിച്ചു കൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി:

‘ഇന്ന്’ എല്ലാവരുടെയും സംസാരവിഷയമായിരിക്കുന്ന ‘ജനനനിയന്ത്രണം’ ജനപ്പെരുപ്പത്തെയും കുടുംബബന്ധത്തിന്റെ ധാർമികതയെയും സ്പർശിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ഇതു വളരെ ഗുരുതരമായ ഒരു പ്രശ്നമാണ്. മനുഷ്യജീവസ്പർശിയാണ്. സ്ത്രീപുരുഷബന്ധത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ തട്ടുന്നതാണ്. ഇതിൽ വളരെയധികം സങ്കീർണ്ണത നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ വിവിധവശങ്ങളെക്കുറിച്ച് സഭ തികച്ചും ബോധവതിയുമാണ്. ദമ്പതികളുടെ സഹായവും, മനസ്സാക്ഷി, പ്രേമം, ചുമതല തുടങ്ങിയവ അവയിൽ പ്രധാനങ്ങളാണ്. എന്നാൽ, സഭക്ക് തന്റെ അവകാശങ്ങളെ അവഗണിക്കുക സാധ്യമല്ല. ദൈവിക നിയമം വ്യാഖ്യാനിക്കുക, പഠിപ്പിക്കുക, അനുകൂലിക്കുക, സംരക്ഷിക്കുക എന്നിവ സഭയുടെ ദൗത്യത്തിൽപ്പെടുന്നു. സാമൂഹികവും ശാസ്ത്രീയവും മനഃശാസ്ത്രപരവുമായ സത്യങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഈ നിയമത്തെ അധുനാതനമാക്കി പ്രഖ്യാപിക്കണം. അതിന് ഈ വിഷയം പഠന വിധേയമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. കമ്മീഷന്റെ നിഗമനങ്ങൾ കാലതാമസമെന്നേ നാം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ, നാളതുവരെ, നമ്മുടെ മുൻഗാമിയായ പത്രങ്ങളാം പീയൂസ് വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നതിൽനിന്നു വിഭിന്നമായ ഒരു നിലപാടു സ്വീകരിക്കാൻ തക്ക കാരണങ്ങൾ നാം കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ അവ ഇന്നും മാറ്റമില്ലാതെ തുടരണം. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, വിഷയത്തിന്റെ ഗുരുത്വം പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് കത്തോലിക്കർ എല്ലാവരും ഒരേ നിയമം പാലിക്കുക യുക്തമാണ്. അതു കൊണ്ടു യാതൊരുത്തരും നിലവിലിരിക്കുന്ന പ്രമാണങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായ പ്രസ്താവനകൾ നടത്തുക അനുചിതമായിരിക്കുമെന്നു പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു’ (ജൂൺ 23, 1964).

ഇങ്ങനെ, കുടുംബബന്ധം, വിവാഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ, ജനനക്രമീകരണത്തിന്റെ ആവശ്യകത, ഗുളികകൾ

തുടങ്ങിയവ ലോകത്തിലെങ്ങും ചട്ടാവിഷയമായിരുന്നവ സരത്തിലാണ് കൗൺസിലിന്റെ മൂന്നാം സമ്മേളനം ആരംഭിച്ചത്. ഈ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ച് ഈ വക കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുമെന്നു തീർച്ചയായിരുന്നു. 'സഭ ആധുനിക യുഗത്തിൽ' എന്ന ഡിക്രിയുടെ രൂപ ഭാവങ്ങൾ അവിടെവെച്ചാണ് നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുക. ഈ 'സ്റ്റേമയ്'ടെ ആരംഭം തന്നെ രസകരമായിരുന്നു. തികച്ചും ആകസ്മികമെന്നു പറയാവുന്ന വിധത്തിലാണ് അതിനുള്ള ഒരുക്കമുണ്ടായത്.

അൽപാ ചരിത്രം

വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസിന്റെ ഒന്നാം സമ്മേളനം അവസാനിക്കാൻ വെറും നാലു ദിവസമേയുള്ളൂ. 1962 ഡിസമ്പർ നാലാം തീയതിയിലെ സെഷൻ തുടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വളരെയധികം ഒച്ചപ്പാടോടുകൂടി ആരംഭിച്ച കൗൺസിലിൽനിന്നുള്ള ഫലം മല എലിയെ പ്രസവിച്ചതുപോലെയാകുമോ എന്ന ഭയം പിതാക്കന്മാരുടെ ഹൃദയത്തിലുണ്ട്. ഈ രണ്ടു മാസത്തോളം ഇവിടെ കഴിച്ച കൂട്ടിയിട്ട് എടുത്തു പറയാത്തതായിട്ടു ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. നിർവ്വീകാരതയോടൊപ്പം അല്പംനിരാശാഭാവവും പലവരിലുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കവേയാണ്, ലോകശ്രദ്ധയാകർഷിച്ചിരുന്ന കാർഡിനൽ സുവ്നൻസ് പതുക്കെ എഴുന്നേറ്റു മൈക്രോഫോണിനടുത്തേക്ക് വന്നത്. ആളല്പം തുറന്നടിക്കുന്ന സ്വഭാവക്കാരനാണ്. വല്ലതും വിളിച്ചു പറയാനായിരിക്കും. എല്ലാവരും ഒന്നിളകിയിരുന്നു. 'ഈ കൗൺസിലിന്റെ ലക്ഷ്യം തിരുസഭയെ ആധുനിക ലോകവുമായി സംഭാഷണത്തിലേർപ്പെടുത്തുകയാണ്. ആധുനിക ലോകത്തിന്റെ നീറുന്ന നിരവധി പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭക്ക് എന്തു സാന്ത്വനമരുളാനുണ്ട്.? നാമിവിടെയിരുന്നത് തീരുമാനിക്കണം! കാർഡിനൽ മൊന്തീനി (ഇന്നത്തെ മാർപ്പാപ്പാ) യും കാർഡിനൽ

ലെർക്കാറോയും സുവ്നൻസിനെ പിന്താങ്ങി. ഈ രംഗമെല്ലാം ട്രെലവിഷനിലൂടെ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന നല്ലവനായ ജോൺ പാപ്പ പറഞ്ഞു: 'അങ്ങനെ പിതാക്കന്മാർ കൗൺസിലിന്റെ ലക്ഷ്യം മനസ്സിലാക്കിവരുന്നു.' കാർഡിനൽ സുവ്നൻസിന്റെ അന്നത്തെ ആ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നു മുളയെടുത്തു വന്നതാണ് 'സഭ ആധുനികയുഗത്തിൽ' അതിന്റെ വളച്ചുക്ക് മൂന്നാം സമ്മേളനം വളമിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്നു. സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ പരിഗണനക്ക് സമർപ്പിച്ചിരുന്ന സ്നേഹയുടെ രണ്ടാം ഭാഗത്തെ പരമാർശിച്ചു തുടങ്ങി.

ചർച്ചകൾ

കൂരിയായിലെ ഒരു മെമ്പറായ കാർഡിനൽ ബ്രൗൺ (Broune) പറഞ്ഞു: വിവാഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ച് സഭയുടെ പാരമ്പര്യ പ്രബോധനത്തിനു ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. വിവാഹത്തിന്റെ പ്രഥമലക്ഷ്യം സന്താനോല്പാദനവും നല്ല ശിക്ഷണവും ദ്വൈതീയലക്ഷ്യം പരസ്പര സഹായവും വിഷയാസക്തി (Concupiscence) യുടെ ശമനവുമാണ്. എന്നാൽ, എന്താണീ ദാവത്യപ്രേമം? യഥാർത്ഥമൈത്രിയിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ദാവത്യ സ്നേഹത്തെ സ്വാതന്ത്ര്യപുരിതമായതിൽ നിന്നു വേർതിരിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള ഒരു പദപ്രയോഗമാണതു്. ദാവത്യപ്രേമത്തിനു് പ്രാധാന്യമുണ്ടു്. അതാണ് മുൻപന്തിയിൽ വരേണ്ടതു്. പ്രണയം സ്വാതന്ത്ര്യപുരിതമാണു്. എന്നാൽ, ദൈവിക പദ്ധതിക്കുള്ളിൽ ദാവത്യപ്രേമം ദൈവം തിരുമനസ്സായിട്ടുള്ളതാണു്!

മോണ്ട്രിയലിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായ കാർഡിനൽ ലെജറുടെ പ്രസ്താവന കാര്യമായ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ പോരുന്നതായിരുന്നു. 'വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ എന്തെങ്കിലും വ്യതിയാനം വരുത്തുന്നതിൽ ഭയപ്പെടുന്നവരുണ്ടു്. എന്നാൽ, മാറ്റത്തിനുവേണ്ടി മാറ്റം വരു

ത്തുക അനുചിതമാണ്. ക്രൈസ്തവ ജീവിതത്തിന്റെ ആവശ്യമായിട്ടാണ് പരിവർത്തനം വരേണ്ടത്. അത് ദൈവിക പദ്ധതിയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് വലിക്കുന്നതിനും തദ്ദേശ, വൈവാഹിക വിശുദ്ധി ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നതിനുമാണ്. ഇതിനു ജീവശാസ്ത്രം മനഃശാസ്ത്രം സാമൂഹികശാസ്ത്രം എന്നിവയിൽ ആധുനിക കാലത്തുണ്ടായിരിക്കുന്ന വിജ്ഞാനപുരോഗതിയെയും കണക്കിലെടുക്കണം.

വിവാഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ നാളിതുവരെ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നവിധം അതുപിന്നെയും കാലഹരണപ്പെട്ടതുമാണെന്ന് ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കരുതുന്നു. ദാമ്പത്യപ്രേമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവങ്ങൾ ബൈബിളിനോ പാരമ്പര്യത്തിനോ നിരക്കാത്ത വികലധാരണകളാണ്. ഈ നിഷേധാത്മകഭാവത്തിനു കാരണം, കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ പടന്നു വളന്നു തത്വശാസ്ത്രമാണ്. അത് ദാമ്പത്യപ്രേമത്തിന്റെ ഔന്നത്യത്തെയും പ്രധാന്യത്തെയും മറച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഈ സ്റ്റേജയുടെ കർത്താക്കൾ, ദാമ്പത്യജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രബോധനം ഒന്നു നവീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദാമ്പത്യപ്രേമത്തിന് മുൻഗണന നൽകിയിരിക്കുന്നു. പ്രഥമദേവതയായ ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ പ്രശ്ന സങ്കീർണ്ണതകളെ തഴഞ്ഞു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാലും, ഇന്നനുഭവപ്പെടുന്ന സങ്കീർണ്ണതകൾക്കു പരിഹാരമായിട്ടില്ല. നാം പകുതി വഴിയെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ദാമ്പത്യപ്രേമമാണ് വിവാഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്നു തരപ്പിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ചില കാര്യങ്ങൾ കൂടി ഞാൻ സൂചിപ്പിക്കട്ടെ.

ദാമ്പത്യത്തിലെ ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊന്നാണ് സന്താനോല്പാദനം. എന്നാൽ, വിവേകത്തോടും ഉദാരമനസ്ഥിതിയോടും കൂടി ഉല്പാദനത്തെ ക്രമീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഉല്പാദനമെന്ന ലക്ഷ്യം ഓരോ സംയോഗത്തോടും ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുപകരം ദാമ്പത്യജീവിതാന്തസ്സിനോടു ബന്ധിക്കുകയാണുതമ

മെന്ന് കരുതുന്നു. പിതൃതപത്തിന്റെ മഹനീയത കൂടുതൽ നന്നായി വിശദീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പിതൃതപം സൃഷ്ടി കർമ്മത്തിലുള്ള സഹകരണമാണ്. നിത്യതയ്ക്ക് അവകാശമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജന്മത്തിനിടവരുത്തുന്നതുകൊണ്ട് പിതൃതപം നിത്യതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ദ്രാവത്യപ്രേമം ശരീരവും ആത്മാവും മുഴുകുന്ന ഒന്നാണ്. അത് വ്യക്തിതപപ്രധാനമാണ്. വ്യക്തി മുഴുവൻ അതിൽ ലയിക്കുന്നു. അത് അറുത്തു മുറിച്ചു പറയണം. പ്രേമം അതിൽ തന്നെ നല്ലതാണ്; ശ്രേഷ്ഠമാണ്. സ്നേഹ ഇന്നും സന്ദേഹാത്മകമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. അതു പാടില്ല. സൃഷ്ടിയായി തന്നെ കാര്യം പറയണം. ദേവതികൾ ഉല്പാദക പ്രവർത്തകരാണെന്നല്ല, സ്നേഹബലരാണെന്ന നിലയിൽ സ്വയം കാണണം. ദ്രാവത്യപ്രേമത്തിന്റെ വൈശിഷ്ട്യം പ്രകടമാക്കാനും അതൊരു ലക്ഷ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കാനും ആവശ്യപ്പെട്ടു കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചു.

അടുത്തതായി കാർഡിനൽ സൂവ്നൽസ് പറഞ്ഞു: വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സഭയുടെ പ്രബോധനം ആധുനികശാസ്ത്രീയകണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾക്കനുഗുണമാണോ എന്നു കമ്മീഷൻ പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അരിസ്റ്റോട്ടലിൽ നിന്ന് നാം വളരെയകലെയാണ്; സായൻസികന്വേട്ടങ്ങളെ നാം അന്വേഷിക്കണം.

പ്രിയ സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു യാചിക്കുന്നു, നമുക്ക് ഒരു പുതിയ ഗലീലിയോക്കേസ്യ ഇല്ലാതാക്കാം. സഭക്ക് ഒന്നു ധാരാളം മതി.

കമ്മീഷൻ പുതിയ ഉൾക്കാഴ്ചകളെ കൂടി സ്നേഹമായിട്ട് ചെല്ലുമാറ്റി അത് അത്യന്ത പ്രബോധനാധികാരത്തിന് സമർപ്പിക്കണം. നാം കാലാനുസൃതം പുരോഗമിക്കണം. നാം നിശബ്ദരായിരിക്കരുത്. നാമീ പ്രശ്നങ്ങളെ പഠിക്കണം.

ആത്മാക്കളുടെ പ്രശ്നമാണതു്; കുടുംബങ്ങളുടേതാണതു്, ലോകത്തിന്റേതാണതു്. സത്യം നമ്മെ സ്വതന്ത്രരാക്കട്ടെ.

ഈ പ്രസ്താവങ്ങളെ പിന്തുണച്ചു കൊണ്ടാണ് അന്ത്യോക്സ്യയിലെ പാത്രിയർക്കീസായ മാക്സിമോസ് നാലാമൻ പ്രസംഗിച്ചതു്. വിവാഹ ജീവിതത്തെ ഒന്നാകെ കാണണമെന്നും, ഒറ്റപ്പെട്ട പ്രവൃത്തിയുടെയല്ല വിവാഹജീവിതത്തെ പൊതുവായികണ്ടാണ് ധാർമികത നിശ്ചയിക്കേണ്ടതെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ജീവശാസ്ത്രനിയമങ്ങളല്ല ധാർമികനിയമങ്ങൾക്കു് ആധാരമായിരിക്കേണ്ടതു്. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു മറ്റു സഭാംഗങ്ങൾ എന്തു വിചാരിക്കുന്നു എന്നതും ഈ ഏക്യമനിക്കൽ യുഗത്തിൽ പരിഗണനാർഹമാണു്. ഇതു് ലോകത്തിന്റെ പ്രശ്നം കൂടിയാണ് എന്നതും മനസ്സിലിരിക്കേണ്ടതാണു്. ജനങ്ങളെ ഉത്തരവാദിത്വബോധമുള്ളവരാക്കുകയാണു് സഭയെന്നു ചെയ്യേണ്ടതു്. നമുക്കു കണ്ണു തുറന്നു കാണാം. കാണുന്നവയെ അങ്ങനെ തന്നെ വിലയിരുത്താം. അവ എങ്ങനെയായിരിക്കണമെന്നു നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെയല്ല, അവയായിരിക്കുന്നതുപോലെ കണക്കിലെടുക്കുക. ഇതു സഭയുടെ ഭാവിയിലെയും ഭൗത്യത്തിലെയും സാരമായി സ്വീകരിക്കുന്ന കാര്യമാണെന്ന സത്യം നാം മറക്കരുതു്!

ഇങ്ങനെ മൂന്നാം സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചു് വിവാഹജീവിതത്തിൽ ദാമ്പത്യപ്രേമത്തെയും അതിന്റെ പ്രായോഗികവശത്തെയും കുറിച്ചു് പിതാക്കന്മാർ സംസാരിച്ചു. വേണ്ടത്ര ഭേദഗതിയോടെ 'ഡിക്രി' നാലാം സമ്മേളനത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ചുരുക്കം ചില മിനുക്കുപണികളോടെ അതു് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു.

വ്യതിയാനങ്ങൾ

വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കൗൺസിൽ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമായ ചില സംഗതികൾ ചൂണ്ടിക്കാണി

★ All these extracts from, The Tablet, 7th havember 1964 quoted by leo pyle.

ക്കക ആവശ്യമാണ്. സഭയുടെ പരമ്പരാഗതമായ പഠനത്തിൽ വന്ന വ്യതിയാനങ്ങളാണവ. ഇനിയങ്ങോട്ടുള്ള പ്രതിപാദ്യത്തെ സുഗ്രഹമാക്കാൻ ഇതുപകരിക്കും.

വിവാഹത്തിന്റെ പ്രഥമലക്ഷ്യം ദ്വൈതീയലക്ഷ്യങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ കള്ളിതിരിച്ചു പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതിൽനിന്നു വിഭിന്നമായ ഒരു വീക്ഷണം അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ദമ്പതികളുടെ പ്രേമനിർഭരമായ ഐക്യജീവിതവും അതിൽ നിന്നു ഉവാകുന്ന മക്കളുടെ നല്ല വളർത്തലുമാണ് വിവാഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്നു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. തികച്ചും വൈയക്തിക (Personalistic View) വളർന്നിരിക്കുന്നു. സ്നേഹജീവിതത്തിനുള്ള സഖ്യമാണ് വിവാഹം. രണ്ടു വ്യക്തികളുടെ സ്നേഹം നിറഞ്ഞ പരസ്പരാർപ്പണത്തിന്റെയും പരസ്പരപൂരകത്തിന്റെയും മൂല്യഭാവമാണ് സംയോഗം. അതിന്റെ മാനദണ്ഡം വ്യക്തിയുടെ ശ്രേഷ്ഠതയ്ക്കും മാനുഷികതയ്ക്കും അനുഗ്രഹമായിരിക്കണം. ദാമ്പത്യപ്രേമത്തിനു മുമ്പെങ്ങും കൊടുക്കാതിരുന്ന പ്രാധാന്യം നല്ലി എന്നതു സഭയുടെ പരമ്പരാഗതപ്രബോധനത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു മാറ്റമാണ്.

ശിശുക്കളെ ജനിക്കുക ഉത്തരവാദിത്വത്തോടെ വേണമെന്നു പ്രസ്താവിക്കുക. അതിനുള്ള തീരുമാനം ദമ്പതികളുടെ മനസ്സാക്ഷിയിൽ നിന്നാണ് വരേണ്ടതു്. ഓരോ ശിശുവിനും, ബോധപൂർവ്വം സ്നേഹപൂർവ്വം ജീവൻ നൽകുകയും സന്തോഷപൂർവ്വം അവരെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യണം. ദമ്പതികളുടെ ആരോഗ്യം സാമ്പത്തിക ഭദ്രത എന്നിവയും ശിശുവിന്റെ മനുഷ്യാചിതമായ വളർച്ചയ്ക്കുള്ള പരിതോവസ്ഥയും പരിഗണിച്ചിട്ടുവേണം മനുഷ്യജീവനു് അസ്തിത്വം നൽകുവാൻ. ജനനക്രമീകരണത്തിന്റെ ആവശ്യകത ഉന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ജനപ്പെരുപ്പത്തെ ഒരു പ്രശ്നമായിത്തന്നെ സഭ കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കാതെ - ബോധപൂർവ്വമല്ലാതെ ശിശുക്കൾക്കു് ജന്മമേകരുതു്. ഇങ്ങനെയൊരു നിലപാടു് സ്വീ

കുറിക്കുന്നത് ശിശുക്കളോടു് വെറുപ്പു് ഉള്ളതു കൊണ്ടാകരുതു്. 'വാക്യീരിയതന്യരാൻ ഇരയും തതം' എന്നു പറഞ്ഞു് നിരന്തര വാദിതപത്തോടെ ശിശുക്കൾക്കു് ജന്മം നല്കിയാൽ, ദൈവം മന്നാവർഷിക്കുകയില്ല.

ജനനക്രമീകരണം ആവശ്യമാണെന്നും വേണമെന്നും പറഞ്ഞു. ഉത്തരവാദിതപത്തോടുകൂടിയേ ഉല്പാദനം നടത്താവൂ എന്നും വ്യക്തമാക്കി. എന്നാൽ, ഈ നിർദ്ദേശം പ്രായോഗിമാക്കേണ്ടതു് എങ്ങനെ? ജനനക്രമീകരണത്തിനു സചീകരിക്കേണ്ട മാറ്റമെന്തു്? 'സഭ നിഷിദ്ധമെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ സഭാ സന്താനങ്ങൾ സചീകരിക്കുവാൻ പാടില്ല; ഗർഭച്ഛിദ്രം ശിശുവധം തുടങ്ങിയവ മാരകപരായങ്ങളാണു് എന്നും ഡിക്രിയിൽ തെളിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. മുൻഗാമികൾ നല്കിയ പ്രബോധനങ്ങൾ മാറ്റമില്ലാതെ തന്നെ നില്ക്കുന്നു എന്നു മാർപ്പാപ്പ ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നസ്ഥിതിക്കു് 'റിഥം രീതിയെ' ദമ്പതികൾ മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കുകയേ കരണീയമായിട്ടുള്ളു. എന്നാൽ, ഡിക്രിക്കുശേഷവും, പോപ്പിന്റെ പ്രസ്താവനകൾക്കുശേഷവും ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു് സന്ദിഗ്ദ്ധാവസ്ഥ നിലനില്ക്കുന്നതായാണു് മനസ്സിലാകുന്നതു്. പേപ്പൽ കമ്മീഷൻ പ്രവർത്തനം തുടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, സന്ദിഗ്ദ്ധ (In dubio) വസ്ഥയുടെ അന്തരീക്ഷത്തിലാണു് എന്ന ബോധം വളരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതിന്റെ വെളിച്ചത്തിലാണു് വാദപ്രതിവാദങ്ങളും തുറന്ന ചർച്ചകളും തുടന്നതു്.

3. സംശയങ്ങൾ തുടരുന്ന പർച്ചകൾ പുരോഗമിക്കുന്നു.

ദാമ്പത്യപ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുവാൻ ഒരു കമ്മീഷൻ തന്നെ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ജനനക്രമീകരണമാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചുട്ട കൗൺസിൽഹാളിൽ നടന്നില്ല. പോപ്പുലർ അതിനുവേണ്ടതെല്ലാം മുൻകൂട്ടി കണ്ടിരുന്നു. ജനനക്രമീകരണമാറ്റത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ പോപ്പിന്റെ തീരുമാനത്തിനുവിടണമെന്ന പ്രമേയത്തെ 1592 പേർ അനുകൂലിക്കുകയും 427 പേർ പ്രതികൂലിക്കുകയും ചെയ്തതോടെ, കത്തോലിക്ക ദമ്പതികളുടെ പ്രതീക്ഷ കാർമ്മോലാപ്പുതമായി. മറ്റുള്ള രേഖകൾക്ക് മാറ്റുനിർദ്ദേശം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവ് സെക്ലിന്റെ കാര്യത്തിൽ പരന്നുകലുമോ എന്നുവരെ ചിന്തിച്ചുവരുണ്ടായി!

1964 ഡിസംബർ മാസത്തിൽ പേപ്പൽ കമ്മീഷന്റെ അംഗസംഖ്യ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. കൂടുതൽ പണ്ഡിതന്മാരുടെ സഹകരണത്തോടെ പഠനങ്ങൾ തുടന്നു * ഒന്നരക്കോലും കഴിഞ്ഞിട്ടും കമ്മീഷൻ ലക്ഷ്യത്തിലെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 1966 മാച്ച് മാസത്തിൽ, കമ്മീഷൻ ഒന്നുകൂടി അഴിച്ചുകൂട്ടി. അംഗ

★ Cofr Herder Correspondence

സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചു. അറുപതോളമെത്തി, പ്രഗത്ഭന്മാരുടെ എണ്ണം പകുതിയോളം തന്നെ അത്മായരുണ്ടായിരുന്നു; പതിനാറു മെത്രാന്മാരും. കമ്മീഷന്റെ ചെയർമാനായി കാർഡിനൽ ഒട്ടാവിയാനിയും ഡെപ്യൂട്ടി ചെയർമാനായി, കാർഡിനൽ ഡോപ്നർ, കാർഡിനൽ ഹീനാൻ എന്നിവരും നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ, സന്യാസവൈദികർ, അത്മായർ, ഡോക്ടറന്മാർ, ജനശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ, ദമ്പതികൾ തുടങ്ങിയവർ താന്താങ്ങളുടെ മണ്ഡലങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആഭ്യന്തര്യം ചെറിയ ഗ്രൂപ്പുകളായിട്ടും പിന്നീട് ഒന്നിച്ചിരുന്നും പഠനവും ചർച്ചയും നടത്തി. ജൂൺ മാസത്തിൽ അവർ മെത്രാന്മാരുടെ കൗൺസിലിന് റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു. കാർഡിനൽമാരായ ഷെഹാൻ, സൂവ്നൻസ്, ഗ്രേഷ്യസ് തുടങ്ങിയവർ ആ കൗൺസിലിലെ അംഗങ്ങളായിരുന്നു. ജൂൺ 16 - 25 തീയതികളിൽ അവർ റോമിൽ സമ്മേളിച്ചു. മൂന്നു ദമ്പതികളുടെ പതിനെട്ട് പ്രഗത്ഭർ അതിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. അവരുടെ റിപ്പോർട്ട് പോപ്പിനു സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഈ റിപ്പോർട്ടുകൾ രണ്ടു വീക്ഷണങ്ങൾ പുലർത്തിയിരുന്നതായി പിന്നീട് വ്യക്തമാക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി.

പ്രശ്നങ്ങൾ

‘കമ്മീഷൻ പഠിക്കുന്നു; പോപ്പ് ആധികാരിക പ്രഖ്യാപനം നടത്തും’ എന്നൊക്കെപ്പറഞ്ഞിരുന്ന കാലത്തും ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ജനങ്ങളും അവരുടെ ചിന്തകളും വീക്ഷണങ്ങളും പരസ്യമായിത്തന്നെ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വിവാഹജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ ചില പ്രബോധനങ്ങൾ കൗൺസിൽ നൽകിയിരുന്നു. മുൻഗാമികളുടെ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾക്ക് മാറ്റം വരുത്തിയിട്ടില്ല എന്നൊക്കെ അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നു. എങ്കിലും കാലിക (Hic et nunc) പ്രശ്നമെന്ന നിലയിൽ ജനപ്പെരുപ്പം ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ എന്തു ചെയ്യു

ണം എന്ന കാര്യം എല്ലാവരും ചിന്തിച്ചിരുന്നു. ധാർമികശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും അലസരായിരുന്നില്ല. കൗൺസിൽ ഊട്ടിയുറപ്പിച്ച വീക്ഷണത്തിന്റെ ചുവടുപിടിച്ചു ചില നിഗമനങ്ങളിലെത്താനാണ് പലരും ശ്രമിച്ചത്. അതിന് ഉപോൽബലമായി തനിശാസ്ത്രീയസിദ്ധാന്തങ്ങളെ മുറുകെപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ജനനക്രമീകരണമാറ്റങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സഭ സന്ദിഗ്ദ്ധാവസ്ഥയിലാണ് എന്ന് ഗ്രിഗറി ബാം (A) എഴുതി. അതിനെ എതിർത്തുകൊണ്ട് ഫാ. ജെ. ജെ. ലിക്ക്. എസ്. ജെ. (B) മറുപടി നല്കി സഭയുടെ നിലപാടു് അക്കാദമിയിൽ യാതൊരു സംശയത്തിനും ഇടനല്കുന്നില്ല എന്നു തെളിയിക്കുന്നതിനാണ് അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചത്. അതുവായിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടും, ഗ്രിഗറി ബാമിന്റെ 'സന്ദിഗ്ദ്ധാവസ്ഥ' കുറയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. റോമിന്റെ മന്ദമായ നീക്കം ആ സന്ദിഗ്ദ്ധാവസ്ഥയ്ക്ക് ആക്കം കൂട്ടുകയാണ് ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നത്.

വിവാഹജീവിതത്തെ പൊതുവായി കണക്കാക്കിയാണ് ധാർമികതയെ വീക്ഷിക്കേണ്ടതു് എന്ന ആശയമാണ് പ്രസിദ്ധപണ്ഡിതനായ ഫാ. ജാൻസൻ ഉന്നയിച്ചിരുന്നത്. ഈ ആശയം തന്നെ ഫാ. ഷില്ലബെക്ക് മുമ്പേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ജീവശാസ്ത്രപരമായ പ്രവൃത്തിയുടെ പൂർണ്ണതയല്ല, സംയോഗത്തിന്റെ ധാർമികനിയമം എന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ദ്രാവതൃപ്രേമ പ്രകടനത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ, കുടുംബബന്ധങ്ങളും മക്കളുടെ നല്ല വിളിപ്പലും ദ്രാവതൃവിശ്വസ്തതയും അപകടത്തിലാകും എന്നതിനെ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ വാദങ്ങളെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. റിമത്തോടൊപ്പം തന്നെ ഗുളികകളുടെ ഉപയോഗത്തെയും അദ്ദേഹം ന്യായീകരിക്കുന്നുണ്ട് (C).

(A) Commonweal 24 December 1965
 (B) Theological Studies, 27, P. 246, 1966
 (C) L. Janssens quoted by heo pyle P. 4955

ജനനക്രമീകരണമാർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് സഭ സന്ദിഗ്ദ്ധാവസ്ഥയിലാണ് എന്നതിന്റെ ഉത്തമ നിദർശനമാണ്, വ്യക്തമായ തീരുമാനത്തിലെത്താൻ പോപ്പിനു കഴിയാതെ വരുന്നത് എന്ന ആരോപണം മി. ബ്രൂസ് സ്റ്റേവാർട്ട് (D) നടത്തുകയുണ്ടായി. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ദേവതീകൾ സ്വകീയമായ തീരുമാനത്തിലെത്തുകയാണ് കരണീയം എന്നും സൂചനയുണ്ടായി. ഈ പ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച് സഭയുടെ പ്രബോധനാധികാരം സന്ദിഗ്ദ്ധാവസ്ഥയിലാണ് എന്നും തരപ്പിച്ചു പറയുകയായി, പ്രശസ്തനായ ഫാ. ചാൾസ് ഡേവീസ് പരസ്യമായിട്ടൊന്നു പറയുക; രഹസ്യമായി വേറൊന്നു പ്രയോഗിക്കുക എന്ന ആത്മാർത്ഥതയില്ലായ്മയ്ക്ക് നാം നിർബന്ധിപ്പിക്കപ്പെടരുത്. അടുത്തുള്ള തീരുമാനമുണ്ടായില്ലെങ്കിൽ അക്കാര്യം തുറന്നു സമ്മതിക്കണം. അതില്ലാത്തതുകൊണ്ട് സഭാധികാരത്തിന്റെ വിശ്വാസ്യത (Credibility) നഷ്ടമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണിന്ന് സാധാരണ കത്തോലിക്കരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പോലും (E).

അധികാരസ്ഥാനത്തിരുന്നവരിൽ പലരും സന്ദിഗ്ദ്ധാവസ്ഥയില്ല എന്നു ആവർത്തിച്ചുവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നെങ്കിലും, ദേവതീകളുടെ പ്രശ്നം അങ്ങനെ തന്നെ തുടരും. 'റിഥം' മാത്രമെ പാടുള്ളൂ എന്നു പറഞ്ഞ ബ്രഹ്മചാരികളുടെ പ്രശ്നമല്ലോ ദേവതീകളുടേതു്. സന്മാർഗ്ഗത്തെ, നിത്യതയെത്തന്നെ സ്വർശിക്കുന്ന ഒരു സങ്കീർണ്ണപ്രശ്നത്തിന് അപ്രമാദിത്വം അവകാശപ്പെടുന്ന പോപ്പിന് ഉത്തരം നല്ലവാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നതും അവരെ സന്ദേഹചിത്തരാക്കി. വിശ്വാസികളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടു മനസ്സിലാക്കിയ ചില ഇടയന്മാർ പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങൾ നല്ലവാൻ മടിച്ചില്ല. ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ മനുഷ്യാചിതമായ കൃത്രിമമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉ

(D) The Tabelet 19, November 1966
 (E) Cfr Clergy Review December 1966

പയോഗിക്കാൻ മനസ്സാക്ഷി പ്രേരിപ്പിച്ചാൽ അതനുസരിക്കുക. അക്കാലത്താൽ, ദിവ്യകാരുണ്യസപീകരണത്തിന് അവർ അനർഹരാകുന്നില്ല..... ഇങ്ങനെയാണ് മ്യൂനിച്ചു ഫ്രെയിസിംഗ് രൂപതയിലെ വൈദികർക്ക് നല്ലിയ നിർദ്ദേശം. റോം നിർമ്മിക്കാണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ശീശ്രം നീങ്ങിക്കാണ്ടിരുന്ന ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നവർ മനസാക്ഷിയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ജീവിതത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതിന്റെ പ്രത്യക്ഷോദാഹരണമാണ് 750 അമ്മായർ ചേർന്ന ഒരു പ്രസ്താവന ഒപ്പിട്ട് 'ഉന്നതാധികാരത്തി'നു സമർപ്പിച്ചത്. മുന്പാരികൾ, 1964 ഒക്ടോബർ മാസത്തിൽ, രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസിന്റെ മൂന്നാം സമ്മേളനം നടക്കുന്ന അവസരത്തിലായിരുന്നു - വിവിധ മണ്ഡലങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന 120 അമ്മായർ പാപ്പയ്ക്കും കൗൺസിലിനും മെമ്മോറാണ്ടം നൽകി. അതിനുശേഷം 550 അമ്മായർ വേറൊന്നുകൂടി സമർപ്പിച്ചു. അതിൽ 110 കാനഡക്കാരും 86 ബൽജിയംകാരും 20 ഇംഗ്ലീഷ്കാരും 72 അമേരിക്കക്കാരും 54 ഡച്ചുകാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ജനനക്രമീകരണത്തിനു നിർബന്ധിതരായിത്തീരുന്ന ദമ്പതികൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടും, സഭയംഗീകരിക്കാത്ത മാറ്റങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടിവരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളും അവർ അതിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. (F) റിഥം രീതിയുടെ അപ്രായോഗികതയും മറ്റുമാറ്റങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടിവരുന്ന പരിതസ്ഥിതിയും ആ മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ ഏടുത്തു കാണിക്കുന്നുണ്ട്.

ഉല്പാദകശക്തിയെ നിയന്ത്രിക്കുക ഇന്നിന്റെ ആവശ്യമാണ്. അല്ല, അതൊരു ചുമതലയായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ജീവശാസ്ത്ര(Biological)നിയമങ്ങൾ ധാർമികശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളായി അംഗീകരിക്കുക മാനുഷികമല്ല; യുക്തവുമല്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ, സഭ ക്രിയാത്മക (Positive) മായ

(F) Confr Herder Correspondence Vol. 3. Nos 9-10
Sept. Oct. 1966

ചില കാൽവയ്പുകൾ നടത്തിയേ ഒക്കൂ. അത്യായുതടെ സുദീർഘമായ ആ പ്രസ്താവനയുടെ ചായ്വ് ഈ നിലയിലായിരുന്നു. 1967 ഒക്ടോബർ മാസത്തിൽ, റോമിൽ സമ്മേളിച്ച അത്യായ സമ്മേളനത്തിൽ, ഏതു മാറ്റമാണ് ജനനക്രമീകരണത്തിന് സ്വീകരിക്കേണ്ടത് എന്ന കാര്യം ദമ്പതികളുടെ തീരുമാനത്തിനു വിധേയമാകണം എന്ന പ്രമേയം പാസ്സാക്കിരുന്നു എന്നതും ഈ അവസരത്തിൽ ചിന്തനീയമാണ്.

കമ്മീഷനിൽ രണ്ടു ചേരികൾ

ഭിന്നസ്വഭാവമുദ്രിതമായ രണ്ടു വീക്ഷണങ്ങൾ കമ്മീഷനിലെ അംഗങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നു എന്നു മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ദീർഘമായ അവരുടെ പ്രവർത്തക റിപ്പോർട്ടുകൾ പരസ്യമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയൊന്നും ഔദ്യോഗികമായി പുറത്തുവന്നതായി അറിവില്ല. ഒന്ന് യാഥാസ്ഥിതികമെങ്കിൽ, മററത് പുരോഗമനപരമാണ് എന്ന് പൊതുവെ പറയാമെന്ന് തോന്നുന്നു.

ഭൂരിപക്ഷവീക്ഷണം.

സഭയുടെ പാരമ്പര്യമെന്നതിനേക്കാൾ സമകാലീന ചിന്തയാണ് ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ വിശകലനത്തിനു തണലായി വർത്തിച്ചത്. അതിനു കാരണവുമുണ്ട്. വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നാളിതുവരെ ജീവിതവ്യുമായൊരു വിജ്ഞാനീയം വളർന്നുവന്നിരുന്നില്ല. സെക്സിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ അംഗീകരിക്കാത്ത പ്രബോധനമാണ് സഭയിലുണ്ടായിരുന്നത്. അതുകൊണ്ടാകണം അവർ പാരമ്പര്യത്തെ കണക്കറ്റു ആശ്രയിക്കാതിരുന്നത്. എന്നാൽ, അവരുടെ വിശകലനം, സമകാലീനമനുഷ്യാനു മനസ്സിലാകാവുന്ന ഭാഷയിലെന്നതിനേക്കാൾ ജീവിതഗന്ധിയാണ് എന്നതു എടുത്തു പറയേണ്ടതാണ്. വിവാഹജീവിതത്തിനും, അതിൽ സെക്സിനും നല്ലേണ്ട സ്ഥാനം തുറന്ന ഹൃദയത്തോടെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിവേകപൂർവ്വമാ

യ ഉല്ലാഭകത്തിനു പ്രാമുഖ്യം നല്കി. സംയോഗം ഒരു സന്താനോല്ലാഭക പ്രക്രിയ മാത്രമായി കാണാൻ സാധ്യമല്ല. എന്ന നിലപാടിലാണവർ ഊന്നി നില്ക്കുന്നത്. ദ്രാമത്യജീവിതത്തിൽ അതുല്യമായ സ്ഥാനം തന്നെ സംയോഗത്തിന് നല്കുന്നുണ്ട്. അക്കാലത്താൽ, ഉല്ലാഭകമെന്നലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്ന് മാറിനിറുത്തിക്കൊണ്ടു തന്നെ സംയോഗത്തിന് അതിന്റെതായ അർത്ഥവും മൂല്യവും ഉണ്ട്. ആധുനിക മനശാസ്ത്രവും വ്യക്തിത്വപഠനത്തേക്കുറിച്ചുള്ള നവ വിജ്ഞാനവും നടത്തുന്ന സപ്രായീനമാണിവിടെ ദർശിക്കുന്നത്. മനുഷ്യാചിതമായ ജീവിതത്തിന് അനുഗ്രഹമല്ലാത്ത അന്തീക്ഷത്തിലേക്ക് ശിശുക്കളെ ജനിപ്പിക്കാതിരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നുകൂടി പറയുന്നുണ്ട്. ജനനക്രമീകരണം ദമ്പതികൾ നടത്തേണ്ടിവരുമെന്നും അതിനു സഹകരിക്കുന്ന മാതൃങ്ങൾ മനുഷ്യാചിതമായിരിക്കണമെന്നും, ഇവിടെ അന്തിമ തീരുമാനം ദമ്പതികളുടെ മനസ്സാക്ഷിയായിരിക്കണമെന്നും നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ റിപ്പോർട്ട് സഭയുടെ നാളിതുവരെയുള്ള പ്രബോധനത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചുകൊണ്ടാണ് എന്നതിന് രണ്ടു പക്ഷമില്ല. ഈ വീക്ഷണമാണ് എണ്ണപ്പെട്ട ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും പലത്തൂണതെന്ന് ഇത്തരഗണത്തിൽ സ്മരണീയമാണ്. വിശ്വപലേഖനം സഭയിലുണ്ടാക്കിയ പ്രതികരണങ്ങൾ അതിനു സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നുമുണ്ടെന്ന് പിന്നാലെന്നാം കാണുന്നതാണ്.

നൂനപക്ഷവീക്ഷണം

സഭയുടെ നാളിതുവരെയുള്ള പാരമ്പര്യം വിവാഹത്തെയും ഉൽപാദനത്തെയും കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്നതെന്തെന്ന് ഒരു വിഭാഗം പരിശോധിച്ചു. കമ്മീഷനിൽ അവരൊരു നൂനപക്ഷമായിരുന്നു. അവർ പാരമ്പര്യപ്രബോധനത്തിൽ നിന്നാണ് നിഗമനങ്ങളിലേക്ക് കടന്നത്. സഭ ഇത്രയും

നാളും പഠിപ്പിച്ചു; അതുകൊണ്ട് അതിനു മാറ്റം വരുത്തുക പാടില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ സഭ ഉറച്ചുനില്ക്കണം. കാരണം, മാറ്റം വരുത്തിയാൽ, ഇത്രയും നാളും പഠിപ്പിച്ചവ തെറ്റാണെന്നു സഭ സമ്മതിക്കുന്നതിനു തുല്യമാകും. അതു്, സഭയുടെ പ്രബോധനാധികാരത്തിന്റെ തളച്ചിടം വിശ്വാസ്യതയ്ക്കും വഴിയൊരുക്കമെന്നു് അവർ ന്യായമായി ഭയപ്പെടുന്നു. ആ ഭയം അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. വിവാഹജീവിതത്തിൽ സെക്സിന്റെ സ്ഥാനം അംഗീകരിക്കുന്നതിൽ അവർ വിമുഖരല്ലെങ്കിലും, ജനനക്രമീകരണ മാർഗ്ഗത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം റിഥം മാത്രമേ സ്വീകാര്യമായിട്ടുള്ളൂ എന്നവർ തർപ്പിച്ചു പറയുന്നുമുണ്ട്. പ്രകൃതിനിയമത്തെയും അവർ ആശ്രയിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നു വരികിലും സഭയുടെ പ്രബോധനാധികാരത്തിന്റെ ഊന്നുവടിയാണ് അവർക്ക് ആശ്രയമായി നില്ക്കുന്നത്. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പരിപാലനയിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന സഭ, തന്റെ പ്രബോധനത്തിൽ മാറ്റം വരുത്തിയാൽ, അതു് വളരെയധികം സങ്കീർണ്ണമായ ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ ഉളവാക്കുമെന്നു് അവർ ഭയപ്പെടുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിനു തെറ്റുപാറ്റുകളോ എന്ന അവസ്ഥാ വിശേഷം സൃഷ്ടിക്കരുതെന്നു് അവർ മുൻറിയിപ്പു നല്കുന്നുമുണ്ട്.

ഇങ്ങനെ, വിവിധവീക്ഷണത്തോടുകൂടിയ രണ്ടു റിപ്പോർട്ടുകളുടെ വെളിച്ചത്തിലാണ് പോപ്പ് സ്വന്തമായൊരു നിഗമനങ്ങളിലെത്തേണ്ടിയിരുന്നത്. പോപ്പിന്റെ തീരുമാനത്തിനും കാലതാമസം വന്നു. അതു് കൂടുതൽ ഊഹാപോഹങ്ങൾക്ക് കളമൊരുക്കി. പലരും മനസ്സാക്ഷിയിൽ യുക്തമായതു് സ്വീകരിച്ചു് ജീവിച്ചു. ഇങ്ങനെയുള്ള അന്തരീക്ഷത്തിൽ, ലോകം താല്പര്യപൂർവ്വം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആധികാരിക പ്രഖ്യാപനം പോപ്പു നടത്തിയതു്. 1968 ജൂലായ് 25നു് വിശ്വലേഖനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. അതിന്റെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുക കാര്യഗ്രഹണത്തിനു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്.

ജീവന്റെ സംക്രമണം

“മനുഷ്യജീവൻ പകുന്ന് കൊടുക്കുക ദമ്പതികളുടെ ഏറ്റവും ഗൗരവാവഹമായ കടമയാണ്. ഈ കടമ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ അവർ സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന്റെ സ്വതന്ത്രതം ഉത്തരവാദിത്തമുള്ളവരുമായ സഹകാരികളാണ്. ചിലപ്പോഴൊക്കെ വളരെയധികം പ്രയാസങ്ങളും വേദനകളും ഈ കടമ നിർവ്വഹിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരിക്കാമെങ്കിലും ഈ കടമ നിർവ്വഹണം വിവാഹിതർക്ക് എപ്പോഴും അപാരമായ ആനന്ദത്തിന്റെ ഉറവിടമായിരുന്നിട്ടുണ്ട്.

എക്കാലത്തും ഈ കടമയുടെ പൂർണ്ണമായ നിർവ്വഹണം ദാമ്പത്യജീവിതം നയിക്കുന്നവരുടെ മനസ്സാക്ഷിയിൽ ഗുരുതരമായ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉളവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ആധുനിക കാലത്ത് സമൂഹത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന വളച്ചുയോട്ടുകൂടി പുതിയ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഉദയം നല്കുവാൻ പോന്ന പരിവർത്തനങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യജീവിതത്തെയും ആനന്ദത്തെയും സാരമായി സ്പർശിക്കുന്ന ഒരു കാര്യവുമായി ഇടപെടേണ്ട സഭയ്ക്ക് ഈ പുതിയ പ്രശ്നങ്ങളെ മനഃപൂർവ്വം അവഗണിക്കുക സാധ്യമല്ല.

പ്രശ്നാവതരണം

2 ഇന്നു സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ശ്രദ്ധാഹവ്യം വിവിധരൂപങ്ങളോടുകൂടി വരുമാണ്. ഒന്നാമതായി വളരെ വേഗത്തിലുള്ള ജനസംഖ്യാവർദ്ധനവ്. ലഭ്യമായ സമ്പത്തിനേക്കാൾ വളരെ ശീഘ്രതയോടെ ലോകജനസംഖ്യ വളർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നു പലതും ഭയപ്പെടുന്നു. ഈ ജനസംഖ്യാ വർദ്ധനവ് വളരെ കുടുംബങ്ങളുടെയും രാഷ്ട്രങ്ങളുടെയും കഷ്ടാരിഷ്ടതകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ട് ഈ അപകടത്തെ മൗലികങ്ങളായ മാറ്റങ്ങൾ ഉപ

യോഗിച്ച നേരിടാൻ അധികാരികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പ്രലോഭനം വലുതതന്നെ. കൂടാതെ തൊഴിൽ പാർപ്പിടവ്യവസ്ഥിതികളും വിദ്യാഭ്യാസ സാമ്പത്തിക തലങ്ങളിലുള്ള വർദ്ധിച്ച അടിയന്തിരാവശ്യങ്ങളും ഒരു നല്ല സംഖ്യ കൂട്ടികളുടെ വേണ്ടതരത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം ഇന്നു ദുഷ്കരമാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു.

സമുദായത്തിൽ സ്ത്രീക്കുള്ള സ്ഥാനവും വ്യക്തിത്വവും പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നതിലും വ്യത്യസ്തം കാണുന്നുണ്ട്. ദാമ്പത്യസ്നേഹത്തിനു കല്പിക്കുന്ന മുഖ്യത്തിലും ആ സ്നേഹത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട ദാമ്പത്യപ്രവൃത്തികളുടെ അർത്ഥത്തിനു നല്കുന്ന ബഹുമാനത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും ഈ മാറ്റം ദൃശ്യമാണ്.

അവസാനമായും എല്ലാറ്റിനുമുപരിയായും, പ്രകൃതിശക്തികളെ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായി രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതിനും അവയെ അടക്കിഭരിക്കുന്നതിനും അതുതാവഹമായ അഭിവൃദ്ധി മനുഷ്യൻ നേടിയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഈ ആധിപത്യം തന്റെതന്നെ സത്തയിലേക്കു വ്യാപിപ്പിക്കുവാനാണ് അവന്റെ ശ്രമം. അതായതു ശരീരത്തിലും മാനസിക ജീവിതത്തിലും സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലും മാത്രമല്ല, ജീവൻ സംക്രമിപ്പിക്കുക എന്ന പ്രക്രിയയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന നിയമത്തിലും അവൻ തന്റെ പരമാധികാരം വ്യാപിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്.

3 ഈ നൂതനസ്ഥിതിവിശേഷം പുത്തൻ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു ജന്മം നല്കുന്നു. ഇന്നത്തെ ജീവിതവ്യവസ്ഥിതികളും ഭാര്യയും ഭർത്താവും തമ്മിലുള്ള യോജിപ്പും പരസ്പരവിശ്വാസവും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ദാമ്പത്യബന്ധത്തിനുള്ള അർത്ഥവും കണക്കിലെടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. ഇതു കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ ഇതുവരെ നിലവിലിരുന്ന ധാർമികനിയമങ്ങൾ ഒന്നു പുനഃപരിശോധന ചെയ്യേണ്ടതായി തോന്നുന്നില്ലേ? പ്രത്യേകിച്ചും ത്യാഗം കൂടാതെയെന്നല്ല, ചിലപ്പോൾ ധീരമായ ത്യാഗം

തന്നെ കൂടാതെ അവയൊന്നും കാത്തുപാലിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ.

മാത്രമല്ല, “പുണ്ണതയുടെ തത്വം” എന്നു പറയപ്പെടുന്ന തത്വത്തിന്റെ പ്രയോഗം ഈ രംഗത്തേക്കു വ്യാപിപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം ബുദ്ധിപൂർവ്വം സന്താനസംഖ്യയെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ വേണ്ടി സന്താനോല്പാദനത്തെ വാസ്തവികമായി തടയുവാൻ ഉള്ള ഒരു ഉപാധി അനുവദനീയവും ബുദ്ധിപൂർവ്വകവുമായ സന്താനനിയന്ത്രണമായി മാറാം എന്നു സമ്മതിച്ചുകൂടയോ? സന്താനോൽപാദനത്തിന്റെ അന്ത്യം ഒറ്റപ്പെട്ട സന്താനോല്പാദനപ്രക്രിയയോടൊന്നിനേക്കാൾ ദ്രാവത്യജീവിതത്തിന്റെ സംപൂർണ്ണതയോടൊന്നുബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നകാര്യം അംഗീകരിക്കേണ്ടതല്ലേ? ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ വർദ്ധനമായ ഉത്തരവാദിത്വബോധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജനനക്രമീകരണം എന്ന കൃത്യം അവന്റെ ശാരീരത്തിന്റെ ജീവശാസ്ത്രപരമായ ആവർത്തനക്രമങ്ങൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിനുപകരം അവന്റെ ബുദ്ധിക്കും മനസ്സിനും വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ട നിമിഷം സമാഗതമായില്ലേ?”

വിശ്വലോകത്തിന്റെ ഒന്നു മുതൽ മൂന്നുവരെയുള്ള ബന്ധികകൾ വളരെയധികം പ്രതീക്ഷകൾക്കു വക നല്കുന്നവയാണ്. വൈവാഹിക പ്രശ്നങ്ങളെയും ജനനക്രമീകരണത്തിന്റെ ആവശ്യകതയും ദ്രാവത്യപ്രേമത്തിന്റെ മഹത്വവും വേണ്ട വിധത്തിൽ കണക്കിലെടുക്കാൻ പോകുന്നു എന്നു ധ്വനിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധികൾക്കിടയിലെ മാറിടുകൾ കരണീയം എന്ന ചോദ്യവും ആവേശകരമാണ്. ഈ മുഖവുര എല്ലാവരുടെയും മുഗ്ദ്ധകണ്ഠമായ പ്രശംസയ്ക്കു വിഷയമായതു സ്മരണീയമാണ്.

സഭയുടെ പ്രബോധനാധികാരത്തിന്റെ പര്യാപ്തത

4 “ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ സഭയുടെ പ്രബോധനാധികാരത്തിൽ വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച ധാർമികപഠനങ്ങളുടെ തത്വങ്ങൾ

ഉപ്പുറുനി കൂടുതൽ അഗാധവും നൂതനവുമായ പരിചിന്തനം ആവശ്യമാക്കി; സ്വഭാവീകനിയമത്തിൽ അധിഷ്ഠിതവും, ദൈവാവിഷ്ണുരണത്താൽ പ്രകാശിതവും ധന്യമാക്കപ്പെട്ടതുമായ പ്രബോധനം.

സ്വഭാവീക ധാർമികനിയമങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ സഭയുടെ പഠനാധികാരം പര്യാപ്തമാണെന്നതു നിഷേധിക്കുവാൻ ഒരു വിശ്വാസിയും അഭിലഷിക്കുകയില്ല. പത്രോസിനും അപ്പസ്തോലന്മാർക്കും തന്റെ ദിവ്യാധികാരം നല്കിയപ്പോഴും തന്റെ കല്പനകൾ സകലജനത്തേയും പഠിപ്പിക്കുവാൻ അവരെ പറഞ്ഞയച്ചപ്പോഴും ധാർമികനിയമത്തിന്റെ ആധികാരിക വ്യാഖ്യാതാക്കളായി മാത്രമല്ല, - സുവിശേഷനിയമത്തെയാണ് ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നത് - ദൈവികചിത്തത്തിന്റെ പ്രകാശനം കൂടിയായ സ്വഭാവീകനിയമത്തിന്റെ ആധികാരികവ്യാഖ്യാതാക്കളായും അവരെ നിയമിച്ചു. ദൈവികനിയമങ്ങളുടെ അനുഷ്ഠാനം പോലെതന്നെ ആവശ്യമാണ് ധാർമികനിയമങ്ങളുടെ അനുഷ്ഠാനവും. ഇതു അവിതർക്കിതമായ ഒരു സത്യമാണ്. ഇക്കാര്യം നമ്മുടെ മുൻഗാമികൾ ആവർത്തിച്ചു പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സഭയുടെ ഈ ദൗത്യത്തിനനുസൃതമായ വിധത്തിൽ വിവാഹത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചും ദമ്പത്യാവകാശങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ ഉപയോഗത്തെക്കുറിച്ചും ദമ്പതികളുടെ കടമകളെക്കുറിച്ചും അനുയോജ്യമായ പഠനം സഭ എപ്പോഴും നല്കിയിട്ടുണ്ട്. 'പ്രത്യേകിച്ച' അടുത്തകാലങ്ങളിൽ കൂടുതലായിട്ട്.

5 സഭയുടെ ആ ദൗത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധ്യം 1963-ൽ നമ്മുടെ മുൻഗാമിയും ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനുമായ 23-ാം യോഹന്നാൻ മാർപ്പാപ്പാ സ്ഥാപിച്ച പഠനക്കമ്മീഷൻ വിപുലപ്പെടുത്തുവാനും സ്ഥിരീകരിക്കുവാനും നമ്മെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. വിവിധരംഗങ്ങളിൽ പ്രത്യേക പ്രാവീണ്യം സിദ്ധിച്ച

അനേകർക്കു പുറമെ ദമ്പതികളേയും ഈ കമ്മീഷനിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ദാമ്പത്യജീവിതത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ആധുനിക പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റിയും പ്രത്യേകിച്ചു, ജനനനിയന്ത്രണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ ശേഖരിക്കുക, വിശ്വാസികളുടെ മാതൃമല്ല, ലോകാഭിപ്രായത്തിന്റെ തന്നെയും പ്രതീക്ഷയുൾക്കൊള്ളുന്ന ഉത്തരം നൽകുന്നതിനു സഭയുടെ പ്രബോധനാധികാരത്തിനു സാധിക്കുവാൻ വേണ്ടി അവസരോചിതമായ അറിവു പ്രദാനം ചെയ്യുക എന്നിവയായിരുന്നു കമ്മീഷന്റെ ലക്ഷ്യം.

ഈ വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ പ്രവർത്തനവും അതുപോലെ തന്നെ നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരായ വളരെയധികം മെത്രാന്മാർ നേരിട്ടാവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചോ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രേരിതരായോ അയച്ചു തന്നിട്ടുള്ള വിധിതീർപ്പുകളും ആലോചനകളും ഈ സങ്കീർണ്ണമായ പ്രശ്നത്തിന്റെ എല്ലാവശങ്ങളെയും വളരെ കൃത്യമായി അളക്കുവാൻ നമ്മെ സഹായിച്ചു. അവരോരോരുത്തർക്കും നാം ഹൃദയം നിറഞ്ഞ നന്ദി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു”.

സഭയുടെ പ്രബോധനാധികാരത്തിന്റെ പര്യാപ്തതയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവം മുഖവിലക്കുതന്നെ എടുക്കാൻ ഭ്രമിക്കുന്നതിനും കഴിയുന്നില്ല. നാലാം ഖണ്ഡിക പറയുന്നു: ‘സ്വാഭാവികനിയമത്തിൽ അധിഷ്ഠിതവും ദൈവാവിഷ്ണുരണത്താൽ പ്രകാശിതവും ധന്യമാക്കപ്പെട്ടതുമാണ്’ വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച സഭയുടെ പ്രബോധനമെന്നു. ‘സ്വാഭാവിക ധർമ്മികനിയമങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ സഭയുടെ പഠനാധികാരം പര്യാപ്തമാണെന്നു’ നിഷേധിക്കുവാൻ ഒരു വിശ്വാസിയും അഭിലഷിക്കുകയില്ല. ഇവിടെ ഒരു നിബന്ധനകൂടി ആവശ്യമാണ്. ഈ ധർമ്മികനിയമങ്ങൾ സഭയുടെ പ്രബോധനാധികാരത്തിനു കരതലാമലകം പോലെ സുഗ്രഹമാണെങ്കിൽ എന്നു കൂട്ടിച്ചേർക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ‘സ്വാഭാവികനിയമത്തിൽ

ന്റെ ആധികാരികവ്യാഖ്യാതാക്കളായും അവരെ നിയമിച്ചു എന്ന് പറയുന്നത് കുറേ കടന്നുകൂടുന്നു. കാരണം, പ്രകൃതിനിയമം ദൈവാവിഷ്ണുരണമല്ല. മനുഷ്യന്റെ നിരീക്ഷണഫലമായിട്ട് മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ് പ്രകൃതിനിയമം. ഈ പ്രകൃതിനിയമങ്ങളാകട്ടെ, മനുഷ്യബുദ്ധിയുടെ വികാസമനുസരിച്ച് കുറഞ്ഞുവരികയുമാണിന്ന്. അക്കാരണത്താൽ, സമാദോ വികനിയമത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാതാവാനിരുന്നമുസ് നിയമം എന്തെന്ന് വ്യക്തമായും തെളിവാകും കാണിച്ചിരിക്കണം. അതിനു കഴിയാതെ വന്നാൽ, പ്രകൃതിനിയമത്തിൽ തറച്ചനിറുത്തിയിരിക്കുന്ന തത്വസംഹിതകൾ മണൽപ്പുറത്ത് നിർമ്മിച്ച സൗധം പോലെ തകർന്നുവീഴും.

പ്രബോധനാധികാരത്തിന്റെ ഉത്തരം

6 “കമ്മീഷൻ എത്തിച്ചേർന്ന നിഗമനങ്ങൾ ഒരിക്കലും നിർണ്ണായകമായി കണക്കാക്കേണ്ടതോ ശൗരവാവഹമായ ഈ പ്രശ്നം വ്യക്തിപരമായി പരിശോധിക്കുന്നതിൽ നിന്നും നമ്മെ ഒഴിവാക്കുന്നതോ അല്ല. ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചതിനു കാരണമുണ്ട്. നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടേണ്ട ധാർമികനിയമങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ കമ്മീഷൻ തന്നെ ഐക്യത്തിലെത്തിയില്ല. സർവ്വോപരി കമ്മീഷനിൽ രൂപംകൊണ്ട പരിഹാരനിർദ്ദേശങ്ങളുടെ ചില മാനദണ്ഡങ്ങൾ സഭയുടെ പഠനാധികാരം ഉറപ്പോടുകൂടി അവതരിപ്പിക്കുന്ന വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച ധാർമിക പഠനങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യതിചലിച്ചുപോകുകയും ചെയ്യും.”

പ്രകൃതിനിയമം മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണല്ലോ, ‘സഭയുടെ പ്രബോധനാധികാരം ഉറപ്പോടുകൂടി അവതരിപ്പിക്കുന്ന വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച ധാർമിക പഠനങ്ങളിൽനിന്ന് കമ്മീഷൻ വ്യതിചലിച്ചുപോയത്’. ഇവിടെ സംഭവിച്ചത് ഇതാണ്. സഭയുടെ പാരമ്പര്യപഠനത്തിൽനിന്ന് വ്യതിചലിച്ചു. കാരണം, രണ്ടു പഠനങ്ങളും

നടത്തിയിരിക്കുന്നത് വ്യത്യസ്തമായ സങ്കേതങ്ങളിലിരുന്നാണ്. സഭയുടെ പ്രബോധനത്തിനും പരിമിതിയുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ച് ആവിഷ്കൃതമല്ലാത്ത 'പ്രകൃതി നിയമങ്ങളെയും മറ്റു ശാസ്ത്രവിലങ്ങാനിയങ്ങളെയും പരാമർശിക്കുമ്പോൾ. ആ തലങ്ങളിൽ മനുഷ്യന്റെ മേധാശക്തി തുളഞ്ഞുകയറുമ്പോൾ പുതിയ ഉൾക്കാഴ്ചകൾ ഉണ്ടാകും. അതിനെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട്, 'നാം ഇങ്ങനെ ഇന്നലെവരെ പറഞ്ഞു; ഇന്നും നാളെയും അതുതന്നെ ശരി' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പാവവൃത്തിന്റെ കുറവിയിൽ ചുറ്റിക്കറങ്ങുക നിർഭാഗ്യകരമാണ്; പുരോഗമനത്തിനു വിലങ്ങുതടിയുമാണ്.

“അതുകൊണ്ട്, ക്രിസ്തു നമ്മെ ഏല്പിച്ച കല്പനയുടെ ശക്തിയാൽ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വന്ന രേഖകൾ സൂക്ഷ്മപരിശോധന നടത്തുകയും പരിപക്വമായ പര്യാലോചനയ്ക്കും നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ശേഷം ഈ ഗുരുതരമായ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു നമ്മുടെ ഉത്തരം നല്കുകയും ചെയ്യാൻ നാം ഇപ്പോൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.”

പോപ്പ് പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് മറുപടിതരാൻ ഒരങ്ങുകയാണ് തന്റെ അധികാരത്തെ ശക്തിക്കുവേണ്ടി 'ക്രിസ്തു നമ്മെ ഏല്പിച്ച കല്പനയുടെ ശക്തിയാൽ' എന്നു എടുത്തുകാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ സാധാരണക്കാരുടെ മനസ്സിനെപ്പോലും അലട്ടുന്ന ഒരു പ്രമേയമുണ്ട്. കടുംബജീവിതം, സന്താനോൽപാദനം, ജനനനിഷ്ക്രമമാറ്റങ്ങൾ എന്നിവയെപ്പറ്റിച്ച് - വിശ്വാസത്തിന്റെയും സമ്പാദ്യത്തിന്റെയും സീമകളിൽ നില്ക്കുന്നു എന്നും ന്യായമായി കരുതപ്പെടേണ്ട ഒന്നിനെക്കുറിച്ച് - പോപ്പ് എന്തുകൊണ്ട് ആധികാരികമായില്ലേ? ഇവിടെ വിരൽചൂണ്ടുന്നത് അപ്രമാദതത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്കാണ്.. ഒന്ന് വിശദമാകുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിലുള്ള സഭയുടെ പ്രബോധനം അപ്രമാദതബന്ധിതമല്ല. വിശ്വലേഖനം അവ

തരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മോൺ. ലാബ്രൂച്ചീനി തന്നെ ഇക്കാര്യം സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. ചിന്തനീയമാണീനിലപാട്.

സഭയുടെ അധ്യാപനതത്വങ്ങൾ

7 “ജീവശാസ്ത്രപരമോ മനശാസ്ത്രപരമോ ജനസംഖ്യാ പരമോ സാമൂഹ്യശാസ്ത്രപരമോ ആയ എല്ലാ ഭൗതികവീക്ഷണങ്ങൾക്കും ഉപരിയായി മനുഷ്യജീവനെ സംബന്ധിച്ച മറ്റു ഏതൊരു പ്രശ്നവും എന്നപോലെ ജനനത്തിന്റെ പ്രശ്നവും പരിഗണിക്കപ്പെടണം. ആ പ്രശ്നം പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതു് മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ച സംപൂർണ്ണവീക്ഷണത്തിന്റേയും അവന്റെ ദൈവവിളിയുടെയും വെളിച്ചത്തിലായിരിക്കണം. വെറും സാമൂഹികവും ഭൗതികവുമായ വിളിയുടെ അല്ല, പ്രത്യേക പ്രകൃത്യതീതവും സനാതനവുമായ ദൈവവിളിയുടെ വെളിച്ചത്തിലായിരിക്കണം ഈ പ്രശ്നം പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതു്. സന്താനനിയന്ത്രണത്തിനുള്ള കൃത്രിമോപാധികളെ നീതികരിക്കുവാനുള്ള യത്നത്തിൽ ദാമ്പത്യസ്നേഹത്തിന്റെയും ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള പിതൃത്വത്തിന്റെയും അവശ്യങ്ങളെ അഭയം തേടിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് വൈവാഹിക ജീവിതത്തിലെ അതിപ്രധാനമായ ഈ രണ്ടു യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെയും ശരിയായ ആശയം വളരെ വ്യക്തമായി അവതരിപ്പിക്കുക നല്ലതാണ്. ഈ അവതരണം പ്രധാനമായും അടുത്ത കാലത്തു് വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ “സഭ ആധുനികലോകത്തിൽ” എന്ന അജപാലനാത്മകമായ പ്രമാണരേഖയിലൂടെ ഏറ്റവും ആധികാരികമായ രൂപത്തിൽ ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിനോടു് ബന്ധപ്പെടുത്തിയായിരിക്കും.”

ദാമ്പത്യസ്നേഹം

8 “സാർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള സകല കടുംബവും ആരിൽ നിന്നു നാമകരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നുവോ ആ പിതാവു്” (എഫേ. 3, 15) സ്നേഹം തന്നെയായ ദൈവമാണ്. ദാമ്പ

ത്യസ്നേഹത്തിന്റെ പരമമായ ഉറവിടം സ്നേഹമായ ദൈവം തന്നെ. ഈ ദാമ്പത്യസ്നേഹം അതിന്റെ പരമമായ ഉറവിടത്തിൽ, അതായത് ദൈവത്തിൽ, പരിഗണിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അത് അതിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവവും മഹനീയതയും വെളിപ്പെടുത്തും.

അപ്പോൾ വിവാഹം ബോധാതീതമായ സ്വഭാവവികാസങ്ങൾക്കു പരിണാമഫലമോ ആകസ്മികസംഭവമോ അല്ല മനുഷ്യവംശത്തിൽ തന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ പദ്ധതിയാഥാർത്ഥീകരിക്കാനുള്ള സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന്റെ ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായ സ്ഥാപനമാണ് (Institution).

പരസ്പരം വ്യക്തിത്വപൂർണ്ണതയ്ക്കുവേണ്ടി പുതുജീവിതങ്ങൾക്കു ജന്മം നൽകുന്നതിലും വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്നതിലും ദൈവത്തോടു സഹകരിക്കുവാൻ ദമ്പതികൾ പരസ്പരം തങ്ങളെത്തന്നെ ദാനം ചെയ്യുകൊണ്ട് -യുക്തവും അവരുടേതു മാത്രവുമായ ദാനം-തങ്ങളുടെ സത്തയെ പകർന്നുകൊടുക്കുന്നതിലേയ്ക്ക് തിരിയുന്നു.

ക്രിസ്തുവും സഭയുമായുള്ള ഐക്യത്തിന്റെ അടയാളം ആയിരിക്കുന്നിടത്തോളം വിവാഹം, മാമ്മോദീസ സ്വീകരിച്ചവർക്ക് പ്രസാദവരത്തിന്റെ കൗദാശികചിഹ്നത്തിന്റെ മഹത്വം അണിയിക്കുന്നു."

ദാമ്പത്യപ്രേമത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ

9 "ദാമ്പത്യപ്രേമത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളും പ്രത്യേകമായ രൂപങ്ങളും ഇതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ വ്യക്തമായി പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി ഏറ്റവും കൃത്യമായ ആശയം ഉണ്ടായിരിക്കുക വളരെ പ്രാധാന്യമേറിയ കാര്യമാണ്."

ഒന്നാമതായി ഈ സ്നേഹം പരിപൂർണ്ണമായും മാനുഷികമാണ്. അതായത് ഒരേ സമയം ഐന്ദ്രികവും ആത്മീയവുമാണ്. അപ്പോൾ നൈസർ്ഗ്വീകവാസനയുടെയോ തോന്നലു

കളുടെയോ വെറും സംവഹനമല്ല അത്. പ്രത്യുത പ്രധാനമായും ദമ്പതികൾ ഒരേ ഹൃദയവും ആത്മാവും ആയിത്തീരുന്നതിനും ഒന്നിച്ചു തങ്ങളുടെ മാനുഷികമായ പുണ്യ പ്രാപിക്കുന്നതിനും പോരുന്നവിധത്തിൽ അനുദിനജീവിതത്തിന്റെ ആനന്ദങ്ങളും അരിഷ്ടതകളും സഹിക്കുന്നതിനും അതുവഴി വളരുന്നതിനും വേണ്ടിയുള്ള സ്വതന്ത്രമനസ്സിന്റെ പ്രവർത്തികൂടിയാണ് ഈ ദാമ്പത്യപ്രേമം.

ഈ സ്നേഹം പരിപൂർണ്ണമാണ്. അതായത് വ്യക്തിപരമായ മൈത്രിയുടെ ഒരു പ്രത്യേക രൂപമാണിത്. ഇതിൽ ദമ്പതികൾ എല്ലാക്കാഴ്ചയിലും ഉദാരമായി പങ്കുപറുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യപൂർണ്ണമായ കണക്കുകൂട്ടലോ ന്യായരഹിതമായ ഒളിച്ചുവെക്കലോ അവിടെയില്ല. ഭാര്യയെ യഥാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുന്നവൻ, താൻ സ്വീകരിക്കുന്നതിനെപ്രതി മാത്രമല്ല, പ്രത്യുത സ്വയം ദാനം ചെയ്യുകൊണ്ട് തന്റെ ദാമ്പത്യസഖിയെ സമ്പന്നയാക്കാൻ തനിക്കു കഴിയുമല്ലോ എന്നതിൽ ആനന്ദിച്ചുകൊണ്ടുമാണ് അവളെ സ്നേഹിക്കുന്നത്.

ഈ പ്രേമം മരണപശ്ചത്തം വിശ്വസ്തവും മററാക്കും പങ്കുവെക്കാത്തതുമാണ്. ഇങ്ങനെ തന്നെയാണ് നവദമ്പതികൾ സ്വതന്ത്രമായും പരിപൂർണ്ണമായ അറിവോടുകൂടിയും വൈവാഹികബന്ധത്തിന്റെ കടമ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഈ വിശ്വസ്തത ചിലപ്പോഴെങ്കിലും പ്രയാസകരമായിരിക്കും. എന്നാൽ എപ്പോഴും സുസാധ്യമാണ്; എന്നും കലീനവും അനുഗ്രഹപ്രദവുമാണ്. ഇത് ആർക്കും നിഷേധിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഈ വിശ്വസ്തത വിവാഹത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിനനുസരണമാണെന്നു മാത്രമല്ല അഗാധവും അനന്തവുമായ സൗഭാഗ്യത്തിന്റെ ഉറവിടംകൂടിയാണ് എന്നതിന് നൂററാണ്ടുകളായി വളരെയധികം ദമ്പതികളുടെ ജീവിതമാതൃക സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.

അന്തിമമായി ഈ സ്നേഹം ഫലസമൃദ്ധമാണ്. ഭായ്യാഭേന്താക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള ഐക്യംകൊണ്ട് ഈ ബന്ധം അവസാനിക്കുന്നില്ല. പുതിയ ജീവിതങ്ങളെ വളർത്തിയെടുത്തുകൊണ്ട് തുടരവാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതാണ് ആ സ്നേഹം. “വിവാഹവും ദാമ്പത്യസ്നേഹവും അവയുടെ സ്വഭാവത്താൽ തന്നെ മക്കളെ ജനിപ്പിക്കുവാനും അവരെ വിദ്യാഭ്യാസസിപ്പിക്കുവാനുമായി ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മക്കളാണ് വിവാഹത്തിന്റെ അത്യൽകൃഷ്ടദാനം മാതാപിതാക്കളുടെ തന്നെ ശ്രേയസ്സിന് അവർ കായ്മമായ സംഭാവന ചെയ്യും.” (സഭ ആശ്വനികലോകത്തിൽ നമ്പർ 50)”

ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള പിതൃത്വം

10 “അതുകൊണ്ട് ഭായ്യാഭേന്താക്കന്മാർ “ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള പിതൃത്വമെന്ന” തങ്ങളുടെ ഭൗത്യത്തെപ്പറ്റി ബോധമുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നും ദാമ്പത്യസ്നേഹം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഇക്കാര്യം ഇന്ന് ന്യായമായും വളരെയധികം നിഷ്കർഷിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇത് കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുകയും വേണം. തന്നിമിത്തം പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടതും നൈമാന്യകവുമായ വിവിധഘടകങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പരിശീലിക്കപ്പെടണം.

സന്താനോല്പാദനപ്രക്രിയയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള പിതൃത്വത്തിന്റെ അർത്ഥം അവരുടെ പ്രവൃത്തിയെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവും ബഹുമാനവുമാണ്. ജീവൻ നൽകുവാനുള്ള ശക്തിയിൽ മനുഷ്യബുദ്ധി മനുഷ്യവ്യക്തിയുടെ തന്നെ ഭാഗമായ ജീവശാസ്ത്രപരമായ നിയമങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നു.

നൈസർഗ്ഗികവാസനയുടെയോ വികാരത്തിന്റെയോ ചാച്ചിലുകളോടു ബന്ധപ്പെടുമ്പോൾ “ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള പിതൃത്വ”ത്തിന്റെ അർത്ഥം ബുദ്ധിയും മനസ്സും അവയുടെമേൽ ആവശ്യമായ ആധിപത്യം നടത്തുക എന്നതാണ്.

ശാരീരികവും, മാനസ്സികവും, സാമ്പത്തികവും, സാമൂഹ്യവുമായ വ്യവസ്ഥിതികളുമായി ബന്ധപ്പെടുമ്പോൾ ധാരാളം അംഗസംഖ്യയുള്ള ഒരു കുടുംബത്തെ വളർത്തുവാനുള്ള ഉറപ്പുതും ഓടാൽപ്പമേറിയതുമായ തീരുമാനം എടുത്തുകൊണ്ടും അല്ലെങ്കിൽ ഗുരുതരമായ കാരണങ്ങളെപ്പറ്റിയും ധാർമികനിയമത്തോടു് വേണ്ട ബഹുമാനത്തോടുകൂടിയും, തൽക്കാലത്തേയ്ക്കോ അനിശ്ചിതമായ ഒരു കാലഘട്ടത്തിലേയ്ക്കുതന്നെയോ ഒരു പുതിയ ജീവൻ വേണ്ടെന്നുവരുന്നതിൽ “ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള പിതൃത്വം” പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.

മാതൃമല്ല ദൈവസ്ഥാപിതവും വസ്തുനിഷ്ഠവുമായ ധാർമികവ്യവസ്ഥിതിയോടു വളരെ അഗാധമായബന്ധം “ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള പിതൃത്വം” (എന്ന തത്വം) ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. ഈ ധാർമികവ്യവസ്ഥിതിയുടെ വിശ്വസ്തനായ വ്യാഖ്യാതാവു സത്യസന്ധമായ മനസ്സാക്ഷിയാണ്. “അതുകൊണ്ട് ഓയാദന്താക്കന്മാർ തങ്ങൾക്ക് ദൈവത്തോടും, കുടുംബത്തോടും, സമുദായത്തോടും, തങ്ങളോടുതന്നെയും ഉള്ള കടപ്പാടുകൾ ആമുഖ്യങ്ങളുടെ ശരിയായ സ്ഥാനക്രമത്തിൽ നന്നായിമനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ പിതൃത്വത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള പ്രയോഗം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.”

ഏഴു മുതൽ പത്തുവരെയുള്ള ഖണ്ഡികകൾ എല്ലാ നല്ല മനുഷ്യരുടെയും ശ്രദ്ധക്കും ബഹുമാനത്തിനും വിഷയമാകും. ദാമ്പത്യപ്രേമത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ ആധുനിക മനഃശാസ്ത്രത്തിന്റെ തലോടലേറുകൂടിയാണ് വളർന്നത്. “ദാമ്പത്യപ്രേമം പരിപൂർണ്ണമായും മാനുഷികമാണ്; പരിപൂർണ്ണമാണ്; മരണപര്യന്തം വിശ്വസ്തവും മററാർക്കും പങ്കുവയ്ക്കാത്തതുമാണ്; അന്തിമമായി, ഫലസമൃദ്ധമാണ്” എന്നീ സത്യങ്ങൾ ആരുടെയും ആരേവിനും സ്വീകരണത്തിനും അർഹമാണ്. ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള പിതൃത്വം എന്ന പത്താംഖണ്ഡിക എല്ലാ ദമ്പതി

കളും വിവാഹിതരാകാനുദ്ദേശിക്കുന്നവരും ഹൃദയത്തിലുറപ്പി
ക്കേണ്ടതാണ്. മനുഷ്യാചിതജീവിതത്തിനു അനുഗുണമ
ല്ലാത്ത പരിതോവസ്ഥയിലേക്ക് ശിശുക്കളെ ജനിപ്പിക്കുക
പാടില്ല എന്ന യഥാർത്ഥ്യം ദമ്പതികളായവർ മറക്കരുത്.

11 മുതൽ 14വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകൾ ഇതുവരെ വള
ർത്തിയെടുത്ത നൂതനാഭിമുഖ്യങ്ങളെ തളർത്തിയിടാൻ പര്യാപ്തമാ
യിട്ടുണ്ട്. ജനനനിയന്ത്രണോപാധികളെ സംബന്ധിച്ച്, പ്ര
കൃതിനിയമമെന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നവയെ സംബന്ധിച്ച്, പ്രകൃ
തിനിയമം അലംഘനീയമാണ് എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച യാ
തൊരു വെളിപാടും സഭയ്ക്ക് ഇല്ലാത്തതിടത്തോളം കാലം അവ
യെല്ലാം മനുഷ്യന്റെ അനേപഷണബുദ്ധിക്ക് അധീനമായി
ത്തന്നെ നില്ക്കും. പോപ്പ് ചാരിനില്ക്കുന്ന പ്രകൃതിനിയമമാക
ട്ടെ, പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അകപീനാസിന്റെ കാലം
തൊട്ടു നാമ്പുനീട്ടിയതാണ്. (G) പ്രകൃതിനിയമത്തെയും ജീ
വശാസ്ത്രത്തെയും സംബന്ധിച്ച് ആധുനികവീക്ഷണം എന്തെ
ന്നറിയാത്തതിന്റെ ദുർവിധിയാണീ ഖണ്ഡികകളിൽ.

സന്താനോൽപാദന പ്രക്രിയയെപ്പറ്റി

11 “ശ്രേഷ്ഠവും ഉത്തമവും”മെന്നു കൗൺസിൽ അനുസ്മ
രിച്ച ഈ പ്രക്രിയകൾവഴി ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർ പരിശുദ്ധമാ
യ പ്രേമത്തിൽ ഐക്യപ്പെടുകയും മനുഷ്യജീവിതം പകർന്നു
കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാരുടെ മനസ്സിന
തീതമായ കാരണങ്ങളാൽ ഈ പ്രവൃത്തികൾ ഫലദായകമല്ലെ
ന്നു മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞിരുന്നാലും അവ ഏപ്പോഴും അവരുടെ
ഐക്യം ദൃഢതരമാക്കുന്നതിനും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനും വേ
ണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ അനുഭവം സാക്ഷ്യം
വഹിക്കുന്നതുപോലെ എല്ലാ സന്താനോല്പാദന പ്രക്രിയകളും
ഓരോ പുതുജീവനു കാരണമാകുന്നില്ല. ദൈവം തന്റെ അ

(G) Peter Harris & Co.
On Human Life
Burn & Oates London 1968

നന്തവിജ്ഞാനത്താൽ പ്രകൃതിനിയമങ്ങളും ഉല്പാദനസാധ്യതയുടെ കാലവും ക്രമീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ക്രമീകരണം അതിനാൽ തന്നെ ഓരോ ജനനത്തിനും ഇടയ്ക്ക് കുറേക്കാലം സന്താനോല്പാദനം സാധ്യമല്ലാത്ത ഘട്ടമുണ്ടാകുന്നതിന് കാരണമാകുന്നു.”

പോപ്പ പറയുന്നപ്രകൃതിനിയമവും മറ്റും ആപേക്ഷികമാണ് പത്തു കൊല്ലം കൊണ്ട് ഏഴുമക്കളുണ്ടാകുക എന്നതു ഏതു നിയമമാണ്? ഓരോ പ്രസവവും തമ്മിൽ ‘കുറേക്കാലം’ എന്താണെന്നു വായനക്കാർ വിധിപ്പുക. ഇത്തരം അനുഭവങ്ങളുള്ളവരോടു അശാസ്ത്രീയ പ്രസ്താവന നടത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി എന്തു പറയട്ടെ!

“സഭ അവളുടെ സ്ഥിരമായ അദ്ധ്യാപനംവഴി വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുള്ളതനുസരിച്ച് പ്രകൃതിനിയമങ്ങളുടെ ചട്ടങ്ങളെ അനുസരിക്കുവാൻ മനുഷ്യരെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് പഠിപ്പിക്കുകയാണ്, സന്താനോല്പാദനപ്രക്രിയകൾ ജീവൻ പകർന്നുകൊടുക്കുന്നതിന് ഒരിക്കലും വിഘാതമായ തരത്തിലാകരുതെന്നു.”

12 “ദാമ്പത്യപ്രക്രിയയുടെ ഈ രണ്ട് അർഥങ്ങൾ — ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള ഐക്യവും സന്താനോല്പാദനവും — തമ്മിലുള്ള അവിഭാജ്യമായബന്ധത്തിലാണ്.”

പോപ്പ ആവർത്തിച്ചുപറയുന്ന പ്രകൃതിനിയമമെന്തെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല. വെറും ജീവശാസ്ത്രനിയമത്തിൽ, പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നു ആ “അവിഭാജ്യബന്ധം”.

ഇതു താങ്ങിനിറുത്താൻ ഇന്ന് ചുരുക്കം പേരെമാത്രമേ കണ്ടുകിട്ടുകയുള്ളൂ. ആ ‘ബന്ധം’ പോറ്റും ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പോപ്പിന്റെ ‘സങ്കേതത്തിൽനിന്നു’ പ്രേരണ കിട്ടാത്തതാണതിനു കാരണമെന്നു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സംയോഗവും ഉല്പാദനവും തമ്മിൽ ബന്ധമുണ്ടെങ്കിലും, അവ പരസ്പരം അവിഭാജ്യമല്ല എന്നതു സപീകാർത്ഥമല്ല. സംയോഗ

വം ഉല്പാദനവും രണ്ടു അവസരങ്ങളിലായി, രണ്ടു സാഹചര്യങ്ങളിൽ സംഭവിക്കുന്നവയാണ്. അവർ ഇരുവരും ഏകജഡമായിത്തീരുന്നവേദോക്തി ഉല്പാദനത്തെ ഉന്നംവെക്കുന്നില്ല. വർദ്ധിക്കുക എന്ന ആശംസയും പിന്നീടാണ് ലഭിക്കുന്നത്. ഉല്പാദനത്തിൽനിന്നു മാറി നിറുത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ സംയോഗത്തിനു അർത്ഥവും മൂല്യവുമുണ്ടെന്നു കൗൺസിൽ ഡിക്രിയും വിശ്വസിച്ചുവന്നവരും അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു ഇത്തരം തരത്തിൽ സ്മൃതവ്യമാണ്. അതു മനസ്സിലുറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു കത്തോലിക്കർക്കും, ഇതര വിശ്വാസികൾക്കും പോപ്പിന്റെ അഭിപ്രായം അസഹ്യമാക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു “ഈ അടിസ്ഥാനതത്വത്തിന്റെ മാനുഷികവും ഏറ്റവും ബുദ്ധിപൂർവ്വകവുമായ സ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രത്യേകവിധത്തിൽ സാധിക്കുന്നവരാണ് ഇന്നത്തെ ആളുകളെന്നും നാം വിശ്വസിക്കുന്നു” എന്നതു അവഗണിക്കപ്പെട്ടു; അല്ല അവഗണിക്കപ്പെട്ടു. “ഇന്നത്തെ ആളുകളെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ പോപ്പു പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്”.

ദൈവികപദ്ധതിയോടുള്ള വിശ്വസ്തത

13 “തന്റെ പങ്കാളിയുടെ നിയമാനുസൃതമായ ആഗ്രഹങ്ങളും ശാരീരികസ്ഥിതിവിശേഷങ്ങളും പരിഗണിക്കാതെ സന്താനോൽപാദനപ്രക്രിയയ്ക്കു പരസ്പരം നിർബന്ധിക്കുന്നതു യഥാർത്ഥസ്നേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയല്ലെന്നതു ന്യായമായും മനസ്സിലാക്കാം.

അങ്ങനെയുള്ള നിർബന്ധപൂർവ്വകമായ പ്രവൃത്തികൾ ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിൽ ശരിയായ ധാർമികതപത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെ നിഷേധിക്കുന്നു. പ്രത്യേക നിയമങ്ങൾക്കനുസരണം സ്നേഹത്തിന്റെ അന്വേഷണമുള്ള പ്രവൃത്തിയിൽ സ്രഷ്ടാവായ ദൈവം ജീവൻ പകർന്നുകൊടുക്കുവാനുള്ള കഴിവു നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ടു്.”

ദൈവികപദ്ധതിയോടു വിശ്വസ്തരായിരിക്കണമെന്ന ആഹ്വാനം പ്രകൃതിനിയമത്തിന്റെ കഥപോലെ അവ്യക്തമാണ്. എന്താണ് ദൈവികപദ്ധതി? സംയോഗം ഉൽപ്പാദനത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമാണെന്നും, അതെപ്പോഴും ഉൽപാദകക്ഷമമായിരിക്കണമെന്നും വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിലൊരിടത്തും പറയുന്നില്ല. മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇക്കാര്യത്തിൽ ദൈവികപദ്ധതി എങ്ങനെയായിരിക്കണം എന്നതിനു ആശ്രയിക്കാൻ വെളിപാടില്ല; ബുദ്ധിയെ അനുധാവനം ചെയ്യണം. വ്യക്തിത്വവികാസത്തിന്റെ സ്ഥാനം വിസ്മരിക്കാനും പാടില്ല. മനുഷ്യജീവൻ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിലേക്കാണ് ഉല്പാദനേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ ചായ്വ് എന്നത് സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ, അതിനുവേണ്ടി മാത്രമാണ് ആ അവയവങ്ങൾ എന്നു വാദിക്കുക മനുഷ്യനിൽ സെക്സിന്റെ സ്ഥാനം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തതിന്റെ തകരാറാണ്. ജനനനിയന്ത്രണോപാധികളെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ, യോഹന്നാൻ മാർപാപ്പ മനുഷ്യജീവനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞത് ഉദ്ധരിക്കുന്നത് അസ്ഥാനത്താണ്. “മനുഷ്യജീവൻ പരിശുദ്ധമാണ്. അതിന്റെ ആരംഭനിമിഷം മുതൽ തന്നെ ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിഹസ്തത്തെ അതു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.”

ജനനനിയന്ത്രണത്തിന്റെ നിയമവിരുദ്ധമാർഗ്ഗങ്ങൾ

14 “വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച ക്രൈസ്തവവും മാനുഷികവുമായ വീക്ഷണത്തിലെ ഈ നാഴികക്കല്ലുകൾക്ക് അനുയുക്തമായി നാം വീണ്ടും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ആരംഭിച്ച സന്താനോല്പാദനപ്രവൃത്തി അപൂർണ്ണതയിൽ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതും, മനസ്സാലെയുള്ള ഗർഭച്ഛിദ്രവും രോഗവിമുക്തിക്കുവേണ്ടിയാണെങ്കിൽത്തന്നെയും സന്താനനിയന്ത്രണത്തിനുള്ള അനുവദനീയ മാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിക്കുവാൻ തീർത്തും പാടില്ല.”

ജനനനിയന്ത്രണത്തിന്റെ നിയമവിരുദ്ധമാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്ന 14-ാം ഖണ്ഡിക മുഴുവൻ പ്രകൃതിനിയമം, ലക്ഷ്യശാസ്ത്രം, എന്നീ സങ്കേതങ്ങളിലിരുന്നുകൊണ്ടു് രൂപം കൊടുത്തതാണ്. ഗർഭചിദ്രം, വന്ധ്യംകരണം തുടങ്ങിയവയെക്കുറിച്ചാണെങ്കിൽ പോപ്പ പറയുന്നതു ഗ്രഹിക്കാൻ സാധിക്കും എന്നാൽ, എല്ലാ ജനനനിയന്ത്രണോപാധികളും നിഷിദ്ധമാണു് എന്നു് പ്രഖ്യാപിച്ചതു് ബുദ്ധിയും വിവേകവുമുള്ള ജനങ്ങൾക്കു് സ്വന്തമായി ചിന്തിക്കാനും പഠിക്കാനും തീരുമാനങ്ങളെടുക്കാനും കഴിവുള്ള ബുദ്ധിജീവികൾക്കു് അസഹ്യമാണു്. കരോശാലം അജ്ഞതകൊണ്ടു് ശരിയെന്നു് കരുതിയിരുന്നവയെ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പേരിൽ ഇനിയും ആശ്ലേഷിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ നയ്യാദാകുന്നവർ വിരളമായിരിക്കും. കത്തോലിക്കാരാജ്യങ്ങളിൽപോലും സംഭവിച്ചതും സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും അതാണു്.

ഗർഭധാരണ സാധ്യതയില്ലാത്ത കാലങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്റെ നൈയാമികതയാണു് 16-ാം ഖണ്ഡികയിലെ പ്രതിപാദ്യം. അതിൽ പോപ്പു് ഒരു 'ആക്ഷേപം' അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. "അതായതു് വിശേഷബുദ്ധിയില്ലാത്ത പ്രകൃതിശക്തികളെ അടക്കിഭരിക്കയും മനുഷ്യന്റെ നന്മയ്ക്കു പോരുന്ന അന്ത്യത്തിലേയ്ക്കു് അവയെ നയിക്കുകയും ചെയ്യുക അവന്റെ പ്രത്യേകാവകാശമാണെന്നതാണു് ആ ആക്ഷേപം". എന്നാൽ ആ ആക്ഷേപം ശരിയല്ല എന്നു പറയുന്നവരാണ് 'ശരിയാണ്' എന്നു പറയുന്ന ബുദ്ധിജീവികളേക്കാൾ കൂടുതൽ എന്നതു് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധക്കു് വിഷയീഭവിക്കേണ്ടതാണു്. മെത്രാന്മാരുൾപ്പെട്ടു പേപ്പൽ കമ്മീഷനിലെ ഭൂരിപക്ഷവും ആവഴിക്കു് നീങ്ങിയതു് അജ്ഞതകൊണ്ടായിരിക്കുമോ? കത്തോലിക്കരും അകത്തോലിക്കരുമായ മഹാഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ 'ആക്ഷേപ'ത്തിനു് തെളിവായ രീതിയൽ പോപ്പു് ഉത്തരം നല്ലവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടു്. പക്ഷെ, തെളിവാണ് ഉ

ത്തരമെങ്ങും കണ്ടുമില്ല. “ദൈവസ്ഥാപിതമായ വ്യവസ്ഥകളെ ബഹുമാനിച്ചുകൊണ്ടിയിരിക്കണം ബുദ്ധിശക്തിയുടെ ഇടപെടൽ ഉണ്ടാവുക എന്നതു സഭ തരപ്പിച്ച പ്രസ്താവിക്കുന്നു.” ദൈവസ്ഥാപിതമായ വ്യവസ്ഥകളെ മാനിക്കണമെന്നു പോപ്പു പറയുമ്പോൾ, അവ മറുത്തുവെക്കു് തലയിൽ കയറുന്നില്ല. നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ, അതൊന്നും വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിലില്ല; പ്രകൃതിനിയമം എന്നതു് സന്നിഗ്ദ്ധാവസ്ഥയിലാണ്. പ്രകൃതിനിയമം അലംഘനീയമാണെന്നു് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുമില്ല.

നിഷ്ഫലകാലത്തുമാത്രം സംയോഗം നടത്തി ജനനക്രമീകരണം നടത്തുന്നതിനെത്തന്നെ “ഗുരുതരമായ കാരണങ്ങൾ ഉരുത്തിരിയുകയാണെങ്കിൽ ഗർഭധാരണ സാധ്യതയില്ലാത്ത കാലം മാത്രം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഉല്പാദനശേഷിയിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വാഭാവിക ക്രമങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുന്നതും, നേരത്തെ അനുസ്മരിച്ചതുപോലെ ധർമ്മീകനിയമങ്ങളെ ലംഘിക്കാതെ തന്നെ ജനനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള കാലദൈർഘ്യം ക്രമീകരിക്കുന്നതും നിയമാനുസൃതമാണെന്നു സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഗർഭധാരണക്ഷമമല്ലാത്ത കാലങ്ങളുടെ ഉപയോഗം നിയമാനുസൃതമാണെന്നു കരുതുകയും അതേസമയം തന്നെ ഗർഭധാരണത്തിനുസ്പഷ്ടമേ വിരുദ്ധമായ മാർഗ്ഗങ്ങളുടെ ഉപയോഗം - ഗുരുതരവും സത്യസന്ധവുമായ കാരണങ്ങളാൽ പ്രേരിതരായിട്ടാണ് അങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നു തോന്നാമെങ്കിലും - എപ്പോഴും “മറുമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഒരു കാരണവശാലും അനുവദനീയമല്ല - മാത്രമോ, “നിയമവിരുദ്ധമായതുകൊണ്ടു ശപിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ സഭ പുറംപരവിരുദ്ധമല്ലാത്ത അദ്ധ്യാപനമാണ് നിർവ്വഹിക്കുന്നതു്.” നിയമവിരുദ്ധമായതുകൊണ്ടു് ശപിക്കുന്നുമുണ്ടു്. ഇവിടെയും ചോദ്യത്തിനുത്തരമില്ല. ഏതു നിയമത്തിനു് വിരുദ്ധമായതുകൊണ്ടാണീ ശാപം ചൊരിയൽ? റിഥവും, മറുമാർഗ്ഗങ്ങളും തമ്മിൽ വെട്ടിത്തി

രിച്ചിരിക്കുന്ന വരമ്പ് കാണാൻ പ്രത്യേക കണ്ണടധരിക്കാതെ അസാധ്യമാണ്. ആ കണ്ണടയാകട്ടെ, ചില പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിനമാത്രമേ പാകമാവുകയുള്ളൂ. അവരുടെ സംഖ്യയാകട്ടെ, പേപ്പൽ കമ്മീഷനിലെ ന്യൂനപക്ഷത്തെക്കാൾ കുറവാണ്! സന്താനോല്പാദനം അഭികാമ്യമല്ലാത്ത അവസരത്തിൽ, ദാമ്പത്യപ്രേമം സുരക്ഷിതകാലത്തു് അനുവദിക്കാനുള്ള സന്മനസ്സ് കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. “എന്നാൽ ന്യായമായ കാരണങ്ങളാൽ സന്താനോൽപാദനം അഭികാമ്യമല്ലാത്ത അവസരത്തിൽ അവരുടെ സ്നേഹം പ്രദ്യോതിപ്പിക്കുന്നതിനും പരസ്പരവിശ്വാസം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും നിഷ്ഫലകാലങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുകയും സന്താനോൽപാദനക്ഷമമായ കാലങ്ങളിൽ സന്താനോൽപാദനപ്രക്രിയ നടത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു ഇതിൽ ആദ്യംകണ്ടുകൂട്ടർക്കുമാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഫലരഹിതമായ കാലങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടു പരിപൂർണ്ണവും സത്യസന്ധവുമായ സ്നേഹത്തിന്റെ തെളിവാണ് അവരുടെ നല്ലനതു്.” എന്നാൽ ഉൽപാദനം അഭികാമ്യവും, സുരക്ഷിതകാലം സുരക്ഷിതമല്ലാതെയുമിരിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ദാമ്പത്യപ്രേമപ്രകടനത്തിനുപകരം എന്തു ചെയ്യണം എന്നുകൂടി പറയേണ്ടതായിരുന്നു. റിഥം രീതി പ്രായോഗികമായാൽ, ദമ്പതികളെന്തുചെയ്യണം എന്ന പ്രശ്നവും അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്. മുത്തകുട്ടിക്കു് എട്ടുവയസ്സായപ്പോഴേക്കും ആറുകുഞ്ഞുകളുടെ അമ്മയാകേണ്ടിവന്ന ഒരു സ്ത്രീ കാരാലിക ഹെരാൾഡിൽ എഴുതിയിരുന്നതാണ് ഓർമ്മയിലേക്കുകടന്നുവരുന്നതു്.

കുടുംബജീവിതത്തിൽ, റിഥം രീതി പ്രായോഗികമാക്കുക ക്ഷിപ്രസാധ്യമല്ല. കലണ്ടറിൽ രേഖപ്പെടുത്തൽ, ഊഷ്ണാവളക്കൽ, ഗ്ലൂക്കോസു്ടെസ്റ്റ് നടത്തൽ തുടങ്ങിയവയാണിവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നതു്. സാധാരണ ജനങ്ങളെ അവർ ജീവിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുക. എന്നിട്ടു് അ

വർഷ് റിമം പ്രായോഗികമാക്കാനാവുമോ എന്നും ചിന്തിക്കുക. സ്ത്രീയുടെ ശാരീരികസ്ഥിതിയും കണക്കിലെടുക്കണം. ആർത്തവചക്രം ക്രമമല്ലാത്തവരുടെ കാര്യം പരിഗണിക്കണം. അണ്ഡപരിപുഷ്ടി അറിയാൻ സാധിക്കാതെ വന്നാലേന്താണ് കരണീയം? സംയോഗത്തിനുള്ള ആഗ്രഹവും വികാരോദ്ദീപനവുമെല്ലാം തീയതി നോക്കിയല്ല ഉണ്ടാകുന്നത് എന്നുകൂടി അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ. ദാമ്പത്യപ്രേമപ്രകടനത്തെക്കുറിച്ചോ ഒരുമിച്ചശയിക്കുന്ന ദമ്പതികളുടെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചോ, അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവർക്ക് പലതും പറയാൻ കഴിയും. വൈവാഹിക ജീവിതത്തിൽ സെക്സിന്റെ പ്രാധാന്യവും പ്രവർത്തനവും ദമ്പതികൾക്കല്ലേ അറിയാനാവൂ. അതറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ബ്രഹ്മചാരികൾ വിവാഹജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുമ്പോൾ ജീവിതവ്യമല്ലാത്തതു പലതും പറയും. ദമ്പതികൾ അവരോടു ക്ഷമിക്കുക. ദാമ്പത്യജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് അറിവുള്ളവർ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് വായിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യാൻ, അനുചിതമായത് അവിവാഹിതർ പറയാതിരിക്കും. വായിച്ചിരിക്കേണ്ട ഒരു ഗ്രന്ഥം നൊവാക്ക് (H) *രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജോലിസ്ഥലത്തുനിന്ന് വല്ലപ്പോഴും വീട്ടിലെത്തുന്ന ഭർത്താവിനു അരക്ഷിതകാലത്തിന്റെ ചുവന്ന അടയാളം അസഹ്യമാണ്. ഹൃദയം നിറയെ പ്രേമവുമായി വന്നെത്തിയ ഭർത്താവും, മുറിയില്ലെന്ന വികാരവായ്പോടെ ഭാര്യയും പുറംതിരിഞ്ഞു കിടന്നുറങ്ങുക എന്നത് ദമ്പതികൾക്കു മനസ്സിലാകുമോ? കഴിയുന്നവർ അങ്ങനെ ജീവിക്കട്ടെ. പക്ഷേ, അതസാധ്യമായിട്ടുള്ള ദമ്പതികളെന്തു ചെയ്യണം? അവരുടെ പരിതോവസ്ഥ ഒരു നവശിശുവിനു അസ്തിത്വം നല്ലവാൻ അനുഗ്രഹമല്ലെങ്കിൽ എന്താണ് കരണീയം? ദാമ്പത്യജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് പോപ്പിനുള്ള അജ്ഞത വിശ്വലേഖനത്തിൽ നിഴലിച്ചിരിക്കുന്നതിവിടെയാണ്.

(H) Michael Novak
 The Experience of Marriage, 1965
 London, Darton Longmans and Todd

കൃത്രിമ സന്താനനിയന്ത്രണ രീതികളുടെ ഗുരുതരമായ ഫലങ്ങൾ

17 “കൃത്രിമജനനനിയന്ത്രണത്തിന്റെ ഫലങ്ങളെപ്പറ്റി പരിചിന്തനം ചെയ്യാൻ സത്യസന്തരമായ ആളുകൾ തയ്യാറാകുകയാണെങ്കിൽ അവർക്ക് ഈ തലത്തിലുള്ള കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പഠനത്തിന്റെ ഉറപ്പുള്ള അസ്ഥിവാദത്തെപ്പറ്റി ബോധ്യമാകും. സന്താനനിയന്ത്രണത്തിന് കൃത്രിമമാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ദാമ്പത്യവിശ്വസ്തതയിലേയ്ക്കും പൊതുവായ ധാർമിക അധഃപതനത്തിലേയ്ക്കും എത്ര വിശാലവും എളുപ്പവുമായ വഴിയായിരിക്കും അതു തുറക്കുക എന്ന് ഒന്നാമതായി അവർ ചിന്തിക്കട്ടെ. മനുഷ്യബലഹീനത മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും ധാർമികനിയമങ്ങളോടു വിശ്വസ്തരായിരിക്കുന്നതിൽ മനുഷ്യർക്ക്, പ്രത്യേകിച്ചു ഇക്കാര്യത്തിൽ വളരെയേറെ ഉടവുപറാവുന്ന യുവജനങ്ങൾക്ക്, ധാർമികനിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നതിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നതിനുള്ള എളുപ്പവഴികൾ നൽകപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി, ധാർമിക നിയമങ്ങളോടു വിശ്വസ്തരായിരിക്കുവാൻ പ്രോത്സാഹനം ആവശ്യമുണ്ടെന്നറിയുന്നതിന് വളരെ അനുഭവജ്ഞാനമൊന്നും ആവശ്യമില്ല.”

കൃത്രിമജനനനിയന്ത്രണോപാധികൾ പ്രകൃതിവിരുദ്ധമാണെന്ന് ആവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും പ്രകൃതിനിയമമെന്തെന്ന് ഇതേവരെ വിശദമാക്കിയിട്ടില്ല. പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾക്ക് ദൈവികനിയമങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഭരണാധികാരികൾ പ്രചരിപ്പിക്കരുതെന്ന് 23-ാം ഖണ്ഡികയിലും പറയുന്നു. എന്നാലും ഏവയാണീ നിയമങ്ങൾ എന്ന് പറയുന്നില്ല. ബോധ്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാവുന്ന വിധത്തിൽ ആ നിയമങ്ങളെ വിശദീകരിക്കുന്നതിനുപകരം, 17-ാം ഖണ്ഡിക കൃത്രിമസന്താനനിയന്ത്രണ രീതികളുടെ ഗുരുതരമായ

ഫലങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്. അതിൽ ഒരേയൊരു വാദമുഖമേയുള്ളൂ. നിയന്ത്രണോപാധികൾ അനുവദിച്ചാൽ ധാർമികാധഃപതനമുണ്ടാകും. വേറെ വാക്കുകളിൽ, കൃത്രിമോപാധികൾ ദുരുപയോഗിക്കും. അതിനു പരിഹാരം ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുക. എന്താ, നല്ല പരിഹാരമല്ലേ? ദുരുപയോഗം തെറ്റു്. അതുകൊണ്ടു് ഉപയോഗം തെറ്റെന്നു് വരുന്നില്ല. ഈ ദുരുപയോഗം റിഥം സ്വീകരിച്ചാലും ഉണ്ടാകുമെന്നതു് നിഷേധിക്കുകയില്ലല്ലോ. ഇവിടെയാണ്. മാനുഷികമായ ബോധ്യങ്ങളും വിലയിരുത്തലുകളും ആവശ്യമായി വരുന്നതു്. ദുരുപയോഗം ഉണ്ടാകും എന്നു ഭയന്നു് ഉപയോഗം പാടില്ല എന്നു പറയുന്നതു് ബുദ്ധിക്കുനിരക്കുന്നതല്ല.

“ഗർഭനിരോധനപ്രവൃത്തികൾ തഴക്കമായിത്തീരുന്ന പുരുഷനു് ഒടുവിൽ സ്ത്രീയുടെ നേരെയുള്ള ബഹുമാനം നഷ്ടമായേക്കുമെന്നും ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീയുടെ ശാരീരികവും മാനസികവുമായ സമനിലയെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധിക്കാതെ അവളെ സ്വന്തം സുഖാനുഭൂതിക്കായുള്ള ഒരു ഉപാധിയായിമാത്രം കണക്കാക്കുന്ന ഘട്ടത്തോളം പുരുഷൻ ചെന്നെത്തിയെന്നും വരാം. പിന്നെ അവനു ഭാര്യ ബഹുമാന്യയും സ്നേഹഭാജനവുമായ ഒരു സഖിയായിരിക്കുകയില്ല.”

ഗർഭനിരോധന പ്രവൃത്തികൾവഴി പുരുഷൻ സ്ത്രീയെ വെറും ഉപകരണമാക്കും എന്ന പോപ്പിന്റെ പ്രഖ്യാപനം വസ്തുതകൾക്കു് നിരക്കുന്നതല്ല. ഒരു നിരോധനോപകരണങ്ങളും സ്വീകരിക്കാത്തവരിൽ ചിലർ ഭാര്യയെ സുഖോപകരണമാക്കുന്നതു് നമുക്കുജ്ഞാതമല്ല. ഇവിടെയും ദുരുപയോഗമാണു്. ദാമ്പത്യബന്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനഘടകം സ്നേഹമാണു്; സ്വാർത്ഥമല്ല. സ്വാർത്ഥം എവിടെയും നന്നല്ല. എന്നാൽ, കൃത്രിമമാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്ന ദമ്പതികൾ പോപ്പിന്റെ ഈ അഭിപ്രായം ശരിയോ

എന്നു് തീരുമാനിക്കട്ടെ. ഇക്കാര്യത്തിൽ പേപ്പൽ കമ്മീഷൻ നിലെ ഒരംഗവും പ്രസിദ്ധനായ ഒരു ഡോക്ടറുമായ മാർഷൽ പറയുന്നതു് ശ്രദ്ധിക്കാം. 'പോപ്പിന്റെ ആ പ്രസ്താവനയോടു' വിരോധിക്കുകയും അതിനെ എതിർക്കുകയും ചെയ്യാതെ തരമില്ല. കാരണം, അനേകകാലമായി ദമ്പതികളുടെ പ്രശ്നങ്ങളെ ഞാൻ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. കൃത്രിമമാറ്റങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ദമ്പതികളുടെ മുഗ്ദ്ധമാതൃക എന്റെ സ്മരണയിലുണ്ടു്. അങ്ങനെയുള്ള സ്ത്രീകളിലാതം തന്നെ ഭർത്താവു് തന്നെ ഒരു ഭോഗവസ്തുവായി കരുതി പെരുമാറുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ ഡോക്ടറുടെ പ്രസ്താവനയെ പിന്താങ്ങിക്കൊണ്ടും പോപ്പിന്റെ നിലപാടിനെ വിമർശിച്ചുകൊണ്ടും പല സ്ത്രീകളും ടൈം മാസികയിലെഴുതുകയുണ്ടായി. വിശ്വലേഖനം നിരന്തരവാദപരമായ ഉൽപാദനത്തിനു് വഴിയൊരുക്കി സ്ത്രീകളെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, കൃത്രിമനിയന്ത്രണോപാധികൾ സ്ത്രീയുടെ മനുഷ്യാർത്ഥവിരുദ്ധത്തിനു് സഹായിക്കുന്നു എന്നു അഭിപ്രായവും കാണുകയുണ്ടായി. ഗർബ്ഭഭയം കൂടാതെ ദാമ്പത്യപ്രേമപ്രകടനത്തിലേപ്പെടുമ്പോഴും അങ്ങനെ കുടുംബജീവിതം ക്രമീകൃതമാക്കുവാനും കൃത്രിമമാറ്റങ്ങൾ ആവശ്യമാണു് എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ് വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ച യുവതികളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും. ഉൽപാദനത്തെ ക്രമീകരിക്കുക മനുഷ്യന്റെ കടമയാണു്. അതിനു സഹായിക്കുന്ന മാറ്റം മനുഷ്യാചിന്തയും മനസ്സാക്ഷിക്കു് നിരക്കുന്നതുമായിരിക്കണം എന്ന വിശ്വാസം ഇന്നു വളർന്നുവന്നിട്ടുണ്ടു്.

18 മുതൽ 31 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകൾ പ്രകൃതത്തിനു് ആവശ്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഉപേക്ഷിക്കുകയാണു്. അജപാലനപരമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ആടുകളറിയാമെന്നില്ലല്ലോ. അജപാലകർ മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടവരാണ് അക്കാര്യങ്ങൾ. കേരളത്തിലെ ഇടയന്മാർ അതു വായിക്കുകയോ മനസ്സിലാക്കുകയോ അതനുസരിച്ചു് പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ മറന്നുപോയി എന്നു മാത്രം ഓർക്കുക.

4. പ്രതികരണങ്ങൾ

വിശ്വലേഖനത്തെ അനുകൂലിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ലോകത്തെമ്പാടുമുള്ള മെത്രാന്മാർക്കു് എഴുതിയതുകൊണ്ടാകണം, അതിനു് മെത്രാന്മാരുടെ പിന്തുണകിട്ടി. ആ വിവരം രോമിലറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. വിശ്വലേഖനം വായിക്കാതെ തന്നെ പിന്തുണച്ചവരും കാണുമായിരിക്കും. കാരണം, പിന്തുണക്കാനുള്ള കല്പന? മുകളിൽ നിന്നു വന്നിരിക്കുന്നു! എന്നാൽ, പ്രതികൂലപ്രതികരണങ്ങൾ ലോകത്തെങ്ങുമുണ്ടായി, മുന്യാരു ചാക്രികലേഖനത്തിനും സൃഷ്ടിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത ഒച്ചപ്പാടുകൾ. അവയെക്കുറിച്ചു പോപ്പു് തികച്ചും ബോധവാനായിരുന്നു. 1968 ആഗസ്റ്റ് 6-നു് അഞ്ചാം തീയതി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അഭിനന്ദനങ്ങളോടൊപ്പം നിരവധി പ്രതിഷേധക്കുറിപ്പുകളും ലഭിക്കുകയുണ്ടായി എന്നു്. അന്നും വിശ്വലേഖനത്തെ പരാമർശിച്ചു. ലേഖനത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം ജീവന്റെ ഘടനയിൽനിന്നും മനുഷ്യന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധത്തിൽനിന്നും ഉരുത്തിരിഞ്ഞതാണെന്നു് അദ്ദേഹം ആവർത്തിച്ചു പ്രഖ്യാപിച്ചു. ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണു് ലേഖനം വിരചിതമെന്നും എടുത്തുപറഞ്ഞു. പോപ്പിന്റെ ഹൃദയവേദനയും മാനസികവിഷമങ്ങളും പ്രകടമായിരുന്നു വാക്കുകളിൽ. വിവിധരാജ്യങ്ങളിൽ 'മനുഷ്യജീവനു് ഉവാക്കിയ ചലനമെന്നെന്നു് ഒരു വിഹഗവീക്ഷണം നടത്താം.

ഇംഗ്ലണ്ടു്

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ എല്ലാ പത്രങ്ങളും വിശ്വലേഖനത്തിനു പ്രാധാന്യം നല്കി. രേഡിയോ ടെലവിഷൻ മാധ്യമങ്ങളും ഊജ്ജസ്വലമായി പ്രവർത്തിക്കുകയുണ്ടായി. പത്രങ്ങൾ മുഖപ്രസംഗങ്ങളെഴുതി. മിക്കവയും വിമർശനപരങ്ങളായിരുന്നു. സ്വന്തവും മറ്റുള്ളവരുടേതുമായ പ്രതികരണങ്ങൾ വിവിധ പത്ര മാസികകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി.

ദൈവശാസ്ത്രപരമായ വന്ധ്യത്വം ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വലേഖനം സഭയിലെടുത്തകാലത്തുണ്ടായ വളച്ചുരുടെ കൂമ്പു് ഞെരടിക്കളയുവാൻ പര്യാപ്തമാണു്. മിക്കവരും തന്നെ തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'പ്രകൃതിനിയമത്തെ' ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ജനനനിയന്ത്രണത്തെ സംബന്ധിച്ച സഭയുടെ പരമ്പരാഗതമായ പ്രബോധനം വൈരുദ്ധ്യം നിറഞ്ഞതും തെളിവില്ലാത്ത സങ്കല്പങ്ങളുടെ നൂലാമാലകളാൽക്കൊള്ളുന്നതുമായിരുന്നു ചർച്ചകളിലൂടെ വ്യക്തമായിരിക്കുകയാണിന്നു്. 'ക്രൂരീമോപാധികൾ ഉപയോഗിക്കുക; കുന്ദസാരിക്കുക: വീണ്ടും അതുതന്നെ ആവർത്തിക്കുക' എന്ന ആഹ്വാനം സഭാധികാരികൾ തുരങ്കംവെക്കുവാൻ തക്കതാണു്. ഇന്നിപ്പോൾ സഹാനുഭൂതിയല്ല, സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉത്തരവാദിത്തവുമാണു് കത്തോലിക്കർക്കു് വേണ്ടതു്.

മെത്രാന്മാരുടെ കൂടുതൽവാദിത്വം ജലരേഖയായി മാറുന്നതിനു മകുടോദാഹരണമാണു് ഈ വിശ്വലേഖനം. അന്ത്യയർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തവും സഭാതലത്തിൽ കേൾപ്പിക്കണം. അതിനുള്ള ഒരു സംവിധാനത്തിനു ഈ വിശ്വലേഖനം കളമൊരുക്കിയേക്കാം. നോർമൻ സെൻറു് സ്റ്റേവാസിൻറെ ചിന്തകളിങ്ങനെ പോകുന്നു. സഭയോടുള്ള കീഴ്വഴക്കമല്ല, പ്രകൃതിനിയമത്തോടുള്ള അടിമത്തഭാവമാണു് കത്തോലിക്കരിൽനിന്നു് ചാക്രിക ലേഖനം ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. ഈ ലേഖ

നം, എല്ലാ ക്രൈസ്തവരെയും ഉദ്ദേശിച്ചുകാണാണെങ്കിലും, അവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും 'പ്രകൃതിനിയമ'ത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ കൃത്രിമോപാധികൾ തെറ്റല്ല എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ് എന്ന കാര്യം വിസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നു. ജനനനിയന്ത്രണപ്രശ്നം കൗൺസിലിൽ ചർച്ച ചെയ്യാതിരുന്നത് സഭയുടെ പാരമ്പര്യപഠനത്തിനു വിരുദ്ധമായി കാര്യങ്ങൾ നീങ്ങുമോ എന്ന ഭയപ്പാടുകൊണ്ടാണ്. സെൻറ് പോളിന്റെ ചൈതന്യത്തോടെ പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയെ സമീപിക്കുക മെത്രാന്മാരുടെ കർത്തവ്യമാണ്. സൈമൻ മാൻലിയുടെ അഭിപ്രായമാണിത്.

പോപ്പിന്റെ ധാർമികാധികാരത്തിന് ഇടിച്ചിൽതട്ടാൻ ഈ ലേഖനം ഇടയാക്കിയിരിക്കുന്നു. മദ്ധ്യശതകങ്ങളിലെ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞാനമാണ് ഇന്നും സഭാധികാരത്തിന്! വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥനർ സപരമായ തീരുമാനങ്ങളിലൂടെ നീങ്ങുമെന്നതിന് സംശയമില്ല. എന്നാൽ, പോപ്പിനെ എന്തിന്റെയും അവസാനവാക്കു പറയുന്ന ദൈവികശക്തിയായി കണക്കാക്കുന്ന സാധാരണ വിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതിയോ? സഭയുടെ പ്രബോധനത്തിനു എതിരായി പ്രവർത്തിക്കുക ആത്മരക്ഷയെ അപകടമാക്കുകയാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ മാനസിക സംഘട്ടനം ചിന്തനീയമാണ്. മനസ്സാക്ഷിയനുസരിക്കാം എന്നു പറയുന്നു. ശരി തന്നെ. എന്നാൽ, ചെറുപ്പം മുതൽക്കുതന്നെ പോപ്പും മെത്രാനും അച്ഛനും പറയുന്നത് മനസ്സാക്ഷിയാക്കിയിരിക്കുന്ന 'വെറും വിശ്വാസിക'ളുടെ ആത്മപീഡനം എന്തായിരിക്കണം. ഈ അവസ്ഥാവിശേഷം സപാധികാരം നിലനിറുത്താൻ വേണ്ടി സഭ മനഃപൂർവ്വം വളർത്തിയിരിക്കുന്നതാണ് ('ഗാർഡിയനി'ൽ വിലും മക്സീനി). റോം സംസാരിച്ചു; പ്രശ്നം അവസാനിച്ചു എന്ന വാക്യത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം പറഞ്ഞു നിറുത്താനല്ലാതെ പുത്തിയാക്കാൻ തന്നാലാ

വില്ലെന്നു ബിഷപ്പ് ഗോർഡൻവിലർ സ്പെക്ട്രററി (2 അഗസ്റ്റ് 1968) ൽ എഴുതി. അതേ വാരികയിൽ നോർമൻ സെൻറർ ജോൺസ്റ്റേവാൻസ് ആഗസ്റ്റ് ഒമ്പതാം തീയതി എഴുതിയ മറുപടി 'ക്രൂരമായ' ശൈലിയിലാണെന്നു പറയുകയാവും ശരി. കത്തോലിക്ക ഭവതികൾക്ക് ആഴമാണ് സഹാനുഭൂതിയല്ല, സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉത്തരവാദിത്തവുമാണ് വേണ്ടതു്. ക്രൈസ്തവതത്വങ്ങൾക്കനുസരിച്ചുള്ള വിവാഹജീവിതമാണ് അവർക്ക് വേണ്ടതു്. അല്ലാതെ പ്രകൃതിനിയമത്തിന്റെ കള്ളിതിരിക്കലല്ല. അവർക്കു പോപ്പിനോടും മെത്രാന്മാരോടും ബ്രഹ്മചാരികളായ പുരോഹിത വർഗ്ഗത്തോടും പറയാനുള്ളതു് - വെട്ടിത്തുറന്നു പറയട്ടെ - 'നിങ്ങളുടെ കാര്യം നോക്കുക; ഇതു നിങ്ങളുടെ കാര്യമല്ല.' സഭയുടെ ആരംഭദശയിൽ വൈവാഹികജീവിതത്തിന്റെ ഉള്ളുകല്ലുടെ മേൽനോട്ടം വൈദികരുടെ അവകാശമായിരുന്നിരിക്കാം. പക്ഷെ, ഇന്നങ്ങനെയല്ല. ആധുനിക മനുഷ്യനുമായിട്ടാണ് നാമിടപെടുന്നത്, മധ്യശതകത്തിലേതല്ല. വൈവാഹിക പ്രശ്നങ്ങൾക്കു ഉത്തരം വിശ്വലേഖനം നല്കിയിട്ടില്ല. ലേഖനമനുസരിച്ചാണെങ്കിൽ, ജീവശാസ്ത്രനിയമമനുസരിച്ചാണ് മനുഷ്യന്റെ പ്രവൃത്തികൾ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടതു്. അതാണ് ദൈവിക നിയമം. ഇതു വ്യക്തമാക്കാൻ തെളിവുകളുന്നയിക്കുന്നില്ലതാനും! ബുദ്ധിപരമായ സമീപനമില്ല. എന്നാൽ, അധികാരത്തിന്റേതാണ് മുഴുവൻ.'

ദാമ്പത്യബന്ധത്തിന്റെ കാരണം ശിശുവല്ല, പ്രേമമാണ്. സന്താനോല്പാദനം ദാമ്പത്യബന്ധത്തിൽനിന്നു ഒഴിച്ചുനിറുത്തരുതെന്നു പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ, ഓരോ സംയോഗവും ഉല്പാദകക്ഷമമാകണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു് അഗ്രാഹ്യമാണ്. പരോക്ഷമായി സെക്സ് പ്രേമം എന്നിവയെ വെറുക്കുന്ന രീതിയിലാണ് വിശ്വലേഖനം. അയഥാർത്ഥവും അകാലികവുമായ വീക്ഷണമാണതിൽ....

അടുപതു കൊല്ലംമുമ്പ് ഇന്നു പോപ്പ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന അതേ നിലപാടുതന്നെയാണ് ആംഗ്ലിക്കൻ സഭാംഗങ്ങൾ എടുത്തത് - കൃത്രിമോപാധികളെ ശപിച്ചതല്ല. എന്നാൽ 22 വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കാറ്റുമാറിവീശി; മനോഭാവം മാറിവന്നു! പോപ്പിനുവാദമുഖങ്ങളില്ല; പ്രബോധനാധികാരത്തിലാണു കാലുണിനില്ക്കുന്നത് (ഗ്രാർഡിയൻ ജൂലൈ 30, 1968) ടൈം ഏഴുതി: പ്രശ്നത്തെ മാനുഷികമായി സമീപിച്ചു. പക്ഷെ, പരിഹാരനിർണ്ണയത്തിനു പാരമ്പര്യത്തിലേക്കു പോയി. പതിനൊന്നാം പീയൂസിന്റെ 'പ്രകൃതിനിയമം'മെന്ന കടക്കീഴിലാരുനാണ് പോപ്പ് വിശ്വപലേഖനം തയ്യാറാക്കിയത്. എന്നാൽ, പ്രകൃതിനിയമം എന്തെന്നു വ്യക്തവുമല്ല.

വിശ്വപലേഖനത്തെ ഒരു 'ദുരന്തം' എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു കാരണസഹിതം കടുത്തവിമർശനം തന്നെ അഴിച്ചുവിട്ടിരിക്കുകയാണ് എക്കണോമിസ്റ്റ് (ആഗ. 3, 1968) 'ടാബ' ലറു' വിമർശനപരമായ സമീപനമാണു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് (ആഗ. 3, 1968). ഈ ചാക്രിക ലേഖനത്തിൽ ആനന്ദവുമില്ല; പ്രതീക്ഷയുമില്ല. ദൈവാവിഷ്ണുരണത്താൽ പ്രകാശിതമായ പ്രകൃതിനിയമമെന്നു പോപ്പു പറയുന്നതിനു എന്തു തെളിവുണ്ടല്ലോ? നിരീക്ഷണഫലമായിട്ടാണു പ്രകൃതിനിയമം സ്ഥിരമാണെന്നു ധരിച്ചുപോയത്. ഇന്നു ഭൂരിപക്ഷം ശാസ്ത്രജ്ഞരും തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുകയാണതു്. യഥാർത്ഥമായ ദാമ്പത്യപ്രേമം സഭ കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്ന 'ദൈവികനിയമ'ത്തിലൂടെ വളർത്താനാവില്ലെന്നു അനുഭവത്തിലൂടെ കണ്ടുകഴിഞ്ഞവരുപറ്റി എന്തു പറയുവാൻ കഴിയും? സ്വകീയ പരിശ്രമത്തിലൂടെ യഥാർത്ഥപ്രേമത്തിന്റെ വളച്ചു എങ്ങനെയാണു അവർ മനസ്സിലാക്കുന്ന . ന്യൂ ക്രിസ്ത്യൻ ആഗസ്റ്റ് റ്റൺ' (1968) ഉന്നയിക്കുന്ന ചോദ്യമിതാണു: വിശ്വാസികളുടെ പൊതുസമ്മതം (Consensus Fidelium) ഇല്ലാത്ത ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരമാരു പൊതുപ്രബോധനം നടത്തുവാൻ എങ്ങനെ കഴിയും?

ഇങ്ങനെ പത്രലോകത്തിൽ 'മനുഷ്യജീവനെ' പ്രതികൂല
 ത്തിൽ കയറി വിസ്തരിക്കുന്നതിൽ വൈദിക മണ്ഡലവും പി
 ന്നോക്കുമായിരുന്നില്ല. കത്തോലിക്കരുടെയിടയിൽപോലും
 ചാക്രികലേഖനത്തിനു പറയത്തക്ക സ്വാധീനമുണ്ടായില്ല.
 കാർഡിനൽ ഹീനാൻ എങ്ങും തൊടാതെയുള്ള ഒരു പ്രസ്താവ
 നയിറക്കുകയുണ്ടായി. വിശ്വലേഖനവുമായി പൊരുത്തപ്പെ
 ട്ടുപോകാൻ മനസ്സാക്ഷിയിൽ സാധ്യമല്ല എന്നു പറഞ്ഞ ഫാ
 ദർ ചാൾസ് വെയറി (Weir) നെ സസ്പെൻഡ് ചെയ്തു. എ
 ന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി വാദിക്കാൻ ആളുകൾ മുന്നോട്ടു
 വന്നു. ഏകദേശം 100, 200 വൈദികർ വിശ്വലേഖന
 ത്തെ പ്രതികൂലിക്കുന്നവരാണ് എന്ന സൂചനകൾ ലഭിച്ചിട്ടു
 ണ്ടു്. സഭ മുഴുവനുമായി ആലോചിച്ചശേഷം അപ്രമാദിത്വ
 മുളള ഒരു പ്രഖ്യാപനമുണ്ടാകുന്നതുവരെ വിശ്വാസികൾ തങ്ങളു
 ള്ളുടെ മനഃസാക്ഷിയനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാൻ സ്വതന്ത്രരാ
 ണെന്നു മോൺസിഞ്ഞോർ ആൻറണി റെയ്നോൾഡ് പത്ര
 പ്രവർത്തകരോടു പ്രസ്താവിച്ചു. പിന്നീടു്, 'അതൊരു എടുത്തു
 ചാട്ട'മായിപ്പോയിയെന്നു് അദ്ദേഹം വേദം പ്രകടിപ്പിക്കുക
 യുണ്ടായി.

നിലവിലിരിക്കുന്ന വിഷമസ്ഥിതിയുടെ ഏതാണ്ടൊരു
 ചിത്രം ആച്ച് ബിഷപ്പ് തോമസ് സി. റോബർട്ട് എസ്. ജെ.
 വരച്ചുകാട്ടുന്നുണ്ടു്. ഈ ചാക്രികലേഖനം കാരണം വൈദി
 കർ പൗരോഹിത്യം ഉപേക്ഷിക്കുന്നു; പലരും പോകാനിരി
 കുന്നു. എന്നാൽ, സാമ്പത്തിക പാപ്പരത്വം കഴിയില്ലെന്നു്
 അവരെ തടഞ്ഞിരിക്കുകയാണു്. അന്നന്നയപ്പത്തിന്റെ പ്രശ്നം
 പരിഹരിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം കാണാത്തതുകൊണ്ടു് അവർ ധൈര്യം
 പ്പെടുന്നില്ല. വൈദികർ, ഡോക്ടർമാർ, നേഴ്സുകൾ തുട
 ണിയവർക്കു് സത്യം പറയാനാവാത്ത പരിതസ്ഥിതിയാണുള്ള
 വായിരിക്കുന്നതു്. ജനങ്ങളാകട്ടെ, കൂദാശകൾക്കണയുവാൻ

നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് സഭയുമായുള്ള ബന്ധം വിടർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഭൂരിപക്ഷമാറ്റുകൾക്കും സംശയങ്ങളുണ്ട്. അവരുടെ സംശയങ്ങൾ ദൂരീകരിക്കുന്നതിനു പകരം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണ് വിശ്വലേഖനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. പാപമെന്നു കാണാൻ കഴിയാത്തവ, പാപമാണെന്നു, പാപമെന്നു വിശ്വസിക്കാൻപോലും കഴിയാത്ത വൈദികന്റെ അടുക്കൽ ഏറ്റുപറയുക എന്ന ഗതികേട് വന്നുബുദ്ധിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. സഭയ്ക്കുപോലും തന്റെ നിയമം കിടപ്പറയിൽ അടിച്ചേല്പിക്കാൻ അധികാരമില്ല. ആച്ച് ബിഷപ്പ് റോബർട്ട് തെളിച്ചുപറഞ്ഞു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വളന്നുവരുന്ന അസ്വസ്ഥതകളുടെ നാടിയാണിത്. പ്രതിഷേധസ്വഭാവത്തിന്റെ പ്രതിഭാസം എവിടെയും കേൾക്കാം. ന്യൂമൻ അസോസിയേഷനിലെ അംഗങ്ങൾ വിശ്വലേഖനത്തിനെതിരായി ഒരു പ്രതിഷേധ പ്രകടനം നടത്താൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു. ഓരോ ദിവസവും പ്രതിഷേധശബ്ദം കൂടുതൽ കൂടുതൽ വ്യക്തമായി കേട്ടുതുടങ്ങുകയാണ്.

തികച്ചം മാനുഷികമായ ഒരു സമീപനരീതിയാണ് ആച്ച് ബിഷപ്പ് തോമസ് ഡി. റോബർട്ട് അവലംബിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: തികച്ചം വിഭിന്നമായ ഒരു ചാക്രികലേഖനം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നവരോട് എനിക്ക് ദയമോടാനുണ്ട്. 'ടി.പി'മൊഴികെയുള്ള മാറ്റങ്ങൾ പ്രകൃതി നിയമത്തിന് വിരുദ്ധമാണെന്ന വാദഗതി ഗ്രഹിക്കാൻ എനിക്ക് കഴിയുന്നില്ല. ബുദ്ധിയാണ് ഇക്കാര്യത്തിൽ സമ്മതം നൽകേണ്ടത് എന്ന ബോധ്യം എനിക്ക് ഇന്നുമുണ്ട്. ഒരു പാർലമെന്റ് അംഗമായ മിസ്റ്റർ നോർമൻ, "ഇത്തരം വിശ്വലേഖനം ഒരിക്കലും എഴുതാതിരിക്കുകയായിരുന്നു നല്ലത്" എന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി. യൂണിവേഴ്സ് പത്രം മാത്രമാണ് വിശ്വലേഖനത്തെ പൂർണ്ണമായി പിൻതാങ്ങിയിരി

കുന്നതു്. “മനസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ചു വർത്തിച്ചുപോന്ന വളരെ കത്തോലിക്കർക്കു ഈ വിശ്വലേഖനം സ്വീകരിക്കുവാൻ പ്രയാസമാകുമെന്നു ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നു. ഞങ്ങളും ആത്മാർത്ഥതയോടെ പറയട്ടെ, വിശ്വലേഖനം, വിശ്വാസികളുടെ ബോധപൂർവ്വമായ അനുഭവജ്ഞാനത്തെ തെല്ലും കണക്കിലെടുത്തിട്ടില്ല” കാത്തലിങ്ക് ഹെരാൾഡ് തങ്ങളുടെ നില വിശദമാക്കി. ടാബ്ലറ്റിന്റെ അഭിപ്രായം, “മനസ്സാക്ഷി നിർബന്ധിക്കുമ്പോൾ നമ്മെ ആർക്കും ചോദ്യം ചെയ്യാനോ പ്രേരിപ്പിക്കാനോ പാടില്ല എന്നാണ്.”

ഇടയലേഖനം

ആടുകൾക്കു് മാറ്റുനിർദ്ദേശം നല്കുവാൻ നിയുക്തരായ ഇടയന്മാർ ഈ അവസരത്തിൽ പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചു. വിശ്വലേഖനത്തെ പൊതുവെ പിന്താങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ, ജനനനിയന്ത്രണമാറ്റങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നവരുടെ നേരെ ‘മയം’ത്തിലുള്ള സമീപനം കൈക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. മനസ്സാക്ഷിക്കു് മുൻഗണന നല്കിയിരിക്കുന്നു. ചാക്രികലേഖനം മനസ്സാക്ഷിസമാതന്ത്ര്യത്തിൽനിന്നു് ആരെയും തടഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നു് തുറന്നുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഇടയലേഖനം പുറത്തുവന്നെങ്കിലും അന്തരീക്ഷം ശാന്തമായില്ല. വെസ്റ്റ് മിനിസ്റ്റർ സെൻററൽ ഹാളിൽ വച്ചു നടത്തിയ ഒരു സമ്മേളനം നാലുമണിക്കൂർ വിശ്വലേഖനത്തെക്കുറിച്ചു ചർച്ചചെയ്തു. പേപ്പൽ കമ്മീഷനിലെ റെംഗംകൂടി യായിരുന്ന പ്രശസ്തനായ ഡോക്ടർ മാർഷൽ, ചാക്രികലേഖനത്തെ വിമർശിക്കുകയുണ്ടായി, കൃത്രിമമാറ്റം പ്രകൃതിനിയമത്തിനു വിരുദ്ധമായതുകൊണ്ടു് അതിൽത്തന്നെ തിന്മയാണെന്നു പോപ്പിന്റെ നിലപാടു് ഭൂരിപക്ഷനൂനപക്ഷാഭിപ്രായത്തിനു വിരുദ്ധമാണെന്നു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഈ അവസരത്തിൽത്തന്നെ, പേപ്പൽ കമ്മീഷനിലുണ്ടായിരുന്ന പതിനാറു

മെത്രാന്മാരിൽ ഒമ്പതു പേർ ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായത്തിനു അനുക്രമമാണെന്ന റിപ്പോർട്ടുമായി ടാബ്‌ലറ്റ് പുറത്തുവന്നു. അനുകൂലി പ്രതികൂലികളുടെ പേരുവിവരം അവർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ബൽജിയത്തിലെ കാർഡിനൽ സുവ്നൽസ്, കാർഡിനൽ ഡഫ്നർ, ആർച്ച് ബിഷപ്പുമാരായ സൂവ്യയ് (of Albi) പാലിദോമെൻറസ് (of Merida Venezuela) ജോസ് സോവ (of yaunde) തുടങ്ങിയവരാണ് അനുകൂലിച്ചവർ. കാർഡിനൽ ഓട്ടാവിയാനി, സിലോണിലെ മെത്രാനായ കാർലോ, ആർച്ച് ബിഷപ്പ് തോമസ് മോറിസ (ഐർലണ്ടു്) എന്നിവർ പ്രതികൂലിച്ചവരാണ്. കാർഡിനൽ ഹീനാനും, വലേരിയൻ ഗ്രേഷ്യസും ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ബിൻസും (U. S. A.) സന്ദേഹവാദികളുമായിരുന്നു.

ഫാവർഷാമിലെ ബനഡിക്റ്ററൻ ആബട്ട് ഡോൺ ആൻസലം താച്ചർ (Thacher) എല്ലാ പൗരോഹിത്യ ജോലികളിൽനിന്നും രാജിവെച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് മെത്രാന്മാരുടെ ഇടയലേഖനത്തെയും അദ്ദേഹം പ്രതിഷേധിച്ചു. പോപ്പിനെ പരസ്യമായി അനുകൂലിക്കുക, രഹസ്യമായി തരമനുസരിച്ചു ചെയ്യുക എന്ന ഇരട്ടത്താപ്പനയമാണ് മെത്രാന്മാരുടേതെന്ന് അദ്ദേഹം ആരോപിച്ചു.

വിശ്വലേഖനവുമായി ഒത്തുപോകാൻ സാധിക്കുകയില്ല എന്ന് ടൈം മാസികയിലൂടെ പ്രഖ്യാപിച്ച അമ്പത്തിയഞ്ച് വൈദികരെ കാർഡിനൽ ഹീനാൻ വിമർശിച്ചു. സഭാതലത്തിൽ വെച്ച് ചെച്ച ചെയ്യാതെ ഇക്കാര്യം അവതരിപ്പിച്ച രീതിയെത്തന്നെയും അദ്ദേഹം കുറപ്പെടുത്തി. പോപ്പ് തന്റെ മനസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ച് എഴുതിയ വിശ്വലേഖനത്തെ ഞങ്ങൾ മാനിക്കുന്നു എന്നവർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പ്രസിദ്ധനായ ഫാദർ മക്കാബെ ഒ. പി. യും ആ വൈദികരിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

റിഥം മറ്റു രീതികളും തമ്മിൽ പോപ്പു തരംതിരിച്ചു കാണിക്കുന്ന വ്യതിരിക്തത മനസ്സിലാക്കാനാവില്ലെന്നു പ്രഗത്ഭരായ എഴുപത്തിയാറ് അമ്മായർ പരസ്യമാക്കി. അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ, റിഥവും മറ്റുരീതികളും തമ്മിൽ സ്വാഭാവികം, കൃത്രിമം എന്നിങ്ങനെ തരം തിരിക്കുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. ജനനക്രമീകരണകാര്യത്തിൽ ആദ്യന്തിക തീരുമാനമെടുക്കേണ്ടതു് ചുമതലബോധത്തോടെ ദൈവമുമ്പിൽ ദമ്പതികളാണു്. മനുസാക്ഷിക്കനുസൃതമായി എടുക്കുന്ന തീരുമാനം പാപമല്ല. അതിനാൽ കമ്പസാരിക്കുകയും വേണ്ട. മെത്രാന്മാരുടെ ഇടയലേഖനം പുറത്തിറങ്ങുന്നതിനുമുമ്പാണു് ഈ അഭിപ്രായപ്രകടനം നടന്നതു് എന്നതു് എടുത്തു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇടയലേഖനത്തിൽ ഉള്ളതു് അതിന്റെ സ്വാധീനമാകാം. ഈ പ്രസ്താവനയിൽ ഒപ്പുവച്ചവരിൽ ചിലരുടെ പേരുവിവരം താഴെ ചേർക്കുന്നു:

The Countess of Albermarle, Prof. A. H. Armstrong, Mr. A. J. Boyle, Mr. Geofferey Chapman, Dr. Letitia Farifield, Mr. H. P. R. Finberg, Mr. Michael Forgarty, Miss. Hilda Graez, Mr. Graham Green, Mrs. Rosemary Haighton, Martin Redfern, Mr. John. M. Todd, Mr. Bernard Towers and Sir Francis Walshe.

തുടർന്നിരിക്കുന്ന ഒപ്പുപ്പാടുകൾക്കു പരിഹാരമായില്ല. കാർഡിനൽ ഹീനാൻ ഒരു ടെലവിഷൻ സംഭാഷണവേളയിൽ പറഞ്ഞു: സഭയുടെ പ്രബോധനം വളരെ വ്യക്തമാണു്. എല്ലാമനുഷ്യരും തങ്ങളുടെ മനസാക്ഷിയനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കണം. മനസ്സാക്ഷി രൂപവൽക്കരിക്കുന്ന കാര്യം അഗണ്യമല്ല. കഴിയുന്നത്ര പഠനവും മനനവും നടത്തിയശേഷം 'ഇന്നതാണു് ശരി' എന്ന നിഗമനത്തിലെത്തുകയും അതനുസരിച്ചു ജീവിക്കുകയും വേണം. മനസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ കൂദാശക്കണയുന്നതിൽ നിന്നു പിൻതിരിയേണ്ടതില്ല.

പോർത്തുഗൽ

പോർത്തുഗീസ് കടലിനാളം പ്രസ്സം പോപ്പിനെ പിന്തുണച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിലാണ് പോപ്പ് സംസാരിച്ചതെന്നു ലിസ്ബണിലെ പാത്രിയർക്കീസു കൂടിയായ കാർഡിനൽ സെരയിർ (Cerejeira) ഒരു ടെലവിഷൻ സംഭാഷണത്തിൽ പറയുകയുണ്ടായി. പോപ്പു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന നിലപാടിനെച്ചൊല്ലി ഒരു കത്തോലിക്കനും ചിലിതചിത്തനാകേണ്ടതില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ അധികാരത്തോടെ പോപ്പു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. പോപ്പിനെ എതിർക്കുക ക്രിസ്തുവിനെ എതിർക്കുന്നതിനുതുല്യമാണ്. ഒരു കത്തോലിക്കനെ രാജ്യമാണ് പോർത്തുഗൽ. എന്നാലും, ഗർനിയോധനഗൃഹികൾ പോർത്തുഗലിലുടനീളം ലഭിക്കാനുണ്ട്. അവ ഉപയോഗിക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യ അനേകിനം വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്. ഇതു കൂടി കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു വേണം നാം ചിന്തിക്കാൻ.

ന്യൂസിലാണ്ട്

അനുകൂലമായ ഒരു പ്രസ്താവന മെത്രാന്മാർ പുറപ്പെടുവിച്ചു. നൂറ്റാണ്ടുകളായി കൃത്രിമമാറ്റങ്ങൾ പ്രകൃതി വിരുദ്ധമാണെന്നു സഭ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്പഷ്ടീകർമ്മത്തിൽ ദമ്പതകൾ ദൈവവുമായി സഹകരിക്കുകയാണ്. അക്കാരണത്താൽ, ഉല്പാദക വിരുദ്ധമായ ചെയ്തികൾ അനന്തവദനീയമെന്നും പ്രസ്താവനയിൽ പറയുന്നുണ്ട്.

മാൾട്ടാ

വിശ്വലേഖനത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്തിരിക്കുന്ന അന്തരീക്ഷമാണ്. ആച്ച് ബിഷപ്പ് മൈക്കൽ ഗോൺസി (Michel Gonzi) പോപ്പിനു ഒരു അഭിനന്ദനാശംസ അയച്ചു കൊടുത്തു. ആ കേബിൾ സന്ദേശത്തിൽ, സർവ്വവിധ പിന്തുണയും പ്രഖ്യാ

പിച്ചിരുന്നു. ഗർഭനിരോധനസാമഗ്രികൾ നിരോധിച്ചിരിക്കുന്ന രാജ്യമാണ് മാൾട്ടാ. വിശ്വലേഖനത്തെ വിമർശനദൃഷ്ടിയോടെ വിലയിരുത്തിയവരും അവിടെയില്ലാതില്ല. തൊഴിലാളി സംഘടനയുടെ മുഖപത്രമായ 'ദ ടോച്ച്' മുഖപ്രസംഗത്തിൽ, 'റോം സംസാരിച്ചു; പ്രശ്നം അവസാനിച്ചു' എന്നു കരുതിയിരുന്നകാലം കഴിഞ്ഞുപോയി എന്നു പറഞ്ഞു. ദമ്പതികളുടെ ദാമ്പത്യപ്രേമപ്രകടനത്തെ 'റിഥം തീയറി' യാന്ത്രികവും അസ്വാഭാവികമാക്കുന്നു എന്നു അവർ കുററപ്പെടുത്തി. സ്വന്തമായി ചിന്തിക്കുന്നതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളുണ്ട്.

ഡോമിനിക്കൻ റിപ്പബ്ലിക്ക്

ജനപ്പെരുപ്പപ്രശ്നത്തിൽ ആഴമാറാ ഉൽക്കണ്ഠ പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വിശ്വലേഖനത്തെ ഇവിടെത്തെ മെത്രാന്മാർ സ്വാഗതം ചെയ്തു. ഈ രാജ്യത്തിൻ ജനസംഖ്യ പ്രശ്നം രൂക്ഷതരമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഡോമിനിക്കൻ റിപ്പബ്ലിക്ക് കുടുംബസംവിധാനം മനുഷ്യന്റെ മൗലികാവകാശമായി മുറുകെപ്പിടിക്കുകയും അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഉത്തരവാദിത്വപൂർണ്ണമായ ഉല്പാദനത്തിന്റെ പ്രാഥമിക പാഠങ്ങൾപോലും അറിയുന്നവരല്ല ഇവിടെയുള്ള ദമ്പതികളിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും. മനുഷ്യാചിതമായ ജീവിതം എന്ന വീക്ഷണം വെച്ചു പുലർത്തിയാൽ ജനനക്രമീകരണം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. 'ശ്രീ കോൺഫെഡറേഷൻ ഓഫ് കാത്തലിക്ക് ട്രെയ്ഡ് യൂണിയനിസ്റ്റ്' (C H S C) വിശ്വലേഖനത്തെ തത്പത്തിൽ (in principle) അംഗീകരിച്ചു. എന്നാൽ 'ഞങ്ങളുടെ ഗുരുതരമായ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാരം കാണാൻ, സാധാരണ മനുഷ്യനു സ്വീകാര്യവും പ്രായോഗികവുമായ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ജനനനിയന്ത്രണം ആവശ്യമാണ്' എന്നവർ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മെക്സിക്കോ

ജോസ് കാർഡിനൽ ഗരീബിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, 'എല്ലാ ഊഹാപോഹങ്ങളും അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു.' ആരോ ഗ്യവും നല്ല വളർച്ചയും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ദമ്പതികൾക്ക് എത്ര ശീശുക്കളാകാം എന്ന ചോദ്യത്തിന് ആച്ച് വിഷപ്പ് ഫെർനാണ്ടോ (Fernando Ruiz Solarzano) പറഞ്ഞു: ഒന്നോ .. രണ്ടോ .. അഥവാ, ഒന്നും വേണ്ട. എന്നാൽ സഭയംഗീകരിക്കുന്ന മാറ്റമേ സ്വീകരിക്കാവൂ. ആത്മസംയമനത്തിന്റെ നിയമം പാലിക്കണം. ക്രിസ്ത്യൻ ഫാമിലീമൂവ്മെന്റിന്റെ ഒരു നേതാവായ ഡോക്ടർ ജോസ് അൽവാറസ് ചാക്രികലേഖനത്തിനു എല്ലാ പിന്തുണയും നല്കി.

ജർമ്മനി

പോപ്പിന്റെ വിശ്വലേഖനം വെളിച്ചം കാണുന്നതിനുണ്ടായ കാലതാമസം വളരെ ദമ്പതികളെ മനസ്സാക്ഷിയുടെ പ്രചോദനം സ്വീകരിക്കാൻ സഹായിച്ചു. കൃത്രിമമെന്നു സഭ വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ പലർക്കും അവിടെ സ്വീകാര്യമായി. അതുകൊണ്ട് ചാക്രികലേഖനം ഏതു മനോഭാവത്തോടെ സ്വാഗതം ചെയ്യപ്പെടുമെന്നത് ഊഹ്യമാണല്ലോ.

ഫ്രാങ്ക്ഫർട്ടിൽ മുപ്പതു വൈദികർ ഒന്നിച്ച് കൂടുകയും ഒരു പ്രസംഗം തയ്യാറാക്കി ഞായറാഴ്ച പള്ളിയിൽ വായിക്കുകയും ചെയ്തു. വിശ്വലേഖനത്തിനുവിരുദ്ധമായ ഒരു നിലപാടാണ്, മെത്രാന്മാരുടെ സമ്മതത്തോടെ അവർ സ്വീകരിച്ചിരുന്നതെന്നും, അതനുസരിച്ചാണ് വിശ്വാസികൾക്ക് തങ്ങൾ മാറ്റനിദ്ദേശം നല്കിയിരുന്നതെന്നും അവർ പറഞ്ഞു. വൈദികരുടെ നിസ്സഹായാവസ്ഥ പ്രകടമാക്കാൻ പോരുന്നതാണ്. ആ പ്രസ്താവന. ഈ വിശ്വലേഖനം പൊളിച്ചെഴുതുന്നതിനു വേണ്ടതെല്ലാം തുടങ്ങിയതിൽ ചെയ്യണമെന്നു ഒരു ഗണം ഡോ

കൂറന്മാർ മെത്രാന്മാർക്കെഴുതി. ആധുനികവിജ്ഞാനത്തിനു നിരക്കാത്തതും സംശയരഹിതമായി തെളിയിക്കാനാവത്തതുമായ പ്രകൃതിനിയമത്തിന്റെ ചതുപ്പനിലത്തുനിന്നാണ് വിശദലേഖനം പൊടിച്ചുവന്നതെന്നു അവർ ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ലേഖനം തങ്ങൾക്ക് അസ്വീകാര്യമാണെന്നും അവർ കട്ടായം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അത്മരഹിതവും അടിസ്ഥാനശൂന്യവുമായ വിധത്തിൽ സഭയും പാപ്പാധിപത്യവും പ്രദർശിപ്പിക്കാനിടവരുത്തിയ അയമാത്ഥവും ജീവിതവ്യവസ്ഥാത്ത ചാക്രികലേഖനത്തിനെതിരായി ഒരു സമരംതന്നെ നടത്താൻ, ഒരു ഗ്രന്ഥകർത്രിയായ ലൂയിസ് റിൻസർ (Louis Rinser) കാർഡിനൽ സഹനറിനോടഭ്യർത്ഥിക്കുകയുണ്ടായി. വിയസ്ബാദ (Wiesbaden)നിൽ അന്മായർ വിശ്വലേഖനത്തിനു വിരുദ്ധമായ ലഘുലേഖകൾ വിതരണംചെയ്യുകയുണ്ടായി. കൗൺസിലിനു മുഖ്യമുള്ള ചൈതന്യമാണ്, മെത്രാന്മാരുമായി ആലോചിക്കാതെ ഇത്തരമൊരു ലേഖനമിറക്കാൻ പോപ്പിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്നും ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായത്തിനു വിരുദ്ധമായിട്ടാണ് ഈ തീരുമാനമുണ്ടായതെന്നും അതിൽ പറയുന്നു.

മുൻസ്റ്റർ (Münster) രൂപതയിലെ നൂറു വൈദികരും ആക്കൻ (Aachen) രൂപതയിൽപെട്ട ഒരു ശുപ്പ് വൈദികരും തങ്ങളുടെ മേലധ്യക്ഷന്മാർക്കെഴുതി: വിശ്വലേഖനവുമായി ഒത്തുപോകാൻ മനസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ച് സാധിക്കുന്നില്ല എന്ന്. കമ്പസാരക്കൂട്ടിലും പ്രസംഗപീഠത്തിലും വെച്ച് നാളിതുവരെ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളുമായി ലേഖനം പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് മുൻസ്റ്റർ വൈദികർ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. തങ്ങളുടെ ഉപദേശങ്ങൾ മാറാനാവില്ലെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. മന:സാക്ഷിസ്വാതന്ത്ര്യം ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ ഹാമ്പർഗ്, ഫ്രാങ്കഫർട്ട് എന്നിവിടങ്ങളിലെ അജപാലനോപദേശസമിതികൾ മെത്രാന്മാരോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. വിശ്വലേഖനത്തിനുശേഷം അസ്വസ്ഥരായ കത്തോലിക്കരുടെ സന്ദർശനവും ഫോൺവി

ഇകളുംമൂലം 'ഇരിക്കപ്പെടുത്തിയില്ലെന്നു' അവർ പറഞ്ഞിരുന്നു. സഭയിലിന്ന് ഒരു 'ക്രൈസിസും' പാപ്പാധിപത്യത്തിന് ഇടിയും വിശ്വലേഖനം വരുത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നതായി ബർനാർഡ് വോഗൽ (Vogel Minister of Education in the State of Rhine land Palatinate and President of the 1968 National Catholic Convention) ഭയപ്പെടുന്നു. മ്യൂണിച്ച് അതിരൂപതയിലെ ആഴ്ചപ്പതിപ്പ് വിശ്വലേഖനത്തെ അയഥാർത്ഥ (Unrealistic)മെന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചു. തക്കതായ കാരണത്തോടെ, ഗർഭധാരണം അസംഭവ്യമാക്കുന്നവർ ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണത്തിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറരുതെന്നു ബിഷപ്പ് ലാൻഡേർസ് ഡോർഫർ (Landersdorfer O. S. B) പ്രസ്താവിച്ചു.

അടിയന്തിരാവശ്യമെന്ന നിലയിൽ കൃത്രിമമാറ്റങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനെ കാർഡിനൽ ഡഫ്നർ ന്യായീകരിക്കുകയുണ്ടായി. ലൈംഗികവിഷയങ്ങളുടെ പഠനത്തിന്റെ ഡയറക്ടറായ പ്രഫസർ ഹാൻസ് ജയ്സെ, 'ലൈംഗിക വിഷയത്തിലുള്ള അജ്ഞതയിൽനിന്നുണ്ടായ അയഥാർത്ഥവിലയിരുത്തലാണ് വിശ്വലേഖനത്തിലുള്ളതെന്നു' പറഞ്ഞു. ചാക്രികലേഖനം രണ്ടാമത്തെ 'ഗലീലിയോ' സംഭവമാണെന്നു വിശ്വപ്രസിദ്ധനായ ഫാദർ ഹാൻസ് ക്യൂൺ പ്രസ്താവിച്ചു. പോപ്പിന്റെ പ്രഖ്യാപനത്തിനു വന്ന കാലതാമസം ദമ്പതികളെ തങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ച് ജനനക്രമീകരണം നടത്തുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു എന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

ജർമ്മൻ മെത്രാന്മാരുടെ കോൺഗ്രസ്സിനു 1500 കത്തോലിക്കർ ഒപ്പിട്ട ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം നൽകപ്പെട്ടു. അതിൽ, വിശ്വലേഖനം പൊളിച്ചെഴുതാൻ മാപ്പാപ്പയെ പ്രേരിപ്പിക്കണമെന്നു അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ബൊക്കം യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ ദൈവശാസ്ത്രവിദ്യാർത്ഥികളും വിശ്വലേഖനത്തെ നിരാകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കത്തു കോൺഗ്രസ്സിലേക്കു അയ

കൈയുണ്ടായി. വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണയാണു് ലേഖനത്തിൽ നിഴലിക്കുന്നതു് എന്നവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. ലിമ്പർഗ് രൂപതയിലെ വൈദികകൗൺസിലും ഏറെക്കുറെ അതേ ആശയംതന്നെ എഴുതിയറിയിച്ചു. റജൻസു ബർഗിലെ തത്ത്വശാസ്ത്ര ദൈവശാസ്ത്രവിഭാഗങ്ങളിലെ ബെതു പ്രഫസർമാർ 'മനുഷ്യജീവൻ' ആഗോളസഭയുടെ ബോധ്യങ്ങൾക്കു് വിരുദ്ധമാണെന്നു് പ്രഖ്യാപിച്ചു. നാനൂറു് അത്മായതം ഇരുനൂറ്റിയെഴുപത്തിയൊന്നു വൈദികരും ഒപ്പിട്ട വിശ്വലേഖനവിരുദ്ധ പ്രസ്താവനയുമായിട്ടാണു് പാഡർബോണിലെ കാർഡിനൽ ജേഗർ കോൺഫ്രൻസിനെത്തിയതു്.

രാജ്യത്തിലുടനീളമുണ്ടായ പ്രതികരണങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ തികച്ചും മാനുഷികമായ സമീപനം മെത്രാന്മാരുടെ കോൺഫ്രൻസ് സ്വീകരിച്ചു. ദമ്പതികളുടെ മനസ്സാക്ഷിക്കു് അന്ത്യതീരുമാനമെടുക്കട്ടെ എന്ന മാഗ്നീട്ട്രേശമുള്ള ഇടയലേഖനം പരസ്യമാക്കപ്പെട്ടു. മെത്രാന്മാരുടെ ഈ നിലപാടിനെ ശ്ലാഘിച്ചു് സ്വാഗതംചെയ്തുകൊണ്ടു് പതിനഞ്ചു് ധാർമികശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ 'ബോധപൂർവ്വമായ തീരുമാനം' ഒരു പുതിയ പാത തുറക്കുകയാണു് ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. തങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചു് വ്യക്തമായ ബോധം മെത്രാന്മാർക്കുണ്ടായതിൽ ജനങ്ങൾ പൊതുവെ സംതൃപ്തരായി.

ആസൂത്രീയ

ഒറ്റപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചല്ല, പൊതുവായ തത്ത്വങ്ങളാണു് ചാക്രികലേഖനത്തിലുള്ളതു് എന്നു് വീയനായിലെ കാർഡിനൽ കേണിംഗ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. 'സാലിസബർഗ്' യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ 'സംബന്ധിച്ചിരുന്ന നൂറ്റിനാലുത്തിയഞ്ചു് അംഗങ്ങൾ, വിശ്വലേഖനം ഒരു ചർച്ചാവിഷയമാണെന്നും അതിൽക്കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമൊന്നും കല്പിക്കാനില്ലെ

നും, അതിനെ നിശ്ശബ്ദമായി അംഗീകരിക്കുകയല്ല പരസ്യമായി എതിർക്കുകതന്നെയാണ് വേണ്ടതെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു. ഇക്കാര്യം വത്തിക്കാൻ സെക്രട്ടറിയേറ്റിനും കാർഡിനൽ കേണിംഗിനും സാലിസ്ബറ്റിലെ ആച്ച്ബിഷപ്പിനും അവർ എഴുതുകയും ചെയ്തു.

1968 സെപ്റ്റംബർ 20 - 21 തീയതികളിൽ ആസ്ത്രിയൻ മെത്രാന്മാർ ഒരുമിച്ചുകൂടി, വിശ്വലേഖനത്തെ തുടർന്നുണ്ടായ സംഭവവികാസങ്ങളെ വിലയിരുത്തി മാഗ്നീട്ട്രേക്കങ്ങൾ നൽകുകയുണ്ടായി. അതിലെ പ്രസക്തഭാഗം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. 'പോപ്പിന്റെ നിരോധനോത്തരവിനെതിരായി സാഹചര്യ സമ്മർത്തിനനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിവരുന്ന കത്തോലിക്കർ, തങ്ങൾ ദൈവസ്നേഹത്തിൽനിന്നുകൊണ്ടുപോയിയെന്നു കരുതരുതു്, കമ്പസാരം കൂടാതെ തന്നെ അവർക്കു കർബ്ബാന സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്. കൃത്രിമോപകരണങ്ങൾ മാർകപാപമാണെന്നു പോപ്പ് പറഞ്ഞിട്ടില്ല; വിശ്വലേഖനം അപ്രമാദത്തമുദ്രിതവുമല്ല. അതുകൊണ്ടു്, അതിൽനിന്നു് വിഭിന്നമായ ബോധ്യങ്ങളിലെത്തിയവർ അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതു് അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പാപകരമല്ല. ഉത്തരവാദിത്തപൂർണ്ണമായ പിതൃത്വവും സന്താനങ്ങൾ എത്രയായിരിക്കണമെന്ന തീരുമാനവും ദമ്പതികളാണെടുക്കേണ്ടതു്. എന്നാൽ, അവരുടെ തീരുമാനം സ്വാതന്ത്ര്യപൂരിതമായിരിക്കരുതു്.'

കാർഡിനൽ കേണിംഗ് ഒരു അഭിമുഖസംഭാഷണത്തിൽ പറഞ്ഞു: സ്നേഹത്തിനു വിരുദ്ധമല്ലാത്തതും മനുഷ്യചിതവുമായ മാഗ്നം ജനനക്രമീകരണത്തിനു സ്വീകരിക്കട്ടെ. എപ്പോഴാണെന്നോ? മനസ്സാക്ഷി അതിനായി നിർബന്ധിക്കുമ്പോൾ. കൃത്രിമമെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടാറുള്ള മാഗ്നങ്ങൾ ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവന്നേക്കാം. അക്കാരണത്താൽ അതു പൊതുവായി അംഗീകരിച്ചിരിക്ക

ന്നു എന്നു വരുത്തില്ല. മോൺസിഞ്ഞോർ ഹോർമാന്റെ പ്രത്യേക പഠനഫലത്തിൽ നിന്നുതന്നെ അഭിപ്രായമാണിതെന്നു കാർഡിനൽ കേണിംഗ് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി.

രേസ്ട്രേലിയ

കുറേ പ്രശ്നങ്ങളും വാദപ്രതിവാദങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടു വിശ്വലോകം. പ്രഫസർ എച്ച്. എം. കേ (Carey) കണ്ടുപിടിച്ച ഗുളികകൾ ഉപയോഗിച്ചാൽ സുരക്ഷിതകാലം സുരക്ഷിതമാണെന്നും അതു, വിശ്വലോകത്തിന്റെ ഉള്ളിലിരുപ്പിനു് അനുഗുണമാണെന്നും ഫാ. വിലും ഇ. മുറെ പ്രസ്താവിച്ചു. പോപ്പു പറഞ്ഞു: അനുസരിച്ചേക്കൂ എന്നതാണു് മെത്രാന്മാരുടെ നിലപാടു്. വിശ്വലോകത്തെ എതിർക്കുക പാടില്ലെന്നും അവരുടെ കോൺഫറൻസു് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. പാഷനിസ്റ്റ് ഹോളിക്രോസ് സെമിനാരിയിലെ ധർമ്മശാസ്ത്ര പ്രഫസറായ ഫാ. നിക്കോളാസ് ക്രോട്ടി. സി. പി. യെ കമ്പസാരം കേൾക്കൽ പ്രസംഗം എന്നിവയിൽനിന്നു് മുടക്കി. മെൽബോണിലെ ആച്ച് ബിഷപ്പു് ജയിംസു് നോക്സ് (ഇദ്ദേഹം ഇന്ത്യയിലെ റൺഷ്യോ ആയിരുന്നു) ആണു് നിരോധനോത്തരവുനല്കിയതു്. ഫാ. ക്രോട്ടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ രണ്ടു ലേഖനങ്ങളിൽ ജനനക്രമീകരണ കാര്യത്തിൽ (വിശ്വലോകത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ) സ്വന്തമനുഷ്ഠിക്കുവാനു സരിച്ചു് കത്തോലിക്കർ പ്രവർത്തിക്കണം എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. ചാക്രിക ലേഖനത്തെ അനുകൂലിക്കാൻ നിർവാഹമില്ല എന്നു് ഫാ. പീറ്റർ ഫെലാൻ ഒരു ടെലവിഷൻ സംഭാഷണത്തിൽ പറയുകയുണ്ടായി. ഫാ. ക്രോട്ടിക്കെതിരായുള്ള നിരോധനത്തിനെതിരായി ഒരു പ്രസ്താവന ഇരുപതു വർഷമായിട്ടുണ്ടു് എഴുപതു പേർ ഒപ്പുവച്ചു് മെത്രാന്മാർക്കുകയുണ്ടായി. ജനനക്രമീകരണത്തിനു് സഹായിക്കുന്നതിനാ

യി ഡോക്ടറന്മാരുടെ സഹായം മെത്രാന്മാർ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

വെനിസ്വല

വിശ്വലേഖനത്തോടുള്ള സമീപനം പൊതുവെ സ്വാഗതാർഹമായിരുന്നു. വിമർശനങ്ങൾ രഹസ്യത്തിൽ നടന്നു. ചെപ്പൊടുണ്ടാക്കിയതു് 'മിഡിൽ ക്ലാസ്'കാരായ ദമ്പതികളിൽ നിന്നാണ്. അവരെ അനുകൂലിക്കുന്ന കുറേ വൈദികരുണ്ട്. രോഗബാധിതനായിരുന്ന കാർഡിനൽ ജോസ് ക്വിൻതേരോ, പുത്രനിർവിശേഷമായ ആദരവും അനുസരണവും വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് കേബിൾ സന്ദേശം പോപ്പിനയച്ചുകൊടുത്തു. ലാററിൻ അടുമരിക്കയിലെ ജനപ്പെരുപ്പപ്രശ്നത്തിനു പരിഹാരമാകയില്ലാത്തതിനാൽ, ഗവണ്മെന്റ് സർവ്വീസിലുള്ള ഡോക്ടർമാർ ലേഖനത്തെ എതിർത്തു. സംശയകാശ്യങ്ങളിലുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം (Indubio libertas) അനുഭവിച്ചു പോന്നവരാണ്വരിൽ ഭൂരിഭാഗവും. രണ്ടു കായ്കളിൽ ഏതാണ് ശരിയെന്നറിഞ്ഞു കൂടാത്തപ്പോൾ ഇഷ്ടമുള്ളതു തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. ഈ സ്വാതന്ത്ര്യമനുസരിച്ചു ജാനക്രമീകരണമാഗ്ഗ് അവർ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ഗുളികകൾ കഴിച്ചിരുന്നു. നാട്ടിൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന ദാരിദ്ര്യം രോഗം എന്നിവയുടെ തൈരുക്കത്തിൽപ്പെട്ടു കഴിയുന്നവർ ജനനനിയന്ത്രണം ഒരു ആവശ്യം എന്നനിലയിലാണ് അവർ വീക്ഷിക്കുന്നത്. ജീവിതത്തോടു് ഉയർത്താൻ ഒരു താൽക്കാലിക പദ്ധതിയായി അവർ കാണുന്നതും വേറൊന്നല്ല. അതുകൊണ്ട് പുറത്തു് എതിർപ്പുകാണിച്ചു കൊണ്ട് ജീവിക്കുക എന്ന മാഗ്ഗ്മാണല്ലോ എഴുപ്പം.

സ്വീഡൻ

വൈദികരുൾപ്പെടെ ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധതരങ്ങളിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ നല്ലത്തിയാറ്റു പേർ ബിഷപ്പ് ജോൺ ഇ.

ടെയിലറിനു എഴുതി: മനുഷ്യാചിതമായ ജീവിതത്തിനു ആവശ്യമായ ജനനക്രമീകരണം നടത്തുവാനുള്ള മാറ്റമേതെന്ന് നിശ്ചയിക്കുവാൻ മനസ്സാക്ഷിയുടെ സഹായം കത്തോലിക്കർ ശ്രവിക്കേണ്ടതു്. അതിനാൽ, വിശ്വലേഖനത്തിലെ ആശയങ്ങളോടു് ഞങ്ങൾ വിധേയമാകുന്നു.

1968 ആഗസ്റ്റ് 26-നു് ബിഷപ്പ് ടെയ്ലർ ഒ. എം. ഐ. പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഇടയലേഖനത്തിൽ നൽകിയ മാറ്റനിർദ്ദേശം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു: 'ഈ വിശ്വലേഖനം അപ്രമാദത്തവരമുള്ളതല്ല. അതിനാൽ, ഇതിനു് മനസ്സാക്ഷിയെ സ്പർശിക്കുന്നതിനുവേണ്ട (Binding in Conscience) കെട്ടുറപ്പില്ല. ആരും സ്വമനസ്സാക്ഷിയെ അമർത്തിക്കൊണ്ടു് പ്രവർത്തിക്കരുതു്. ദൈവതിരുമുഖിൽ ന്യായീകൃതമാകുന്ന ഉത്തമമനസ്സാക്ഷിയനു സരിക്കുകയാണു് കരണീയം.' വളച്ചൊടിക്കൽകൂടാതെ പറയാനുള്ള കാര്യം ബിഷപ്പ് ടെയ്ലർ തെളിവാമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആത്യന്തികമായി, ദമ്പതികളുടെ മനസ്സാക്ഷിതന്നെ വിധികർത്താവു്!

യു. എസ്. എ.

വളരെയധികം ഒച്ചപ്പാടുകൾക്കു് സാക്ഷ്യംവഹിക്കേണ്ടിവന്ന രാജ്യമാണു് അമേരിക്ക. ജീവിതകടമകളെ പിന്തുടരുന്നതിനും മനസ്സാക്ഷി രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതിനും ആവശ്യമായ തത്ത്വങ്ങൾ പോപ്പു നൽകിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ഇടയലേഖനം മെത്രാന്മാർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. വാഷിംഗ്ടണിലുള്ള 'ന്യൂറിയൂനു വൈദികർ' തങ്ങളുടെ എതിർപ്പു് പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. മാത്രമല്ല, തങ്ങൾ ഈ വിശ്വലേഖനത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല എന്നും വിശദമാക്കി. സർവ്വകലാശാലാധ്യാപകരുൾപ്പെടെ 'എഴുപതോളം പേർ' ആ വൈദികരെ പിന്താങ്ങി. കാർഡിനൽ ഒബോൾ (O'boyle) വിശ്വലേഖനത്തെ വിമർശിക്കാൻ പാടില്ല എന്നു പറഞ്ഞുനോ

ക്കി. ഫലം നാസ്തി! സെറോൺ ഹാൾ (Seton Hall) സർവ്വ
 കലാശാലയിലെ ദൈവശാസ്ത്രവകുപ്പിന്റെ ചെയർമാനും കോ
 ളേജുകളിലും സെമിനാരികളിലുമുള്ള 'ഇരുപത്തിയേഴു വെദി
 കതമുൾപ്പെടെ 'എൺപത്തിയേഴു' ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ, കൃ
 ത്രിമജനനനിയന്ത്രണോപാധികൾ ശരിയെന്നു തോന്നുന്ന
 പക്ഷം സ്വീകരിക്കാൻ കത്തോലിക്കർക്ക് മനസ്സാക്ഷിസ്വാ
 തന്ത്രമുണ്ടെന്നും ന്യൂജർസിൽവച്ച് പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി.
 ഉത്തരവാദിത്തപൂർണ്ണമായ തീരുമാനങ്ങളെടുക്കാനുള്ള സ്വാത
 ന്ത്ര്യം കത്തോലിക്കാ ദമ്പതികൾക്കുണ്ടെന്നും ഒക്ലാഹോ
 (Oklahoma) പട്ടണത്തിലെ തുൾസാ (Tulsa) രൂപതയിൽ
 പ്പെട്ട 'അറുപത്തിനാലു' വൈദികർ പ്രസ്താവനയിറക്കി.
 സെൻറപോളിലേയും മിനിയാപോലീസിലേയും 'എഴുപത്തി
 യാറു' വൈദികർ വിശ്വപലേഖനം ദാമ്പത്യവിശ്വസ്തതക്കും
 വൈയക്തികസ്നേഹത്തിനും വിഘാതമായിരിക്കുന്നു എന്ന് പ
 രസ്യമായി കുറപ്പെടുത്തി. എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും എല്ലാ
 കത്തോലിക്കരെയും ഒന്നുപോലെ ധാർമികമായി ബാധിക്കുന്ന
 (Morally binding) ഒന്നല്ല വിശ്വപലേഖനം എന്ന് മർക്കറ്റ്
 യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ ദൈവശാസ്ത്രവിഭാഗത്തിന്റെ തല
 വനായ 'ഫാ. ബർനാർഡ്കുക്ക്' ഉൾപ്പെടെ അവിടെയുള്ള
 'പതിമൂന്നു ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ബോ
 സ്റ്റൻ കോളേജിലെ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞരായ മൂന്നു വൈദികരും
 മൂന്നു അന്ത്യായതം ചേർന്നു അഭിപ്രായക്കാരാണ്. ചാക്രിക
 ലേഖനത്തോടുള്ള വിരോധിപ്പ് ന്യൂവാക്സ് രൂപതയിലെ
 'ഇരുപത്തിയാറു' വൈദികർ പ്രകടിപ്പിച്ചു. സെൻറ പീ
 റേഴ്സ് കോളേജിലെ (New Jersey) ദൈവശാസ്ത്രവിഭാ
 ഗത്തിൽപ്പെട്ട ഏഴംഗങ്ങൾ വിമർശനപ്രസ്താവന പുറപ്പെടു
 വിച്ചു. എതിർപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിൽ ന്യൂയോർക്കിലെ അന്ത്യായ
 യർ പിന്നോക്കം നിന്നില്ല. ഏറ്റവും നിർഭാഗ്യകരം എന്നാ
 ണവർ ചാക്രികലേഖനത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. പ്ര

ശസ്തനായ മോൺസിഞ്ഞോർ ഗാലഗർ (Gallagher) വിധേയ ജിപ്പ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ സ്വന്തം മോൺസിഞ്ഞോർ സ്ഥാനം ഉപേക്ഷിച്ചു. ലോസ് ആഞ്ചൽസ്, ബാൾട്ടിമോർ, ഫിലാഡൽഫിയാ എന്നിവിടങ്ങളിലെ കട്ടിനാളന്മാർ വിശ്വലേഖനത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്തു.

വിശ്വലേഖനത്തെ എതിർത്തുകൊണ്ടുള്ള പരസ്യപ്രസ്താവനയിൽ ഒപ്പുവച്ച അമ്പത്തിയൊന്നു വൈദികരുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി, കാർഡിനൽ ഒബോൾ, മാക്രികലേഖനത്തെ എതിർത്തുകൊണ്ട് 'അറന്ററിയമ്പതു' ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പുറപ്പെടുവിച്ച പ്രസ്താവനയിൽ, ഈ പ്രശ്നം മനസ്സാക്ഷിക്കുവീട്ടുകൊടുക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഫാ. ജോൺ. ഇ. കോറിഗൽ, ജോൺ എൽ. ഫെൻലോൺ എന്നിവരുൾപ്പെടെ പന്ത്രണ്ടുപേരെ കമ്പസാരം കേൾക്കുന്നതിൽനിന്നു നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ട്. എതിർപ്പുകൾ പൊതുവെയുണ്ടെങ്കിലും, പൊതുവായി നിഷേധാത്മകമെന്നു തോന്നാവുന്ന ഒരു ഇടയലേഖനമാണ് മെത്രാന്മാർ പുറപ്പെടുവിച്ചത്. മറ്റുചില രാജ്യങ്ങളിലെ മെത്രാന്മാരുടെ ഇടയലേഖനങ്ങൾ അപ്പപ്പോൾ ജനതാമധ്യത്തിൽ പ്രചരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മനസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ച് ദമ്പതികൾക്ക് വർത്തിക്കാൻ പ്രചോദനം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഹോളണ്ടു്

കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ ഏറ്റവും പുരോഗമനവിഭാഗമാണ് ഹോളണ്ടിലുള്ളത്. തികഞ്ഞ യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തിൽനിന്നു സടകുടഞ്ഞെണീറ്റു് അങ്ങേയറ്റത്തേക്കു് കതിച്ചെത്തിനില്ക്കുകയാണവർ. എന്തിനേയും സ്വകീയമായ വിധത്തിൽ വിലയിരുത്തുക അവരുടെ സ്വഭാവമായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. ആഴത്തിൽ ചിന്തിക്കുന്നവരും അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ ജനതാമധ്യത്തിൽ എത്തിക്കുന്നതിനുള്ള വിനി

മയോപാധികളുമുണ്ട്. സിംഹമാളത്തിലേക്കാണ് 'മനുഷ്യ ജീവൻ' ചെന്നുവീണതു് എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിശയോക്തിയാവില്ല. പ്രതികരണങ്ങൾ അതു് സ്ഥിരീകരിച്ചു.

അത്തായരോടുംകൂടി ആലോചിച്ചിട്ടേ അവിടത്തെ മെത്രാന്മാർ എന്തെങ്കിലും പ്രസ്താവനചെയ്യാൻ മുതിന്നുള്ളൂ. അന്തിമമായി, ഓരോ വ്യക്തിയും തന്റെ മനസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ചാണ് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതെന്നു് വ്യക്തമാക്കുകയുണ്ടായി. ബിഷപ്പ് ഹുബർട്ട്സ് സി. എർനസ്റ്റ് ബിഷപ്പ് കോൺഫ്രൻസിന്റെ നിദ്ദേശങ്ങളെ പിന്തുടങ്ങിക്കൊണ്ടു സംസാരിച്ചു. തങ്ങളുടെ ബോധ്യങ്ങളനുസരിച്ചു്, കൃത്രിമമാറ്റങ്ങൾ ജനനക്രമീകരണത്തിനായി സ്വീകരിക്കുന്ന കത്തോലിക്കർ വിശ്വലേഖനത്തിന്റെ പേരിൽ വിഷമിക്കേണ്ട യാതൊരു കാരണവും താൻ കാണുന്നില്ലെന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അവർ തങ്ങളുടെ ബോധ്യങ്ങളനുസരിച്ചു് നീങ്ങട്ടെ. മനുഷ്യജീവന്റെ പേരിൽ ഹോളണ്ടിലൊരു ശീശ്ശു ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു കാർഡിനൽ ഹൂൽ ഹ്രക് മിലാനിൽ വെച്ചു് ഒരു അഭിമുഖസംഭാഷണവേളയിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. ജനനക്രമീകരണകാര്യത്തിൽപോലും സ്വമനസ്സാക്ഷിയിൽനിന്നാണ് അന്തിമതീരുമാനം വരേണ്ടതെന്നു് അദ്ദേഹം തറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. മാപ്പാപ്പ വിമർശനവിധേയനാകുന്നതിൽ യാതൊരു അപകടതയും താൻ കാണുന്നില്ലെന്നു് അദ്ദേഹം തദ്ദേശസഭയിൽ വ്യക്തമാക്കി.

വിശ്വപ്രസിദ്ധവൈശ്വസ്ത്യമുള്ളതായ ഫാ. ഷിപ്പബർക്ക് ഉഗ്രമായ വിധത്തിലാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു്. 'ജനനനിയന്ത്രണവും പാപ്പാധിപത്യവും' എന്ന പേരിൽ ഹെർഡർ കറസ്പോൻഡൻസിൽ അദ്ദേഹം എഴുതി: 'If Pope had wished seriously to undermine the authority of his office, he could have chosen no more suitable means than the encyclical' (Sept. 1968) എന്നാണ് ആരംഭവാചകം തന്നെ! വികർ ജനറൽ മോൺസിഞ്ഞാർ ജെ. എ. വാൻല

റോവൻ, ബ്രസാത്രപതയുടെ വികർ ജനറൽ മോൺസി
 ണ്തോർ എച്ച്. ജെ. റുജർസ് (Ruygers) ഫാ. ഡബ്ലിയു.
 ഗോഡിൽ (W. Goddijn O. F. M.) ഡച്ച് സഭാപ്രോവിൻ
 സിലെ പാസ്റ്ററൽ ഇൻസ്റ്റിട്യൂട്ടിന്റെ ഡയറക്ടർ, പ്രഫ. സി.
 പി. സ്റ്റോർക്കൻ (Chairman of the Committee on Marri-
 age and family of the Dutch National Pastoral Council)
 എന്നിവർ പ്രസ്താവിച്ചു: വിശ്വലേഖനം പേപ്പൽ ഉപദേശ
 സമിതിയുടേയും ധർമ്മാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടേയും ഹൈദ്രാബാദ്യുടേ
 യും ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായത്തിന് വിരുദ്ധമാണ്; തദപരാ, ഈ
 വിഷയം കൂടുതൽ ചർച്ചകൾക്കും പഠനങ്ങൾക്കും വിധേയമാ
 കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അക്കാരണത്താൽ, മനുഷ്യാചിതമായ
 ജനനക്രമീകരണമാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ തീരു
 മാനമെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ദേവതീകൾക്കായിരിക്കട്ടെ.
 ഹോളണ്ടിലെ ഒരു ദിനപ്പത്രം (De Volkskrant) മനസ്സാക്ഷി
 സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വില റോമൻ കത്തോലിക്കർ മനസ്സിലാ
 ക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. ഗർഭധാരണ പ്രായത്തിലുള്ള സ്ത്രീക
 ളിൽ എൺപതു ശതമാനത്തോളം അണ്ഡപരിപുഷ്ടിനിരോധ
 ക ഗുളികകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നവരാണ്. അതുകൊണ്ടായിരിക്ക
 ണം, വിശ്വലേഖനത്തെ അവിടെയുള്ള എഴുപത്തിയൊന്നു ശ
 തമാനം ആളുകൾ പ്രതികൂലിച്ചതു്. അനുകൂലിച്ചവർ വെറും
 പന്ത്രണ്ടു ശതമാനം മാത്രമാണ്! 'ഏതാണ് സ്വീകാര്യമെന്നു
 ണ്ടെടുത്തു തീരുമാനിച്ചാലോ' എന്നാണ് അറുപതുശതമാനം
 ആളുകളുടെയും നിലപാട്. ഫാദർ ഷില്ലബർക്ക് ഉൾപ്പെടെയു
 ള്ള 'നൂററിപതിനേഴു' പണ്ഡിതന്മാർ ചാക്രികലേഖനത്തെ
 വിമർശിച്ചതുള്ളിക്കളഞ്ഞു.

എട്ടു രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഇരുപതു പ്രമുഖ ദൈവശാ
 സ്ത്രജ്ഞന്മാർ ആസ്റ്റർഡാമിൽ സമ്മേളിച്ചു ഒരു പ്രസ്താവന
 പുറപ്പെടുവിക്കുകയുണ്ടായി. റിമം രീതിയും കൃത്രിമമെന്നു വി
 ശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളും തമ്മിൽ അടിസ്ഥാനപരമാ

യി വ്യത്യസ്തമെന്നും കാണാനാവില്ലെന്നാണ് അവരുടെ അഭിപ്രായം. 'സഭ ആധുനിക യുഗത്തിൽ' ഉണർത്തിയ ആനന്ദത്തിനും പ്രതീക്ഷയ്ക്കും വിരുദ്ധമായിട്ടാണ് വിശ്വലേഖനം പുറത്തുവന്നതെന്ന് അവർ കുറുപ്പുപുട്ടത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ്രശസ്തരായ ഫാ. ഷില്ലബുക്ക്, ഷൂനൽബർഗ്, ഫെഡിനാണ്ടു ക്ലോസ്റ്റർ മാർ, ഫിലിപ്പ് ദെലേ അൽഫോൻസ് അഡ്വേർ, ഷാൻ എംഗ്രാട്ടു, പീറ്റർ ഹുയിസിംഗ് തുടങ്ങിയവരാണ് ആ പ്രസ്താവനയ്ക്ക് രൂപം കൊടുത്തത്.

ഐർലണ്ട്

കാർഡിനൽ കോൺവേ വിശ്വലേഖനത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. വിവാഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം പ്രകൃതിയിലും ബൈബിളിലും വെളിവാക്കിയിരിക്കുന്ന പോലെക്കൽകൂടി വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നാണ് ഡബ്ലിനിലെ ആച്ച് ബിഷപ്പ് മക്പയ്ക്ക് (Maquaid) പ്രസ്താവിച്ചത്. അത് ബിഷപ്പ് ഫിൽബിൻ പിന്താങ്ങി. എന്നാൽ, കോർക്ക യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ ദൈവശാസ്ത്ര പ്രഫസർ ഫാദർ ജയിംസ് ഗുഡ് വിശ്വലേഖനം സഭയിലെ ഒരു ദുരന്തവും ഭൂരിപക്ഷം ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും അത്മായരും അവഗണിച്ചു തള്ളുന്നതുമായ ഒന്നാണെന്നു പരസ്യമായി പറഞ്ഞു. പോപ്പു വിശദമാക്കിയിരിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച ധാരണ കാലഹരണപ്പെട്ടതും അനചിതവും അയഥാർത്ഥവും അസത്യവു (Inaccurate) മാണെന്നും അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പ്രസംഗം കമ്പസാരം എന്നിവ നിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവ് അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു. അതേ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ സുവോളജി പ്രഫസറായ ഡോക്ടർ ഫെർഗസു (Fergus J. O, Rourke) പറയുന്നു: ഈ വിശ്വലേഖനം സഭാതലത്തിൽ സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു അത്യാഹിതമാണ്. പ്രകൃതിനിയമത്തിലും ബൈബിളിലും അടിസ്ഥാനമാക്കി പറഞ്ഞാൽ തന്നെയും

ബൈബിളിൽ പ്രകൃതിനിയമത്തെക്കുറിച്ചോ ജനനനിയന്ത്രണത്തെക്കുറിച്ചോ ഒന്നും പറയുന്നില്ല. എന്നാണു് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നതു്.

സ്വീറ്റ്സർലണ്ടു്

‘പോപ്പിന്റെ തീരുമാനത്തോടു യോജിക്കാനാവാത്തവർ സഭയിൽനിന്നു പോകട്ടെ’ എന്നാണു് ബിഷപ്പു് ഫ്രാൻസിസ് (Francois - Nester Adam of Sion) യുടെ നിലപാടു്. ആളുകൾ തന്നെ തെറ്റിദ്ധരിച്ചുവെന്നും, ആരെയും മഹറോൻ ശിക്ഷയിൽപ്പെടുത്താൻ താൻ ഉദ്ദേശിച്ചില്ലെന്നും അദ്ദേഹം പിന്നീടു പറയുകയുണ്ടായി. ‘ദാമ്പത്യദുരതക്കും സൗഭാഗ്യത്തിനും വിശ്വലേഖനം തടസ്സമാണെന്നു് ദമ്പതികൾ കരുതുന്നുവെങ്കിൽ, അവർ മനസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ചു് പ്രവർത്തിക്കട്ടെ.’ ഫാ. ഹാൻസ് ക്യൂങ്ങു് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഈ വിശ്വലേഖനം ആധികാരിക (Official) മാണു്. എന്നാൽ, അതിനു് അപ്രമാദത്തമില്ല. ഇക്കാര്യം റോം തന്നെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇക്കാര്യത്തിൽ, കാര്യമായി ചിന്തിക്കുക, പഠിക്കുക; ദൈവതീരുമുന്മുഖം തീരുമാനമെടുക്കുക. ദാമ്പത്യപ്രേമത്തിന്റെ വളച്ചിടം കുടുംബസൗഭാഗ്യത്തിനും, വിശ്വലേഖനത്തിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടി വന്നാലും മനസ്സാക്ഷിക്കനുക്രമമായി നില്ക്കുക. അങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നവർ, തങ്ങൾ പാപികളാണെന്നു സ്വയം കുററപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ല. മനുസാക്ഷി സ്വാതന്ത്ര്യം സഭ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്... ഇങ്ങനെ പോകുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയുടെ ഉള്ളടക്കം.

സോൾത്തിൻ സെമിനാരിയിലെ ധാർമികശാസ്ത്ര പ്രഫസറായ ഫാദർ ആൻറൺ മെയ്ൻറാഡ്മീർ വിശ്വലേഖനത്തെ പ്രതിഷേധിച്ചു് സ്വസ്ഥാനം രാജിവെച്ചു. മെത്രാന്മാർ നല്ലിയ മാഗ്നീർദ്ദേശനം പ്രസ്താവയോഗ്യമാണു്. ‘ദൈവതീരുമനുസരിച്ചു് നിവൃത്തിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരും സ്വാതന്ത്ര്യപുരിതരും

യിവർത്തിക്കാത്തവരുമായ ദമ്പതികൾ ചാക്രികലേഖനത്തിനെതിരായി പ്രവർത്തിച്ചാൽത്തന്നെയും അവർ ദൈവമുമ്പിൽ തെറ്റുകാരല്ല.’’

തെക്കെ ആഫ്രിക്ക

ആച്ച് ബിഷപ്പ് ഹർലി (Hurley) വിശ്വലേഖനത്തെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് ‘സതേൻ ക്രോസ്സ്’ എന്ന മാസികയിൽ എഴുതി: ‘എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വേദനകളായ അനുഭവമാണിത്. എന്നെ കീറിയെടുക്കുന്ന പ്രതീതി എനിക്കുണ്ടായി. ഒരു മെത്രാനെന്ന നിലയും പോപ്പിന്റെ ദയാ വായ്പും ലേഖനത്തെ സ്വീകരിക്കാൻ എന്നെ നിർബന്ധിക്കുന്നു. എന്നാലും, വ്യക്തിപരമായി, അസ്വീകാര്യമായ പ്രശ്നം വിശ്വലേഖനത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. മെത്രാന്മാരും ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും അത്ഭയാർത്ഥമായി നടത്തിയ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ, 1952 മുതൽ 1965 വരെ നടത്തിയ സംഭാഷണങ്ങളും പഠനങ്ങളും 1966-ൽ സഭയുടെ നിലപാടിൽ മാറ്റം വരുത്തുമെന്ന നിഗമനത്തിലാണ് എന്നെ എത്തിച്ചിരുന്നത്. ആ ബോധ്യത്തിനു ഇന്നും ഇളക്കം തട്ടിയിട്ടില്ല.’

നാഷണൽ ഫെഡറേഷൻ ഓഫ് കാത്തലിക് സ്കൂൾ ടീച്ചർസ് ഓഫ് സൗത്ത് ആഫ്രിക്കയുടെ പ്രസിഡണ്ട് പ്രസ്താവിച്ച: ഇക്കാര്യത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അഭിപ്രായം, ‘വ്യക്തികൾ തീരുമാനിക്കട്ടെ’ എന്നാണ്. ഡർബനിലെ ആച്ച് ബിഷപ്പ് (Hurley) ലോകത്തിലുള്ള മെത്രാന്മാരെല്ലാവരും ഒരുമിച്ചുകൂടി എന്തു നിലപാടു സ്വീകരിക്കണമെന്ന കാര്യം തീരുമാനിക്കണമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. വിശ്വലേഖനത്തിൽ മുന്നോട്ടു വെച്ചിരിക്കുന്ന വാദമുഖങ്ങൾ നിരവധി മെത്രാന്മാർക്കു ബോധ്യം നൽകുന്നവയല്ല എന്നും അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. പതിനൊന്നു ഡൊമനിക്കൻ വൈദികർ (In Stellenbosch) തങ്ങളുടെ അസന്തുഷ്ടി പ്രകടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

ണ്ടായി. 'തങ്ങൾക്കു ഉണ്ടെന്നു കരുതിയിരുന്നതിന്നക്കാൾ കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യം ജനങ്ങൾക്കു' വിശ്വലേഖനത്തെ പുറസ്തരിച്ച് "ടാബലറ" ആഴ്ചപ്പതിപ്പിനുവേണ്ടി നടത്തിയ ഒരു അഭിമുഖഭാഷണത്തിൽ ഡർബനിലെ ആച്ച് ബിഷപ്പ് ഡെനിസ് ഹർലി ഒ. എം. ഐ. പ്രസ്താവിച്ചു. ജർമ്മൻ, ഔസ്ത്രിയ, ബൽജിയം കാനഡാ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിലെ മെത്രാന്മാരുടെ കോൺഗ്രസ്സുകളുടെ പ്രഖ്യാപനങ്ങളും താൻ പറഞ്ഞതിനു വെളിവാക്കി അദ്ദേഹം എടുത്തു കാട്ടി.

സ്പെയിൻ

മാഡ്രിഡ് മെത്രാപ്പോലീത്ത കസിമീറോ മൊർസില്ലോ കോൺഗ്രസ്സിൽ വെച്ച് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു: വിശ്വലേഖനം സ്ത്രീകളുടെ മഹത്വം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു; റിംഗ് രീതി പുണ്യമാക്കാൻ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു പ്രചോദനം നൽകിയിരിക്കുന്നു. കുട്ടികളുടെ നല്ല വളർച്ചയ്ക്കു് അനുഗുണമായ വീടും ജോലിയും കൂലിയും നൽകുന്നതിനാവശ്യമായ പരിതസ്ഥിതിയുണ്ടാക്കുകയാണു് വേണ്ടതു് എന്നു് ആച്ച് ബിഷപ്പ് എമിലിയോ ബനവൻ (of Malaga) പറഞ്ഞു. എല്ലാവരുടെയും സമ്മതം നേടാൻ വിശ്വലേഖനത്തിനു കഴിയുകയില്ലെന്നു് പ്രഫസർ എറിക്മീരെ മശലന പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. പലകായുങ്ങളും അപൂണ്ണവും തലോടാനുശയാസ്വഭവമാണു് എന്നു് ബാർസലോണയിലെ 'ദിസ്കിനേ' വാരിക എഴുതി. ചാക്രികലേഖനം പാവപ്പെട്ടവരുടെ അടുക്കലേത്തിയില്ല; ഇടത്തരക്കാർ (Middle Class) നിഷ്പക്ഷത പാലിച്ചു; പാവപ്പെട്ടവർ 'റാൻ'മുളി എന്നാണു് ഫലാങ്കയിലെ പുബ്ലോ (Pueblo) ദിനപ്പത്രം പറഞ്ഞതു്. മെത്രാന്മാർ ഈ വസ്തുത ദുഃഖത്തോടെ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു!

ബൽജിയം

വിശ്വലേഖനത്തിനുശേഷമുണ്ടായ അവസ്ഥാവിശേഷത്തെക്കുറിച്ച് ചുട്ട് ചെയ്യുന്നതിനും വൈദികർക്കും ജനങ്ങൾ

ക്കും മാറ്റിനില്ക്കേണ്ടുന്നതിനുമായിട്ടാണ് മെത്രാന്മാർ ഒരുമിച്ചുകൂടിയത്. കാർഡിനൽ സുവ്നൻസായിരുന്നു സമ്മേളനാധ്യക്ഷൻ. ദീർഘമായ ചർച്ചകൾ നടന്നു; ഇടയലേഖനത്തിനുരൂപം കൊടുത്തു: 'വിശ്വലേഖനത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതിനു ആർക്കും അവകാശമില്ല; അധികാരമില്ല. എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും, സത്യസന്ധമായ വിലയിരുത്തലിനുശേഷം വിശ്വലേഖനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങളിൽനിന്നു വിഭിന്നമായ ഒരു നിഗമനത്തിലെത്തിയാൽ, തന്റെ ബോധ്യമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാൻ അയാൾ സ്വതന്ത്രനാണ്'. പക്ഷെ, തന്റെ സത്യാനുഭവങ്ങൾ തുടരാനുള്ള സന്ദർഭം കളഞ്ഞുകൊടുത്തത്. കൃത്രിമജനനനിയന്ത്രണോപാധികൾക്കെതിരായ സഭാധികാരിയുടെ നിലപാട് ഒരു സ്റ്റാൻഡേർഡാണ്. ഓരോരുത്തന്റെയും പ്രത്യേക പരിഭാവസ്ഥയിൽ വിശ്വലേഖനത്തിനു അനുഗുണമായ വിധം ജീവിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, മനസ്സുകലങ്ങരുത്. മനഃസാക്ഷിയുടെ സ്വരം ശ്രവിക്കുക. അനുസരിക്കുക. അതാണ് കരണീയം. ഒരു പുതിയ ജീവനു അസ്തിത്വം നൽകണമോ എന്ന ആദ്യതികതീരുമാനം ദമ്പതികളാണ് എടുക്കേണ്ടത്. അതു ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചുനോണുമായിരിക്കണം. ദാമ്പത്യപ്രേമത്തിന്റെയും ഉത്തരവാദിത്തപൂർണ്ണമായ പിതൃത്വത്തിന്റെയും പ്രാധാന്യം വിശ്വലേഖനം ഉന്നിപ്പറയുന്നതു് അതം വിസ്മരിക്കരുതു് എന്നും ഇടയലേഖനത്തിൽ പ്രത്യേകം അനുസ്മരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഡന്മാർക്ക്

ജനനക്രമീകരണം നടത്താൻ സ്വീകരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ ഏവയെന്ന് നിശ്ചയിക്കുക മനഃസാക്ഷിയുടെ പ്രചോദനമനുസരിച്ചായിരിക്കണമെന്ന് കോപ്പൻഹേഗിലെ മെത്രാനായ ഹാൻസ് മാർട്ടൻസൻ എസ്. ജെ. ഒരു റേഡിയോ പ്രഭാഷ

ണത്തിൽ വ്യക്തമാക്കി. കൃത്രിമജനനനിയന്ത്രണത്തെക്കുറിച്ച് ഉള്ള അവസാനവാക്കാണ് വിശ്വലേഖനമെന്നോ ഇക്കാര്യത്തെ ചൊല്ലിയുള്ള പച്ചക്കു അന്ത്യം വന്നുവെന്നോ താൻ കരുതുന്നില്ല എന്നും അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർത്തു. ദമ്പതികൾക്ക് മാനസികസംഘട്ടനത്തിനിട നല്ലന്ന അന്തരീക്ഷം ശാന്തമാക്കാൻ ഈ പ്രസ്താവന ഉപകരിച്ചു.

നോർവെ

മാനുഷികവും അജപാലനത്തിനടുത്തതുമായ ഉഗ്രൻ പ്രശ്നങ്ങൾ വിശ്വലേഖനം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. ബിഷപ്പ് ജോൺ (John W. Gran, O. C. R. of Oslo) 1968 സെപ്റ്റംബർ മുന്നാം തീയതി നല്ലിയ അജപാലന നിദ്രേശങ്ങളിലാണിങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. 'അധികാരത്തിന്റെയും വിശ്വാസത്തിന്റെയും സങ്കീർണ്ണപ്രശ്നങ്ങളെ ഇത്രരൂക്ഷമായ വിധത്തിൽ പരസ്യമായി നാളിതുവരെ ചർച്ച ചെയ്തിട്ടില്ല. അമ്മായരം അനുസരണം വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന വൈദികരും പരസ്യമായി എതിർപ്പു പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിൽനിന്നും' അതു വ്യക്തമാണ്. 'അമ്മായർക്കും വൈദികർക്കും മാറ്റുനിർദ്ദേശം നൽകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വിശ്വലേഖനമാകട്ടെ, കൂടുതൽ സന്ദിഗ്ദ്ധാവസ്ഥ അഴിച്ചുവിട്ടിരിക്കുകയാണ്. തങ്ങളുടെ ക്രൈസ്തവവാസ്തിത്തപം തന്നെ ഗുരുതരമായ പ്രതിസന്ധിഘട്ടത്തിന് അഭിമുഖീഭവിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും അവർ പറയുന്നു. അതിനു അവരെ കുറപ്പെടുത്താനില്ല.

കൃത്രിമ നിയന്ത്രണോപാധികൾ പ്രകൃതിനിയമത്തിനു എതിരാണെന്നും അക്കാരണത്താൽ അനനുവദനീയമാണെന്നും സഭ പറയുന്നു. പോപ്പിന്റെ തീരുമാനത്തിൽ വന്ന കാലതാമസത്തിന്റെ ഫലമായി, സന്ദിഗ്ദ്ധാവസ്ഥയിൽ പലകത്തോലിക്കരും തങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ച് ജീവിക്കുകയും കൂദാശക്കണയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. നാളിതുവരെ

ചെയ്തു പാപമാണെന്നു മനസ്സാക്ഷിയിൽ സമ്മതിക്കാൻ അവർക്കു സാധിക്കാതെ വന്നു. അതൊരു പ്രത്യേക പരിതോവസ്ഥയ്ക്കു ഇടം നല്കിയിരിക്കുന്നു.

ഗർഭനിരോധനത്തിനായി കൃത്രിമമാറ്റങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക തെറ്റാണ്. വിവാഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തിനു വിരുദ്ധവുമാണ്. സ്വാർത്ഥലക്ഷ്യം പുലർത്താൻ കൃത്രിമമാറ്റങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുക പാപകരമാണ്. സഭയുടെ പ്രബോധനം ഇങ്ങനെയാണെങ്കിലും കൃത്രിമമാറ്റങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നവരും സഭയെ സ്നേഹിക്കുന്നവരുമായവരുടെ ആത്മാർത്ഥതയെ ചോദ്യം ചെയ്യാനാവില്ല. ഏതൊരുവനും ആത്യന്തികമായി സ്വമനസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കട്ടെ എന്നു സഭ അനുശാസിക്കുന്നുണ്ട്. മനസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ദൈവതിരുമുമ്പിൽ അവർ വഹിക്കട്ടെ. ഇക്കാര്യത്തിലുള്ള അവരുടെ ചെയ്തികൾ സഭയുടെ വസ്തുനിഷ്ഠമായ ധാർമിക പ്രബോധനത്തിനു വിരുദ്ധമായാൽ പോലും പാപമാകയില്ല. അക്കാരണത്താൽ, കമ്പസാരത്തിൽ അതു ഏറ്റുപറയേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല. എന്നാൽ, സഭയുടെ പ്രബോധനത്തിന്റെ മാനുഷികവും ധാർമികവുമായ മൂല്യങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ മനസ്സാക്ഷി രൂപവൽക്കരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം. അതിനാൽ, പനേമനങ്ങൾക്കു തയ്യാറുള്ള മനസ്സോടെ എല്ലാവരും ഈ വിഷയത്തെ സമീപിക്കുന്നതിൽനിന്നു പിൻതിരിയരുതു്.

കീഴക്കെ ജർമ്മനി

ചാക്രികലേഖനത്തെ മെത്രാന്മാർ അനുകൂലിച്ചു. എന്നാൽ, പോപ്പിന്റെ നിദ്ദേശത്തിനു വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരോടു് ദയയോടും സ്നേഹത്തോടും കൂടി പെരുമാറണമെന്നു് വൈദികരോടാവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ദമ്പതികളുടെ മനസ്സാക്ഷിതന്നെയാണു് അന്തിമതീരുമാനമെടുക്കേണ്ടതെന്നാണു മെത്രാന്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്.

ബ്രസീൽ

ജർമ്മനി, ബൽജിയം, ഹോളണ്ട് തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിലെ മെത്രാന്മാരുടെ പൊതു തീരുമാനത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതായി ദൈവശാസ്ത്രപരിശീലന കേന്ദ്രത്തിന്റെ റെക്ടർ ഫാദർ ജോസ് നെവസ് ഒരു ടെലവിഷൻ സംഭാഷണവേളയിൽ പറയുകയുണ്ടായി. ഈ പ്രസ്താവന കാർഡിനൽ റോസിക്ക് അസപീകായ്മയായി തിനെ തുടർന്ന് ദീർഘമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടന്നു. ഫാദർ ജോസിനെ പിന്താങ്ങാൻ പണ്ഡിതന്മാരായ പ്രഫസർമാർ രംഗത്തുവന്നു. ബഹളം കെട്ടടങ്ങി. ഫാ. ജോസിന്റെ പ്രസ്താവനക്ക് ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ വമ്പിച്ച സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ കഴിഞ്ഞു എന്നത് തർക്കമറ്റ സംഗതിയാണ്.

കാനഡ

ഏകദേശം മൂവായിരം വാക്കുകളടങ്ങിയ ഇടയലേഖനം കനേഡിയൻ മെത്രാന്മാർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഇടയലേഖനത്തിന്റെ പ്രസക്തഭാഗം ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം. ‘... ജനനക്രമീകരണമാർഗ്ഗത്തെ സംബന്ധിച്ചു’ തികച്ചും വിഭിന്നമായ ഒരു നിലപാടു് സഭാതലത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഇന്നുണ്ടായിരിക്കുന്ന ഒച്ചപ്പാടിന്റെയെല്ലാം അടിസ്ഥാനകാരണം അതാണ്. നിരവധി കത്തോലിക്കർക്കു മനസ്സാക്ഷിയിൽ ഗുരുതരമായ പ്രശ്നങ്ങളുണ്ട്. എന്നാൽ, മനസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുക അവരുടെ കടമയുമാണ്. മാനുഷികമൂല്യങ്ങളും ക്രൈസ്തവതത്വങ്ങളും കണക്കിലെടുത്താണ് മനസ്സാക്ഷി രൂപവൽക്കരിക്കേണ്ടതു്. വിശ്വാസത്തെയാ പ്രബോധനാധികാരത്തെയോ എതിർക്കാത്തവരും എന്നാൽ, വിശ്വലേഖനത്തെ ഉത്തമബോധ്യത്തോടുകൂടി അനുകൂലിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നവരുമായവരുടെ കാര്യം പ്രത്യേകം പരിഗണനാർഹമാണ്. അവർ വിശ്വാസികളുടെ ഐ

കൃത്തിൽനിന്നും അകന്നുപോയെന്നു സ്വയം കരുതുകയോ, മറ്റുള്ളവർ അവരെ അങ്ങനെ ഗണിക്കുകയോ പാടില്ല. വിശ്വലേഖനത്തിനു വിരുദ്ധമായ അവരുടെ നിലപാടു് ആത്മാർത്ഥത മുറിയതും പഠനമനോഭാവത്തോടുകൂടിയതുമായിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വിശ്വലേഖനത്തിലെ കായ്കങ്ങൾ പ്രായോഗികമാക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നവരെ കമ്പസാരക്കാരുടും ഉപദേശകരുടും (Counsellors) സഹായത്തോടെ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. ജനിച്ചവരും ജനിക്കാനിരിക്കുന്നവരുമായ മക്കളുടെ മനുഷ്യാചിതമായ ശിക്ഷണവും അമ്മയുടെ ആരോഗ്യവും സാമ്പത്തികഭദ്രതയും ദാമ്പത്യപ്രേമവും പരിഗണിച്ചു് ഉത്തരവാദത്തബോധമുള്ള പിതാവും മാതാവുമാകുക എന്നതിൽ, ജനനശ്രമീകരണത്തിനു സഹകരിക്കുന്ന മാറ്റിത്തൊഴിച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകുമ്പോൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന മാറ്റം തങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിയുടെ മാറ്റിദർശനമനുസരിച്ചായിരിക്കട്ടെ. മനസ്സാക്ഷിയുടെ സ്വരം ശ്രവിക്കുക തങ്ങളുടെ കടമയാണെന്നു് അവർ മനസ്സിലാക്കട്ടെ!

കനേഡിയൻ മെത്രാന്മാരുടെ നിലപാടിനെ പാപ്പാ അംഗീകരിച്ചു എന്നതു് ഈയവസരത്തിൽ സ്മൃതവ്യമാണു്. വിശ്വലേഖനത്തെ 41 ശതമാനം അനുകൂലിക്കുകയും 37 ശതമാനം പ്രതികൂലിക്കുകയും 22 ശതമാനം നിഷ്പക്ഷിക്കുകയും ചെയ്ത രാജ്യമാണു് കാനഡ എന്നതും ചിന്താർഹമാണു്.

ഗ്രാൻസു്

വിശ്വലേഖനത്തിന്റെ ലക്ഷണക്കീറു കോപ്പികൾ ദിവസങ്ങൾക്കകം വിററഴിയുകയുണ്ടായി. എത്രമാത്രം ആകാംക്ഷയോടെയാണു് ജനങ്ങൾ പോപ്പിന്റെ പ്രഖ്യാപനംകാത്തിരുന്നതു് എന്നു് ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കായ്കമായ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണർത്തിവിടുകയും ചെയ്തു. ടൊളോഗെ മെത്രാപ്പോലീത്തയും (Louis Jean Gugot) സുറുറാസു ബ

റ്റിലെ മെത്രാനും (Arthut Elchinger) വിശ്വലേഖനത്തെ പരാമർശിച്ചപ്പോൾ തെളിഞ്ഞ മനസ്സാക്ഷി (Enlightened conscience) ക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകി. ബോധപൂർവ്വമാണ് നാം പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു്; കൊച്ചുകുട്ടികളെപ്പോലെയല്ല, പകപതയെത്തിയവരെപ്പോലെ. ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ റിഥം രീതിയിലൂടെ മാത്രം ജനനക്രമീകരണം നടത്തുക പലരെ സംബന്ധിച്ചു അപ്രായോഗികമാണ്. ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുക; അവിടുത്തെ മുമ്പിൽ തീരുമാനമെടുക്കുക മനസ്സാക്ഷിയാണ് വഴികാട്ടി. അതിന്റെ സ്ഥാനം വേറൊന്നിനു സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ല. മനസ്സാക്ഷിയെ ഉണർത്താനും നയിക്കാനും നിയമങ്ങൾക്കു കഴിയണം. പക്ഷെ, നിയമം ധാർമികതലത്തിൽ മനസ്സാക്ഷിക്കു പകരമല്ല. ദമ്പതികളുടെ തീരുമാനം ഇക്കാര്യത്തിൽ അന്തിമമാണ്. അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ കൂദാശകളിൽനിന്നു് അകന്നുപോകേണ്ട കാരണമൊന്നുമില്ല.

ഹ്രബു കത്തോലിക്ക ഡോക്ടർമാരുടെ കൗൺസിൽ വിശ്വലേഖനം ചർച്ചചെയ്തു. ജനനക്രമീകരണമാർഗ്ഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് അന്തിമതീരുമാനം ദമ്പതികളാണു് എടുക്കേണ്ടതു് എന്ന പ്രമേയം അറുപത്തിയഞ്ചിനെതിരെ നൂററിനാല്പത്തിയഞ്ചുപേരുടെ ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ പാസ്സായി.

ഹ്രാൻസിലെ നൂററിയിരപതു് മെത്രാന്മാർ ലൂർദ്ദിൽ സമ്മേളിച്ചു് ചാക്രികലേഖനത്തെ സംബന്ധിച്ച മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ, ദമ്പതികൾക്കും വൈദികർക്കും നൽകി. ഗർഭനിരോധനം ഒരു ക്രമക്കേടാണെങ്കിലും, അതു് ദമ്പതികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എപ്പോഴും പാപകരമാകണമെന്നില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ ദമ്പതികളുടെ മനസ്സാക്ഷിക്കാണു് പ്രാമുഖ്യം. (Although Contraception is always a 'disorder' it need not imply moral giult on the part of married

couples who practise it. This is a matter the couple must decide for themselves after serious reflection before god.) ബിഷപ്പ് കൊൺഹ്രൻസിൽവച്ച് ഒരു ബിഷപ്പി (Pirre Boillen of Vedun) ന്റെ പ്രസ്താവന പഠനോദ്ദീപകമാണ്. കൃത്രിമമാറ്റങ്ങൾ 'കറഞ്ഞ തിന്മ' എന്ന നിലയിൽ സ്വീകരിക്കുന്ന കത്തോലിക്കന്മാർ മനസ്സാക്ഷിയിൽ ഭാരം കൂടാതെ വിശുദ്ധ കർമ്മം സ്വീകരിക്കാം..... (A Catholic who uses artificial contraception as a lesser evil need not confess it and may take communion with a clear conscience....' They believe themselves in conscience bound to avoid a new birth or postpone it to a little later and are deprived of a restoring to biological rhythm. On the other hand they do not see how, for their part to renounce a physical expression of their love without the stability of their home being threatened.) തികച്ചും മാനുഷികമായ ഈ മാറ്റനിർദ്ദേശം ആശ്വാസകരമാണ്. ഇത്തരം നിർദ്ദേശങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പുറത്തുവന്ന ഇടയലേഖനം ജീവിതസ്തംഭിയായിരുന്നു.

ബൊളീവിയ

പുതന്തുപൊങ്ങിയ പ്രതികരണങ്ങളെ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട്, ബൊളീവിയൻ മെത്രാന്മാർ നല്ലിയ മാറ്റദർശനത്തിന്റെ സംഗ്രഹം ഇങ്ങനെ നൽകാം.

ജനനക്രമീകരണത്തെ സംബന്ധിച്ച തീരുമാനം അന്ത്യമായെടുക്കേണ്ടതു് ദമ്പതികളാണെന്നു സഭ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ തീരുമാനം ദൈവതിരുമുഖിലെന്നോണമാണെടുക്കേണ്ടതു്.

വിശ്വാസത്തെയും സന്മാർഗ്ഗത്തെയും സംബന്ധിച്ചു് പോപ്പുപഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ തെറ്റാവരുമുണ്ടു്. ആ പ്രബോ

ധനത്തെ വിശ്വാസികൾ സ്വീകരിക്കുകയും വേണം. എന്നാൽ, അത്തരത്തിലല്ലാത്ത പ്രബോധനങ്ങൾ നമ്മുടെ മനസ്സാക്ഷിയിൽ ബന്ധിതങ്ങളല്ല. 'മനുഷ്യജീവൻ' തെറ്റാവാൻ മുദ്രിതപ്രബോധനമല്ല. എന്നാലും മതപരമായ സ്വീകരണം (Assensus relegiosus) ആവശ്യമാണ്.

തങ്ങളുടെ മുന്നറിവും പഠനവും മനനവുംകൊണ്ട്, ആധികാരിക പ്രബോധനത്തിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായ നിഗമനങ്ങളിലെത്തുന്നവർ-മനസ്സാക്ഷി ദൈവതിരുമുമ്പിൽ ഉത്തമമായിരിക്കണം-ആ ബോധ്യങ്ങളനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുക ന്യായവും യുക്തവുമാണ്.

ചാക്രികലേഖനത്തിലെ പല വാദങ്ങളും ബോധ്യങ്ങളുണർത്താൻ പോരുന്നവയല്ലെന്നു വരാം. അക്കാദമിത്താൽ, 'അവയെ ആരെങ്കിലും തിരസ്കരിച്ചാൽ, ആരും അവരെ കുറപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ല. അവരുടെ മനസ്സാക്ഷി അവരെ നയിക്കട്ടെ.'

സ്സാണ്ടിനേവിയ

വിശ്വലേഖനം സമ്മിശ്രപ്രതികരണങ്ങൾ രാജ്യത്തെങ്ങും സൃഷ്ടിച്ചുവിട്ടു. അനുകൂലവും പ്രതികൂലവുമായ ചലനങ്ങൾ ഉണ്ടായി. അക്കാദമിത്താൽ, ഇടയന്മാരെന്ന നിലയിൽ അവിടത്തെ മെത്രാന്മാർ തങ്ങളുടെ അജപാലനധർമ്മം നിർവഹിക്കാൻ മുന്നോട്ടുവന്നു. അവർ നല്ലീയ മാഗ്സിൻദ്രേശങ്ങൾ മനുഷികവും ജീവിതസ്സർഗ്ഗിയുമാണ്. അവരുടെ ഇടയലേഖനത്തിലൂടെ കണ്ണോടിക്കാം.

ലേഖനത്തിനുശേഷമുള്ള സാഹചര്യം

ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധതലങ്ങളിലുള്ള കത്തോലിക്കരിൽനിന്നു വിമർശനം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. സുഖാസ്വാദനമാണ് ജീവിതലക്ഷ്യമെന്നു കരുതുന്നവരിൽനിന്നാണ് പ്രതികൂല പ്രതികരണം ഉണ്ടായതെങ്കിൽ അതു അവഗണിക്കാമായിര

നൂ. യഥാർത്ഥവിശ്വാസികളും സുഖലോലുപതമല്ലാത്ത നല്ല മനുഷ്യരും നിരാശരാണ്. അവരും വിശ്വലേഖനത്തെ എതിർക്കുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ വൈവാഹികകടമകളെ മാനിക്കുന്നു. സമൂഹത്തോടു തങ്ങൾക്കുള്ള ചുമതലകളെക്കുറിച്ച് അവർ ബോധവാന്മാരാണ്. അക്കൂട്ടത്തിൽ അത്മായരുണ്ട്, വൈദികരുണ്ട്. അവരുടെ സന്മനസ്സിനെയും ആത്മാർത്ഥതയെയും ചോദ്യംചെയ്യുക അനുചിതമാണ്.

എന്താണ് ലക്ഷ്യം

ക്രൈസ്തവവിവാഹത്തിൽ വൈയക്തിക സ്നേഹത്തിന്റെയും പ്രസാദവരത്തിന്റെയും ഒരുമയുണ്ട്. അതിൽ മനുഷ്യന്റെ മഹത്വം തുടിച്ചുനില്ക്കുന്നു. അതിൽ ദാമ്പത്യബന്ധത്തിനു സ്വന്തമായ അർത്ഥസമ്പുഷ്ടതയും മൂല്യവുമുണ്ട്. ഇവിശ്വലേഖനത്തിൽ എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എല്ലാ ക്രൈസ്തവരും അംഗീകരിക്കേണ്ട മാനുഷിക മഹത്വവും മൂല്യങ്ങളും അതിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ദാമ്പത്യപ്രേമത്തിന്റെ മഹനീയതയും ജീവോല്പാദനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവും തറച്ചുപറയുന്നുണ്ടതിൽ. അവയെ ത്യാജ്യകോടിയിൽ തള്ളാൻ പാടില്ല. ലൈംഗികബന്ധത്തെ വിവാഹം ദാമ്പത്യപ്രേമം ശിശുക്കൾ എന്നിവയിൽ നിന്നു മാറിനിറുത്തിക്കാണാനാവില്ല; മനുഷ്യനിലുള്ള ലൈംഗികത്വം വെറും ജീവവിജ്ഞാനീയ ശൈലിയിൽ വിശദീകരിക്കുക യുക്തമല്ല. മാനുഷികവും ധാർമികവുമായ മൂല്യങ്ങളെയും പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ദാമ്പത്യവിശ്വസ്തത ആമരണം നിലനില്ക്കണം. അക്കാരണത്താൽ, അതിനു തടസ്സമായി വർത്തിക്കുന്ന എല്ലാത്തിനെയും എതിർക്കാതെ തരമില്ല.

ജനനക്രമീകരണത്തെ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് വിശ്വലേഖനത്തിന്റെ പതിനാറാം ഖണ്ഡിക നില്ക്കുന്നത്. ദൈവതിരുമുഖിൽ നില്ക്കുന്ന മനസ്സാക്ഷിയുടെ സ്വപരമനുസരിച്ച്,

തങ്ങൾക്ക് എത്ര ശിശുക്കൾ വേണമെന്നു ദേവതികൾ തീരുമാനിക്കണം. എന്നാൽ, 'സുരക്ഷിതകാലം' മാത്രമേ നിതന്ത്രണോപാധിയായി സ്വീകരിക്കാവൂ. സഭയുടെ ഈ നിർദ്ദേശത്തെ സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയുന്ന വിശ്വാസികളുണ്ട്. അതുമായി പൊരുത്തപ്പെടാൻ സാധിക്കാത്തവരുമുണ്ട്. അതിനാൽ, ഈ ചാക്രികലേഖനത്തിന്റെ ആധികാരികഭാവമെന്തെന്നു ആരായാം.

ആധികാരിക സ്വഭാവം

ജീവിതത്തിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന സങ്കീർണ്ണപ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ക്രിയാത്മക പരിഹാരം നിർദ്ദേശിച്ചു വിശ്വാസികളെ സഹായിക്കുകയാണ് പ്രബോധകസഭയുടെ (Teaching Church) ദൗത്യം. ഇതു വിശ്വാസികളുടെ ചിന്താശക്തിയെയും കർമ്മശേഷിയെയും നിഗമനകഴിവുകളെയും മുരടിപ്പിക്കാനോ നശിപ്പിക്കാനോ അല്ല, മറിച്ച്, സഹായിക്കാനാണ്. വിശ്വാസത്തെയും സന്മാർഗ്ഗത്തെയും സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സഭ അപ്രമാദിതപ്രഖ്യാപനം (Ex Cathedra) നടത്തുന്നു. അതു നാം മുഴുവനായും സ്വീകരിച്ചേ പറ്റൂ. എന്നാൽ മനുഷ്യജീവൻ അത്തരത്തിൽപ്പെട്ട ഒന്നല്ല. ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രഖ്യാപനങ്ങളെക്കുറിച്ച് രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസു പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നതിലേക്ക് ശ്രദ്ധതിരിക്കാം. വിശ്വാസവും സന്മാർഗ്ഗവും സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് മെത്രാന്മാർ ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നവ മതപരമായ ബോധ്യത്തോടെ വിശ്വാസികൾ സ്വീകരിക്കുകയും മുറുകെപ്പിടിക്കുകയും വേണം. ബുദ്ധിയുടെയും മനസ്സിന്റെയും ഈ മതാത്മകവിധേയത്വം പ്രത്യേകവിധം പ്രകടമാക്കേണ്ടതു് റോമാ മാർപ്പാപ്പയുടെ ഔദ്യോഗികമായ അധികാരത്തോടാണ്. ആധികാരികമായി സംസാരിക്കാത്തപ്പോൾ പോലും പരമമായ പ്രബോധനാധികാരം ആദരപൂർവ്വം അംഗീകരിക്കുകയും അദ്ദേ

ഹത്തിന്റെ ആശയാഗ്രഹങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കപ്പെടുന്നതനുസരിച്ച് ആ തീരുമാനങ്ങൾക്ക് വിധേയരാകുകയും ചെയ്യണം (തിരുസഭ. 25) ഈ നിലയിൽ മതാത്മക (Religious acceptance) സ്വീകരണം വിശ്വലേഖനത്തിനു നല്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ, തക്കതായ കാരണത്തോടെ അങ്ങനെ ചെയ്യാതിരുന്നാൽ യാതൊരുത്തനും ഒരു അധഃകൃത കത്തോലിക്കനാണെന്നു കരുതിക്കൂടാ. അവൻ തന്റെ നിലപാടിനു ദൈവതിരുമുമ്പിൽ മാത്രം ഉത്തരവാദിയായാൽ മതി. (Should some one, however for grave and carefully considered reasons, not tell able to subscribe to the arguments of the encyclical, he is entitled, as has been constantly acknowledged, to entertain other views than those put forward in a non infallible declaration of the church. No one should, there for, on account of such diverging opinions alone, be regarded as an inferior Catholic. Whoever, after conscientious reflection, believes that he is justified in not accepting the teaching and not applying it in practice, must be answerable to god for his attitude and his acts.)

മനസ്സാക്ഷി സ്വാതന്ത്ര്യം

മനസ്സാക്ഷിയെന്നാൽ ഒരു വെറും പ്രചോദന (instinct) മോ സ്വാഭാവികാശയമോ (Natural concept) അല്ല. നമ്മുടെ ഗ്രഹണശക്തിയെ അതു ആശ്രയിക്കുന്നു. ഒപ്പം അതു നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾക്ക് ധാമ്മികമായ ഒരു ഉൾക്കാഴ്ച നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനസ്സാക്ഷിയും പകപതയിലെത്തണം. മനുഷ്യസമൂഹത്തിലും വൈയക്തികജീവിതത്തിലും അനുഭവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലും കൂടെയായിരിക്കണം ആ പകപതക്ക് രൂപം നല്കുന്നത്.

മനസ്സാക്ഷി സ്വന്തമായ നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ, വൈയക്തിക പ്രവണതയെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു

അവയെ മാനുഷികബദ്ധ (Binding) മാണെന്നു ഏറ്റുപറയുന്നുണ്ടു്. ചില പ്രത്യേകകാര്യങ്ങളിൽ മനസ്സാക്ഷി അചഞ്ചലവും (Stable) സുരക്ഷിതവുമായ ചില നിയമങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്നുണ്ടു്. ദൈവികവെളിപാടിലും സാദാവിക ധാർമിക നിയമങ്ങളിലും നിന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന സഭാപ്രബോധനങ്ങളിൽ നിന്നാണു് കത്തോലിക്കർ മാറ്റുഭംഗം സ്വീകരിക്കേണ്ടതു്. എല്ലാ തീരുമാനങ്ങളിലും ഈ നിയമങ്ങൾ നൂറുശതമാനവും പ്രായോഗികമാക്കാം എന്നതിന്നു യാതൊരു സുരക്ഷിതത്വവുമില്ല. എന്നാൽ, ആ നിയമങ്ങളുടെ ഗ്രഹണത്തിലും മനസ്സാക്ഷിയുടെ രൂപവൽക്കരണത്തിലും കത്തോലിക്കർ ശ്രദ്ധചെലുത്തേണ്ടതാണു്.

മനുഷ്യൻ യാതൊരു സാഹചര്യത്തിലും സ്വമനസ്സാക്ഷിക്കു വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനല്ല. ഈ സത്യം ഏവരും അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടു്. മനസ്സാക്ഷിക്കു തെറ്റുപററിയേക്കാം; അഥവാ, തെറ്റിലായിരിക്കാം. അതുകൊണ്ടു പ്രശ്നങ്ങളെ നന്നായി മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ശ്രമം കളഞ്ഞുകൂടിക്കരുതു്. ഈയവസരത്തിലും മനസ്സാക്ഷിക്കു വിരുദ്ധമായിട്ടു പ്രവർത്തിക്കരുതു്. കഴിവുള്ളതു ചെയ്തശേഷം സ്വന്തം ബോധ്യങ്ങളനുസരിച്ചു് നീങ്ങണം. തന്റെ പ്രവൃത്തിയുടെ മുഴുവൻ ഉത്തരവാദിത്വവും സ്വയം ഏറ്റെടുക്കുകയാണിവിടെ. മനസ്സാക്ഷിയുടെ സ്വരമനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ നിന്നു് ആർക്കും-സഭയ്ക്കു പോലും-അവനെ പിന്തിരിക്കാൻ പാടില്ല.

സ്വാർത്ഥത്തിന്നും സുഖലോലുപതപത്തിന്നും വിധേയരായി ശിശുക്കളെ ജനിച്ചിരിക്കാതിരിക്കുക അക്ഷന്തവ്യമാണു്. എല്ലാ വിധത്തിലുള്ള ഗർഭച്ഛിദ്രവും (മനുഷ്യജീവനെ ഹനിക്കുന്ന എല്ലാ മാറ്റുവും) ദാവത്യവിശ്വസ്തർക്കു് ഭംഗം വരുത്തുന്ന എല്ലാ ചെയ്തികളും തെറ്ററാണു്; അതുകൊണ്ടു് അനന്തവദനീയങ്ങളുമാണു്.

ദമ്പതികൾ തമ്മിലുള്ള പരസ്പരബഹുമാനത്തിനും രാഗ വായ്പ്പിനും വൈയക്തികബന്ധത്തിനും ശിശുക്കളുടെ മനുഷ്യാചിതമായ നല്ല വളർച്ചക്കും വിഘാതമാകാവുന്നതൊന്നും ചെയ്യാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക. ഉത്തമമനസ്സാക്ഷിയുടെ പ്രചോദനമനുസരിച്ച് വിശ്വലേഖനത്തിനു വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിച്ചാൽ തന്നെയും അതു കമ്പസാരം ആവശ്യമാകുന്ന പാപമാകുന്നില്ല. അതിനാൽ, കമ്പസാരം കൂടാതെ തന്നെ അവർ ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്.

ഉപസംഹാരം

ലോകത്തെമ്പാടും വിശ്വലേഖനം ഇളക്കിവിട്ട പ്രതികരണങ്ങളിൽ കുറേയെങ്കിലും നാം കണ്ടു കഴിഞ്ഞു. ജനങ്ങളുടെയും അവർക്കു മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയ മെത്രാന്മാരുടെ കോൺഫ്രൻസുകളുടെയും വിചാരധാരയും നാം അറിഞ്ഞു. അവയിൽ നിന്നെല്ലാം ഒരു കാര്യം സ്പഷ്ടമാണ്. I. D. O. C. (Information Documentation on the conciliar church) യുടെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് മീറ്റിംഗിൽവെച്ച് വൈസ് പ്രസിഡന്റ് ഡോക്ടർ ആൽബർട്ട് വാൻഡൻ ഹെവുവൽ അക്കാര്യം തെളിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസിന്റെ ചൈതന്യത്തിനു അവശ്യം വേണ്ടതായ അഞ്ചു കാര്യങ്ങൾ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടാണ് വിശ്വലേഖനം പുറത്തുവന്നത്. ഡയലോഗ്, കൂട്ടത്തരവാദിത്വം ഐക്യമെന്നിക്കൽ പ്രസ്ഥാനം, അജപാലനോന്മുഖമായ സമീപനം, ലോകത്തോടുള്ള തുറന്ന മനോഭാവം. ഈ അഞ്ചു കാര്യങ്ങളുടെ അഭാവമാണ് ഇന്നുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അസ്വസ്ഥതകളുടെ മൂലകാരണം. പണ്ഡിതനായ ഡോക്ടർ ഹെവുവലിന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിച്ചുകൊണ്ട് ഈ അധ്യായം അവസാനിപ്പിക്കുകയാണ്.

5. കേരള കത്തോലിക്കരും

വിശ്വലേഖനവും

ക്രിസ്തു സ്ത്രീയിൽനിന്നു ജാതനായി നമ്മുടെയിടയിൽ വസിച്ചു. അവിടുന്ന് ഹൃദയപരിവർത്തനത്തിന്റെ സുവിശേഷം മറിയിച്ചു. ഹൃദയത്തിൽ പരിച്ഛേദനം നടത്തിയവരുടെ ഒരു സമൂഹം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലടികളെ പിന്തുടർന്നു. ആർക്കു വേണമെങ്കിലും അവിടുത്തെ പിന്തുടരാം. ക്രിസ്തുവിൽ ഗ്രീക്കു കാരനെന്നില്ല, യഹൂദനെന്നില്ല, പുറജാതിയെന്നില്ല, സ്ത്രീയെന്നില്ല, പുരുഷനെന്നില്ല എല്ലാവരും തുല്യർ. എല്ലാവർക്കും ഒരേ കർത്താവും ഒരേ മാതൃഭാഷയും. എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിൽ സമന്മാർ; സഹോദരന്മാർ. ഈ സുവിശേഷവുമായി കേരളത്തിലുമെത്തി ഒരു അപ്പസ്തോലൻ. ക്രിസ്തുവിനെ സ്വീകരിക്കാൻ ഇവിടെയുമുണ്ടായി, കുറെ ആളുകൾ. കുറേക്കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജറുസലേമിൽനിന്നു 'കുറേ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇവിടെ വന്നു. പിന്നെയും നൂററാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഫ്രാൻസിസ് സേവിയർ എത്തി. പിന്നെയും വളരെപ്പേർ ക്രിസ്തുവിനെ സ്വീകരിച്ചു. പക്ഷെ, ഒറ്റക്കഴപ്പം മാത്രം ഉണ്ടായി. ചതുർവണ്ണത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട്ടിൽ കിടന്നവർ ക്രിസ്തുവിനെ സ്വീകരിച്ചെങ്കിലും ജാതിചിന്ത കളഞ്ഞില്ല. അതിന്റെ ഫലമായി ബ്രാഹ്മണ-കുന്യാ-ലത്തിൻ-അവശക്രൈസ്തവർ

കേരളത്തിലുണ്ടായി. ഇവരുൾപ്പെട്ട ഒരു മിശ്രിതം ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന പേരിൽ കേരളത്തിലുണ്ട്. ഹൃദയത്തിൽ പരിച്ഛേദനം നടത്താത്തവരും ഹൃദയപരിവർത്തനം ഉണ്ടാകാത്തവരും ക്രിസ്തുവിൽ എല്ലാവർക്കും തുല്യത അംഗീകരിക്കാത്തവരും, സഹോദരരെപ്പോലെ വർത്തിക്കാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവരുമായ കുറേ ജാതിഭ്രാന്തന്മാരാണ് കേരളക്രിസ്ത്യാനികൾ. ഈ ഭ്രാന്തു പിടിപെടാത്തവരുടെ സംഖ്യ തുച്ഛവുമാണ് ഈ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ വലിയൊരു സംഖ്യ കത്തോലിക്കരാണ്. * അവരെപ്പറ്റി കുറേ കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുകയാണ്.

നേതാക്കന്മാർ

ഒരു ഹൈരാർക്കിയ്ക്കൽ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ ഊട്ടിയുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഒന്നാണ് കത്തോലിക്ക സമൂഹം. മെത്രാന്മാരും വൈദികരുമാണ് അന്ത്യമെന്ന ആടുകളെ നയിച്ചിരുന്നത്; നയിക്കുന്നത്. ഇടയന്മാരുടെ നിദ്ദേശമനുസരിച്ചുവേണം ആടുകൾ ചലിക്കാൻ; ഭക്ഷിക്കാൻ. പൗരോഹിത്യത്തെ അന്ധമായി ആരാധിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രത്യേക പരിതോവസ്ഥയിൽ വളർന്നവന ആടുകൾ ഇടയനെതിരായി ചിന്തിക്കുകയോ പ്രവർത്തിക്കുകയോ പാടില്ലായിരുന്നു. ദൈവികശക്തികളുള്ള ഒരാളായിട്ടാണ് പുരോഹിതനെ ജനങ്ങൾ കരുതിയിരുന്നത്; ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷാൽ പ്രതിനിധിയായിട്ടാണ് വൈദികനെ ജനങ്ങൾ ബഹുമാനിച്ചിരുന്നത്. 'പാപം മോചിക്കാനും, അപ്പത്തെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാക്കാനും, വീഞ്ഞിനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തമാക്കാനും കഴിവുള്ള വ്യക്തിയോടു ഭയഭക്തി ബഹുമാനാദരവുകൾ കലവറയില്ലാതെ പ്രകടിപ്പിച്ചു.

* പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനിരിക്കുന്ന കേരള സഭ പ്രതികൂട്ടിൽ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ കൂടുതൽ വിശദീകരണമുണ്ട്.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു സൗകര്യവും അതിനുള്ള മനസ്സും വിരളമായിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ, അറിവുള്ള ഏകവ്യക്തി സ്ഥലത്തെ പുരോഹിതനായിരുന്നു. പോരേങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയും. അതുകൊണ്ട് എല്ലാകാര്യത്തിലും വൈദികന്റെ അഭിപ്രായം അന്വേഷിച്ചിരുന്നു; അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം 'തീരുവായ്ക്ക്' ഏതിർവാക്കില്ലാതെ സ്വീകരിച്ചു പോന്നു. കൃഷിയിറങ്ങുന്നതിനും, വീടുപണിയുന്നതിനും പെണ്ണുകെട്ടുന്നതിനും കെട്ടിക്കുന്നതിനും, എന്തിനേറെ മണവറയ്ക്കുള്ളിലെ ദാവത്യപ്രവൃത്തികൾപോലും വൈദികന്റെ ഉപദേശമനുസരിച്ച് 'ആടുകൾ' ചെയ്തുപോന്നു. സത്യത്തിൽ, ഇടയനായിരുന്നു എല്ലാ തീരുമാനങ്ങളും എടുത്തിരുന്നത്. ആടുകൾക്ക് തീരുമാനമെടുക്കാൻ കഴിവില്ലായിരുന്നു; കാരണം, അവ ആടുകളായിരുന്നു. എല്ലാത്തിനും അവസാനവാക്ക് ഇടയന്റേതായിരുന്നു. പൗരോഹിത്യമേധാവിത്വത്തിന്റെ കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്.

ആ കഴിഞ്ഞകാലം

ശുദ്ധമാനമാർപ്പാപ്പയ്ക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴാളരായ മെത്രാന്മാർക്കും വൈദികർക്കും അന്ധമായി അനുസരണം കാണിച്ച് ജീവിക്കുക എന്നതായിരുന്നു അത്തായന്റെ ജോലി. 'കെട്ടാനും അഴിക്കാനും' താക്കോലുകിട്ടിയിരിക്കുന്നവരെ അനുസരിക്കാതിരുന്നാൽ, 'പുറത്തുള്ള അന്ധകാരം' വാപിളന്നിരിക്കുകയാണ് അവിടെയ്ക്ക് വലിച്ചെറിയപ്പെടും. അക്കാരണത്താൽ, നിലവിലിരുന്ന ഒന്നിനെയും ചോദ്യം ചെയ്യില്ല; മതാചാരങ്ങളെ വിലയിരുത്താൻ മുതിർന്നില്ല. വൈദികമണ്ഡലം അതിനു അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. ചിലരെല്ലാം മുതിർന്നോക്കി. അവർ അജ്ഞാനിയും ചുങ്കക്കാരനുമകാൻ ഖഹിഷ്ണരിക്കപ്പെട്ടു! അധികാരി എന്തുചെയ്താലും അതിനെ ചോദ്യം ചെയ്യരുത് എന്നതായിരുന്നു അലംഘനീയമായ പ്രമാ

ണം. കരോയാളുകൾക്ക് രണ്ടുമുഖങ്ങളോടുകൂടി ജീവിക്കാൻ തക്കവിധം മനസ്സാക്ഷിയെ പാകപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ, മഹാഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെയും മനസ്സാക്ഷി, വൈദികർക്ക് അടിയറവച്ചിരുന്നു. അന്ധമായ അനുസരണമായിരുന്നു പുണ്യം. അക്കാരണത്താൽ, ആടുകളുടെ മനസ്സാക്ഷി ഇടയൻറെ കയ്യിലായിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായി സ്വന്തമായി ചിന്തിക്കാനോ തീരുമാനങ്ങളെടുക്കാനോ അങ്ങനെ പ്രവൃത്തിയുടെ ഉത്തരവാദിത്വം സ്വയം ഏറ്റെടുക്കാനോ ആടുകൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. എല്ലാ ഉത്തരവാദിത്വവും ഇടയൻറെ തലയിൽ വെച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ ആടുകളും, ആടുകളുടെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ പോലും ചുമക്കുന്നതിൽ ഇടയനും അപാകതകണ്ടില്ല. പക്ഷെ, ഇടയൻ ആടുകൾ ബുദ്ധിയുള്ള ആളുകളാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയില്ല; ആടുകൾക്ക് സ്വയം അങ്ങനെയൊരു ബോധമുണ്ടായതുമില്ല. അങ്ങനെയുള്ള ആ കാലവും കടന്നുപോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ഉത്തരവാദിത്വമില്ലായ്മ

എല്ലാക്കാര്യത്തിനും മുകളിൽനിന്ന് തീരുമാനം വന്നതുകൊണ്ട് ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ ഉത്തരവാദിത്വമില്ലായ്മ വളർന്നുവന്നു. പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ചെയ്തു എന്നതല്ലാതെ, യുക്തമായതുകൊണ്ട് ചെയ്തു എന്ന ഉത്തരം തരാനാളില്ലാതായി. ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയുടെ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കാൻ വ്യക്തികൾ തയ്യാറാകണം. അത് പകപതയുടെ ലക്ഷണമാണ്; വളച്ചുയുടെ പ്രത്യേകതയാണ്. മനുഷ്യൻ ചിന്തിക്കണം; പഠിക്കണം, നിഗമനങ്ങളിലെത്തണം. അത് സ്വന്തമായിരിക്കണം. ബുദ്ധിയുടെ വികാസമാണിവിടെ ദൃശ്യമാകുന്നത്. ഉത്തരവാദിത്വമെടുക്കാനുള്ള കഴിവുവേറൊരാൾക്ക് പണയപ്പെടുത്തുക പാടില്ല. ധാർമികമണ്ഡലത്തിൽ പ്രാധാന്യമേറിയുണ്ടിതിന്. സപ്തം പറഞ്ഞു; ഹവൃതന്നു; ഞാൻ തിന്നു എന്നുള്ള

ഒഴിവുകഴിവുകളൊന്നും വിലപ്പോകയില്ല. മനുഷ്യൻ ബുദ്ധി തന്നിരിക്കുന്നത് വല്ലവതം പറയുന്നത് വിഴങ്ങാനല്ല; പിന്നെയോ സ്വന്തമായ വിലയിരുത്തലുകൾ നടത്തി, തീരുമാനത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കാനാണ്. ഇവിടെയാണ് മനസ്സാക്ഷിയുടെ മാറിവയ്ക്കാനാവാത്ത പ്രാധാന്യം സുവിദിതമാകുന്നത്. ഇതു മനസ്സിലാക്കാത്തവരാണ് കേരളകത്തോലിക്കരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും. അവർ സ്വന്തമായി നടക്കുവാൻ തക്കപരിശീലനം വൈദികർ നല്കിയിട്ടില്ല.

ഒരു ഉദാഹരണംകൊണ്ടിതു വ്യക്തമാക്കാം. തക്കകാരണത്തോടെ കുർബ്ബാനയിൽ സംബന്ധിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അതു പ്രമാണലംഘനമോ പാപമോ ആകയില്ല. എന്നാൽ, പാപമല്ലെങ്കിലും അച്ചനോടു് അതൊന്നു പറഞ്ഞാൽ മാത്രമേ നമ്മുടെ ആളുകൾക്ക് ഒരു സംതൃപ്തിയുണ്ടാകൂ. കാരണമെന്താണ്? അങ്ങനെയാണ് നമ്മെ ചെറുപ്പം മുതലേ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. പാപമല്ല എന്നു ഉത്തമബോധ്യമുള്ളതു് പറഞ്ഞു കമ്പസാരിക്കേണ്ട യാതൊരാവശ്യവുമില്ല. സ്വന്തമായ തീരുമാനം എടുക്കാനും ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കാനും തയ്യാറില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് അച്ചനോടു പറഞ്ഞു് സ്വശിരസ്സിൽ നിന്നു് ഉത്തരവാദിത്വഭാരം അച്ചന്റെ തലയിലേക്കു് വച്ചുകൊടുക്കുക! എന്നിട്ടോ? അച്ചൻ പറഞ്ഞിട്ടാണ് ചെയ്തതു് എന്ന സമാശ്വാസവും! വൈദികർ ഇങ്ങനെ മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രവൃത്തികളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കാതെ, ജനങ്ങളെ പകുതയുള്ളവരും സ്വന്തമായി തീരുമാനങ്ങളിലെത്താൻ ശക്തരും ആക്കിത്തീർക്കുവാൻ പരിശ്രമിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്നാശിച്ചുപോകയാണ്. അതിനായി ജനങ്ങളെ വളന്നു പകുതയിലെത്താൻ സഹായിക്കുക; അതിനു് അനുവദിക്കുക.

ചലനമുണ്ടോ

ഈ അടുത്ത കാലത്തായി കേരളസഭയിൽ ചെറിയ ചലനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. പലരും ഉറക്കെ ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടു്.

പക്ഷേ, പൊതുവിൽ അത്മായർ മതപരമായ വിഷയങ്ങളിൽ അവഗാഹം നേടിയവരല്ല. ദൈവശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളിൽ കുറച്ചുകിലും വായനയുള്ളവർ അംഗുലീപരിമിതമാണ്. താനൾക്കൊള്ളുന്ന മതത്തെ സംബന്ധിച്ച് പഠിക്കാനും മനനം ചെയ്യാനും പലതും പരിശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസിനോടനുബന്ധിച്ച് പുതിയൊരു ഉണർവ് എവിടെയും പ്രസ്താപ്യമാണ്. മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടായതുപോലെ കേരളത്തിൽ പരിവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നതു വാസ്തവമാണ്. കേരളത്തിലെ മെത്രാന്മാരും ഹൃദയപൂർവ്വം കൗൺസിൽ ചെയതന്യം പകർത്തിയെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാലും, ചില മാറ്റങ്ങൾക്ക് അവർ നിർബന്ധിതരായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. സഭയിൽ തങ്ങൾക്കുള്ള സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി കുറച്ചൊക്കെ ബോധം അത്മായർക്ക് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ഫലമായി സഭാകാര്യങ്ങളിൽ അഭിപ്രായം പറയാനും, തദ്വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാനും പഠിക്കാനും തീരുമാനങ്ങളിലെത്താനും അവർ മുന്നോട്ടു വന്നുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതു വളർച്ചയുടെ, പകുതയുടെ ലക്ഷണമാണ്. ആ വളർച്ച മുരടിക്കാനുള്ള അന്തരീക്ഷം ആരും സൃഷ്ടിക്കാതിരുന്നാൽ മതിയായിരുന്നു.

വിശ്വലേഖനത്തെക്കുറിച്ച്

മനുഷ്യജീവൻ എന്ന വിശ്വലേഖനം പുറത്തുവന്നപ്പോൾ കേരളത്തിലെ മെത്രാന്മാർ പോപ്പിനു പിന്തുണ വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് സന്ദേശമയച്ചു. പറഞ്ഞതു അവർ അനുസരിച്ചു. അഖിലകേരള കത്തോലിക്ക കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രസിഡണ്ടായിരുന്ന ശ്രീ. വിതയത്തിൽ മെത്രാന്മാരുടെ അനുകരിച്ച് ഒരു സന്ദേശമയച്ചു. കേരളത്തിലെ ഒറ്റ വൈദികൻ പോലും വിശ്വലേഖനത്തെ പരസ്യമായി വിമർശിക്കുകയുണ്ടായില്ല. സാക്ഷാൽ റോമൻ കത്തോലിക്കരാണ് കേരള ക

ത്തോലിക്കരെന്നു പോപ്പിനുപോലും തോന്നിക്കാണം! ഇന്നാട്ടിലെ കത്തോലിക്കരെ സംബന്ധിച്ചും ചാക്രികലേഖനം പ്രസ്തുതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. വൈവാഹികജീവിതത്തെ കുറിച്ചുപോലും വേണ്ടത്ര വിജ്ഞാനമില്ലാത്തവരാണ് കേരള കത്തോലിക്കർ. ഗവണ്മേണ്ടിന്റെ നീക്കങ്ങളും സാമ്പത്തിക രക്ഷിതാവസ്ഥയും ജനനനിയന്ത്രണത്തിനു ഭവതികളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാലും അത്മായരുടെ പക്ഷത്തുനിന്നു പോലും വിശ്വലേഖനത്തിനു എതിരായി ശബ്ദമുയർന്നില്ല! പരസ്യമായിട്ട് ജനനനിയന്ത്രണത്തിനെതിരാണെങ്കിലും, രഹസ്യമായി നിയന്ത്രണോപാധികൾ സ്വീകരിച്ച 'ഉത്തമകത്തോലിക്കരുമുണ്ട്'. അവർ ഒച്ചപ്പാടിനൊന്നും പോയില്ല. അവർ ബുദ്ധിമാന്മാരായിരുന്നു; മനസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചു. അവർ പോപ്പിന്റെ തീരുമാനത്തിനുപോലും കാത്തിരുന്നവരല്ല. എന്നാൽ, കേരള കത്തോലിക്കരിൽ ഭൂരിപക്ഷം പേക്കും പരസ്യമായി പറയാത്ത കുടുംബപ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ട് എന്നതു വ്യക്തമാക്കാൻ പോരുന്നതാണ് ആലുവാ സെമിനാറിനു മുമ്പയച്ച പ്രശ്നാവലിക്കു കിട്ടിയ ഉത്തരങ്ങൾ.*

ഉത്തരമയച്ചവരുടെ പ്രത്യേക പരിതോവസ്ഥകളും കൂടി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുവേണം അവയെ പരിഗണിക്കുവാൻ. ആ കായ്കത്തിലേക്ക് കടക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽ, സഭാധികാരികളുടെ സുതപരശ്രദ്ധക്ക് വിഷയീഭവിക്കേണ്ടവയാണ് ആ ഗുരുതരപ്രശ്നങ്ങൾ. കുടുംബങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങളിലേക്ക് വെളിച്ചം പകരാനും, അവയ്ക്ക് പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കാനും പററിയ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ കേരളത്തിലുടനീളം സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയും അവർ ഉറക്കെപ്പറയുന്നുണ്ട്. കുടുംബദീപം, അമ്മ, അസീസ്സി തുടങ്ങിയ മാസികകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇവിടെ എടുത്തുപറയേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ, കേരളഹൈദർക്കിയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു എന്തു ചെയ്യുന്നു?

* സെമിനാർ ഡയെജസ്റ്റ് 1969. പേജ് 176 P. O. C. പ്രസിദ്ധീകരണം.

ആത്മഹത്യാപരമായ അലസതയുണ്ട് ഈ തലത്തിൽ! അക്ഷരജ്ഞാനം നല്ലതിൽ മുൻകയ്യെടുത്ത് പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സഭാധികാരികൾ, സൈക്ലിക് വിഷയങ്ങൾ വികൃതമായി ചിത്രീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാസികകൾ കാണാറില്ലായിരിക്കാം. എന്നാൽ, കേരളത്തിലെവിടെയുമുള്ള 'മാടക്കടകളിലും മറ്റും അവ ലഭിക്കും. വളരുന്ന തലമുറ ഒളിവിൽ അവ വായിക്കുന്നുമുണ്ട്. അവരുടെയിടയിലേക്ക് കത്തോലിക്ക വീക്ഷണത്തിൽ, ശാസ്ത്രീയരീതിയിൽത്തന്നെ ലൈംഗിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുതക്കുന്ന വിധത്തിൽ ചുരുക്കം ചില കൃതികൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. വൈദികമണ്ഡലത്തിന്റെ പ്രോത്സാഹനമോ സഹകരണമോ കൂടാതെയാണ് എന്നതും ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. വളരെയേറെ ഏഴുതിപ്പോകാവുന്നതാണ് ഈ കായ്യങ്ങൾ.

കേരള റീജിയനൽ സെമിനാർ

1969 ഡിസമ്പറിൽ കേരള റീജിയനൽ സെമിനാർ ആലുവയിൽ വെച്ച് നടത്തപ്പെട്ടു. അവിടെ കുടുംബപ്രശ്നങ്ങളും ചർച്ചക്കുവന്നു; പരാമർശനവിധേയമായി. ചുടേറിയ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടന്നു. വർഷോപ്പിൽനിന്നു വാൻവീണ ചില നിഗമനങ്ങൾ സെക്സ്, ജനനക്രമീകരണം എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ളവ-മാത്രം എടുത്തുകാണിക്കാം.

“വൈദികരുൾപ്പെടെ കേരള കത്തോലിക്കർക്ക് ലൈംഗികകായ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു വേണ്ട അറിവില്ല. ഇതാണ് ലൈംഗികകായ്യങ്ങളെ നമ്മുടെ ആളുകൾ കുറ്റബോധത്തോടും ലജ്ജയോടും ഭയത്തോടും ശങ്കയോടുംകൂടി വീക്ഷിക്കുന്നതിനു കാരണം. ലൈംഗികകായ്യങ്ങൾ സ്വാഭാവികവും അന്തസ്സുള്ളതും സുന്ദരവും ആദരവ് അർഹിക്കുന്നതുമാണെന്നു പഠിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മറ്റു മാനുഷികസിദ്ധിപോലെതന്നെയാണ് ഇതിന്റെ വികാസവും. അവിവാഹിതരായ അമ്മമാർ,

വ്യഭിചാരം, സ്വവർഗ്ഗഭോഗാസക്തി മുതലായ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ ലൈംഗികകായ്ക്കളെ സംബന്ധിച്ച വിജ്ഞാനം ആവശ്യമാണ്". (നിഗമനം 4)

ശുപാർശകൾ

1. "നമ്മുടെ സ്ത്രീകളിലെ പാഠ്യക്രമത്തിൽ ലൈംഗിക മനശ്ശാസ്ത്രം ഉൾപ്പെടുത്തണം 2. കുടുംബക്ഷേമസർവ്വീസിനോടനുബന്ധിച്ച് ഇടവകാടിസ്ഥാനത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് ലൈംഗികവിദ്യാഭ്യാസം നല്കണം. 3. ജനങ്ങളെ നയിക്കേണ്ട നമ്മുടെ വൈദികർക്കും കന്യാസ്ത്രീകൾക്കും ലൈംഗിക ശിക്ഷണം വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്".

"ജനസംഖ്യാവർദ്ധനവ് ഇന്ത്യക്ക് ആശങ്കയുണ്ടാക്കുന്നവെന്ന് വർക്കുഷോപ്പിലെ എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചു. കുടുംബത്തിന്റെ അംഗസംഖ്യക്ക് പരിധികല്പിക്കേണ്ട ക്രൈസ്തവമായ ഉത്തരവാദിത്തത്തെപ്പറ്റി വിവാഹിതരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തണം. സമൂഹത്തോടു ചെയ്യാവുന്ന ഒരു സേവനമാണ് അത്. എന്നാൽ, ഇതിൽ സഭയുടെ പ്രബോധനങ്ങൾക്ക് വേണ്ട പരിഗണനകൊടുക്കേണ്ടതാണ്". (നിഗമനം 5)

ശുപാർശകൾ

1. ജനസംഖ്യയോടുള്ള നമ്മുടെ സമീപനം അസന്നിഗ്ദ്ധമായിരിക്കണം. ജനസംഖ്യ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനു സാമ്പത്തികമായി അംഗീകൃതമായ ഉപാധികളെ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതും നാം ഊന്നിപ്പറയുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, അത്രയും ഊന്നൽ ജനസംഖ്യാവർദ്ധനവു തടയണമെന്നതിനു നൽകുന്നില്ല. അതാണ് സഭ ജനസംഖ്യാപെരുപ്പത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നുവെന്ന ധാരണ ജനങ്ങളിൽ രൂഢമൂലമാക്കിയിട്ടുള്ളത്. 2. ജനങ്ങളെ ദൈവശാസ്ത്രചിന്തയുടെ പുരോഗതിയെപ്പറ്റി ബോധവാന്മാരാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കാൻ കേരളത്തിലെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾക്ക് ചുമതലയുണ്ടെന്ന് ഒരുവിഭാഗം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

അതുപോലെ, 'മനുഷ്യജീവൻ' എന്ന ചാക്രികലേഖനത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവിധ പ്രതികരണങ്ങൾ ജനങ്ങളെ അറിയിക്കണം. എന്നാൽ, ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുമൂലം ജനങ്ങളിൽ ആശയക്കുഴപ്പം ഉണ്ടാകുമെന്നും സന്മാർഗ്ഗികജീവിതം താമുമാറാകുമെന്നുമാണ് മറ്റൊരുവിഭാഗം അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്.

സന്മാർഗ്ഗികകാര്യങ്ങളിൽ പക്ഷതയും പ്രബുദ്ധതയുമുള്ള മനസ്സാക്ഷിയാണ് മാനദണ്ഡമെന്നുള്ള സഭയുടെ തത്വം കൂടും ബാസൂത്രണത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും അംഗീകരിക്കണമെന്നു വർഷപ്പോപ്പിലെ രണ്ടുപേർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു". (സെ. ഡൈ ജസ്റ്റ്". പേജ് 138, 39)

ഈ നിഗമനങ്ങളെക്കുറിച്ച് പൊതുസമ്മേളനത്തിൽ ചർച്ചകൾ നടന്നു. വിശ്വലേഖനമായിരുന്നു മിക്കവരുടെയും വിമർശനവിഷയം. വിശ്വലേഖനം ലോകത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ അഴിച്ചവിട്ട വാദപ്രതിവാദങ്ങളും പഠനങ്ങളും നിഗമനങ്ങളും എന്തൊക്കെയെന്നു വ്യക്തമായി അറിഞ്ഞിരുന്ന ശ്രീ. പി. റി. ചാക്കോ എം. എ. തനിക്കു കിട്ടിയ ഹ്രസ്വസമയത്തിനുള്ളിൽ കുറെ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു. അതിനുശേഷം ഫാദർ കാപ്പൻ തന്റെ അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തി. അവരുടെ വീക്ഷണത്തെ പിന്താങ്ങി സംസാരിച്ചവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും. അവരുടെ അഭിപ്രായം പഠനാർഹമാണ്.

“ഇമാനെ വീത്തെ” എന്ന ചാക്രികലേഖനത്തിന്റെ പ്രബോധനാധികാരത്തോടു സഭാധികാരികളുടെ അന്തിമതീരുമാനങ്ങൾക്കും തിരുത്തലുകൾക്കും വിധേയമായി ഇരുപതു കാരണങ്ങളാൽ വ്യക്തിപരമായി ഞാൻ (പി.റി. ചാക്കോ) വിധേയമാക്കുകയാണ്. 1. വേദപുസ്തകത്തിലോ പാരമ്പര്യത്തിലോ സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ പഠനങ്ങളിലോ അധിഷ്ഠിതമല്ല ഈ പ്രബോധനം. 2. ആവിഷ്കരണത്തിന്റെ വെളിച്ച

ത്തിലാണ് ഈ നിഗമനം താൻ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നുള്ള പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ നിലപാടിനു പ്രസ്തുത ചാക്രികലേഖനത്തിൽ തെളിവുകളൊന്നും നല്കിയിട്ടില്ല. 3. ഇതു പ്രകൃതിനിയമത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ പഠനമാണെന്നു മാർപ്പാപ്പ അവകാശപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ, പ്രകൃതിനിയമത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തെയോ സ്വഭാവത്തെയോ പററി സഭയും ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഇന്നുവരെ വ്യക്തമായ ധാരണയിലെത്തിയിട്ടില്ല. പ്രകൃതിനിയമത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മാർപ്പാപ്പയുടെ ധാരണ പഴയ സ്റ്റോയിക്ക് ചിന്തയിലും റോമൻനിയമത്തിലും അധിഷ്ഠിതവും രൂപമാത്രപരവും ജീവശാസ്ത്രപരവും നൈയാമികവും നിശ്ചല പ്രകൃതിമാത്രം കണക്കിലെടുക്കുന്നതും പാദാത്മികവും ശാരീരികവുമാണ്. അതു മനുഷ്യയാഥാത്മ്യത്തിന്റെയും സെക്ലിന്റെയും പുരുഷാത്മകവും ചലനാത്മകവും പ്രകാശനപരവും ഭാഗ്നികവുമായ വശങ്ങളെ അവഗണിക്കുന്നു. 4. പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾ ആവിഷ്കരണത്തിന്റെ സഹായം കൂടാതെ മനുഷ്യബുദ്ധിയുടെ അന്വേഷണങ്ങളിലൂടെ മാത്രം കണ്ടുപിടിക്കാവുന്നവയാണ്. പക്ഷെ, കത്തോലിക്കന്മാർപ്പെടെ ലോകത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷം ആളുകൾക്കും ഇതുവരെ പിടികിട്ടാത്ത ഒരു പ്രകൃതിനിയമത്തിന്റെ പേരിലാണ് ഈ ചാക്രികലേഖനത്തിന്റെ പ്രബോധനം. 5. വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ച ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ പലരും മാർപ്പാപ്പ നിയമിച്ച ജനനനിയന്ത്രകമ്മീഷനിലെ ഭൂരിപക്ഷം അംഗങ്ങളും ഈ ചാക്രികലേഖനത്തിന്റെ ഒരു ദ്യോഗികപഠനത്തോടു വിരോധിക്കുന്നു. ഷീലബെക്സ്, റാനർ, ഹാൻസ്കൂംഗ്, ഹെയറിംഗ്, ബോം, നോവാക്സ്, മക്കൻ, മാർഷൽ തുടങ്ങിയ പ്രശസ്തരായ അറന്തറോളം സഭാപണ്ഡിതന്മാരും ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഈ ചാക്രികലേഖനത്തിന്റെ പഠനങ്ങളോടു വിരോധിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ, ആസ്ത്രിയ, ജർമ്മനി, ഫ്രാൻസ്, ഹോളണ്ട്

തുടങ്ങിയ അനേകം രാജ്യങ്ങളിലെ വൈദികമേലധ്യക്ഷന്മാരും കത്തോലിക്ക അൽമായരുടെയും ഭിഷഗ്വരന്മാരുടെയും സംഘടനകളും ഈ പഠനത്തോടുവിയോജിക്കുന്നു. 6. സമ്മർദ്ദകളുപയോഗിച്ച് കത്തോലിക്കസഭയുടെ ഒരു പഠനം നടപ്പിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ പ്രത്യക്ഷോദാഹരണമാണ് ഈ ചാക്രികലേഖനം പുറപ്പെടുവിച്ചതിനുശേഷമുള്ള വത്തിക്കാൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ. ഒസ്റ്റർവത്തോരോ റൊമാനോയിലെ ലേഖനങ്ങളും സന്യാസസഭകളുടെ ശ്രേഷ്ഠന്മാർ, വൈദികർ, രാഷ്ട്രീയാധികാരികൾ തുടങ്ങിയവരുടെമേൽ സഭാധികാരികൾ നടത്തിയ സമ്മർദ്ദങ്ങളും പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണ്. ആവിഷ്കൃതമോ സ്വാഭാവികമോ ആയ ഒരു നിയമം നടപ്പിലാക്കുവാൻ ഈ ടെക്നിക്കുകൾ വേണമോ? 7. ലോകത്തിലെ മെത്രാന്മാർ, കർദ്ദിനാൾമാർ, ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ തുടങ്ങിയവരോടു പൊതുവിൽ ആലോചിക്കാതെ കൃത്യമായി ചുരുക്കം ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഇംഗിതങ്ങൾക്കു വഴങ്ങിയാണ് പരിശുദ്ധ പിതാവു് ഈ ചാക്രികലേഖനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. മെത്രാന്മാരുടെ കൂട്ടത്തരവാദിത്തം, എകൃമെന്നിസം തുടങ്ങിയ തത്വങ്ങൾക്കെതിരാണ് ഈ നടപടി. 8. വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ ചർച്ചകളിൽനിന്നു് ഈ വിഷയം മാറിപ്പോകാതെ ശരിയായില്ല. 9. ഈ ചാക്രികലേഖനം പേപ്പൽ അധികാരത്തിന്റെ സേച്ഛാസ്യതയായ ഒരു പ്രയോഗമാണ്. സഭയെ ഭരിക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ അധികാരവിനിയോഗങ്ങളെയെല്ലാം നീതികരിക്കുവാൻ പരിശുദ്ധാരൂപിയുടെ സഹായം അവകാശപ്പെടുന്നത് ശരിയല്ല. പരിശുദ്ധാരൂപിയുടെ സഹായം ആരുടെയും കത്തകാവകാശമല്ല. 10. ഇതു് അപ്രമാദമായ ഒരു പഠനമല്ലെങ്കിലും ഔദ്യോഗികമായ ഒരു പഠനമാണെന്നത്രെ അധികാരികൾ അവകാശപ്പെടുന്നത്. സാഹചര്യങ്ങളുടെയും നൃതനങ്ങളായ സംഭവവികാസങ്ങളുടെയും വെളിച്ചത്തിൽ സഭയുടെ ഔദ്യോഗികപ

റന്നങ്ങൾപോലും പുനഃപരിശോധനയ്ക്കും പരിഷ്കരണത്തിനും വിധേയമായിട്ടുണ്ട്. (പലിശ സംബന്ധിച്ച സഭാപഠനം ഒരു ഉദാഹരണം മാത്രമാണ്). 11. അവിവാഹിതരായ ഒരു കൂട്ടം അധികാരികളും ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും സ്വന്തമുറികളിലിരുന്ന് പുസ്തകങ്ങളിൽ നോക്കി വിവാഹിതർക്കുവേണ്ടി നിയമനിർമ്മാണം ചെയ്യുന്ന വ്യവസ്ഥിതി മാറിയേ പറ്റൂ. 12 ഈ ചാക്രികലേഖനത്തിന്റെ ഉൽബോധനം പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെ ഭൂരിപക്ഷം കത്തോലിക്കരും അനുസരിക്കുകയോ നടപ്പിലാക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നാണ് എ. ഡി. ഒ. സി. തുടങ്ങിയ സംഘനേതാക്കളുടെ ഔദ്യോഗികാനേപഷണങ്ങളിൽനിന്നു വെളിവാകുന്നത്. 13. ക്രൈസ്തവന്റെ മനസ്സാക്ഷി സഭയുടെ പഠനങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിലാണ് രൂപീകരിക്കപ്പെടേണ്ടത്. എന്നാൽ, ഇത്രമാത്രം അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ള ഒരു പഠനം ആധാരമാക്കിമാത്രം കത്തോലിക്കർ തങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷി രൂപീകരിച്ചുകൊള്ളണമെന്നില്ല. ജനനനിയന്ത്രണോപാധികളുടെ കാര്യത്തിൽ കത്തോലിക്കർക്കുള്ള മനസ്സാക്ഷി സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ആസ്തിയ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിലെ മെത്രാന്മാർ അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്. 14. സുരക്ഷിതകാലം അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ജനനനിയന്ത്രണം അപ്രായോഗികവും അവിശ്വസനീയവും ആശ്രയിക്കാൻ കൊള്ളാത്തതുമാണ്. മാത്രമല്ല, അത് ഭാഷ്യഭർത്താക്കന്മാരുടെ സ്വച്ഛന്ദമായ സ്നേഹപ്രകടനത്തെ പഞ്ചാംഗത്തിലെ തീയതികൾവെച്ചു ക്രമീകരിക്കുന്നതിനാൽ കൃത്രമവുമാണ്. 15. സുരക്ഷിതകാലം ശാസ്ത്രീയമായ പുണ്യതയോടുകൂടി നടപ്പിലാക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം ഇതര കൃത്രിമോപാധികൾപോലെ തന്നെ അതും വിവാഹിതർ തമ്മിലുള്ള അവിശ്വസ്തതയ്ക്ക് കാരണമാകാവുന്നതാണ്. 16. സുരക്ഷിതകാലം സമയത്തെയും കൃത്രിമോപാധികൾ ഉപകരണങ്ങളെയും ആശ്രയിക്കുന്നുവെന്നുള്ള വ്യത്യാസം മാത്രമേയുള്ളൂ. കാലം എന്നുപോയി സ്വീകാര്യമാണെങ്കിൽ ഉപകരണങ്ങളുടെ

അസഹ്യത എന്തിലാണടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്? കൃത്രിമോപകരണങ്ങൾ പാപകരങ്ങളാണെങ്കിൽ ആധുനിക സാങ്കേതികവിജ്ഞാനത്തിന്റെ മണ്ഡലം മുഴുവൻ നമുക്ക് നിഷിദ്ധമായിരിക്കുകയില്ലേ? സാധാരണ ക്രൈസ്തവരിൽനിന്നു വീരോചിതമായ ത്യാഗം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഈ പ്രബോധനം അതിമനോഹരവും സുന്ദരവും ഗംഭീരവുമാണ്. പക്ഷെ, ഇതു പ്രായോഗികമാക്കുവാൻ സാധാരണക്കാരെ നിർബന്ധിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. (ശ്രീ. പി. റി. ചാക്കോ, സമയം തീർന്നതിനാൽ പ്രസംഗം നിർത്തി.)

“ഹമാനെ വീതെ” എന്ന ചാക്രികലേഖനം അപ്രമാദിതമുള്ളതല്ല. സാധാരണ പ്രബോധനാധികാരത്തിലുള്ള ഒരു പാനമാണ്. പിന്നീട് ഇതു പരിഷ്കരിച്ചേക്കാം. മാറിപ്പോയെന്നും വരാം. അങ്ങനെയുള്ള ഒന്നിനെ അപ്രമാദിതമുള്ളതായും സ്വതന്ത്രചർച്ചയുടെ പരിധിക്ക് അപ്പുറത്തുള്ളതായും ചിത്രീകരിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. ഈ രേഖ നമ്മുടെ മനസ്സാക്ഷിരൂപീകരണത്തിനുള്ള ആധാരമായി സ്വീകരിച്ചാൽ മതി. അതിനെ നാം സ്വാഗതം ചെയ്യണം. പഠിക്കണം. ചർച്ച ചെയ്യണം. നമ്മുടെ മനസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ച് അതിനോടു യോജിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിൽ സഭാധികാരത്തോടു അനാരോപ്യപ്രകടിപ്പിക്കാതെ നമ്മുടെ മനസ്സാക്ഷിക്കനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചാൽ മതി. സഭയിലെ പല ഹൈരാക്ഷികളും ഈ നിലപാടാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്”. (ഫാ. കാപ്പൻ)

ശ്രീമാന്മാരായ ജോജ്ജ് കളപ്പുരക്കൽ, എബ്രഹാം ചാത്തപ്പുറമ്പിൽ, ജോസ് ആൻറണി, ഫാ. വടക്കൻ തുടങ്ങിയവർ ഫാ. കാപ്പൻറെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിച്ചു. ഫാ. ബർനാർഡ് ശ്രീ. പി. റി. ചാക്കോ പറഞ്ഞതിനോടു യോജിപ്പോ വിയോജിപ്പോ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ, അക്കാര്യം പരിഗണിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

ആലുവസെമിനാറിൽ ഇങ്ങനെയാക്കെ ചർച്ചകൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, അക്കാരുടെയൊന്നും കേരളജനത അറിഞ്ഞതായി തോന്നുന്നില്ല. കേരള ഹൈരാർക്കി യാതൊരു മാറ്റം നിർദ്ദേശത്തിനും തയ്യാറായില്ല. കാരണം ജനപ്പെരുപ്പം ഒരു പ്രശ്നമായിപ്പോലും അവരംഗീകരിക്കുകയില്ല. അവരുടെ നിലപാട് ഫാ. സി. എ. അബ്രഹാമിന്റേതുപോലെയായിരുന്നു. “ദൈവം ചരിത്രത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു പഴയനിയമം പറയുന്നു. കോഴിക്കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ പുറത്തു് പിടക്കോഴി ഇരുന്നു് സംരക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവം സൃഷ്ടികളെ പരിരക്ഷിക്കുന്നുവെന്നു് ഉല്പത്തിപ്പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നുണ്ടു്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ നാം എന്തിനു ഭയപ്പെടുന്നു? ഭയവും ശങ്കയുമെല്ലാം ക്രിസ്തീയവിശ്വാസം, ശരണം, സ്നേഹം എന്നിവയ്ക്കു് എതിരാണെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. എന്തു കഴിക്കണമെന്നോ എന്തു ധരിക്കണമെന്നോ ഓർത്തുഭയപ്പെടേണ്ടെന്നു് ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിൽ ക്രിസ്തു പറയുന്നു. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലെ നീതിയാണു് നമുക്കു് ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതു്. ഏഷ്യയിൽ ദാരിദ്ര്യമുണ്ടു്. അമേരിക്കയിലും യൂറോപ്പിലും സമൃദ്ധിയും. ധനം തുല്യമായി വിതരണം ചെയ്യണം. നമ്മുടെ സാഹചര്യങ്ങളുടെ പ്രേരണകൊണ്ടാണു് മറ്റുതരത്തിൽ നാം ചിന്തിച്ചുപോകുന്നതു് (ibid 8 പ. 144-45)! അയൽ പക്കത്തു് മീൻവരക്കണ മണമേററു് വെള്ളമിറക്കിയാൽ വയറു നിറയുമോ? ദന്തഗോപുരങ്ങളിലിരുന്നു കണക്കുകൂട്ടുന്നതുകൊണ്ടാണു് തകരാറു് എന്നതു് അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുകയില്ലല്ലോ.

അഖിലേന്ത്യാ സെമിനാർ

കേരളത്തിലെ മെത്രാന്മാർ ക്രിയാത്മകമായിട്ടു് ഒന്നു പറഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ, അഖിലേന്ത്യാസെമിനാറിനുശേഷമെന്തെങ്കിലും മാറ്റംനിർദ്ദേശം നല്ലമെന്നു കരുതി. വിശ്വലേഖനത്തെക്കുറിച്ച് സെമിനാറിൽ കായ്മ്മമായ പഠനചർച്ചകൾ നട

റിഥം അത്ര പ്രായോഗികമല്ല എന്ന് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടു. ഗർഭധാരണം ആഗ്രഹിക്കാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ ഗർഭബ്ധേയം കൂടാതെ ദാമ്പത്യപ്രേമപ്രകടനത്തിൽ ഏല്പുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഗർഭബ്ധേയം സ്ത്രീയിൽ മാനസികവും ശാരീരികവുമായ സംഘർഷത്തിന് (Tension) ഇടനല്പിക്കുകയും കുടുംബജീവിതത്തെ അലക്ഷോലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമെന്ന് സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞു. പ്രശ്നത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണതകളെ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് കൂടുതൽ പ്രായോഗികവും ഫലപ്രദവുമായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നല്കണമെന്ന് മെത്രാന്മാരോട് സെമിനാർ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. * ഈ താല്പര്യത്തെ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നല്കാൻ ചില തയ്യാറെടുപ്പുകൾ മെത്രാന്മാർ നടത്തി. പിന്നീട് അതു വേണ്ടെന്നു തീരുമാനിച്ചതായിട്ടാണ് അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞത്. അതിന് ഇടനല്പിയ ഒരു കാരണം താഴെ പറയുന്നതായിരിക്കുമോ? കൃത്രിമനിയന്ത്രണോപാധികൾ സ്വീകരിക്കുന്നവർ കൂദാശക്ക് അണയുവാൻ മടികാണിക്കരുത് എന്നൊരു പ്രസ്താവമുണ്ടായിരുന്നു. കൂദാശ ഏതാണ്? കമ്പസാരമാണെങ്കിൽ കൂദാശയ്ക്ക് അണയണമെന്ന് പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. കാരണം, പാപം ചെയ്യാൻ കമ്പസാരിക്കണമെന്ന് ഏതു കത്തോലിക്കന്മാരിലും. അതുകൊണ്ട് കൂദാശ എന്നുവെച്ചാൽ കമ്പസാരമാണെങ്കിൽ അതെടുത്തുപറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. കൂദാശ എന്നാൽ ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണം എന്നാണോ വിവക്ഷ? എങ്കിൽ, കൃത്രിമനിയന്ത്രണോപാധികൾ മാർകപാപമല്ല. എന്ന് വ്യക്തം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, കൂദാശ എന്നുപറഞ്ഞു അസന്ദിഗ്ദ്ധാവസ്ഥ ഉണ്ടാക്കുന്നത് തെറ്റാണ്. വ്യക്തമായി പറയു, കൃത്രിമനിയന്ത്രണോപാധികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നവർ ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണത്തിനണയുന്നതിന് വിമുഖത കാണിക്കരുത് എന്ന്. എന്തിന്

★ All India Seminar
Church In India Today P. 392-96

പറയുന്നു, മെത്രാന്മാർക്ക് അതിനുള്ള ധൈര്യമുണ്ടായില്ല! പല രാജ്യങ്ങളിലെയും മെത്രാന്മാർ നല്ലീയ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ വായനക്കാരുടെ മനസ്സിലുള്ളതുകൊണ്ട് കൂടുതൽ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

എന്താണ് കരണീയം?

ചാക്രികലേഖനം പ്രസിദ്ധീകൃതമായപ്പോൾ കേരളത്തിലെ മെത്രാന്മാർ പോപ്പിന് അഭിനന്ദനസന്ദേശം അയച്ചു. അവിടെ കേരളകത്തോലിക്ക കോൺഗ്രസിന്റെ പ്രസിഡണ്ടായിരുന്ന ശ്രീ. വിതയത്തിലും ആദരവറിയിച്ചു. ദമ്പതികൾക്ക് പ്രായോഗികനിർദ്ദേശങ്ങളൊന്നും മെത്രാന്മാർ നല്കിയില്ല. ആലുവ സെമിനാറിൽ ശ്രീ. പി. റി. ചാക്കോയും മറ്റും പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ നാം കണ്ടു. അവിലേന്ത്യസെമിനാറിലും ക്രിയാത്മകമായിട്ടൊന്നും മുളച്ചില്ല. അവിലേന്ത്യ മെത്രാന്മാരുടെ ഇടയലേഖനമൊന്നും അക്കാർക്കു തിരികെ പ്രസിദ്ധീകൃതമായില്ല. ദമ്പതികളുടെ പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് വേണ്ടത്ര ബോധം അധികാരതലത്തിനുണ്ടായില്ല. കൃത്രിമജനനനിയന്ത്രണോപാധികൾ കത്തോലിക്കർക്ക് നിഷിദ്ധമാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് മെത്രാന്മാർ ദന്തഗോപ്യങ്ങളിൽ സുരക്ഷിതഭാവത്തോടെ കഴിയുന്നു. ദമ്പതികൾക്ക് വഴികാട്ടാൻ ആരും തയ്യാറായില്ല. സഭയംഗീകരിക്കുന്ന 'റിംഗ്' ജനങ്ങൾക്ക് വിശദീകരിച്ചുകൊടുക്കാൻ ക്ലിനിക്കുകളൊന്നും ഉദയംചെയ്തില്ല. അതിനായി ആഹ്വാനമുയർന്നില്ല. ജനങ്ങൾ മനസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നതായിരുന്നോ ഈ നിശ്ശബ്ദതയുടെ ധ്വനി? വിശ്വലേഖനത്തിനു വിരുദ്ധമായ നിലപാടു സ്വീകരിച്ചാൽ റോമിൽ അതുപിടിയുണ്ടാകുമെന്നു ഭയപ്പെടുമോ? സൈക്ലിക് പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും പറയുക ബ്രഹ്മചാരികളുടെ ഇണാനപരിധിക്ക് പുറത്താണെന്നു ഉറച്ച വിശ്വാസം കൊണ്ടാണോ? എന്തെങ്കിലുമൊക്കട്ടെ, ആടുകളുടെ അ

സ്വസ്ഥതയും ബുദ്ധിമുട്ടും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട്, അവരുടെ സഹായത്തിനെത്തുന്നതിൽ, അജപാലകർ തങ്ങളുടെ ധർമ്മം മറന്നുപോയതിൽ, ആടുകൾക്കെന്തുചെയ്യാൻ കഴിയും? പക്ഷെ, എന്താണ് കരണീയം? ലോകത്തിലുള്ള മറ്റു മെത്രാന്മാർ-നമ്മുടെ നാടിനെക്കാൾ സമ്പൽസമൃദ്ധിയിൽ കഴിയുന്ന രാജ്യങ്ങളിലെ അജപാലകർ-എന്തെന്തു മാഗ്നിറ്റൂഡങ്ങൾ നൽകി എന്നു നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞതാണ്. മാർപാപ്പയുടെ അധികാരത്തെ അംഗീകരിച്ചുദരിക്കുന്ന ആ കത്തോലിക്ക മെത്രാന്മാരുടെ മാഗ്നിറ്റൂഡങ്ങൾ നമുക്ക് അസംബീകാർത്ഥമല്ല. ആടുകൾക്ക് ആത്മനാശം വരുത്തുന്നവയായിരുന്നു അവരുടെ പ്രബോധനങ്ങൾ എങ്കിൽ, വിശ്വാസത്തിന്റെയും സമാഗ്നിറ്റൂഡത്തിന്റെയും 'സംരക്ഷകയും താക്കോൽക്കാരീ'യുമായ സഭാംഗത്തെത്തുമായിരുന്നു. അതുണ്ടായില്ല. പോപ്പ് അവരുടെ നിലപാടിനെതിരായി യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകണ്ടില്ല. മെത്രാന്മാർ ചെയ്തത് തെറ്റാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചില്ല. അക്കാരണത്താൽ, നാമും അവരുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ അനുഗമിക്കുന്നതിൽ അപാകതയില്ല! ഈ നിഗമനം തികച്ചും ന്യായവുമുക്തവുമാണ്. അതുകൊണ്ട്, അവരുടെ പ്രബോധനമെന്തെന്ന് സിംഹാവലോകനം നടത്തി ചില നിഗമനങ്ങളിലെത്താം.

സ്നേഹത്തിന്റെ ജീവിതം

വിവാഹജീവിതം സ്നേഹത്തിന്റേതാണ്. അതാരംഭിച്ചത്, വേദപുസ്തകപരമായി പറഞ്ഞാൽ, ആദത്തിനു കൂട്ടുകാരിയെ കിട്ടിയ നിമിഷംമുതലാണ്. രണ്ടു വ്യക്തികൾ തമ്മിലുള്ള പരസ്പരസ്നേഹമാണ് വിവാഹജീവിതത്തിന്റെ കാതൽ, സ്നേഹം വ്യക്തിയെ മുഴുവനായി സമർപ്പിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു; ഒന്നും പിടിച്ചുവെക്കുന്നില്ല. അടിയറവെടുക്കലാണ്. അതുകൊണ്ടാണ്, രണ്ടു വ്യക്തികളുടെ പരസ്പരാപ്തം

വിവാഹത്തിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതു്. സ്ത്രീയും പുരുഷനും പരസ്പര സമർപ്പണത്തിലൂടെ ഒന്നാകുന്നു; അതുവഴി പരസ്പരപുരകമായി വർത്തിക്കുന്നു. ഇവിടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ വികാസമുണ്ടു്; വളച്ചുയരുണ്ടു് ഇതിനു് ഒരേയൊരു കാരണമേയുള്ളു-സ്നേഹം. അതിന്റെ അഭാവത്തിൽ വിവാഹജീവിതമില്ല. നിരന്തരം വളർത്തിയെടുക്കേണ്ട ഒന്നാണീസ്നേഹം. പരിപക്വതയിലേക്കു് ഈ സ്നേഹം വളരുക അനുഭവമാണു്. വൈവാഹികസ്നേഹത്തിൽ കട്ടവിള്ളലുകളുണ്ടാകാതിരിക്കാൻ ദമ്പതികൾ ശ്രദ്ധിക്കണം.

ദാമ്പത്യജീവിതത്തിലെ എല്ലാ ചെയ്തികൾക്കും അർത്ഥം നല്കുന്നതു് സ്നേഹമാണു്. പരസ്പരബഹുമാനത്തിനു് പ്രേരണ നല്കുന്നതും വേറൊന്നല്ല. വ്യക്തി 'വീഞ്ഞുശ്ലാസ്സാ'കാതെ പരിരക്ഷിക്കുന്നതു് സ്നേഹമാണു്. 'ഞാൻ ഈ നിമിഷം മുതൽ മരണം നമ്മെ വേർപെടുത്തുവരെ സന്തോഷത്തിലും സന്താപത്തിലും, സമ്പത്തിലും ദാരിദ്ര്യത്തിലും, ആരോഗ്യത്തിലും അനാരോഗ്യത്തിലും ഒന്നിച്ചുജീവിക്കുവാൻ നിന്നെ നിയമപ്രകാരമുള്ള എന്റെ ഭാര്യയായി (ഭർത്താവായി) സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന് പരസ്പരം സമ്മതിച്ചേറുപറയുവാൻ ദമ്പതികളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും ഈ പ്രേമമാണു്. കാമുകനും കാമിനിയും പരസ്പരം നിത്യമായി പ്രേമിക്കുന്നു എന്നാണു് പറയുക. അല്ലാതെ ആരുംസന്തേക്കു് അഞ്ചുകൊല്ലത്തേക്കു് എന്നല്ല. അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ, അതു് യഥാർത്ഥസ്നേഹമല്ല. സ്വാർത്ഥത്തിനിവിടെ സ്ഥാനമില്ല. അതുണ്ടായാൽ, വിവാഹജീവിതം തകർന്നു; സ്നേഹം അപ്രത്യക്ഷമായി. ഓരോ വ്യക്തിയും ഇതര വ്യക്തിയുടെ നന്മയിൽ ആനന്ദംകൊള്ളുന്നു. സംയോഗവും അതിനോടനുബന്ധിച്ച ഇതരപ്രേമപ്രകടനങ്ങളും സ്നേഹത്തിന്റെ ഉദാത്തപ്രകടനമാണു്. ഇവിടെ ത്യാഗത്തിനു സ്ഥാനമുണ്ടു്. ദാമ്പത്യപ്രേമപ്രകടനത്തിനു് ഏതെങ്കിലുമൊരു വ്യ

കുതിക്കു സാധിക്കാത്ത അവസരത്തിൽ, അതിനു നിർബന്ധിക്കപ്പെടുക സവാർത്ഥമാണ്; തിന്മയാണ്; പാപമാണ്. കൂടിച്ച് ലക്ഷില്ലാതെയും മറ്റും ഭായ്യയെ ഉപയോഗിക്കുന്നവർ ഭായ്യയെ സവാർത്ഥത്തിനു ബലികഴിക്കുന്നവർ, അവളെ 'വീഞ്ഞു സ്റ്റാസ്റ്റാ'ക്കുന്നവർ വിവാഹജീവിതത്തിലെ പാപികളാണ്. പക്ഷെ, അതു പാപമായി അവർ ഗണിക്കുന്നില്ല. കാരണം, അങ്ങനെയൊരു പ്രബോധനമോ കാഴ്ചപ്പാടോ ദമ്പതികൾക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ല. സ്നേഹത്തിന്റെ പരസ്പരാശ്ലേഷമില്ലാത്തതാണ് സ്നേഹവിരുദ്ധതയാണ് ജനിക്കുന്നത്. വിവാഹജീവിതത്തിലെ എല്ലാ ചെയ്തികളും സ്നേഹമുദ്രിതമായിരിക്കണം. ഭായ്യ കൂടിച്ചേരലിക്ക് പോകണമോ, ഏതെങ്കിലും സാധനങ്ങൾ വേണമെന്നോ വേണ്ടെന്നോ വയ്ക്കണമോ എല്ലാറ്റിലും സ്നേഹതീരുമാനമുണ്ടാകണം. കാരണം, എല്ലാ തീരുമാനങ്ങളുടെയും മൗലികാടിസ്ഥാനം സ്നേഹമാണ്; സ്നേഹമായിരിക്കണം.

ഒരു സുപ്രധാനതീരുമാനമാണ് സന്താനോല്പാദനം. ഇവിടെയും സ്നേഹമാണ് പ്രചോദനം നൽകേണ്ടത്. പ്രേമമാംസംധരിച്ച് തങ്ങളുടെ ഭൗതികാസ്തിത്വം തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകുന്നതിനു ദമ്പതികൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഭർത്താവിന്റെ അസ്തിത്വം പുത്രനിലൂടെ തുടരുന്നത് ഭായ്യയും, ഭായ്യയുടേത് പുത്രിയിലൂടെ തുടരുന്നത് ഭർത്താവും കാണുന്നു. ദാമ്പത്യപ്രേമം ഫലദായകമെന്നു പറയുമ്പോൾ ഇതാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ഓരോ ശിശുവിനും അസ്തിത്വം നൽകേണ്ടത് ബോധപൂർവ്വമാണ്. ശിശു ആവശ്യമില്ലാത്തപ്പോൾ വന്നവനാകരുത്. അവൻ സ്നേഹനിശ്ചയത്തിൽനിന്നു രൂപംകൊണ്ടവനാകണം. ശിശുവനു് അസ്തിത്വം നൽകാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് സ്നേഹമാണ്. തങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികഭദ്രത അനുവദിക്കാത്തപ്പോൾ, മനുഷ്യോചിതമായവിധത്തിൽ ശിശുവിനെ വളർത്താൻ സാധിക്കാത്ത പരിതോവസ്ഥയിൽ തങ്ങളുടെ അസ്തി

തപം ദുർഭഗമായ രീതിയിൽ തുടരാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ ദമ്പതികളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും സ്നേഹമാണ്. തങ്ങൾക്കും രാഷ്ട്രത്തിനും ഭാരമാകത്തക്കവിധം ഉല്ലാഭനം വേണ്ടെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതും സ്നേഹധാരയാണ്. ഉത്തരവാദിത്വപിതൃത്വം ഉരുത്തിരിയുന്നത് സ്നേഹത്തിൽനിന്നുതന്നെ. ഭായ്യുടെ ആരോഗ്യസ്ഥിതിയെ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്നതും സ്നേഹത്തിന്റെ നിർബന്ധമാണ്. നിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും ഈ സ്നേഹത്തിനു അധീനമാണ്. വ്യക്തിക്കാണ് പ്രാധാന്യം; നിയമത്തിനല്ല. സാബത്തു് മനുഷ്യനുവേണ്ടിയാണ്; മനുഷ്യൻ സാബത്തിനുവേണ്ടിയല്ല. നിയമം മനുഷ്യനുവേണ്ടിയാണ്; മനുഷ്യൻ നിയമത്തിനുവേണ്ടിയല്ല. സ്നേഹപൂർവ്വകമായ തീരുമാനമെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും കഴിവും മനുഷ്യനു ദൈവം നൽകിയിരിക്കുന്നതിന്റെ ലക്ഷ്യം വേറൊന്നാകാൻ വഴിയില്ല. ധാർമികതലത്തിൽ, മനസ്സാക്ഷിയുടെ മണ്ഡലത്തിൽ അവശ്യം അംഗീകരിക്കേണ്ട ഒന്നാണ്, സ്നേഹപ്രമാണത്തിന്റെ സർവ്വാതിശായിത്വം. സ്വതന്ത്രവ്യക്തിയുടെ വളർച്ചക്കും വികാസത്തിനും ജീവിതലക്ഷ്യസിദ്ധിക്കും വേണ്ടി അവനെ നയിക്കുന്നത് ഈ സ്നേഹമാണ്. പ്രകൃതിനിയമംപോലും മനുഷ്യവ്യക്തിയുടെ വികസനത്തെക്കുറിച്ചു അധീനമാക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. മനുഷ്യൻ അവയെ തന്റെ സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി നിയന്ത്രിക്കുന്നത് നമുക്കുജ്ഞാതമല്ലല്ലോ. പ്രകൃതിനിയമമെന്നു നാം കരുതുന്നതിനു അടിമയായി വർത്തിക്കുന്നതിനായിരുന്നെങ്കിൽ മനുഷ്യനു സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്നേഹവും സിദ്ധിക്കരുതായിരുന്നു.

പ്രകൃതിവിരുദ്ധമോ ?

സന്താനനിയന്ത്രണത്തെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോഴെല്ലാം പലരും ഉന്നയിക്കുന്ന ഒന്നാണ് പ്രകൃതിവിരുദ്ധത. ഇവിടെ മുമ്പു

പറഞ്ഞതു് അനുസ്മരിക്കുക എല്ലാനിയമങ്ങളും മനുഷ്യനധീനമാണു്; മനുഷ്യനാകട്ടെ സ്നേഹത്തിനും. ഇതു് മനുഷ്യന്റെ പൂർണ്ണതയ്ക്കാണ്. പ്രകൃതിനിയമങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടാണു് മനുഷ്യൻ പുരോഗതിയിലേക്കു് വന്നിട്ടുള്ളതു്. പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾക്കധീനമായി ജീവിച്ചിരുന്ന ഗൃഹാമനുഷ്യനെയും കടന്നു് നാം എത്രയോ ദൂരെയായിരിക്കുന്നു. (മനുഷ്യവംശം ഇന്നും ശൈശവദശ കഴിഞ്ഞെന്നു് പറയാനാവില്ല.) ജന്തുക്കളിൽനിന്നു് മനുഷ്യനെ ഉയർത്തിനിറുത്തുന്ന ബുദ്ധിയാണ് അതിനു കാരണം. ആ ബുദ്ധിയോടൊത്തുള്ളതാണു് സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്നേഹവും. പ്രപഞ്ചത്തെ കീഴടക്കാൻ ആശിസ്സുലഭിച്ചവനാണു് നരനെന്നു് ബൈബിൾ പറയുന്നുണ്ടു്. ഈ കീഴടക്കലിൽ പ്രകൃതിനിയമങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു. അവയെ ചൊൽപ്പടിക്കാക്കുവാൻ മനുഷ്യനു മാത്രമേ കഴിവുള്ളു. ശാസ്ത്രീയരംഗത്തുള്ള അവന്റെ മുന്നേറ്റം അതിനു് ഒന്നാംതരം തെളിവാണു്. അപ്പോൾ, പ്രകൃതിനിയമം അലംഘ്യമാണെന്നും സ്ഥിര (Static) മാണെന്നുമൊക്കെയുള്ള ധാരണ തെറ്റി ലോരണയായി. തദ്പരമാ, പ്രകൃതിനിയമത്തിന്റെ നെഞ്ചത്തു് പണിതുയർത്തിയ തത്വസംഹിത ഇളകിയാടി; പലയിടത്തും ഇടിഞ്ഞു തകന്നു. അതു തുടരുന്നു.

നാമൊരോരുത്തന്റെയും ജീവിതം പ്രകൃതിവിരുദ്ധതയുടേതാണു്. ഒരു ഉദാഹരണംകൊണ്ടിതു് സുവിദിതമാക്കാം. ജീവനുള്ളവയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരുക, വളർന്നുപോകാനും നടത്തുക, അന്തർദ്ദാനം ചെയ്യുക എന്നിവ പ്രകൃതിനിയമമാണു്. സ്വാഭാവികപ്രവണതയനുസരിച്ചു് അതെല്ലാം അനുകൂലമായി സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഉല്പാദകപ്രക്രിയതന്നെ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നു. വളർന്നുപോകുന്നതിനുള്ള പക്ഷതയെത്തിയാൽ, അതിനുള്ള കാലമായാൽ തികച്ചും സ്വാഭാവിക പ്രചോദനം മുമ്പേന വളർന്നുപോകാനും നടക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിലും പക്ഷികളി

ലും അക്കാര്യം വ്യക്തമായി കാണാം. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ, അവർക്ക് വേറൊരു വിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുക അസാധ്യമാണ്; വേറൊന്ന് പ്രതിബന്ധം സൃഷ്ടിക്കാത്തതിടത്തോളം കാലം. അവർക്ക് സ്വയം നിയന്ത്രണത്തിന് കഴിവില്ല. പ്രകൃതിയുടെ നിയമം അന്ധമായി അവ അനുസരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, മനുഷ്യരിലോ? ഉല്ലാഭകേവലമായ മാതാൽ എന്നും അവൻ വർഗ്ഗോല്പാദനത്തിന് ചായ്വുണ്ട്. എന്നാൽ, അവൻ സ്വയം നിയന്ത്രിക്കുന്നു. പക്ഷതയിലെത്തിയാലുടനെ ഇണചേരാൻ അവൻ തയ്യാറാകുന്നില്ല. കഴിവില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല, പിന്നെയോ, സാഹചര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തി അവൻ സ്വയം നിയന്ത്രണം നടത്തുന്നു. കേവലം പതിനാലാം വയസ്സിൽ പിതാവായാൽ, പുത്രനെ വളർത്താൻ മാത്രം പ്രാപ്തി അവനില്ല. അത്ര മാത്രം ദൃഷ്ടിമാണ് ശിശുവിന്റെ വളർത്തൽ; ദീർഘമാണ് മനുഷ്യന്റെ ശൈശവം. എന്നാൽ, ശാരീരികപക്ഷതയിലെത്തിയിട്ടും ഒരുവൻ പിതാവായ (മാതാവായ) നില്ലെങ്കിൽ ആരും അവനെ (അവളെ) പ്രകൃതിവിരുദ്ധനായി കണക്കാക്കുന്നില്ല. മൃഗങ്ങളിൽ അന്ധപരിപൂഷ്ടിയുണ്ടാകുമ്പോൾ ഇണചേരണം; സ്ത്രീയോ? അവൾ അതിനു പ്രചോദനമുണ്ടായാലും ഇണചേരുന്നില്ല. ഇതിൽ നിന്നും ഒരു കാര്യം സ്പഷ്ടമാണ്. സാദാവികപ്രവണതയല്ല, മനുഷ്യന്റെ പ്രവർത്തനമാണ് ഞ്യാ. പ്രകൃതി നിയമത്തെ ലംഘിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ പോലും ആരും തെറ്റാകാണുന്നില്ല. ബ്രഹ്മചാരികളായ സന്യാസികളും സന്യാസിനികളും വൈദികരും, 'പ്രകൃതിനിയമം' മനുസരിക്കാത്തതുകൊണ്ട് പ്രകൃതിവിരുദ്ധരാകുന്നില്ല. കത്തോലിക്കർ പോലും ഇതു സമ്മതിക്കുന്നു. പ്രകൃതിവിരുദ്ധരായി ജീവിക്കുന്നതിന് അവർക്ക് മൃഗങ്ങളിൽനിന്നും വിഭിന്നമായ 'ജീവിതനിയമങ്ങൾ', 'ലക്ഷ്യങ്ങൾ' ഉണ്ട്. ഇതിൽനിന്നും ഒരു സത്യം വെളിവാകുന്നു. ഉന്നതമെന്ന്, മാനനീയമെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന ചില ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രകൃതി

നിയമം ലംഘിക്കാമെന്നു്. അതായതു്, മനുഷ്യൻ ജീവിക്കേണ്ടതു് പ്രകൃതിയുടെ നിയമങ്ങൾക്കു് അടിമയായിട്ടല്ല എന്നു്. ഉല്പാദനമെന്ന ജീവശാസ്ത്രനിയമത്തെ മറികടന്നു് പ്രവർത്തിക്കാൻ മനുഷ്യനു സഹായത്തുണ്ടു് എന്നു് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നു. അതു് മനുഷ്യോചിതമാണു്. ഈ പ്രകൃതിനിയമ ലംഘനവും ആത്യന്തികമായി സന്തോഷത്തിൽനിന്നു് വരുന്നതാണു്; അങ്ങനെയായിരിക്കണം.

വിവാഹിതരാണു് എന്നതുകൊണ്ടു് ജീവശാസ്ത്രപരമായി ജനിപ്പിക്കാവുന്നിടത്തോളം ശിശുക്കൾക്കു് അസ്തിത്വം നല്ലണമെന്നില്ല. ആക്കും അങ്ങനെ പറയാൻ അർത്ഥവും അവകാശവുമില്ല. ദമ്പതികൾ ഇതു് നന്നായി ഗ്രഹിക്കണം. ജീവശാസ്ത്രനിയമങ്ങൾക്കു് അടിമകളായിട്ടല്ല ദമ്പതികൾ വർത്തിക്കേണ്ടതു്; പിന്നെയോ, അവയെ വേണ്ടവിധം നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടു്, വേണ്ടിവന്നാൽ അവക്കു് വിരുദ്ധമായി നീങ്ങിക്കൊണ്ടു്. അതിനു പ്രേരണനല്ലെന്നതു് മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ച സന്തോഷമായിരിക്കണം. മനുഷ്യോചിതമായി തീറ്റിപ്പോറ്റി വളർത്താൻ പാടില്ലാത്തവിധം ഉത്തരവാദിത്വരഹിതമായി ഉല്പാദനം നടത്തുക ജനിച്ചവരോടും (സമൂഹത്തോടും) ജനിക്കുന്നവരോടും ചെയ്യുന്ന തിന്മയാണു്. വിവാഹജീവിതത്തിൽ സംയോഗത്തിനു് ഉല്പാദകലക്ഷ്യം മാത്രമല്ല ഉള്ളതു്. ദാമ്പത്യം ഒരു ജീവിതസംസ്കൃതിയാണു്. കെട്ടുറപ്പുള്ള ദാമ്പത്യബന്ധത്തിനു് സംയോഗം അടിസ്ഥാനഘടകവുമാണു്. ജന്തുക്കളുടെ സൈക്ലിക് ജീവിതത്തിൽനിന്നു് തികച്ചും വിഭിന്നമായ പലതും മനുഷ്യന്റെ കായ്ത്തിലുണ്ടു്. ദീർഘകാലം നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന ശൈശവമാണു് മനുഷ്യനു്. അന്നു് മാതാപിതാക്കളുടെ സംരക്ഷണം വേണം. മാതാപിതാക്കളെ ഒന്നിപ്പിച്ചു നിറുത്തുന്ന ശൃംഖലയാണു് സംയോഗം.

Only with human beings are both sexes relatively free from physiologically dominated sexual desires, so that we possess a more or less permanent sexuality from adolescence until old age.

Six lines of evidence emphasize this human distinction: the continuance of the marital sexual relationship during most of a normal pregnancy; its continuance during lactation; its continuance after the menopause; the absence of any accessory mechanisms for sperm retention; the chemical hostility of the vagina and cervix to sperm except at the time of ovulation; and low fecundity associated with permanent sexuality and with the non-reproductive use of sex. There is also the fact that the human child is dependent on its parents for significantly longer than with other animals. Miss Daugherty concludes:

With man, apparently the purpose of a permanent, continuous sexual relationship in excess of reproductive needs is to implement family life, which is a necessity for the preservation of our species, whose offspring have such a prolonged period of helplessness and dependency.

By

ELIZABETH A. DAUGHERTY.

The Lessons of Zoology in Contraception and Holiness, New York, Herder and Herder, 1964, pp. 109-30; London, Collins / Fontana.

Quoted in "ON HUMAN LIFE".

മനുഷ്യജീവനെ ആദരിക്കണം

എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും കടമയാണ് മനുഷ്യജീവനെ ആദരിക്കുക എന്നത്; ഓരോരുത്തനും സ്വജീവനെ മാനിക്കുന്നതുപോലെ ഇതരവ്യക്തിയെയും മാനിക്കണം. സ്നേഹമാണിതിനും അടിസ്ഥാനകാരണം. മനുഷ്യജീവനു ഹാനിവരുത്താൻ യാതൊരുത്തനും അവകാശമില്ല. അക്കാരണത്താൽ, മനുഷ്യജീവനുരുത്തിരിയുന്നതിനുമുമ്പുള്ള ഇടപെടലിനെ ന്യായീകരിക്കാമെങ്കിലും, അതിനുശേഷം ന്യായീകരിക്കുക സാധ്യമല്ല. ഗർഭച്ഛിദ്രമാണ് ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നത്. ഗർഭച്ഛിദ്രം യഥാർത്ഥസ്നേഹത്തിനു നിരക്കുന്നതല്ല. ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ അറിവിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ലുപ്തം ഗർഭച്ഛിദ്രത്തിനാണ് സഹായിക്കുന്നത്. അക്കാരണത്താൽ, അതും ന്യായീകരിക്കാവുന്നതല്ല. ബീജസങ്കലനം നടക്കുന്ന ആ നിമിഷത്തിൽ മനുഷ്യശിശു വളരാനാരംഭിക്കുന്നു; ആ നിമിഷത്തിൽത്തന്നെ ശിശു ആണോ പെണ്ണോ, അതിന്റെ നിറം തുടങ്ങിയ പലതും നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഒന്ന് അത് എത്ര സൂക്ഷ്മമായിക്കൊള്ളട്ടെ, ച്ഛിദ്രിപ്പിക്കുക മാനുഷികമാണോ? സ്വാർത്ഥചിന്തവെടിഞ്ഞു, സ്നേഹപ്രമാണത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽതൊട്ടു ഉത്തരം നൽകേണ്ടതാണ് ആ പ്രശ്നം. വന്ധ്യംകരണം മാനുഷികമാണോ? എന്തോ ഒരു അപാകത, വ്യക്തിത്വത്തിനു ഉടവുതട്ടുന്ന എന്തോ അപൂർണ്ണത തളംകെട്ടിനില്ക്കുന്നു. സ്വന്തം വ്യക്തിത്വത്തെ ഇടിച്ചുകളയുന്ന മാനുഷികമല്ലാത്ത ഒന്നായിട്ടല്ലേ അതിനെ കാണേണ്ടതു്. ശാസ്ത്രീയ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ജനനനിയന്ത്രണത്തിനു ഉപയോഗിക്കുവാൻ ഡോക്ടർമാർ ഉപദേശിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ, വന്ധ്യംകരണം ശുപാർശചെയ്യുന്നവർ അധികമില്ല. പ്രശസ്തമായ്കേജ് മാനുവലിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താക്കളും ഡോക്ടർമാരുമായ ഹന്നായും അബ്രഹാം സ്റ്റോണം പറയുന്നത് ശ്രദ്ധാർഹമാണ്.

പുരുഷബീജം മനുഷ്യജീവനല്ല. ആയിരുന്നെങ്കിൽ, ഓരോ പുരുഷനും കോടിക്കണക്കിന് പ്രാവശ്യം കൊലപാതകികളാകണമല്ലോ. ബീജോല്പാദനം ആരംഭിക്കുന്ന കാലഘട്ടം തുടങ്ങി എത്രമാത്രം ബീജം പുറത്തുപോകുന്നു. ഒരു പ്രാവശ്യം പുറത്തുപോകുന്നത് കോടിക്കണക്കിനു ബീജമാണെന്നോർക്കണം. അണ്ഡവും മനുഷ്യജീവനല്ല. ഓരോ മാസമുറയും ഓരോ അണ്ഡത്തിന്റെ 'മരണ'മാണ് വിളിച്ചറിയിക്കുന്നത്. അത് വിളിച്ചറിയിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ ആത്മവരക്തം. മനുഷ്യജീവൻ ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ പുംബീജവും അണ്ഡവും ഒന്നിടേണം. അതു സംഭവിക്കുന്നത് ബീജം സ്ത്രീയുടെ ജനനോദ്രിയത്തിൽ നിക്ഷേപിക്കപ്പെടുമ്പോഴല്ല. പുരുഷബീജമോ അണ്ഡമോ നിജ്ജീവമാക്കപ്പെടുകയോ, അവ രണ്ടും തമ്മിൽ ചേരുന്നതിന് അവസരം നല്ലാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, ഒരു വിധത്തിലും 'മനുഷ്യജീവനെ' ഇല്ലാതാക്കുന്നില്ല. ഇക്കാർയ്യത്തെക്കുറിച്ച് ദമ്പതികൾ തികച്ചും ബോധമുള്ളവരായിരിക്കുക അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. മനസ്സാക്ഷിക്ക് രൂപം കൊടുക്കുമ്പോൾ ഇവ അഗണ്യമാക്കാവുന്നതല്ല.

ഉപസംഹാരം

വിശ്വലേഖനത്തെ അപ്പാടെ സ്വീകരിക്കാൻ കേരളത്തിലെ എല്ലാ കത്തോലിക്ക ദമ്പതികൾക്കും സാധിച്ചെന്നു വരികയില്ല. ന്യായയുക്തമായ കാരണങ്ങളാൽ ജനനക്രമീകരണം തൽക്കാലികമായോ നിത്യമായോ അവശ്യം സ്വീകരിക്കേണ്ടവരാണ് അവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും. എന്നാൽ, അതിനു സ്വീകരിക്കേണ്ട മാർഗ്ഗമെന്ത്? 'റിഥ'മായിരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ, അത് അപ്രായോഗികമാണെങ്കിലോ? പ്രായോഗികമാക്കാമെങ്കിൽത്തന്നെ, അതിനുവേണ്ട അറിവും പരിശീലനവും നല്ലാനാളില്ലെങ്കിലോ? മറുപടി കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടത് ദമ്പതികളാണ്. വിശ്വലേഖനം സൃഷ്ടിച്ച പ്രതികരണങ്ങളും, മെത്രാന്മാർ നല്ലീയ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും വായിച്ചറിഞ്ഞ

ദമ്പതികൾതന്നെ നിഗമനങ്ങളിലെത്തണം. മിക്ക ബിഷപ്സ് കോൺഗ്രെൻസുകളും ഉദയോദയിപ്പിച്ചു; ദൈവതിരുമുമ്പിൽ ചിന്തിക്കുക; സാഹചര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തുക; തീരുമാനിക്കുക; പ്രവർത്തിക്കുക. അന്നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുന്നു; പ്രവർത്തിക്കുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിലോ? ദമ്പതികൾ അതിനു ചെയ്യപ്പെടുമോ? മെത്രാന്മാർ മാഗ്സിറ്റേഴ്സും നല്ലയിട്ടില്ല. മനസ്സാക്ഷിയുടെ സ്വരമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ തന്നെയും, ഏതെങ്കിലും വൈദികന്റെ അനുമതികിട്ടിയാലെ ദമ്പതികൾക്ക് തൃപ്തിയാവൂ. കാരണമെന്താ, “അച്ഛൻ പറഞ്ഞു; ഞാൻ അനുസരിച്ചു. എന്തു കഴുപ്പുമുണ്ടായാലും, അച്ഛനാണു ഉത്തരവാദിത്വം”. ഈ ഉത്തരവാദിത്വരാഹിത്യം ശപ്തമാണു്. തീരുമാനമെടുക്കുക എന്ന ചുമതല വൈദികൻ ദമ്പതികളെത്തന്നെ ഏല്പിക്കേണ്ടതാണു്. മനസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ച് കൃത്രിമനിയന്ത്രണോപാധികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നവർക്കു്, അക്കാര്യം കമ്പസാരത്തിൽ ഏറ്റുപറയേണ്ടതില്ല; ദിവ്യകാരണ്യസൂചികരണം നടത്താം എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ശുദ്ധമാനകത്തോലിക്കർ സ്വന്തം തീരുമാനമെടുക്കുകയില്ല. ഇതിനും പുറമെ, സഭയിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങളും ചലനങ്ങളും ഗ്രഹിക്കാതെ തങ്ങൾ പണ്ടു സെമിനാരിയിൽ പഠിച്ചിരുന്ന ‘നോട്ടുബുക്കും’ പുസ്തകവും വെച്ചു് ധർശാസ്ത്രവിജ്ഞാനം പ്രസംഗിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വൈദികരുടെ കമ്പസാരങ്ങളിലെ ഉപദേശവും കൂട്ടിയാകുമ്പോൾ ഭയങ്കരമായിരിക്കും!

ദമ്പതികൾ തങ്ങളുടെ പ്രത്യേക പരിതോവസ്ഥയിൽ ജനിപ്പിക്കേണ്ട ശിശുക്കളുടെ എണ്ണവും, ജനനക്രമീകരണത്തിനു് സമീകരിക്കേണ്ട മനുഷ്യാചിതമായ മാർഗവും സമയം തീരുമാനിക്കണം. ഇതു് ദൈവതിരുമുമ്പിലായിരിക്കട്ടെ. മനസ്സാക്ഷിയുടെ സ്വരം ശ്രവിക്കുക; അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തി

കക. കൃത്രിമമെന്നു പറയപ്പെടുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവന്നേക്കാം. മനസ്സാക്ഷി അതിനു നിർബന്ധിക്കുന്നതിൽ മറിച്ചു പ്രവർത്തിക്കരുത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉത്തരവാദിത്വം സ്വയം ഏറ്റെടുക്കുക. തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയുടെ ഉത്തരവാദിത്വം കമ്പസാരക്കാരന്റെ (വൈദികന്റെ) തലയിൽ വയ്ക്കാൻ മെനക്കെടാതിരിക്കുക. തങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ചു നീങ്ങുമ്പോൾ പാപബോധം അസ്ഥാനത്താണ്. സഭയിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വളർച്ചയെക്കുറിച്ചു അറിവും ബോധവും ഉള്ള വിവേകികളായ വൈദികരുടെ ഉപദേശങ്ങളെ മാത്രം സ്വീകരിക്കുക. അല്ലാത്തപക്ഷം, ദുർവഹമായ ഭാരം ദേവതികളുടെ ചുമലിൽ വന്നുവീഴും. ജനിച്ചവരുടെയും ജനിക്കാതിരിക്കുന്നവരുടെയും മനുഷ്യാചിതമായ ജീവിതത്തിനു ഹാനികരമാകുന്നവിധത്തിൽ ദേവതികൾ പ്രവർത്തിക്കരുത്. ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി മാത്രം മാതൃത്വവും പിതൃത്വവും സ്വീകരിക്കുക. അതിനു നിർബന്ധിക്കുന്ന നിയമം സ്നേഹത്തിന്റേതാണ്.

BIBLIOGRAPHY

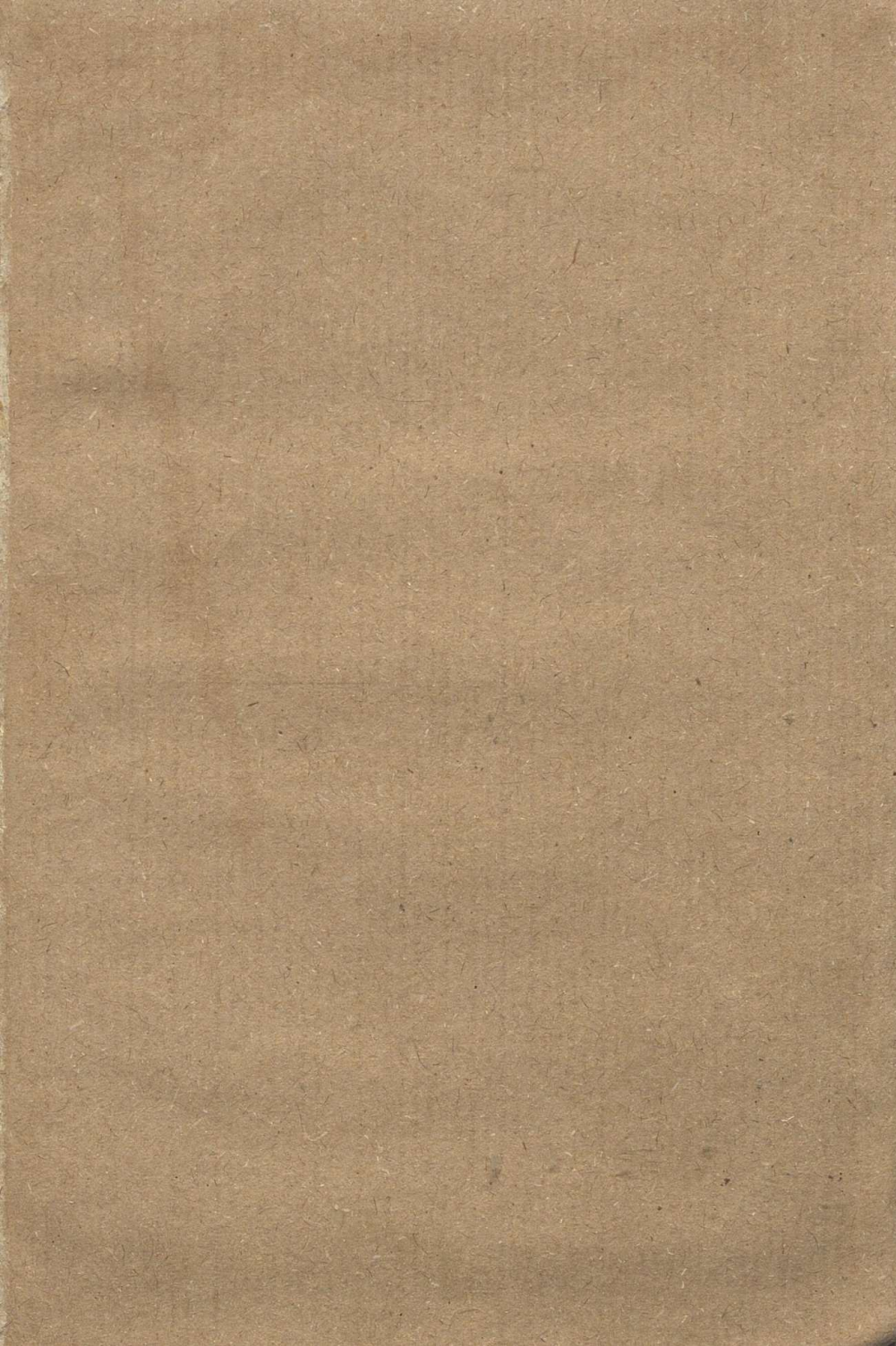
1. Herder Correspondence 1964 to 1969
2. Concilin Vol. 5 May. 1965
3. Examiner 1968 ജൂലൈ മുതൽ 1969 ആഗസ്റ്റ്
വരെയുള്ളവ
4. New Leader ,, ,,
5. Peter Harris & Co. On Human life 1968
Burn & Oates - London
6. Lea Pyle (Editor) Pope & Pill
Darton, Longman And Todd London 1968
7. Kerala Seminar Digest 1969. P. O. C. Publication
8. All India Seminar
Church in India Today.
9. Charles & Curran. Contraception-
Authority and Dissent
Burn & Oates 1969 Herder and Herder
10. G. Egner. Birth Regulation and Catholic Belief
Sheed & Ward 1966
33 Maiden Lane London Wc. 2
11. G. Lobo S. J. Marriage and Virginity Vol 1, 11,
St. Mary's, Kurreong.

1854

Received of _____

the sum of _____

for _____

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

KOTTAYAM

Cl. No. 301.42

Acc. No. 61975

This book should be returned on or before
the date last stamped below.

1 APR 1992

8 MAY 1995

19 MAY 1996

1 NOV 1999

If the book is not returned on due date a
fine of 5 Ps. (Five) per day will be charged.

301.42

61975

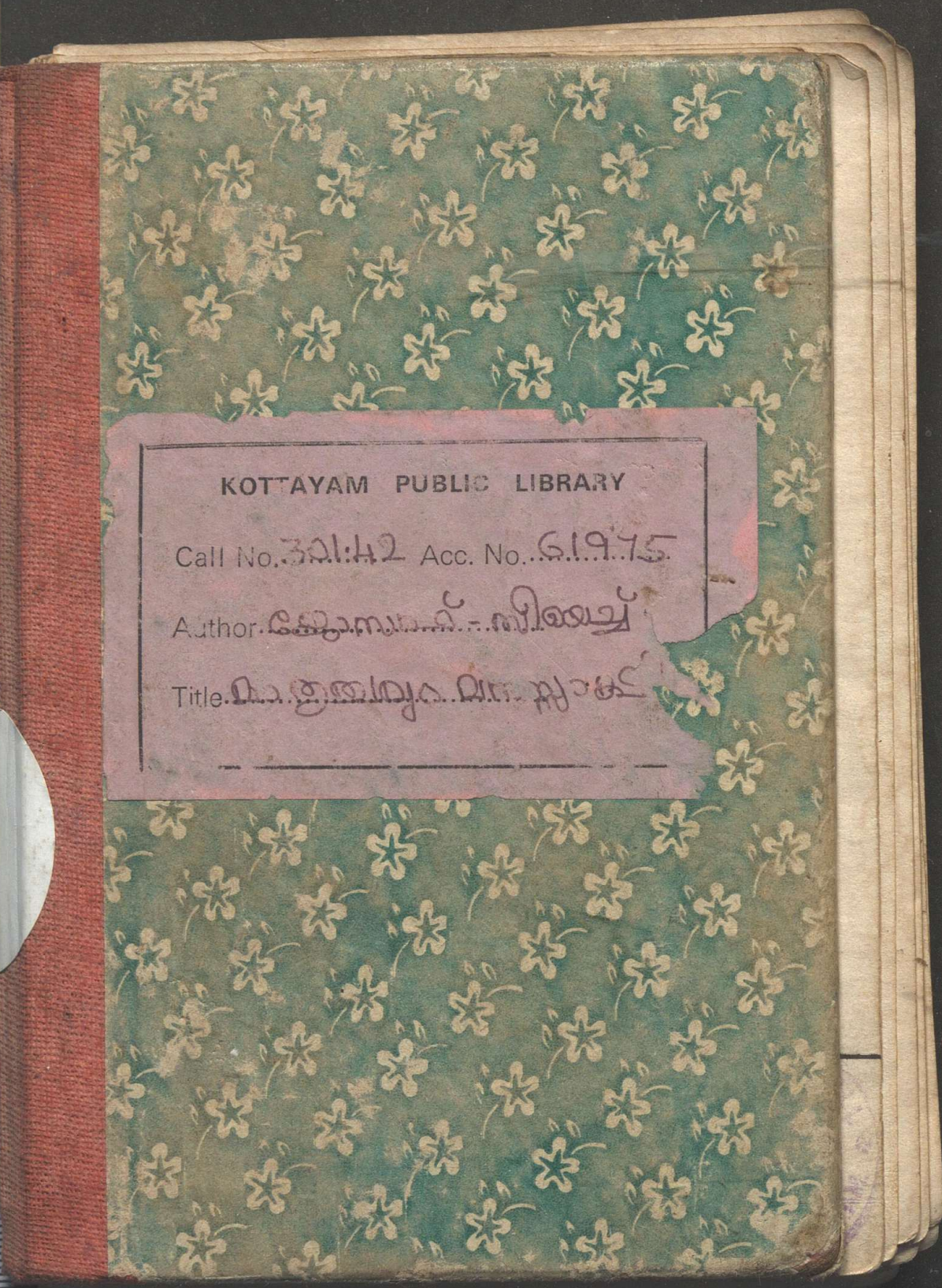
ஜோசഫ്-സീയെച്ച്.

മാതൃത്വവും മനസ്സാക്ഷിയും

Indic Digital Archive Foundation

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. 321:42 Acc. No. 619.75

Author. കോട്ടയം സിദ്ധൻ

Title. മലയാളം വാക്യശാസ്ത്രം

gpura.org

